

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાત કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક

કિંમત

પ્રશ્નનામ

વર્ગોત્તર

ખંડ ૩

આત્મશુદ્ધિ

૧૨	અસહકાર એટલે આત્મશુદ્ધિ	ગાંધીજી	૬૩
૧૩	વિનવણી	„	૬૬
૧૪	ખાદી અને દાઝનિષેધ (પ્રશ્નોત્તરી)	„	૭૦
૧૫	રેંટિયો અને આત્મશુદ્ધિ	„	૭૧

ખંડ ૪

સમાજધર્મ

૧૬	સૌ મદદ કરો	ગાંધીજી	૭૫
૧૭	સરકારને; અંગ્રેજ ભાઈઓને	„	૭૬
૧૮	મોડરેટ મિત્રોને	„	૭૭
૧૯	સરકારી પ્રધાનોને	„	૭૮
૨૦	અનુકરણીય પહેલ	„	૮૧
૨૧	ધર્મરદારોને	વલ્લભભાઈ	૮૩
૨૨	પારસીઓ પ્રત્યે	ગાંધીજી	૮૫
૨૩	દાઝના વેપારીમાત્રને	„	૮૯

ખંડ ૫

સરકાર અને દાઝનિષેધ

૨૪	દાઝ અને સરકાર (૧)	કાલેલકર	૯૩
	„ (૨)	મ. હ. દે.	૯૪
૨૫	નીતિનાશક રાજ્ય	„	૯૮
૨૬	આખકારી નીતિ	ગાંધીજી	૧૦૩
૨૭	દાઝ દ્વારા કેળવણી	„	૧૦૪
૨૮	દાઝનિષેધની શરત	„	૧૦૬
૨૯	સંપૂર્ણ દાઝનિષેધનો એક જ રસ્તો	„	૧૦૭
૩૦	ધારાશાસ્ત્રીનું કર્તવ્ય	„	૧૦૯
૩૧	રાજ્યનીતિની અસર	કોલ્વિન	૧૧૦

ખંડ ૬

પહેરો અને દમનનીતિ

૩૨	પીઠાં પર પહેરો	ગાંધીજી	૧૧૩
૩૩	ચોકી કેમ કરવી	”	૧૧૬
૩૪	પહેરામાં સાવધાની	”	૧૧૮
૩૫	સાથીઓને	”	૧૨૨
૩૬	પહેરો અને સરકાર	”	૧૨૫
૩૭	સખતીનું સોંધારય	”	૧૨૮
૩૮	પ્રત્યક્ષ મદદ	”	૧૩૧
૩૯	પહેરાની અસર	મ૦	૧૩૩

ખંડ ૭

બહેનોને

૪૦	ગુજરાતની બહેનો	ગાંધીજી	૧૩૯
૪૧	પહેરો બહેનોનું કામ	”	૧૪૨
૪૨	દાંડીની પરિષદમાં	”	૧૪૫
૪૩	બહેનો પ્રત્યે	”	૧૪૭
૪૪	ગુજરાત સ્ત્રીપરિષદ	”	૧૫૩
૪૫	ભોખમ	”	૧૫૭

ખંડ ૮

સુરત જિલ્લાની દાકુનિષેધપ્રવૃત્તિ

૪૬	મંડાણ	ગાંધીજી	૧૬૧
૪૭	બારડોલીનું ઉપપરિણામ (૧)	”	૧૬૪
	” (૨)	મ. હ. દે.	૧૬૪
૪૮	ચોધરામાં આત્મશુદ્ધિ	ગાંધીજી	૧૬૭
૪૯	ઊંડાં મૂળ	જીગતરામ દવે	૧૭૦
૫૦	જીવનપ્રવેશ	મ૦	૧૭૪
	સૂચી		૧૭૮

ખંડ ૧

હાડ અને તેનો પ્રચાર

સુરા વૈ મલમન્નાનાં પામ્મા ચ મલમુચ્ચતે ।

(સુરા ખરેખર અન્નેનો મળ છે; અને મળને પાપ કહેવાય છે.)

(મનુસ્મૃતિ)

શરાબખોરી ગુનાની ઉત્પાદક છે એટલું જ નહિ,
પરંતુ તે જ ગુનો છે. અને શરાબના વેચાણથી
થતા ફાયદાને લીધે કોઈ પણ જો તેને ઉત્તેજન આપતા
હોય તો તેઓ, કોઈ પણ યુગમાં કોઈ પણ
દેશના આતંત્રીઓએ કરી હોય એવી દોષિત,
એક પ્રકારની નૈતિક કતલ કર્યાના ગુનેગાર છે.

(જોન રસ્કિન)

દાર્શ્વી થતો વિનાશ

કરોતિ મઘં વિવિધાન્ વિકારાન્ ।

(મઘ વિવિધ પ્રકારના વિકાર કરે છે.)

દાર્ તાડી ઇ. માદક પદાર્થો વાપરીને માણસ જાત જે રીતે ખુવાર થતી આવે છે, તે જોઈને તો એમ થાય કે તે તેને જડ્યાં જ ન હોત તો કેવું સારું થાત ? પરંતુ પુરાતન કાળની ટ્રાઈ અન્નણી ઘડીમાં માણસને અચાનક રાંધવાની કળાની જેમ દાર્શની શોધ હાથ લાગી ગઈ. ત્યારથી તે શોધને દુનિયાએ છોડી નથી, અને જે કાંઈ તે પીવાથી આનંદ થયો હશે તે જ પ્રથમ આનંદની ખોજમાં આજે પણ વિનાશ વહોરે છે.

શરૂઆતમાં દાર્શને લોકો લગભગ એક દિવ્ય વિભૂતિ માની પૂજતા હતા એમ કહીએ તો ચાલે. પશ્ચિમ દેશોમાં તો તેને ‘ જીવનામૃત ’ જેવાં નામ આપવામાં આવ્યાં હતાં. આપણે ત્યાં પણ ‘ સુરા ’ નામ આપવામાં પૂજ્ય લાવ તો જરૂર લાગે છે. પણ કબજત કાંઈ છૂપી રહે છે ? તરત જ તેનાં દુષ્પરિણામો માલૂમ પડવા લાગ્યાં હશે. હિંદમાં, ચીનમાં, ઇજિપ્તમાં ઇતિહાસના આદિ કાળથી દાર્શનો સખત વિરોધ થતો આવેલો માલૂમ પડે છે. યુરોપીય દેશોમાં દાર્શનિવેધની ચળવળ, એ રીતે જોતાં બહુ મોડી જાગી એમ કહેવાય. લગભગ ૧૮ માં સૈકાના અંતમાં વ્યવસ્થિત રીતે થતો મઘનો વિરોધ જોવા મળે છે.

દારૂ

દારૂ શું છે તે જાણવા જેવું છે. ગળપણુવાળા પદાર્થોને— થોડે ઘણે અંશે બધા અનાજમાં તથા મીઠાં ફળમાં ગળપણુ હોય છે—અમુક વખત પડી રહેવા દેવાથી તે સડવા લાગે છે. આ સડામાંથી મધના અર્કરૂપ જે ઝેર, જેને અંગ્રેજીમાં ‘એલેક્ટ્રોલ’ કહે છે (આપણે તેને માટે ‘મધાર્ક’ શબ્દ વાપરીશું) તે મધાર્ક જુદું પડે છે. પદાર્થની અંદરના ગળપણુ પર ‘ચીસ્ટ’ નામના જીવાણુને લીધે રાસાયનિક વિક્રિયા થાય છે. તેને પરિણામે આ મધાર્ક તૈયાર થાય છે. એ મધાર્કમાં દારૂની માદકતા રહેલી છે, એને લીધે દારૂનું દારૂપણું છે. કેટલાક વિજ્ઞાનશાસ્ત્રી કહે છે કે મધાર્ક, ઉપર જાણીયાં તે ‘ચીસ્ટ’ જીવાણુની વિષ્ટા છે.

આ મધાર્કના ઉદ્યોગ—રસાયનમાં ઘણા ઉપયોગ છે, અને દાક્તરો ઘા ધોવામાં કે માલિસ કરવામાં અથવા જીવાણુનો નાશ કરવા વગેરેમાં તેનો બહોળો ઉપયોગ કરે છે. આ મધાર્ક તો દળાહળ ઝેર જેવું છે. એટલે જેવો ઉપયોગ એ અનુસાર એને બીજી વસ્તુ સાથે મેળવી, નબળું કરીને પછી વાપરવામાં આવે છે. કેટલાક દાક્તરો દારૂનો બાહ્ય ઉપયોગ કરવા ઉપરાંત દવામાં પીવડાવવામાં પણુ માને છે. તેઓ એમ માને છે કે અમુક રોગ પર તેની અસર સારી હોય છે. આ માન્યતા સાવ ખોટી છે, એ આપણે આગળ જોઈશું. છતાં અમેરિકામાં જ્યાં કાયદાથી દારૂની સદંતર ખંધી કરવામાં આવી છે ત્યાં જે દાક્તરો દવા તરીકે વાપરવા માગે તેમને એમ કરવા છૂટ આપવામાં આવે છે. આ બધા તો દારૂના ઠીક ગણાતા ઉપયોગ થયા. પણુ દારૂનો વિચાર કરતી વખતે આપણને એની યાદ નથી આવતી. કદાચ કેટલાક ન ય જાણતા હોય કે તેનો કોઈ સારો ઉપયોગ છે. દારૂ નામની સાથે આપણને તો તેને પીવાથી જે સત્તાનાશ વળે છે તે જ યાદ આવે છે.

મઘાર્કની અસર

પીવાથી મઘાર્કની અસર શી થાય છે તે હવે જોઈએ. આ આખત અનેક જાતની ખોટી સમજો લોકોમાં પેસી ગઈ છે. અને આ ખોટી સમજો દારૂ પીનારા પાસેથી ફેલાતી રહેવાથી અજ્ઞાન અને અભણ લોકો દારૂ પીવાનું શીખતા જાય છે.

પાચન ઉપર

એમ મનાય છે કે દારૂ પીવાથી પાચનશક્તિ વધે છે. ખરી વસ્તુ એથી ઊલટી છે કે પાચનશક્તિ યગડે છે. સંગ્રહસ્થાનોમાં કેટલાંક પ્રાણી કે જનાવરનાં મડદાં રાખી મૂકવામાં આવે છે. તે ન સડી જાય કે યગડી જાય તે સારું તેને મઘાર્કમાં રાખવામાં આવે છે. મઘાર્કની અસર એવી છે કે તે જંતુ પડવા નથી દેતું, અને વસ્તુને કઠણ બનાવી દે છે. એ જ અસર પેટમાં જઘને તે ખોરાક ઉપર કરે છે: ખોરાકને કઠણ બનાવી દે છે. એટલે પછી તે ઓગળી નહિ શકવાથી પચી નથી શકતો. વિલાયતમાં હલ શહેરના ડૉ. હેન્રી મન્નોએ એક એવો પ્રયોગ કરી જોયો હતો કે તેમણે ત્રણ શીશીઓ લીધી. દરેકમાં ખોરાક અને પેટનો પાચક રસ મૂકીને સાથે એકમાં કડક દારૂ, બીજીમાં નરમ દારૂ, અને ત્રીજીમાં પાણી ભરીને મૂકી રાખી. આઠ કલાક પછી જોતાં પહેલી શીશીમાંના ખોરાક કકડા જેવો કડણ ઘન બનીને તરતો દેખાયો; બીજીમાં ઉપર જરા ડૂંગ વળી હતી એટલું જ, બાકી તે એક ગાંગડો બની ગયો હતો. પરંતુ ત્રીજી શીશીમાં જોયું તો ખોરાક પાણી સાથે એકરસ બની ગયો હતો. એટલે નરમ દારૂ પણ કડકનેા નાનો ભાષ છે એમ સિદ્ધ થયું. આ શીશીમાં જેવું બન્યું એવું પેટમાં બને એ કહેવાની જરૂર નથી. ઘણા ખરા મઘ પીનારા બદ્ધજમીની ફરિયાદવાળા હોય છે.

રુધિર ઉપર

મઘાર્કની વધારે ખરાબ અસર રુધિર ઉપર થાય છે. મઘાર્ક શરીરમાં જાય છે કે તરત હૃદય બેરમાં અને ઝપાટાબેર ધડકવા લાગે છે, અને લોહીનું દબાણ વધી જાય છે. એથી કરીને એકદમ તો જાણે સ્પૃતિ આવી હોય અને હૃદયને કાયદો થયો હોય એમ લાગે છે. એથી શરૂઆતમાં કેટલાક દાકતરો પણ જૂલમાં માની બેઠેલા કે દારૂથી કાયદો થાય છે. પરંતુ એ દેખવામાત્ર જ કાયદો હોય છે. મઘાર્કના એવો ગુણ છે કે લોહીમાં તે જલદીથી ઘૂસી જાય છે. ઘૂસીને લોહીમાં શરીરને માટે જરૂરી જે પ્રાણવાયુ ફરતો હોય છે તેને તે ખાઈ જાય છે. એટલે પ્રાણવાયુ શરીરને ઓછો મળે છે, અને પ્રાણવાયુ ઓછો મળવાથી શરીરમાં ચરબી વધે છે, અને શરીર ફાપું થવા લાગે છે, કે નબળું પડતું જાય છે.

બીજું રુધિરની આમ શક્તિ હાણવાથી દારૂ પીનારને વાગે છે ત્યારે ઝટ મટતું નથી. અને દાકતર વાઢકાપ કરે છે તેમાંય દારૂ પીનારને માટે વધારે જોખમ મનાય છે. દારૂ રુધિરનળીઓની ચેતનશક્તિને હણે છે. એથી કરીને તે ફૂલી જાય છે અને નબળી પડે છે. એથી કરીને દારૂ પીનારાને ઘણી વાર પક્ષાઘાત પણ થઈ જાય છે.

શરીરની ગરમી ઉપર

એમ માનવામાં આવે છે કે શરાબથી શરીરની ગરમી વધે છે ! આ ખાખતમાં બને છે એમ કે મઘાર્કથી ચામડીની રુધિરવાહિનીઓ ફૂલે છે, એટલે શરીરની અંદરની ગરમી બહાર ચામડી ઉપર આવે છે. આને લીધે એવો ભ્રમ થાય છે કે આખા શરીરની ગરમી વધી ! ખરું જોતાં તો તે ઘટી. અંદરની ગરમી ચામડી ઉપર આવી એટલે બહારની હવામાં ઝટ ઊડી જવાની. પરિણામે અંદરની ગરમી જે શરાબ ન પીધો હોત તો સચવાઈ રહેત તે ઊલટી ઊડી ગઈ !

અને આપણે જોયું કે શરાબ પ્રાણવાયુને ખાઈ જાય છે. અને શરીરની ગરમી પ્રાણવાયુને આભારી છે. એટલે ય પણ ગરમી ઘટે છે. સાચી ગરમી તો શરીરમાં જોરાક બરાબર પચે તેનાથી મળે છે. કેટલાક અણુમનુ લોકો ઠંડી કાઢવા ખૂબ દારૂ ચડાવે જાય છે. તેઓને એટલી બધી શીત લાગી જાય છે કે પરિણામે ત્રિદોષ કે મૂંઝારો થઈ જાય છે !

હૃદય ઉપર

દારૂથી હૃદય પર સારી અસર થાય છે એમ માનનારા પણ પડ્યા છે. તેઓએ એ ધ્યાન રાખવાનું છે કે જે વસ્તુથી રુધિર બગડે તેનાથી હૃદયને કાયદો થાય જ નહિ. ક્લિવરપૂલ વિષાપીઠના ડૉ. જોન હે નામના અધ્યાપકે મૂંઝારા પર દારૂની અસર વિષે પ્રયોગ કરેલા. ૧૫૦ મૂંઝારાના દરદીમાંથી ૪૭ને દારૂ વિના ઉપચારો કર્યા; બાકીના ૧૦૩ દરદીને દારૂ સાથે કર્યા. પરિણામ એ આવ્યું કે દારૂથી હૃદયને ઉત્તેજિત કરવા જતાં બિલકુલ તે નબળું પડી ગયું અને દારૂ પીનાર દરદીની મટવાની આશા ઓછી થઈ !

રેફ્રેસાં ઉપર

પહેલાં એમ માનવામાં આવતું કે શરાબ ક્ષયરોગને કાંઈક અંશે વિરોધી છે. પણ એ માન્યતા જ માત્ર હતી. ખરી વાત તો એ છે કે શરાબ પીવાથી ક્ષયરોગ બિલકુલ જલદી લાગુ પડે છે, અને શરીરનાં અંગોમાંથી રોગ મામે થવાની શક્તિ હરાઈ જવાથી જલદી તે રોગના જંતુઓ શરીર પર ચડી વાગે છે. આમ હોવાથી એક પુસ્તકમાં તો કહ્યું છે કે “ છોકરાંઓને, જીવાનિયાઓને ટેવપૂર્વક શરાબ પીવા દેવામાં આવે તો ક્ષયરોગના ઉમેદવારોની એક જાતિ જ તૈયાર થઈ જશે. એટલે ક્ષયરોગ સામે થવું હોય તો શરાબ સામે થવાનું એમાં આવી જાય છે. ”

તાકાત ઉપર

કેટલાક લોકોને એવો ભ્રમ છે કે દારૂથી તાકાત આવે છે, જેર ચડે છે. એ જેર જે દેખવામાત્ર છે તે કોના જેવું છે ? તેલ થઈ રહેવા આવેલો દીવો જેમ છેવટે વધારે જેરથી બળે છે તેમ દારૂવાળાના જેરનું છે. આપણે જાણીએ છીએ કે થોડા જ વખતમાં તે નિશાથી ગબડી પડવાનો છે. પરંતુ જે જેર દેખવામાં આવે છે તે પણ ખરેખર જેર નથી. ઈંગ્લેન્ડના પ્રખ્યાત દાકતર સર. બી. ડબલ્યુ રીચર્ડસન એમ. ડી. એફ. આર. એસ. લખે છે, “મેં શોધી કાઢ્યું છે કે મઘાકે સ્નાયુની સંકોચ શક્તિને નબળી કરે છે અને તેની સતત કામ કર્યા કરવાના વખતની હદમાં ઘટાડો કરી દે છે.” એટલે આપણે જાણીએ છીએ તેમ, દારૂડિયામાં જાથનું જેર કરવા તાકાત નથી હોતી. તે ઝટ થાકી જાય છે. તાકાતનો અમુક આધાર સ્નાયુ ઉપર હોય છે. એજ દાકતર કહે છે, “દારૂથી સ્નાયુઓને શક્તિ અને ચાલાકી મળે છે એ તદ્દન જૂઠી વાત છે.” સર ફ્રેડરિક ટ્રવીઝ કરીને એક પ્રખ્યાત વાઢકાપશાસ્ત્રી છે તેમનો આવો અનુભવ છે:-“કામ કરવા તાકાત આપવાની બાબતમાં મઘાકે પાર વિનાનો ઉડાઉ છે; એટલે, એવા ઉડાઉ ઉપાયોમાં બને છે તેમ, પરિણામે તાકાતનું દેવાળું નીકળે છે. અને એ નવાઈની વાત છે કે લશ્કર દારૂ પીને કામ કે કૂચ નથી કરી શકતું. હું.....લશ્કરમાં હતો. તેના ૩૦,૦૦૦ સિપાઈમાંથી પહેલા જે થાકીને બેસી પડ્યા તે જોયા કે નીચા, મોટા કે નાના માણસો ન હતા-પરંતુ જે ગબડ્યા તે દારૂ પીનારા હતા. અને જાણે એમના બરડા પર લેખલ માર્યું ન હોય, તેમ તેઓ જ ચોખ્ખા તરી આવીને બેસી પડ્યા !”

અમેરિકામાં જ્યાં દારૂ ખંધ કરવામાં આવ્યો છે ત્યાં વેપાર ઉદ્યોગમાં કામ કરનારાઓની શક્તિ વધ્યાનું ચોખ્ખું જોવા મળે છે. પહેલાંના દારૂડિયા મજૂરો આજે દારૂ છોડીને પહેલાં કરતાં વધારે

કામ આપે છે. એમ માલુમ પડ્યું છે કે દારૂ અંધ થવાને લીધે કારખાનામાં ૨૫ ટકા મજૂર વધ્યા, છતાં કામ ૮૦ ટકા વધારે થયું. રેલવેમાં એટલાં જ માણસો રહેવા છતાં ૨૨ ટકા કામ વધ્યું ! ખેલાડી અને કુસ્તીખાનેનો તો બધે જ એ અનુભવ છે કે દારૂ વિના જ તેમનાં કામ ઉત્તમ થઈ શકે છે.

મગજ ઉપર

આ બધી અસર તો શરીરનાં નીચલાં અંગો પર થઈ. પરંતુ મસ્તક ઉપર તો એની અસર પહેલા નંબરની થાય છે. પેટમાં પહોંચેલો શરાબ લોહી વાટે પહેલો મગજે પહોંચે છે. પછી મગજના રુધિરાભિસરણમાં એવી વિક્રિયા કરી મૂકે છે કે યાદશક્તિ ગૂંમ થઈ જાય છે; વિચારો એકત્રિત કરવાની શક્તિ ખોવાઈ જાય છે. વધારે પ્રમાણમાં જો દારૂ પીવાયો હોય તો માણસ તોફાને ચડે છે, મારે છે, ગમે તેમ બોલે છે, ખૂન પણ કરી દે છે; અને છતાં તેને કશાની ખબર નથી હોતી !

અને પીધાની મગજ પર અસર તો રહી જ જાય છે. શરાબમાંથી લોકો ગાંડા બની જાય છે. મગજના રુધિરનું દબાણ વધી જવાથી કોઈ વાર વાહિનીઓ ફાટી જાય છે, અને પરિણામે તાત્કાલિક મરણ પણ નીપજે છે. કે પક્ષાઘાત થઈ જાય છે. મગજ પરની આવી અસરને લીધે ઇચ્છાશક્તિ તો રહેતી જ નથી. એટલે પછી નીતિ, ધર્મ તો તેના વિના ટકે જ ક્યાંથી ? પછી તે સ્વધર્મ, કુટુંબ, સ્વમાન કશાના ભાન વિના વિનાશને પંથે દોડ્યો જાય છે.

દારૂનો કેફ ને વ્યસન.

આમ દારૂની મગજ ઉપર પહેલી અને ભારે અસર હોવાથી તેનું ઝેર કેફ પણ ચડાવે છે. કદાચ, આ કેફની ઘેલછા પીનારને આનંદ જેવી લાગતી હોય, પરંતુ આ કેફ તો ઝેર વ્યાપવાની શરૂઆતનું ચિહ્ન છે. ઝેર ઝેરનું કામ તો શરીર ઉપર કરતું જ હોય છે. એને લીધે શરીરમાં ઉપદ્રવો થાય છે. પરંતુ પીવાની ટેવ

પડવાથી તે દેખાતા નથી. એટલે એક વખત દાડ પીવાનો શરૂ થાય છે કે તેમાંથી વ્યસન બંધાવામાં વાર નથી લગતી—આપોઆપ જ બંધાય છે. દાડ પીવાથી શરીરમાં બેચેની આવી જાય છે; ફરી પીવાથી તે એકવાર તો નથી માલૂમ પડતી, એટલે ફરી પીવાય છે; વળી ફરી પીવાય છે. અને હવે તો વધારે ફાયદો ઉઠાવવા કદાચ વધારે પીવાય છે. આમ કરતાં કરતાં એક સાદા ભલા માણસમાંથી પાકો દાડડિયો નીપજે છે. જેમ જેમ દિવસ વધતા જાય છે તેમ તેમ મગજશક્તિ નબળી પડી જવાથી ટેવ રોકવા જાય તો પણ રોકી શકાતી નથી. પછીથી તો ‘અધોડધો ગંગેયમ્’ની પેઠે જ થાય છે.

મધ રોગનું ઘર

મધાર્ક દરેક જાતના દાડમાં હોય છે. એટલે કોઈ એમ ન માને કે અમુક દાડ સારો છે, અને અમુક દાડ નહારો છે. મધમાત્ર ખરાબ છે. એ સિદ્ધાંતને આજની દુનિયા ધીમે ધીમે માનતી જાય છે. એની બે ખરાબમાં ખરાબ અસર આ છે:—(૧) મગજ ઉપર એનું ઝેર ચડે છે, તેથી કરીને યોગ્ય આચાર તથા વિચારની શક્તિનો નાશ થાય છે. (૨) ડુધિરમાં નીરોગિતાના જે આણુઓ છે એમને મધનું વિષ ચડવાથી તે કામ કરતા અટકે છે. આથી કરીને મદિરાસક્ત શરીર પર રોગોનું આક્રમણ સહેલું થઈ પડે છે. એટલે રોગ ઝટ લાગે છે; અને લાગ્યા પછી ઝટ સાજા નથી થઈ શકાતું. આમ હોવાથી એક પ્રખ્યાત દાકતરે કહ્યું છે કે “દાડથી હમેશાં આરોગ્યને નુકશાન થયું છે.”

અમેરિકામાં ઇ. સ. ૧૯૧૯ થી સંપૂર્ણ દાડ નિષેધનો કાયદો કરવામાં આવ્યો છે. તેનાં બધી જાતનાં પરિણામો ખૂબ ચોક્કસાઈથી અને વિગતવાર સંવરવામાં આવે છે. તેમાંથી આરોગ્ય સંબંધી પરિણામો જાણવા જેવાં છે. ૧૯૧૯ પછી ૭ વર્ષમાં શરાબખેરીને લીધે નીપજતાં મરણો લગભગ ૧૬૦૦૦ જેટલાં ઓછાં થઈ ગયાં છે. (લીવર) કાળજીના રોગ લાખે ૧૩ જણને લાગુ પડતા ત્યાંથી ઘટીને

૭ જાણને લાગુ પડે છે. એટલે પ્રથમ સાત વર્ષમાં તે રોગમાંથી ૩૮૦૦૦ માણસ મરી જતાં બચ્યાં. દારૂને લીધે માણસ ગાંડા થઈ જાય છે. ૧૯૧૦ માં કુલ ગાંડાના ૧૦.૧ ટકા દારૂ ને લીધે થયા હતા. ૧૯૨૨ માં માત્ર ૩.૭ ટકા ગાંડા થયા હતા. સંખ્યા ગણતાં ૫૫૫૭ જાણ ગાંડપણ લાગવામાંથી બચી ગયા.

જીવાનિયાઓની તબિયત પર ભારે અસર થઈ છે. એની ગણતરી છે કે દર વર્ષે પાંચ વર્ષ નીચેનાં ૧૪૫૦૦ બાળકો, પાંચથી દસ વર્ષનાં ૨૦૦૦, દસથી વીસ વર્ષનાં ૧૦૦૦, મરણમાંથી બચ્યાં. એટલે પ્રતિવર્ષ ૧૭૫૦૦ જીવાન મદિરાસુરના મોંમાંથી બચી જઈને દેશને મળતા રહ્યાં.

આમ દારૂનિષેધનાં પરિણામો પરથી આપણને ખાતરી થાય છે કે દારૂ સાથે રોગનું ઘર છે.

વ્યસનનો પ્રચાર અને આબાદી

આની ભયંકર અને મનુષ્ય જાતિની વિધ્વંસક વસ્તુમાં વળી સ્વાદ ઉમેરીને તેને વધારે ભયંકર બનાવી દીધી છે. દારૂની અનેક જાતો પેદા કરવામાં આવે છે, તેમાં સ્વાદ અર્પવામાં આવે છે, સુગંધ નાખવામાં આવે છે. કેટલીક નાતોમાં તેને સારા પ્રસંગે વાપરવામાં આવે છે. એટલે નાતનાં બાળકો પણ આપોઆપ શીખતાં જાય છે. વેપારી લોકો કરોડોનો તેમાંથી નફો કાઢે છે, દુકાનદારો દલાલી ખાય છે, સરકાર કર મેળવે છે, છાપાંવાળા જાહેર ખબરમાંથી પૈસા મેળવે છે. આવા અનેક દૂંક દષ્ટિવાળા સ્વાર્થને લીધે વ્યસનનો ભારે બહોળો પ્રચાર થાય છે. એમ પણ દલીલ કરનારા પડ્યા છે કે આનાથી કેટલાક લોકોને કામ ધંધો મળે છે! આવા દૂંકી અક્કલના લોકો એ નથી સમજતા કે દારૂ પીવાથી કાંઈ નવું ઉત્પન્ન નથી થતું. પરંતુ ઊલટું ગરીબાઈને નોતરું મળે છે. અને દારૂ પીને જે અખૂટ ઉત્પાદક શક્તિનો નાશ થાય છે એ તો અમાપ છે. સર જ્યોર્જ પૈશ કરીને ઈંગ્લેન્ડનો પ્રખ્યાત

નાણાશાસ્ત્રી લખે છે, “વધારે કે ઓછો, ગમે તેટલો પણ, દાંડનો વાપર કરવાનું જે ઈંગ્લેન્ડમાં વ્યસન પડ્યું છે તેના કરતાં બીજું કશું વધારે નુકશાનકારક નથી. દાંડ કાઢ્યા સિવાય દેશમાંથી દારિદ્ર્ય કાઢવાનું કદી શક્ય થનાર નથી. દેશના ગરીબ પછાત લોકોની દશા સુધારવા કેળવણી તથા સમાજસુધારા દ્વારા જે પ્રયત્નો થાય છે તે મોટે ભાગે દાંડની બદીથી ધોવાઈ જાય છે.”

મોટરો બનાવનાર હેવી ફોર્ડને બધા ઓળખી શકશે. એણે કહ્યું છે કે:—

“કેટલાક રાજપુરુષો, દેશની આબાદીની વાત કરીએ તેમાં દાંડ નિષેધને શું લેવાદેવા, એમ માની તે વિષે ચૂપ રહે છે...મને સમજતું નથી કે એ બેનો ભેદ શી રીતે પાડી શકાય. કશી પણ આબાદી દાંડનિષેધ થયા વિના અશક્ય છે. અત્યારની આપણી ભારે ઉત્પાદક શક્તિ અને રોજીના મોટા દર—જે દુનિયામાં વધારેમાં વધારે છે—તે અમેરિકાના કારીગરના નિર્વ્યસનીપણાને લીધે ઉઘોગિતાને આભારી છે. શક્તિ અને રોજી કમાવાં જ પડત: બીજી કશી રીતે ન મળત. અને એ જો નિર્વ્યસની અને ઉઘોગી નહોત તો તે કમાઈ ન શક્યો હોત. એક ગણિતના હિસાબની જેમ મને ખાતરી છે કે જો દાંડ પાછો (અમેરિકામાં) પેસે તો ખાતરીપૂર્વક રોજીમાં અનિવાર્ય ઘટાડો આવવાનો જ, કારણ કે દાંડ અને આબાદી એક સાથે કદી નથી રહી શકતાં.”

એક ટૂંકો હિસાબ માંડવાથી આ સ્પષ્ટ દેખાશે. હિંદમાં દર વર્ષે એક અબજ રૂપિયા દાંડ ઇત્યાદિ માદક પદાર્થો પાછળ જાડે છે એમ અંદાજ છે. એ વાત ચોક્કસ છે કે દાંડ ખોરાક નથી. એટલે એ પીવાથી નિર્વાહ તો નથી જ થતો. માની લઈએ કે દાંડના ધંધામાં ચોથા ભાગના પૈસા મજૂરોને મળતા હશે, બીજા ચોથા ભાગના સરકારને મળે છે. તોપણ બાકીના અર્ધ ભાગના પૈસામાંથી શું મળતર રહ્યું ? ઉત્પાદક શક્તિનો નાશ, તાકાતનો અપવ્યય, રોગ,

કુટુંબોની છિન્નભિન્નતા, વગેરે જ તેના બદલામાં રહે છે. આબાદીનો આધાર ચારિત્ર ઉપર છે, શુદ્ધ બુદ્ધિ ઉપર છે. પણ દાડ એ જ બે વસ્તુઓ હરી લે છે, અને પૈસા તો પ્રથમ જ લઈ લે છે.

દાડ જવાથી અમેરિકામાં કરોડો રૂપિયા લોકો બેંકમાં જમા કરાવી શક્યા છે (૧), જેમને ઘર નહોતાં તેઓ ઘરવાળા થાય છે (૨), વધારે મોટરો રાખતા થયા છે (૩), દૂધ, દહીં, ઘી વગેરે વધારે ખાવા મળે છે (૪). દરેક દિશામાં આબાદીનો વધારો ચોખ્ખો દેખાય છે. એમાં શંકા નથી કે દુનિયાના દુખનું મોટામાં મોટું કારણ દાડ છે. ચીનની એક આખ્યાયિકા છે કે ૪૦૦૦ વર્ષ પૂર્વે ત્યાંના બાદશાહે મધપાન બંધ કરાવ્યું. તેને પરિણામે ત્રણ વર્ષ સુધી ત્યાં સોનાનો વરસાદ વરસ્યો ! જો દેશમાં દાડ બંધ થાય તો શબ્દશઃ સોનું વરસે એ અમેરિકાના દાખલા ઉપરથી સાચું ઠરે છે.

નીતિબ્રંશ

આમ શરીર તથા ધનના સત્યાનાશ કરતાં નીતિનો નાશ ઓછો કમકમાટી ભરેલો નથી. દુનિયામાં ગુના કરનારા લોકોનો મોટો ભાગ દાડ પીનારા હોય છે. ઈંગ્લેન્ડના બે ન્યાયાચાર્યનું આ કહેવું છે:-“ મધપાન આપણી જોલો ભરી આપે છે. એ વીસ વર્ષના ગાળામાં જેટલાં ખૂન, ચોરી, ધાડ, તોફાનો, વ્યભિચાર, બળાત્કાર

(૧) ૧૯૨૫ માં લગભગ રૂ. ૭૨,૦૦૦,૦૦૦,૦૦૦ નો વધારો સંગ્રહ થયો અને કુલ વસ્તીના $\frac{૧}{૩}$ ભાગથી વધારે સંગ્રહા જમા કરનાર હતી.

(૨) ઘર બંધાવનાર મંડળીઓમાં ૧૯૨૦ થી ૧૯૨૬ માં દર વર્ષે સરેરાશ ૯૫૦૪૬૪ સભ્યો વધતા ગયા. તે પહેલાં વધારાની સરેરાશ ૩૦૯૮૩૦ હતી.

(૩) ૧૯૨૪ કરતાં ૧૯૨૫ માં ૩૦૦૦૦૦૦ મોટરવાળા વાહનો.

(૪) ૧૯૧૭ માં ૪૨ ગેલન દૂધ જણદીઠ વપરાતું. ૧૯૨૬ માં ૫૭ ગેલન જણ દીઠ વપરાય છે. એટલે આપણા વર્તનમાં ૫૭૦ શેર થયું. માથા દીઠ રોજ ૧૧ શેર ઉપર દૂધ ખીવાને મળે છે.

અને એવા બીજા અત્યાચારો થયા છે એના બે પાંચ લાગ પાડમાં આવે તો તેમાંના ચાર લાગ અતિપાનનાં પરિણામ હોવાનું મળી આવે એમ મને લાગ્યું છે.” એક અંગ્રેજ જેલપદ્ધતિના અધ્યાસી લખે છે, “ એ પ્રમાણ્યુક્ત અનુમાન છે કે અમુક એક વર્ષમાં આ દેશમાં જે ગુના થવા હોય એના લગભગ ૫૦ ટકા દાડએ ઉપજવીને આપ્યા છે. દાડનિષેધક કાયદો કરવો એ આડકતરી રીતે ગુના અટકાવવા કાયદો કરવા બરાબર છે.”

ધર્મગ્રંથોમાં દાડને મહાપાપ સમાન ગણ્યો છે. અને કહ્યું છે કે જે પીએ તે શૂદ્ર જ ગણાવો જોઈએ; યક્ષ અને રાક્ષસો જ સુર અને માંસ વાપરે છે. એનું પાપ એવું ભારે ગણ્યું છે કે તેમાંથી શુદ્ધ થવા સારું મરણ જ પ્રાચશ્ચિત બતાવ્યું છે. ખરેખર, દાડિયો મરણથી જ એ જીવલેણ પાપમાંથી બચે છે. સાથે બીજાને મારતો બચ છે એ વધારેમાં.

આ વિજ્ઞાનસિદ્ધ વસ્તુ છે કે દાડની અસરથી બુદ્ધિ સહિત બધી જ ઇન્દ્રિયો વિટલ થઈ જાય છે; માત્ર હૃદય અને તેના જેવાં સ્વતઃ કામ કરનારાં અંગોના જ્ઞાનતંતુ સિવાય બધા જ જ્ઞાનતંતુઓ બેકામ બની જાય છે. એટલે દાડ પીનારની પાસે ઇન્દ્રિયોના સંયમની આશા સખવી એ ફોગટ છે. પછી જેની પાસે ઇન્દ્રિયોના સંયમ નથી તેને નીતિ કેવી ? દાડિયા મોંમાં આવે એવી બીભત્સતા કાઢે છે, ગમે તેના પર હાથ ઉપાડે છે, મા, બહેનનો બેઠ બૂલી જાય છે, તેના હૃદયમાંથી કોમળ લાગણીઓ લોપ પામે છે. આ બધું જોણું દાડિયા લોક જોયા હશે તેને ખબર છે. એ એવી ભારે નીતિનાશક વસ્તુ છે કે તેને માટે મનુસ્મૃતિ કહે છે, “ બ્રાહ્મણો એકવાર પણ તેને પીએ તો તે શૂદ્રત્વને પામે છે.”

આવી ભયંકર વસ્તુનો તો સદાંતર ત્યાગ જ ઘટે છે.

દાડપ્રચાર

હિંદુસ્તાન જીવનના સંયમ અને સાદાઈ માટે પ્રાચીન કાળથી પ્રખ્યાત છે. તેમ છતાં દાડ હિંદુસ્તાનમાં હતો જ નહિ એમ નથી. હિન્દુકાળમાં તેમજ મુસલમાનકાળમાં દાડ હતો ખરો, પણ બંને કાળમાં તેનો વિરોધ સખત રીતે થયેલો છે.

આરોપ

આ લેખ અંગ્રેજ સરકાર ઉપર એ આરોપ મૂકવા સારું છે કે તેણે અહીં આવીને દાડનો યોજનાસર પ્રચાર કરેલો છે. તે આરોપ સિદ્ધ કરતા પહેલાં અંગ્રેજ પહેલાંની આટલી વસ્તુસ્થિતિ જાણવી દેવી જરૂરની હતી, કે જેથી અંગ્રેજને અણુઘટતો અન્યાય ન થઈ જાય. અંગ્રેજે પહેલાં હિંદુસ્તાનમાં દાડ વપરાતો, પણ વચ્ચે વચ્ચે તેની ભરતી આવતી તો વચ્ચે વચ્ચે એટ આવતી. ગમે તેવી ભારે ભરતીયે દેશના ખેડૂતવર્ગ રુધી, દેશના જીવનરૂપ ગામડાંઓ સુધી પહોંચી નહોતી. રાજદરબારના અસરને લીધે ફક્ત શહેરોમાં જ દાડ જેવા મોજશોખો ખેંચાતા ખેડૂતો, વસવાયા, કે ગરીબ વેપારીઓ તો સાદા અને ધર્મનિષ્ઠ હતા અને દાડના નામથી ડરતા.

પણ કંપની સરકારનું રાજ્ય કાયમ થતાં હિંદમાં દાડની અદી દિવસે દિવસે ભયંકર રીતે વધતી જ આવી છે. દાડ પીવામાં દર સાલ ૫૦ કરોડ રૂપિયા ખર્ચ છે એવી ગણતરી છે. આજે દેશ પહેલાંના જેવો આળાદ પણ રહ્યો નથી. આજે ૩ કરોડ માણસ હિંદમાં અરધો ભૂખમરો વેઠે છે. આવી કંગાલ હાલતમાં પણ જો આ દેશની પ્રજા ૫૦ કરોડનો દાડ પી જતી હોય તો પૈસાની દૃષ્ટિએ પણ તેની કેટલી બધી દીન દશા ! દાડએ પ્રજાની શક્તિ હારી લીધી છે; પ્રજાના જીવનની જે વિશેષતા હતી—સંયમ અને સાદાઈ—તેની એટ તો ઇશ્વરની કૃપા હશે ત્યારે જ પુરાવાની છે.

શરૂઆતમાં જે કંપનીના અંગ્રેજ કારકુનો કે વહીવટદારો હિંદમાં વેપાર કે રાજ્ય કરવા આવતા તે ઘણાખરા ઈર્ષ્ય-હિંસા ઉતાર જ હતા. નહિ ચારિત્ર્યનું ઠેકાણું, નહિ પ્રમાણિકતાનું ઠેકાણું. હિંદુસ્તાનના ધનની અદ્ભુત વાતો સાંભળીને એ સાહસિક જીવાનિયાઓ અહીં આવવા તૈયાર થયેલા. તેઓ ઘણાખરા દારૂડિયા હતા. તેમના હાથમાં રાજ્યસત્તા આવતાં કુદરતી રીતે પ્રજામાં તેમની કુટેવોનું અનુકરણ થવા લાગ્યું. આ હકીકત કેવળ નોંધ રૂપે જ છે. એમાં એ લોકોના પાપ કરતાં હિંદી પ્રજાની નબળાઈનો દોષ જ વધારે હતો. જે દોષ અંગ્રેજ સરકારના ઉપર સિદ્ધ કરવાનો છે તે તો તેણે યોજનાસર જાણી જોઈને કરેલો દારૂનો પ્રચાર છે.

પ્રચારનું તંત્ર

દારૂપ્રચારની યોજનાનું મંગળાચરણ આ મંત્રથી કરવામાં આવ્યું:—“દારૂ પર કર નાંખવો એ ઘણો જ સગવડભર્યો અને વ્યાજબી છે. કારણ કે દારૂ કેટલો પીવો કે કેટલો ન પીવો તે કર ભરનારની પોતાની મુનસરીની વાત છે. તેથી આ કર જીલમી ગણાવો ન જ જોઈએ.”

કંપનીનું રાજ્ય હિંદમાં થયું ત્યારે કેટલાક પ્રદેશોના પ્રદેશો દારૂને માટે ખાસ અલગ રાખી તેના ઇજારા આપવાનો રિવાજ હતો. પણ તે પદ્ધતિમાં ઇજારદારોને ધંધો વધારવાની લાલચનું મૂળ તત્ત્વ જે હરિકાઈ તે જ નહોતું. ઇજારદારને એમ થતું કે જો હું વધારે દારૂ અનાવીશ ને વધારે વેચીશ તો સરકારની નજરમાં આવીશ ને મારો ઇજારો મોંઘો કરી અગર ખોઈ બેસીશ. હરિકાઈની વૃત્તિનો જ નાશ કરનારી આ પદ્ધતિનો નાશ કરવાનું અંગ્રેજોને ઘણું મન હતું. પણ તેને ઠેકાણે બીજી કયી યોજના સૂકવી? દારૂ ગાળવાનું કુલ કામ પોતાને કબજે લઈ લે તો ધાર્યું કામ થાય તેમ હતું. પણ તે વખતની કંપની સરકારના રાજ્યનો પાયો હજી પૂરતો મજબૂત થયો

હતું. પણ તેને ઠેકાણે બીજી કયી યોજના મૂકવી ? દાડ ગાળવાનું કુલ કામ પોતાને કબજે લઈ લે તો ધાર્યું કામ થાય તેમ હતું. પણ તે વખતની કંપની સરકારના રાજ્યનો પાયો હજી પૂરતો મક્કમ થયો નહોતો, અને ઇબ્રહિમદારો સિવાય પણ સેંકડો છૂટાછવાયા લોકો છાનોમાનો દાડ ગાળી લેતા. તેમના ઉપર કાબૂ ચલાવવાની અંગ્રેજ સરકારને હજી દિમ્મત આવી નહોતી. અંગ્રેજો એ પદ્ધતિ ફેરવી ન શક્યા, પણ ઇબ્રહિમ આપવાનાં ‘ખેતરો’નો વિસ્તાર ટૂંકો કરી નાંખ્યો. પહેલાં દાડના ધંધામાં પડનારા થોડા ગણ્યાગાંઠ્યા ઇબ્રહિમદારો જ હતા, તેને બદલે આ રીતથી સંખ્યાબંધ ઇબ્રહિમદારોને તે ધંધામાં ક્ષેત્ર મળ્યું. આમ દાડના ધંધામાં રસ લેનારાઓ વધવાથી, તેમનામાં અંદર અંદર ધનોત્પાદનની ચાવી રૂપ હરીફાઈનું તત્ત્વ દાખલ થવાથી દાડનો પ્રચાર વધ્યો, અને પ્રચાર વધતાં સરકારની ઊપજ પણ કુદરતી રીતે વધી.

પણ આ પદ્ધતિ કંઈ છેવટનો સંતોષ આપે તેવી તો નહોતી જ. ખેતરોના ઇબ્રહિમ આપવાને બદલે હવે તેનાથી પણ સંકુચિત એવા દુકાનના ઇબ્રહિમ દેવાનો નિશ્ચય કર્યો.

આ દુકાનોના અખતરાથી એક નવું તત્ત્વ સરકાર ભેઈ શકી. દાડ ગાળવાનું કામ અને દાડ વેચવાનું કામ એક જ માણસ કરે તેમાં સરકારનું બહુ વળે નહિ. ઇબ્રહિમદારો દાડ ગાળીને પરભાર્યો જ વેચી નાંખે તેના ઉપર કાબૂ રાખવો સરકાર માટે અશક્ય હતો. આ તત્ત્વ જોયું ને સરકારે પાછો પોતાની પદ્ધતિમાં સુધારો કર્યો. તેણે દાડની સરકારી મધ્યસ્થ વખારો કાઢી અને નિયમ કર્યો કે દાડ ગાળનારાઓ આ વખારને જ દાડ વેચી શકે, પરભાર્યો વેચનાર ગુનેગાર.

દાડ ગાળનાર હરીફાઈ ઘણા થવાથી સરકાર હવે બહુ સસ્તામાં દાડ મેળવી શકતી. પણ એક જબરી મુશ્કેલી આ પદ્ધતિમાં આવી પડી. દાડ ગાળનારાઓ ભેગ કરીને લાવતા એ એક વાત, અને બીજું વખારમાં ને વખારમાં ઘણીવાર દાડ પડ્યો રહેવાથી બગડી

જતો કે વધારે કડક બની જતો. વખારમાં આવે કે તરત ઊપડી બચ એવી વ્યવસ્થા થઈ શકી નહોતી. આ મુશ્કેલીએ વર્ણી પાછો પદ્ધતિમાં સુધારો સૂચવ્યો, અને તે સુધારો લગભગ છેવટને હોતો.

દાડ સંબંધી વિચાર કરવાને જે શરાબ સમિતિ સરકારે નીમી હતી તેણે છૂટા છૂટા માણસો ખાનગી રીતે દાડ ગાળતા તે રીતને વખોડી કાઢી અને તેને બદલે મોટા પાયા ઉપર દાડ ગાળવાનાં કારખાનાં ખોલવાની ભલામણ કરી. દાડ ગાળવાનાં કારખાનાં સરકારે પોતે કાઢવાં જોઈએ અથવા એકાદ વેપારીને કે વેપારી સંસ્થાને ઇજારો આપવો જોઈએ. આમાંની ઇજારાની રીત સરકારને બધી રીતે અનુકૂળ પડી ગઈ છે.

આ કારખાનાની પદ્ધતિથી સરકાર પ્રજા પાસેથી કર નિયમસર અને ચોકસાઈથી ઉઘરાવવા તો શક્તિમાન થઈ, પણ સરકારે દાડની ખર્ચાત ઘટે એનો લેશભાર આ પદ્ધતિ દાખલ કરતી વખતે વિચાર કર્યો નથી. જેમ જેમ તે પદ્ધતિમાં સુધારા કરતી ગઈ છે તેમ તેમ પ્રજાની વધારે ને વધારે નજીક દાડનાં પીઠાં પહોંચતાં ગયાં છે. પહેલાં જ્યાં ૧ જણ દાડના ધંધામાં હતો ત્યાં હવે ૧૦ જણ એ ધંધામાં પડી કમાણી કરી શકવા લાગ્યા છે.

સરકારી આદર્શ અને સાચો આદર્શ

દાડનો પ્રચાર કરવો એ જો કે સરકારે પોતાની ફરજ નથી માની, તોપણ વ્યસનીને તેની દાડની જરૂરિયાત પૂરી પાડવી એને પોતાની ફરજ માનેલી છે. નીચેનો વટહુકમ જુઓ:—

“સાધારણ દાડ પીનારના હકમાં આડે આવવાની હિંદી સરકારની જરા પણ ધ્રુષ્ટા નથી. કોઈ માણસની હાજતો પૂરી પાડવામાં આડે આવવું એ સરકારનો ધર્મ ન ગણાવો જોઈએ; અને અમારું દૃઢ માનવું છે કે આવા દાડની આદતવાળાઓની હાજતો પૂરી પાડવી એ જરૂરનું છે. સરકારની ચોક્કસ નીતિ એવી છે કે જે દાડ પીતા નથી તેમની આગળ ઓછામાં ઓછાં સંમોહનો મૂકવાં,

અને જેમને દાંડની આદત પડી ગઇ છે તે વધુ દાંડિયા ન બને તેવી કાળજી રાખવી. આ નીતિ પ્રમાણે ચાલતાં જે આવકમાં ઘટાડો થાય તો કશી હરકત નથી. ”

હિન્દુસ્તાન દેશમાં આવેા આદર્શ કોઇ કાળે સ્વીકારાયો નથી. દાંડ પિવાતો ત્યારે પણ તેની અધાર્મિકતા વિષે મતભેદ હતો જ નહિ. હિન્દુસ્તાનમાં જ્યારે જ્યારે દાંડની બદી વધી પડવાથી તેનેા વિરોધ થયો છે ત્યારે ત્યારે તેનેા સાવ નાશ જ કરવાના પ્રયત્ન થયા છે. આ સરકારે જ દાંડિયાઓની દયા ખાધી છે. અશોક રાજની દયાનાં વખાણુ તેના અનેક અભોલ થાંભલા આજે કરી રહ્યા છે, પણ તેણે એ દાંડિયાઓ ઉપર દયા કરી નહોતી. દાંડિયાઓને કડક બનીને દાંડના વ્યસનથી છોડાવવા એ જ તેમના ઉપર ખરી દયા છે. યુરોપીય પ્રજાઓ પણ આ આદર્શને હવે સમજતી થઈ છે. અમેરિકા અને રશિયા જેવા દેશમાં દાંડની બદી સમ્પૂર્ણ કાઢી નાંખવામાં આવી છે.

ઉપરના વટહુકમમાં સરકારે લખ્યું છે કે ‘ આ નીતિ પ્રમાણે ચાલતાં જે આવકમાં ઘટાડો થાય તો કશી હરકત નથી. ’ પણ વટહુકમનું સ્વરૂપ જ બતાવી આપે છે કે આ વાક્ય ફક્ત હોઠથી જ ઉચ્ચારાયું છે, હૃદયમાંથી નીકળ્યું નથી.

૧૮૯૯ માં સરકારે દાંડની નીતિ નીચે પ્રમાણે નક્કી કરી:

(૧) દાંડ પીવાની ટેવ વધતી રોકવી.

(૨) દાંડ પર કર વધારતા જવો, અને છાનામાના કોઇ દાંડ ગાળે નહિ તેની દેખરેખ રાખવી.

(૩) થોડામાં થોડો દાંડ ખપે ને તેમાંથી વધુમાં વધુ આવક થાય એવી ગોઠવણુ કરવી.

દાંડ પર કર વધારીને સરકારે દાંડની ખપત ઘટાડવાની આશા ખાંધી, પણ એમ દાંડ જેવી આદત ઓછી થવી એ મનુષ્યસ્વભાવની વિરુદ્ધ હતું. એ આનાને ઠેકાણે અઢી કે ત્રણ આનાં ખરચવા

પડે તેથી જો દાફિયા દાફ જતો કરી શકે તો તેઓ કદી જ દાફિયા થયા ન હોત. અને સરકારી અમલદારો પણ મનુષ્ય-સ્વભાવને વશ પ્રાણીઓ હતા. તેઓ સરકારના હુકમોના શબ્દોથી પાછળ રહેલો ગૂઢાર્થ બરાબર સમજી ગયા ને આખા હિન્દુસ્તાનને થોડાં વર્ષોમાં ૯૦ હજારથી વધારે પીઠાંઓની તેમણે ભેટ કરી. ૧૯૦૦ અને ૧૯૦૬ના આંકડા નીચે આપ્યા છે:

વર્ષ	સંખ્યા
૧૮૯૯-૧૯૦૦	૮૨,૧૧૭
૧૯૦૫-૧૯૦૬	૯૧,૪૪૭

કુદરતી રીતે આમ કૂદકે ને ભૂસકે વધતા જતા દાફના પ્રચાર સામે દેશમાં ટીકા થવા લાગી. આથી સરકારે પોતાની નીતિમાં કંઈક ફેરફાર બતાવી ટીકા શાન્ત કરવાનું યોગ્ય ધાર્યું. ૧૯૦૬ થી ૧૯૧૭ સુધીમાં દાફની દુકાનો ઘટતી ગઈ છે તે એ નીતિનું પરિણામ છે. દુકાનોના આંકડા જુઓ:—

વર્ષ	સંખ્યા
૧૯૧૦-૧૧	૭૧,૦૫૨
૧૯૧૪-૧૫	૫૬,૭૨૩
૧૯૧૫-૧૬	૫૫,૦૪૬
૧૯૧૬-૧૭	૫૧,૯૧૭

વળી પાછી જાળવીને વધી છે :—

૧૯૧૭-૧૮ માં ૫૪,૮૯૬

આ ઘટાડો જોઈને એમ ન સમજવું કે દુકાનોની સાથે દાફનું વેચાણ પણ ઓછું થયું. કારણ કે દાફખાતાના અમલદારો બરાબર સમજતા હતા કે સરકારની આવક અને તેથી દાફની ખપત તો સરખી ને સરખી જ રાખવાની હતી. તેઓ આસપાસની ત્રણ દુકાનો કાઢી નાંખી મધ્યમાં મોટી દુકાન ઉઘાડતા. આ ત્રણે દુકાનના ઘરોકાને એ એક જગ્યાએ ભેગા થવામાં બહુ અડચણ નહોતી

પડતી. ‘આખકારી અમલદારો જ રાજ્યની આખકારી નીતિ સમજ્યા નથી, આખકારી ખાતાના અમલદારો દારૂનો વધારે ઉઠાવ કેમ થાય, દારૂમાંથી વધારે આવક કેમ થાય એ માટે જ મથે છે,’ એ પ્રકારની ફરિયાદ ખુદ આખકારી કમિટિ ૧૯૦૫ માં નિર્માઈ હતી તે કરે છે.

પીઠાં ક્યાં અને ક્યારે ઘટાડવાં તે સંબંધી ખંગાળાની સરકારે એક ઠરાવ કર્યો હતો:-

“કાંઈ પણ કૂવા કે નદીના ઘાટ આગળ, નિશાળ, દવાખાનું, મંદિર કે મિલ આગળ કે બજારના નાકા પર કે બજારની વચ્ચેવચ્ચ દારૂનું પીઠું ખોલવું નહિ. દારૂડિયાના લત્તામાં દારૂનું પીઠું ન ખોલાય એ માટે કાળજી રાખવી. દારૂની આદત હોય તેને દારૂ મળે એવી ગોઠવણ રાખી દારૂની દુકાન ખોલવી. પણ તે એવે ઠેકાણે ન ખોલવી કે જેથી દારૂ ન પીનારને દારૂ પીવાનું મન થાય કે દારૂડિયા બીજા લોકોને હેરાન કરી શકે.”

આ ઠરાવ દેખાય છે બહુ સારો, પણ તેનું બધું સારાપણું એક વાતથી ઊડી જાય છે. આ નિયમ નવી દુકાનોને જ લાગુ પડે છે. સરકારના નિયમોની ભાષામાં ગમે તેટલી સદિચ્છા દેખાતી હોય પણ જ્યાં સુધી એ નિયમો હિંદુસ્તાન દેશને દારૂની બહીમાંથી ન છોડે ત્યાં સુધી એ ખાલી વચનોની કિંમત શું? સરકાર જૂની દુકાનો કાઢવાની બાબતમાં ચૂપ રહે છે અને ૧૦ દુકાનો હશે તે લત્તામાં ૧૧ મી દુકાન ખોલવામાં નહિ આવે એવું કહી ગુસ્સે થયેલી પ્રજાને શાન્ત પાડવાનો વ્યર્થ પ્રયત્ન કરે છે.

સરકારની દારૂ પાવાનાં સંમોહનો ઘટાડવાની દાનત જ હોય, તો સ્વીડનનાં ર્વેનું ઉદાહરણ તેણે લેવું ઘટે છે. ૧૮૫૦ ની સાલ સુધી સ્વીડન જેવો દારૂડિયો દેશ આખી દુનિયામાં બીજો એકે નહોતો. દારૂ વેચવા દેવાની ઇજાજતથી જોતજોતામાં દારૂ ગાળવાનાં કારખાનાંની સંખ્યા એવડા નાના દેશમાં પણ ૩૩૦૦૦ થઈ ગઈ. લોકો ત્રાસી ઊઠ્યા, ગરીબાઈ વધી પડી. સામાજિક અને

નૈતિક વ્યવહાર તૂટી પડ્યા. લોકો દીન દશામાં આવી પડ્યા. છેવટે સરકારની તથા પ્રજાની આંખ ઊઘડી. ત્યાંની સરકારને કંઈ પરદેશની પ્રજાના વ્યસનમાંથી કમાણી કરવી નહોતી. તેણે ઇજારાપદ્ધતિ અમલમાં મૂકવામાં ભૂલ કરી હતી અને ભૂલ માલૂમ પડતાં તરત તેને સુધારી લીધી. સરકારે દારૂના ઇજારા દેવા બંધ કર્યાં. પ્રજામાંથી કેટલાક શ્રીમંત પુરુષોએ પણ દારૂની બદી ઘટાડવા કમર કસી. તેમની એક મંડળી થઈ. નફો બિલકુલ ન ખાવાનો નિશ્ચય કરી તે મંડળે ૬૧ પીડાંનો પરવાનો લીધો. તેમને કમાવું તે હતું જ નહિ. તેથી ૬૧ માંથી માત્ર ૧૯ પીડાં જ ખુલ્લાં મૂક્યાં. દારૂ પીતાં લોકો અટકે તે સારુ જુદા જુદા લત્તામાં પીડાની બાજુમાં જ ચાપાણી, નાસ્તો વગેરે સસ્તા ભાવે મળે તેવી હોટેલો તથા જ્ઞાન સારુ વાંચનાલયો ખોલી દીધાં. આ રીતે સને ૧૯૦૦ માં આખા યુરોપમાં સ્વીડનમાં દારૂનું વ્યસન ઓછામાં ઓછું માલૂમ પડ્યું.

હિંદુસ્તાનની સરકારના ને હિંદુસ્તાનની પ્રજાના સ્વાર્થ જુદા જુદા છે. સ્વીડનનોવેની સરકારે પોતાની પ્રજા સારુ જે કર્યું તેની અહીંની સરકાર પાસે આશા રાખવી એ ફેગટ છે એ આપણા ખાતરી થઈ ગઈ છે. સ્વીડનની પ્રજા જે કરી શકી તે સરકારની સહાનુભૂતિથી જ થઈ શક્યું. સ્વીડનના શેઠિયાના ઉપાય આપણે ત્યાં અજમાવવા જઈએ તો અહીં તો જાદવાસ્થળી જામે. છતાં પ્રજાએ તો સમજી જ લેવાનું રહ્યું છે કે દારૂ કાઢવો હશે તો તે પ્રજાએ પોતે જ કાઢવો પડશે.

દારૂ સાથે સગાઈ

દારૂને અને સરકારને કેટલી અને કેવી સગાઈ છે તે હવે જોઈએ. આખકારી પેદાશનાં સાધનો આપણે આગળ જોઈ ગયા તેમનીએ પ્રમાણે છે:

૧. દારૂ ગાળનારને આપવામાં આવતા ઇજારાની કિંમત.
૨. દારૂ વેચનારને આપવામાં આવતા ઇજારાની કિંમત.

આ બે સાધનોથી, એટલે કે દેશી દારૂના ધંધામાંથી, આબકારી આવકના ૫૦ ટકા મળી જાય છે.

૩. વિલાયતી દારૂ હિંદમાં આવતાં તેના ઉપર ચડાવવામાં આવતી જકાત.

૪. તાડીના ઝાડ ઉપરની જકાત અને તાડી વેચનારને આપવામાં આવતા ઇજારાની કિંમત.

દારૂ ગાળવાના અને વેચવાના ઇજારાએ સરકાર લિલામથી આપે છે. તેમાં તેનો ઉદ્દેશ કલાલો પ્રત્યે નિષ્પક્ષપાતપણું બતાવવાનો કદાચ હશે, પણ લિલામની પદ્ધતિથી દારૂના ઇજારાના ભાવ ઘણા જબરો ઊપજે છે એમાં તો શક નથી જ. ચડસાચડસીમાં ઇજારાના ભાવ તે લોકો એટલા બધા ચડાવી દે છે કે જો દારૂ વેચનારો સરકારના કાયદામાં રહીને દારૂ વેચે તો ખિચારો મરી જ રહે. મોઘા ભાવે ઇજારો લેનાર કલાલ કુદરતી રીતે જ જીતેલો વધારે દારૂ વેચાય તેટલો વેચવા તનતોડ મહેનત કરે જ. અંગ્રેજી રાજ્યતંત્રમાં જેમ નાના મોટા અમલદારોના દરજ્જાએ તેમના પગાર ઉપરથી નક્કી થાય છે તેમ જે કલેક્ટર કે ગવર્નર પોતાના પ્રાન્તની કે ઇલાકાની ઊપજ વધારે કરી આપે તે પણ હોશિયાર ગણાય છે. એ આવક શેમાંથી મેળવવામાં આવી તેની ઝાઝી તથા કોઈ નથી કરતું. એટલે મોટા અમલદારો દારૂના ઇજારાનું લિલામ કરે છે ત્યારે તેઓ હંમેશાં વધારેમાં વધારે કિંમત મેળવવાની જ દૃષ્ટિ રાખે એ કુદરતી છે. ડિસ્ટિલરીપદ્ધતિ દાખલ થતાં અને ઇજારાની યુક્તિ હાથ લાગતાં થોડા વખતમાં સરકારની આબકારી આવક કેવી વધતી ગઈ તે જોઈએ:—

વર્ષ

આવક લાખ રૂ.

૧૮૬૧	૧૭૮
૧૮૮૦	૩૧૩
૧૯૦૦	૫૭૨
૧૯૧૦	૧૦૫૪
૧૯૧૮	૧૭૩૫

જેમ આખા હિંદુસ્તાનની આવક વધી છે તેમ જો આપણે આપણા ઇલાકા તરફ નજર નાંખશું તો યે જણાશે કે ૧૯૦૦ માં જે ૧૦૬ લાખ આવક થતી તે ૧૯૧૮ માં ૩૭૮ લાખ થઈ છે. આમ સરકારની આવક વધતી જાય છે તેમ સરકાર રાજ્ય થતી જાય છે અને જાહેર કરે છે કે દેશ વધારે કમાયો, કારણ કે તેમ ન હોત તો તે વધારે કર ક્યાંથી ભરી શકત ?

૧૯૦૫ સુધીમાં હિંદમાં જ્યાં જ્યાં સરજતાથી કારખાનાંની પદ્ધતિ દાખલ થઈ શકે ત્યાં થઈ ગઈ હતી. તે દરમિયાન આખકારી ખાતાની નીતિ નક્કી કરવા એક કમિટી નિમાઈ હતી, તેણે આખા હિંદમાં ફરી તપાસ કરી રિપોર્ટ કર્યો છે. તે પરથી જે સિદ્ધાન્તો બાંધ્યા તેમાંના થોડાક નમૂના નીચે આપું છું:

“તમામ પ્રકારના વિભાગની દારૂનું વેચાણ બહુ જ વધી પડ્યું છે.”

“તાડી ઉપર જે પૂરતો જપતો રાખવામાં નહિ આવે તો તાડીમાં પ્રજા ચકચૂર બની જશે.”

“કેટલાક ભાગોમાં દેશી દારૂનો ઉઠાવ એટલો બધો વધ્યો છે કે જ્યાં જુઓ ત્યાં દારૂડિયા માલૂમ પડે છે.”

દેશમાં દારૂની બધી રહી છે એ વાત સરકારથી ત્યારે તો અજાણી નહોતી જ. હિંદની આર્થિક તથા નૈતિક પ્રગતિની નોંધ લેતાં રિપોર્ટ પાણુ નીચેના દીવા જેવા આંકડા કાઢી બતાવ્યા છે:—

ગૅલન દેશી દારૂ (લાખમાં)

પ્રાંત	૧૯૦૧	૧૯૧૧	૧૯૧૮
મુંબઈ, સિંધ	૧૭	૨૯	૨૬
મદ્રાસ	૮	૧૬	૧૬
પંજાબ	૨	૪	૪
મધ્ય પ્રાન્ત, વરાડ	૨	૧૦	૧૨
સંયુક્ત પ્રાન્તો	૧૨	૧૫	૧૪
બંગાળ, બિહાર, ઓરિસા	૬	૧૮	૨૦

આ આંકડા પરથી જોઈ શકાય છે કે મુંબઈ, સિંધ, મદ્રાસ, અને પંજાબમાં ૧૦ વરસમાં જ દારૂનો ઉઠાવ બમણો થયો છે. બંગાળ, બિહાર, અને ઓરિસામાં ૧૦ વરસમાં ત્રણ ગણો વધ્યો છે. મધ્ય પ્રાન્તમાં દારૂનો ઉઠાવ ચાર ગણો વધ્યો છે. સંયુક્ત પ્રાન્તોમાં નવી પદ્ધતિ દાખલ નથી થઈ તેથી તે બચી ગયો છે.

સરકાર દારૂ પર ભારે કર નાંખી દારૂ ઘટાડવા ઇચ્છે છે એવા ઢોંગ કરે છે. પણ સરકારે એવા કર નાંખ્યા છે કે દારૂના વેચાણને જરા પણ બાધ ન આવે. દારૂ સહન કરી શકે તેટલો જ કર નાંખવામાં આવે છે તે નીચેના કોઠા પરથી સહેજમાં સમજાશે:—

૧૯૦૧ થી ૧૯૧૧

પ્રાન્ત	દારૂનો કેટલો ઉઠાવ વધ્યો	કરમાં કેટલા ટકા વધારો થયો
મુંબઈ	૫૧ ટકા	૩૮ ટકા
સિંધ	૩૫	૨૨
મદ્રાસ	૮૬	૩૧
પંજાબ	૮૧	૩૩
સંયુક્ત પ્રાન્તો	૨૦	૩૪
મધ્ય હિંદ	૩૦૦	૫૪

દારૂ અને કેળવણી

મોટામાં મોટી ખેદજનક વાત એ છે કે સરકારે દારૂ અને કેળવણી એ બેનો સંબંધ બાંધી દીધો છે. હિંદી સરકારને કેળવણી પાછળ ૧૭ કરોડ ખર્ચ થાય છે તે બધું ખર્ચ દારૂની પેદાશમાંથી પૂરું કરાય છે. જે કેળવણી આપતાં પ્રજાનાં શરીર રોગી બને છે, પ્રજાના સામાજિક વ્યવહાર અસ્તવ્યસ્ત બને છે, સમાજનાં નૈતિક બંધનો તૂટે છે તે કેળવણી શા કામની ? આપના દારૂના પૈસામાંથી છોકરો નિશાળે જઈને કક્કો શીખે તે

કેટલોક ટકવાનો હતો ? એ જ બાપ છોકરાને અને તેની માને ગાળો વરસાવતો અને મારતો સાંજે ઘરમાં લથડિયાં ખાતો આવે કે તરત બધી કેળવણી પર પાણી ફરી વળે છે.

સરકારને ૧૭ કરોડ મળે ત્યારે દારૂ તો ૫૦ કરોડનો પિવાય છે, અને ૧૭ કરોડના ભણતર સારુ ૫૦ કરોડનો દારૂ પીવો પડે એ ન પોસાય એવું છે. જો આ ૫૦ કરોડ રૂપિયા દર વરસે દારૂમાં ન લૂંટાઈ જતા હોય તો તે રૂપિયા પ્રજાપયોગી ધંધામાં—દાખલા તરીકે રેંટિયા કાંતવામાં, વણવામાં, ખેતીનાં સાધનો સારાં વસારાં ખેડવામાં—ખર્ચે તો તે પ્રજા વધારે પુષ્ટ બને.

આ અસહકારની લડતને અંગે દારૂથી છૂટવાને પ્રજાએ જબરેા યત્ન કર્યો, પણ નાક દાખવાથી મોં ખૂલવું જ જોઈએ તેમ સરકારનો ક્રોધ ચોડી કરનારાઓ ઉપર ભભૂકી ઊઠ્યો. ન મંદિર હોય, ન ધર્મશાળા હોય, ન વાણિયાની દુકાન હોય ત્યાં દારૂનું પીકું તો હોય જ, કારણ પ્રજાની જરૂરિયાત પૂરી પાડવી એને સરકાર પોતાની ધાર્મિક ફરજ માને છે ! ગામમાં કિવનાઈન ન મળે અને તાવથી ૫૦ હજાર માણસ દર વરસે મરે છે, પણ ગામડામાં ભાંગ, ગાંજે, ચરસ, દારૂ વેચવાની દુકાનોના ઇબ્જરા તો હોવા જ જોઈએ.

જેમ સરકારે વધારે કર નાંખીને દારૂ ઘટાડવાની ઇન્દ્રગળ પાથરી તેમ કેટલાક લોકોએ દારૂનાં પીકાંના કલાક ઓછા કરાવી દારૂ ઘટાડવાનો મોહ રાખ્યો હતો. એ બન્નેને લોર્ડ ચેસ્ટરફિલ્ડના ભાષણનો ઉતારો હતું સમર્પણ કરું છું. ૧૭૪૩ માં અમીરોની સલામાં દારૂ વેચવાની છૂટ આપવા સંબંધી બિલ આવ્યું ત્યારે ભાષણ કરતાં તેમણે કહ્યું હતું કે:—

“ મોજશોખની વસ્તુઓ પર કર નાંખી શકાય પણ દુર્ગુણનો તો જડમૂળથી નાશ જ કરવો જોઈએ, પછી કાયદાના અમલ કરવામાં ગમે તેવી મુશ્કેલી આવતી હોય. બાઈબલના આદેશો તોડનારનો તમે

દંડ કરીને સંતોષ પકડી શકશો ? આવો દંડ દુષ્ટ અને નાસ્તિકતા ભરેલો જ ગણાશે, કારણ કે દંડ ભરનાર માણસને ઈશ્વરના ફરમાન વિરુદ્ધ વર્તવાની તમે તેથી છૂટ આપો છો. રાજ્યને આવક થાય એ હેતુથી દારૂના વેચાણમાં દુકાનેનો ઇજારો દેવાની છૂટ આપનાર આ બિલ પસાર થાય તો તમે પ્રજાને કાયદેસર વ્યભિચાર કરવાની છૂટ આપો છો એમ ગણાશે. કારણ કે એમાં લેશ માત્ર શંકા નથી કે સત્તાધિકારીઓ તરફથી નીચેના અમલદારોને દારૂનું વેચાણ વધે, દારૂને ઉત્તેજન મળે, રાજ્યની આવક વધે તે સારું દેખાણ થયા વિના નહિ રહે.

“દારૂ વેચવાની છૂટ આપનારા આ બિલનો જ્યારે હું વિચાર કરું છું ત્યારે એમ જ લાગે છે કે આ બિલ રોગ ફેલાવવા માટે, ઉદ્યોગ ધંધા તોડવા માટે, મનુષ્યજાતનો નાશ કરવા માટે જ આપણી સમક્ષ આવ્યું છે. આ બિલથી પૂર્વે કદી સાંભળ્યું નથી તેવું પ્રજા-ઘાતક યંત્ર શોધાશે. એ યંત્રથી મરશે નહિ તે ઘાયલ કે અપંગ થયા વિના તો નહિ જ રહે; અને જે જીવશે તે બેલાન સ્થિતિમાં જ રહેશે.”

“દારૂ કેટલી હદે હિંદુસ્તાનમાં જડ ઘાલી બેઠો છે તે મેં ખતાવ્યું છે. દારૂના દુશ્મન એ સરકારના દુશ્મન કેમ છે એ સ્થિતિ પણ મેં ઉપર ખતાવી છે. આપણે દારૂ અને સરકાર એ બંનેની બેઠે ઝુંબેશ કરવી રહી છે. આ ઝુંબેશ જીવને સાટે લડવી પડશે, અને જીવને સાટે લડીએ એટલી તે મહત્વની છે. પ્રભુ આપણને ખજા આપો.

(ન. જી. ૨૭-૭-૧૯૨૨)

છ. ન. જોશી

પરદેશી દાડનો પ્રચાર

દાડમાત્ર તાજ્ય છે, તે પરદેશી હો કે દેશી હો. એટલે આ લખાણુ પરથી કોઈએ એ વિષે શંકા આણુવાની ભૂલ ન કરવી. અહીં પરદેશી દાડ વિષે ખાસ લખવામાં આવે છે એનું કારણુ એ છે કે તે વિષેની સરકારી નીતિ અને તેનાં પરિણામ વિશેષ ભયંકર છે. બીજું, ઘોળી પરદેશી બીડીની જેમ પરદેશી દાડની પણ પ્રતિષ્ઠા જામે નો નવાઈ નહિ. અને પરદેશી દાડ શીશીખંધ વેચાય છે એટલે લોકો ઘરમાં રાખી શકે. એથી તો અનિષ્ટ ઘરમાં પણ ઘૂસી જવાની પૂરી ભીતિ છે. વળી હિંદમાં પણ આવી ખતના દાડ ખનાવાય છે અને લોકોને તેનો સ્વાદ લાગતો જાય છે. આવાં વિશેષ ભયંકર પરિણામો વિષે પ્રજાએ જાગૃત થવાની જરૂર છે.

સરકારની નીતિ

પરદેશી દાડમાંથી મુખ્ય આવક તેના પર લેવાતી ખંદરની જકાત છે. આ જકાત હિંદી સરકારને મળે છે. એની રકમ બીજી જકાતી રકમો ભેગી નાંખવામાં આવે છે. દેશી દાડ, તાડી, અફીણુ આદિ માદકોની આવક પ્રાંતીય સરકારો પાસે રહે છે અને તેમનો આંકડો જુદો રાખવામાં આવે છે. આવી વ્યવસ્થામાં કદાચ સરકારી નાણાંખાતાને અનુકૂળતા હશે એમ માની લઈએ. પરંતુ દાડનિષેધની દષ્ટિએ એમાં દોષ છે. પરદેશી દાડની આવક જુદી ખતવાતી હોવાથી પ્રજાની તે વિષે સરતચૂક થયા કરે એ બનવાજોગ છે. વડી સરકાર પણ તેને બીજી જકાતોની જેમ નિર્દોષ માન્યા કરે તો નવાઈ નહિ. ૧૯૨૮-૨૯ના 'ઈડિયા' માં ભેતાં આ આવક વિષે આટલો જ ઉદ્દેશ જોઈને એ ભીતિ સાચી લાગી છે :

“ હિંદી સરકારને બહારથી આયાત થતો દારૂ, જેમાંથી મળતી જકાત આ દેશની વડી સરકારની આવકમાં ઉપયોગી ફાળો આપે છે, તેના સિવાય બીજા દારૂના વાપર સાથે હવે સીધી લેવાદેવા નથી.” (મૂળમાં કાળા અક્ષરો નથી.)

એટલે આ ઉપયોગી ફાળાને એ જતો કેમ કરે ? બિલકુલ એમ બને કે એ સરકારોના કામના વિભાગના ગોટાળામાં પરદેશી દારૂ અનિયંત્રિત રીતે વપરાયાં કરે. જેમ વડી સરકારને બીજા દારૂની સીધી લેવાદેવા નથી, તેમ જ પ્રાંતીય સરકારોને પરદેશી દારૂ સાથે સીધી લેવાદેવા ન હોય એ ઉઘાડું છે. એથી તો, મુંબઈ ઈલાકામાં, જ્યાં દેશી દારૂનો વાપર નિયત કરવામાં આવે છે અને પ્રતિવર્ષ ઘટાડતા જવાય છે, ત્યાં પરદેશી દારૂ અનિયત રહેલો છે ! અને હિંદી સરકારને તો ‘ ઉપયોગી ફાળો ’ ની રકમથી સંતોષ છે એ ઉપરના વાક્યમાં આપણે જોયું.

દેશમાં બનતો પરદેશી દારૂ

પરદેશી દારૂ આપણા દેશમાં બનાવવાનાં પણ કારખાનાં નીકળ્યાં છે. તે દારૂને પણ આયાત થતા દારૂની જેમ ગણવામાં આવે છે. મુંબઈ ઈલાકાના આંકડા જોતાં તેનો વાપર વધતો જતો જણાય છે :

વર્ષ	સ્પિરિટ: આસવ	મોલ્ટ દારૂ
	ગેલન	ગેલન
૧૯૨૪-૨૫	૫,૩૬૬	૨૧,૫૮૦
૧૯૨૬-૨૭	૩૫,૨૫૧	૪૪,૪૦૩
૧૯૨૮-૨૯	૪૭,૬૭૫	૩૬,૪૨૦

એટલે આવક પણ વધે. એનો લોભ પણ વધે. એથી પંખબમાં સરકારે જકાતનો સામાન્ય દર રૂ. ૨૧-૪ ૦ થી ઘટાડીને રૂ.

૧૭-૮-૦ કર્યો છે. એથી એની મેળે પરિણામ એવું આવ્યું છે કે આવક વધી અને વાપર પણ વધ્યો. ઉપર સૂચવેલી અનિયંત્રતાનો આથી બીજો શો પુરાવો બેઠ્યો ?

હિંદી સરકારે કહેવાપૂરતી તો પરદેશી દારૂ વિષેની નીતિ બહાર કરી રાખી છે :

“ આ દારૂને વાપરવા દેવાયેલા એવા ગોરાઓ, પારસીઓ વગેરે વર્ગો માટે જ તે હોય. દેશી પ્રજામાં તેને વપરાશની વસ્તુ થવા દેવાની સરકારનો નીતિ નથી. ”

છતાં, એક અંગ્રેજ પાદરીએ જણાવ્યું છે તેમ,

“ હિંદમાં પરદેશી દારૂની આયાત કરવામાં આવે છે તેનો અર્થ કરતાં મોટો ભાગ હિંદવાસીઓ વાપરે છે એ સત્તાવાર ગણતરી ઉપરથી દેખાય છે કે...”

આયાતમાં વૃદ્ધિ

આયાત બેઠ્યો તો તેમાં રાક્ષસી વધારો માલુમ પડે છે. એટલો બધો વધારો સિદ્ધ કરી આપે છે કે ગોરા તથા પારસી ઉપરાંત બીજા વર્ગો પણ તે પીએ છે. વધારો આ પ્રમાણે છે :

વર્ષ	ગેલન	ટકા વધારો
૧૮૭૫-૭૬	૭,૦૧,૧૭૭	
૧૯૦૪-૦૫	૧૨,૯૭,૬૧૧	૮૫
૧૯૨૭-૨૮	૬૨,૦૭,૩૪૩	૫૦૦

આ વધારા સાથે સરકારના ‘ ઉપયોગી કાળા ’ માં પણ ઉમેરો થતો જ જાય એ દેખીતું છે ૧૯૨૭-૨૮માં હિંદી સરકારને પરદેશી દારૂની જકાત પેટે રૂ. ૨,૫૫,૯૮,૬૨૭ મળ્યા હતા.

ગરીબ લોક વાપરે છે

મુંબઈ સરકારની દેશી દારૂ વિષે એવી નીતિ છે કે એના ઉપર અને તેટલો મોટો કર નાંખવો અને તેના વાપરને નિયત રીતે ઘટાડતા જવું એને પરિણામે દારૂ મોંઘો પડે છે—અમુક વિલાયતી દારૂ કરતાંય તે મોંઘો પડે છે. તેથી શહેરોમાં જ્યાં વિલાયતી દારૂ મોટે ભાગે વપરાય છે ત્યાં ગરીબ લોક પણ વિલાયતી દારૂ સસ્તો જોઈને તે પીવા લાગ્યા છે. સરકારી નિવેદનો તેનો પુરાવો આપે છે :

“એમાં શંકા નથી કે શહેરોમાં દેશી દારૂના ઘટાડાનો ખદલો સોંઘા પરદેશી દારૂથી વાળી લેવાય છે.” (મુંબઈ આબકારી નિવેદન, ૧૯૨૭-૨૮.)

“(દેશી દારૂનો વાપર ઘટવાનાં કારણો) . . . મોટા ભાવ અને પીનાર વર્ગોમાં સોંઘા ‘બીર’ અને ‘સ્પિરિટ’નો વધતો જતો સ્વાદ . . .” (સદર ૧૯૨૮-૨૯.)

એટલે આ દારૂ સોંઘો છે, એટલું જ નહિ પણ સ્વાદિષ્ટ પણ છે. આમ બેઉ રીતે પ્રલોભન મળવાથી અને અનિયત ઉપયોગની છૂટ હોવાથી આપણને તે ક્યાં લઈ જઈને ઊંઘા રાખે એ વિચારતાં થરથરાટ છૂટે છે.

અને આ પરદેશી દારૂથી થતો આર્થિક સ્રાવ એક બીજા બલા છે. મોટા ભાગનો દારૂ ઈંગ્લેંડથી આવે છે. એનો વેપાર આજકાલ કરોડોનો થઈ પડેલો છે. (સરકારી આંકડાના પુસ્તકમાં ખાનગી વેપારીની આયાત રૂ. ૩,૬૬,૯૯,૦૦૦ની આપેલી છે. સરકારી આયાત ઉપરાંત આ ગણવી જોઈએ.) એટલે સ્વરાજમાં એ વેપાર પર પ્રતિબંધ પડવાને ભય જન્મ બીજા વેપારીઓ કરે છે તેમ આ લોકો પણ સ્વરાજનો વિરોધ કરવાના જ. પાર્લામેન્ટમાં વેપારીઓ જ ફાવે છે એ ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ.

ઇબ્બરાની સંખ્યા

દેશી દારૂની દુકાનો ઘટાડીને સરકાર દારૂનિષેધનાં પગલાં લેવાનું અભિમાન ધરાવે છે; પરંતુ આ પરદેશી દારૂના ઇબ્બરાની સંખ્યા જીદી ગણી બતાવવામાં નથી આવતી, એટલે નીચેનું પોક્ક ઢંકાઇ રહે છે :

વર્ષ	ઇબ્બરા
૧૯૨૦	૮૫૭
૧૯૨૩	૧,૧૪૫
૧૯૨૬	૧,૩૩૭
૧૯૨૮	૧,૩૯૧

આમ પીવા માટે સવડો પાણી વધતી જાય છે. સરકાર હરેક રીતે આ દારૂ બાબત બેદરકાર રહેલી લાગે છે, અને દારૂ તેનું કામ છાનોમાનો કર્યો જાય છે. દરેક રીતે જોતાં, અરેબર આ પરદેશી દારૂનો પ્રશ્ન લયંકર છે.

(ન. જી. ૬-૭-૧૯૩૦)

મ૦

ખંડ ૨

સંપૂર્ણ હાઈનિષેધ

મનુષ્યની શક્તિ અને સાધનસંપત્તિના સંપ્રદાયો આ મહાન પગલું ભરી આગળ વધવાને જોયો, સમજણથી કે સમજણ વિના, ના પાડે છે તેઓ, ચોક્કસ, સુધરેલી દુનિયામાં પછાત પદ ભોગવવાનું પસંદ કરે છે.

(ડૉ. ટૉમસ કારવર: હારવર્ડ વિદ્યાપીઠ)

પ્રબ્લનો હક

પ્રબ્લકીય સરકારની, ફરજ ગણાશે કે:-
દાર અને અરીણુ આદિ માદક પદાર્થોથી પ્રબ્લને
બચાવવી; અને એ સિદ્ધ કરવા સારુ, પ્રબ્લકીય સરકારની
સ્થાપના થયા બાદ પહેલીજ તકે, આપવીતી કે
આધોગિક જરૂરિયાત સિવાય, દાર અરીણુ આદિ માદક
પદાર્થો બનાવવાનો, આયાત કરવાનો, સંઘરવાનો,
કે વેચવાનો, સંપૂર્ણ નિષેધ કરનાર કાયદા ધડવા.

(કલકત્તાની સર્વપક્ષીય પરિષદે ઘડેલા

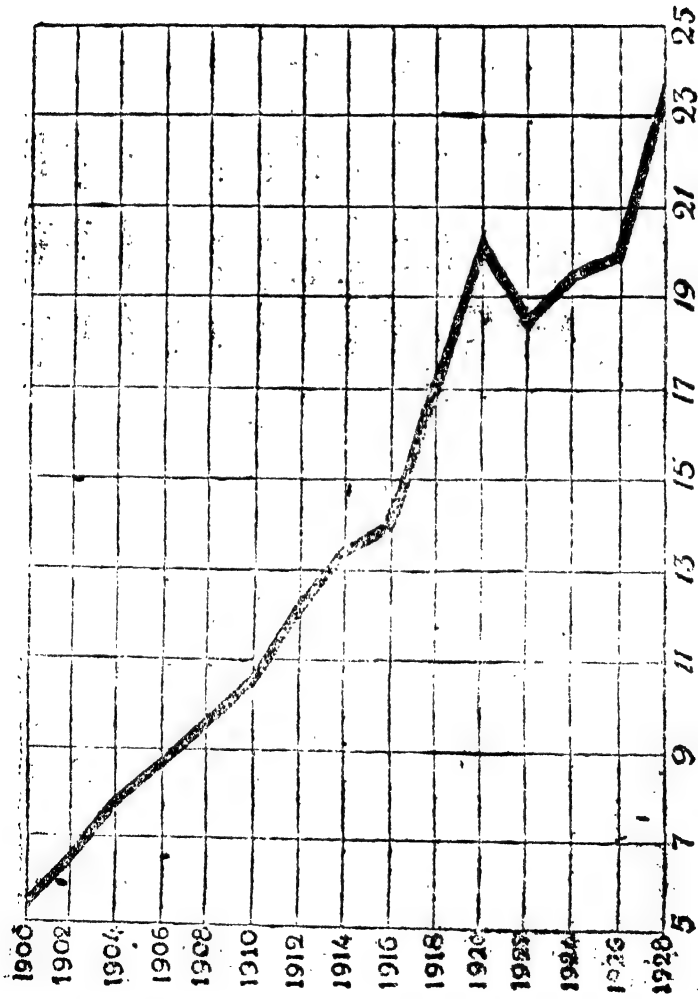
બંધારણની કલમ ૪ : ૧૮)

દારૂની રંજડ

(આ નીચેનો 'આલેખ' દારૂએ કેટલું સત્યાનાશ વાળ્યું છે એ બતાવવાને માટે શ્રી રાજગોપાલાચાર્યે પોતાના દારૂનિષેધના ત્રૈમાસિકમાં આપ્યો છે. તેની ઉપર કરેલી નોંધ અહીં ઉતારીએ છીએ:)

દારૂનું મહેસૂલ

કરોડ

પોતાના અસાનમાં પોતાનાં બાળબચ્ચાંના મોંમાંથી રાટલો હરી લેનારું, પોતાના હાડમાંથી કામ કરવાની શક્તિ નિચોવી નાંખનારું, અને નીતિ અને વિવેકનો વિનાશ કરનારું ખેડૂતો અને મજૂરવર્ગનું વ્યસન કેવો હાહાકાર વર્તાવી રહ્યું છે એ બેચુંહોય તો આ આલેખની ઉપર જરા વિચાર કરો. સરકારની નીતિનો ખચાવ કરનારા ગમે તે કહે, પણ લોકો દારૂ પીતા થાય અને સરકારનું મહેસૂલ વધારે એટલા ખાતર ડગલેડગલે અને પગલેપગલે દારૂનાં પીઠાં રોપવાની તેણે પેરવી કરી છે. આ પીઠાં ચલાવવાનો હક એ હરાજ કરે છે, એટલે હરાજમાં લેનાર માણસને પોતાના નફાની ખાતર પોતાની ઘરાકી વધારવાની ફરજ પડે છે. એ માણસના કરતાં વધારે ભાવ આપી વધારે લાડવો ખાવાને માટે બીજા માણસ બીજે વર્ષે તૈયાર થાય છે, અને એમ રંજાડનું કાળચક્ર ચાલ્યા જ કરે છે. દારૂ બનાવવાનો અને વેચવાનો સરકારનો ઇબ્જરો એટલા માટે છે કે દારૂનો વાપર વધારવાનો કોઈને સ્વાર્થ ન રહે. પણ એ ઉદ્દેશ તો બીંધો વળે છે; અને ૬૦ વર્ષ ઉપર દારૂનિષેધનો સવાલ જોટલો મુશ્કેલ હતો તેના કરતાં આજે એ ૬૦ થણો મુશ્કેલ સરકારે કરી મૂક્યો છે.

દારૂતાડી બ્રિટિશ રાજ્ય અગાઉ પણ હતાં એમ ખચાવમાં કહેતાં સરકાર અને સરકારના હિમાયતીઓ થાકતા નથી. એ વિષે કશી શંકા નથી. પણ કાંઈ પ્રમાણ તો હોય જ. પશ્ચિમમાં એ વ્યસન જે પ્રતિષ્ઠા ભોગવે છે તેનો વિચાર કરો, અને આપણે ત્યાં એ વ્યસન કેટલું હલકું ગણાય છે એનો વિચાર કરો. એમનાં ઉત્તમ સાહિત્યનાં પુસ્તકો વાંચો, સારાં વર્તમાનપત્રો વાંચો. દારૂનું વ્યસન એ એક સામાન્ય ટેવ તરીકે માની લેવાયું છે. ત્યારે આપણા સાહિત્યમાં એવું કોઈ બતાવી તો આપે ! પણ ઇતિહાસ શોધવામાં શો માલ છે ? આજની હકીકત તપાસોને ! ૭૦ વર્ષ ઉપર આ સરકારને દારૂતાડીમાંથી એક કરોડ રૂપિયા મહેસૂલ મળતું હતું.

૧૯૦૦ માં એ છ કરોડ થયું, અને આજે એ વધીને ૨૪ કરોડ થયું છે. એ જાડો કાળો નાગ પોતાની ફેણ ક્યાં સુધી જિંચી કર્યો ગયો છે એ સાથેના આલેખ ઉપરથી દેખાશે. એટલે મહેસૂલની દૃષ્ટિથી વિચારતાં સરકારને આજે ૨૪ કરોડનું મહેસૂલ છોડતાં ટાઢ ચડે છે, પણ સિત્તેર વર્ષ ઉપર ચેતત તો એક કરોડ જ ગુમાવવાના હોત અને કશી જ મુશ્કેલી ન આવત. બ્રિટિશ સરકાર આવી ત્યાં સુધી ‘લાઇસન્સ’ની પ્રથા નહોતી. જો માણસ સમાજ અને ધર્મના નિયમોને નેવે મૂકાને દારૂતાડી બનાવી પીવાની ધૃષ્ટતા કરવા ધૃષ્ટતા તો તે કરી શકતો. પણ પ્રજાના હાડમાં જ એ વસ્તુની એટલી ઘૂણા હતી કે દેશ એ વ્યસનની ભયંકરતામાંથી બચી ગયો હતો. આટલી છૂટ છતાં આપણે કેમ બચી ગયા એ આશ્ચર્યની વાત ભલે લાગે. પણ પરદેશી અહીં આવ્યા ત્યારે તેને હિંદી જેવો નિર્વ્યસની લાગેલો તેવો આજે તે નથી. પણ આજે તો ‘લાઇસન્સ’ અને ‘ઇન્જરા’ની પ્રથા ચાલી છે, જ્યાં ત્યાં પીવાની સગવડો વધી ગઈ છે, એટલે આપણે જે અધોગતિને પંથે પડ્યા છીએ તે બેઠને ત્રાસ છૂટે છે. આમ ચોરીછૂપીથી દારૂ પીવાનાં જે દૂપણો છે તે દૂપણો ચાલુ પ્રથાનાં દૂપણ આગળ તો કશી વિસાતમાં નથી.

એ મહેસૂલ રદ થાય તો તેનો ખાડો શી રીતે પૂરવો એ સમસ્યા આપણા રાજધુરંધરો આગળ પડી છે, અને તેઓ વિચારમાં ગરકાવ છે ત્યાં નાગ વધારે ને વધારે ચૂડ ભરવતો જ બળ્ય છે. પણ નિરાશાનું કારણ નથી. મહેસૂલની ગરબડમાં આપણને પડવાની જરૂર નથી. પ્રજાનું અંતર જગૃત થાય, અને ગમે તેટલી લાલચોની સામે થવાની શક્તિ પ્રજા કેળવે, એ વ્યસનને નિર્મૂળ કરવાનો પ્રજા નિશ્ચય કરે, તો પછી સરકારને પરાણે એ વ્યસનનાં ધામ ખંધ કરવાં પડશે.

(ન. જી. ૧૭-૧૧-૧૯૨૯)

(રાજગોપાલાચાર્ય)

કાયદો કે કેળવણી ?

(બ્રહ્મદેશના સ્ત્રીઓના ખ્રિસ્તી દાર્શનિકેષક મંડળે મહાત્માજીને તેમના મંડળને કાંઈક કહેવા નોતરેલા. તે વખતે તેમણે આપેલું ભાષણ આ છે. આવકાર આપતાં મંડળનાં પ્રમુખ મે મેકે ગાંધીજીને “ હિંદના દાર્શનિકેષના શ્રેષ્ઠ હિમાયતી ” એમ સંબોધ્યા હતા. તેમણે જણાવ્યું હતું કે આ મંડળનો દહાડે દહાડે એવો અનુભવ થતો જાય છે કે, દાર્શનિકેષનો કાયદો બરાબર ફળદાયી થાય તેટલા સારું એ કાયદો કરવા પૂર્વે દાર્શનિકેષ બાબત કેળવણી આપવી જોઈએ. એટલે એ બહેને સૂચવ્યું કે બ્રહ્મદેશમાં હાલ આવી કેળવણીની ચળવળની જરૂર છે. આના જવાબમાં ગાંધીજીએ પોતાનું પ્રવચન શરૂ કર્યું.)

શ્રીમતી અને મિત્રો,

તમારા કામકાજની મને ખબર નથી, તેમ જ આ સભા આગળ મારે બોલવાનું થશે એને માટે હું તૈયાર પણ નહોતો. એટલે મને જરા સંકેચ થાય છે. મેં માનેલું કે, કેટલાક લોકો કુતૂહલથી કે કેટલાક લોક મારા દાર્શનિકેષના વિચારો જણાવને ધરાદે, એમ બેળસેળ લોકને મારે મળવાનું હશે. પણ હું જેઠું છું કે આ તો તજ્જોની સભા આગળ હું ઊભો છું. કેમકે હું આશા રાખું છું કે તમે બધાં આ કામનાં તજ્જો છો.

શ્રીમતી પ્રમુખે એમ સૂચવ્યું કે બે લોકોમાં દાર્શનિકેષ કેળવણી આપવામાં આવે અને એને લાઘે મદદપાનની ટેવવાળાઓ દુકાનોએ

જતા અટકે નો દારૂની દુકાનો ખંધ થઈ જાય. પ્રમુખે જણાવેલા આ અભિપ્રાયને ઉઠાખ્યા વિના હું આ વિષે મારો મત તમારી આગળ મૂકવા ઇચ્છું છું.

દક્ષિણ આફ્રિકાની સ્થિતિ

દારૂનિષેધ ક્ષેત્રમાં મારું કામ હું દક્ષિણ આફ્રિકામાં ૧૮૯૩ માં ગયો ત્યારથી શરૂ થયું. ત્યાં જ્યારે મેં મારા જ ખંધુઓને—મારા જ દેશભાઈઓને, અને બહેનોને પણ, દારૂ પીતાં જોયાં—જેનો તેઓ હિંદમાં હોત તો વિચાર સરખો ન કરત—અને એને પરિણામે ગંદી ગટરની જિંદગી ભોગવતાં જોયાં, ત્યારે મેં જોયું કે દારૂનિષેધનું કામ ચડાવ ચડવા જેવું વસમું છે. મેં એમ પણ જોયું કે તેમાંના કેટલાક તદ્દન અસહાય હતા, અથવા એમ તેઓ પોતાને માનતા હતા. મેં ઘણા ઉપાયો કર્યા : કોઈ પણ વગર સત્તાના માણસની શક્તિમાં જેટલા હોઈ શકે એ બધા કર્યાં. પરંતુ એ પ્રયત્નોના કાંઈક અંશે પણ, ચોખ્ખા ફળનો દાવો હું કરી શકું તેમ નથી. દક્ષિણ આફ્રિકાનું યુનિયન થયું ત્યાર પછી તેની સરકારે એક જાતનું ‘દારૂ કમિશન’ નીમેલું. મેં તેની આગળ જીબાની આપી અથવા એમ કહેવું ઠીક છે કે કમિશનને એક નોંધ લખી આપી. પરંતુ મને ફરીથી તમને જણાવતાં ખેદ થાય છે કે તેનું કાંઈ પરિણામ ન આવ્યું. દક્ષિણ આફ્રિકામાં સ્થિતિ જેવી વિચિત્ર અને અધકચરિયા હતી તેવીજ રહી છે. મદ્ય રાખવા અને પીવા બાબત ત્યાં ત્રણ પ્રકારના પ્રતિબંધ છે. બેન્ડ અને જુલુ લોકો દારૂની શીશીઓ ન લઈ જઈ શકે, કે તેમને દુકાનમાં પીવા ન આપી શકાય એવો પ્રતિબંધ છે. છતાં તેઓ પીએ છે. હિંદી લોકો શીશીઓ ન લઈ જઈ શકે, પરંતુ દુકાનોમાં જેટલો જોઈએ એટલો પીવે, જેનું પરિણામ, અને ખાસ કરીને બહેનો પર, મેં ઉપર જણાવ્યું. ગોરી પ્રજા તો અલબત્ત પ્રતિબંધરહિત છે. તેને માટે કશો કાયદો નથી.

પરંતુ હું શું કહેવા ઇચ્છું છું તે તમે અનુમાન કરી લો. તે આ છે કે આ અનિષ્ટનો ઉગમ દક્ષિણ આફ્રિકાના ગોરાની આ છૂટમાંથી છે. તેમનામાંના કેટલાકે તો બેન્ડુ અને હિંદી લોકની પીવાની ટેવનો લાલ લઘને મોટાં ભવિષ્ય ભેગાં કરી લીધાં છે.

હિંદમાં અનુભવ

પછી હું હિંદુસ્તાનમાં આવ્યો. ત્યાં મને દક્ષિણ આફ્રિકા કરતાં એક બાબતમાં ભેદ માલૂમ પડ્યો. બાકી વસ્તુતાએ સ્થિતિ એ જ હતી. તમને ખબર છે કે ૧૯૨૦-૨૧ માં દારૂનિષેધની વાવાઝોડાના જોવી એક ભેરદાર ચળવળ થઈ હતી. અને હું તમને કહું તો ખોટું ના લગાડશો કે જો આખા દેશનાં બધાં દારૂનિષેધક મંડળોનો અમને તેમાં સાથ મળ્યો હોત તો અમે સંપૂર્ણ ફતેહ મેળવી હોત. જો તમે હિંદની દારૂનિષેધ પ્રવૃત્તિનો કાળજીથી અભ્યાસ કર્યો હશે તો તમને સરકારી નિવેદનોમાંથી આ જ્ઞાન મળ્યું હશે કે અમે લગભગ સંપૂર્ણ ફતેહ નજીક આવી ગયા હતા; ઓછામાં ઓછું કેટલાક પ્રાંતોમાં તો ખરું જ. ઘણીખરી દારૂની દુકાનો વ્યવહારમાં બંધ થઈ ગઈ હતી. સેંકડો અફીણની દુકાનો આસામમાં સૂની પડી હતી. અને પછી દુઃખની કહાણી આવી કે સરકારે દમનનીતિ ચલાવી. તે દુઃખદ, શરમ ઉપજાવનાર બીના હતી. હું કબૂલ કરું છું કે ચળવળને રાજકીય રંગ હતો. તે રાજકીય રંગ તેને અવશ્ય હોય એવી સ્થિતિ હતી. પરંતુ જે ચળવળ તત્ત્વતઃ નૈતિક હતી તેને મદદ કરવામાંથી, રાજકીય રંગને કારણે, દારૂનિષેધક મંડળો પાછાં પડ્યાં એમ નહોતું બનવું જોઈતું. આ કરુણ ઇતિહાસ હું તમારા આગળ રજૂ કરું તે માટે માફ કરશો; પરંતુ તે રસિક પણ છે. દમન આવી રીતે આવ્યું. સરકારી આવક બિહાર, આસામ અને મધ્યપ્રાંતમાં એકદમ ઘટી ગઈ. લોકોમાં આત્મશુદ્ધિની લાગણીનું, ઇચ્છાનું, તીવ્ર ઇચ્છાનું, એક મોજું આવ્યું હતું. એ તીવ્ર ઇચ્છા

કેવી રીતે આવી તે હું નથી જાણતો. તે આવી. ઈશ્વર કેવી ગૂઢ રીતે કામ કરે છે તે હંમેશા આપણને નથી જાણવા મળતું. પણ એ સત્ય વાત છે જ કે એ રાજકીય ચળવળ આત્મશુદ્ધિની ચળવળ પણ બની હતી. અને એ આત્મશુદ્ધિના મોજામાં હજારો કાર્યકર્તાઓ દારૂ અફીણની દુકાનો પર પહેરો ભરવા સ્વયંસેવક બન્યા; અને લોકોએ પણ માન્યું કે દુકાનોનો ત્યાગ કરવો એ આપણો ધર્મ છે. સરકારે દમન શરૂ કર્યું અને દુકાનો પર પહેરો ભરવાના ગુનાસર હજારો સ્વયંસેવકોને જેલમાં પૂરવામાં આવ્યા. એનું પરિણામ એ આવ્યું કે જે દુકાનો સૂની પડી હતી અને લગભગ ખંધ કરી દેવામાં આવી હતી તે બધી, મને ભીતિ છે કે, ૧૯૨૦-૨૧ પહેલાં જેટલો ધંધો કરતી હતી એટલો જ લગભગ આજે કરતી થઈ ગઈ છે.

કાયદો કેળવણીની પહેલો

આના પરથી એ સિદ્ધાંત હું કાઢવા માગું છું કે દારૂની આખતમાં હિંદમાં અને બ્રહ્મદેશમાં—બ્રહ્મદેશને આપણી દલીલ ખાતર અક્ષગ ગણીએ તો—કાયદાએ, જે કેળવણીની પ્રવૃત્તિની આગળ નહિ તોપણ, તેની સાથે સાથે તો! ખરેખર, વધવું જ જોઈએ. બ્રહ્મદેશ-વાસીની મઘપાનની ટેવનો અભ્યાસ મને જેટલો કરવો ગમે તેટલો બધો હું કરી નથી શક્યો. હું તમને ખાતરી આપું છું કે જ્યારથી હું બ્રહ્મદેશના લોકમત સાથે સંબંધ ધરાવતો થયો છું ત્યારથી બ્રહ્મદેશી મિત્રો પાસેથી આ બ્રહ્મદેશવાસીની મઘની ટેવ વિષે જાણવા પ્રયત્ન કરું છું. પરંતુ, જ્યારે હિંદ વિષે હું જાતજ્ઞાનથી કહી શકું છું, ત્યારે બ્રહ્મદેશ વિષે બીજા પાસેથી જાણીને જ બોલી શકું. અને હું તમારી આગળ મારી જુબાની આપું છું કે મઘપાનની ટેવ જિંચ વર્ણમાં નથી; મધ્યમ વર્ગના લોકમાં તો નથી જ. એ ટેવ મજૂર વર્ગમાં જ છે, અને તેમાં પણ ખાસ કરીને જેઓ કારખાનાંમાં મજૂર છે તેમાં છે. અને આ જે મારી જુબાની તમારી આગળ

મૂકું છું તે રસિક છે. આ કારખાનાના મજૂરો કારખાનામાં ગયા પહેલાં નહોતા પીતા તે જઈને શા માટે પીતા થયા ? પેલાં દક્ષિણ આફ્રિકામાં કામ કરવા ગયેલાં સ્ત્રી પુરુષો પણ દેશમાંથી ગયા પહેલાં નહોતાં પીતાં. આ પ્રશ્નનો જવાબ એ છે કે ત્યાંની પરિસ્થિતિ એવી છે અને તેમની આગળ આવેલાં પ્રલોભનો એવાં છે કે જેથી તેઓ પીવા ટેવાયાં. પરંતુ આમ ટેવાયેલા તે માણસો પણ તેનો બચાવ નથી કરતા. તેમને તેની શરમ આવે છે. જો તમે એ બાબત વાત કરો તો તમને તેઓ કહેશે કે અમે લાચાર છીએ, અમે મજૂર છીએ. આમ તમને અનેકવિધ જૂઠાણાં કહેશે અને તમને પટાવવા પ્રયત્ન કરશે; પણ વાત એ છે કે તેઓને એ ટેવની શરમ આવે છે. યુરોપમાં એવું છે કે જો તમે મને મળવા આવો અને હું દારૂ પીવામાં ન જોડાઉં તો તે મને અણુછાજતું લેખાય. જ્યારે ઈંગ્લેન્ડમાં હું જાણતો હતો ત્યારે હું મિત્રો જોડે દારૂ પીવામાં ન જોડાઉં તેથી મારી બહુ કડેડી દશા થતી. પરંતુ હિંદમાં એવું નથી. એટલે હું કહું છું કે કેળવણી પહેલી અને કાયદો પછી એમ તમે કહો છો તે ખોટું છે. કેળવણી દારૂની બદીને કદી નહિ પહોંચી વળી શકે. સંપૂર્ણ દારૂનિષેધ દેશમાં એટલા વાસ્તે નથી કે દારૂથી સરકારને મોટી આવક આવે છે. હિંદી પ્રધાનો પણ કહે છે, “ અમે આ આવક જતી નહિ કરી શકીએ, પરંતુ તમારે તો (દારૂનિષેધક) કેળવણી આપતા રહેવું જોઈએ.”

દુષ્ટ દલીલ

આ આવકની બાબત પણ એક મોઝાણ છે. પ્રધાનોને—અને એ બાબત તો ધ્વજદેશને પણ હિંદ જોટલી જ લાગુ પડે છે—આવી મંત્રવણીની સ્થિતિમાં નહોતા નાંખવા જોઈતા. તમે જાણો છો કે આબકારી ખાતું સરકારના હાથમાંથી લઈને પ્રધાન હસ્તક કરવામાં આવ્યું છે. એમ કદી નહોતું થવું જોઈતું. આબકારી આવકને

હિંદી સરકારની આવકનો જ ભાગ રાખવો જોઈતો હતો; જેથી સરકારને, ગમે ત્યારે એને જતી કરી, સંપૂર્ણ દાંડનિષેધ જાહેર કરવા છૂટી રહેત. અમેરિકા જેવડા વિશાળ દેશમાં જ્યાં મદ્યપાન સાધારણ ટેવ છે ત્યાં લોકો સંપૂર્ણ દાંડનિષેધનો કાયદો કરી શક્યા છે તો પછી હિંદમાં અને બ્રહ્મદેશમાં, જ્યાં પીવું શિષ્ટાચાર નથી, જ્યાં મોટા ભાગના લોક પીવા માગતા નથી, અને જ્યાં જે પૂછવામાં આવે તો કરોડો લોક સંપૂર્ણ દાંડનિષેધના પક્ષમાં કહેા તેવી સહી આપે,—તેવા સ્થળમાં કાયદો કરવો કેટલું બધું વિશેષ સહેલું હોવું જોઈએ ? ૨૫ કરોડ રૂપિયાની આબકારી આવક છે ! આ એવી આવક નથી કે જે લઈને પોતાનું તંત્ર ચલાવવા માટે કોઈ પણ સરકારે ગર્વ ધારણ કરવો જોઈએ. એ આવકનો તો ભાગ જ આપવો ઘટે; અને જ્યાં સુધી તે આવતી હોય ત્યાં સુધી તેને બદીનો નાશ કરવા સિવાય બીજામાં વાપરવાનું હરામ ગણવું જોઈએ. પરંતુ આજે એ આપણાં બાળકોને કેળવણી આપવામાં ખરચાય છે. પરિણામે, આવશ્યક એવો આ મદ્યનિષેધક કાયદો કરવામાં મોટું વિઘ્ન નંખાયું છે. લોકોને એમ સમજાવવામાં આવે છે કે જો આ આવક બંધ થશે તો તમે તમારાં બાળકોને કેળવણી નહિ આપી શકો. જો આ પ્રમાણે બિનરોક ચાલ્યા કરે તો આખી પ્રજાનો નાશ થવા વારો આવે. જો બદી ફેલાતી ગઈ તો કાયદો કરવાનો વખત પણ વીતી જશે. અમેરિકામાં લોકમતને સંપૂર્ણ દાંડનિષેધ બાબત કેળવી શક્યા તેનું કારણ ત્યાંની સર્વવ્યાપી કેળવણી છે. પરંતુ એની જેમ હિંદ જેવા દેશમાં જ્યાં આટલા બધા લોકો અભણ છે અને સાથે વહેંચી છે, ત્યાં લોકમત તૈયાર કરવાનું ન જાય. તેથી દાંડનિષેધનું કામ કરતાં તમને, અને ખાસ કરીને બહેનોને, હું વિનંતી કરું છું કે તમે હિંમતવાન થાઓ. મેં જે કહ્યું તેને તમે વેદવાક્ય ગણો એમ નથી કહેતો. તમે તમારી મેજે એ તપાસી જુઓ. અને તેમ કરતાં તમને લાગે કે મેં જે કહ્યું તે નિઃશંક વાત છે તો હું સુચવું છું કે તમે

સંપૂર્ણ દાંડનિષેધ માટે પ્રબળ આદેશન ચલાવવાનો તમારો પવિત્ર ધર્મ ગણો. કામ એટલા પૂરતું જ અઘરું છે કે દાંડની બદીથી ઊપજતા ઉકો રાજ કરનાર પ્રબળ ભોગવે છે.

સુધારકનો ધમ

જો રાજકર્તાઓ આગળ તમે આ પ્રશ્નની ચર્ચા કરશો તો તેઓ તમને અનેક જાતની આડી વાતો કરશે અને આવો કાયદો પસાર કરવામાં અનેકવિધ બાધાઓ બતાવશે. આ બાધાઓને તમે મુદ્દલ માનશો નહિ. કશી મુશ્કેલી છે જ નહિ, સિવાય કે સરકારી આવકમાં ખાડો પડવાની. જો તમને અને મને એમ ચોક્કસ લાગે કે આ બદીને તો ઉખેડી જ નાંખવી જોઈએ, અને તે સંપૂર્ણ દાંડનિષેધનો કાયદો કયે જ ઉખેડી નાંખી શકાય છે તો પછી આવકની બાધની મુશ્કેલીનો રસ્તો કાઢવાનું કામ સરકારનું છે. તે બાધ કેમ કરીને પૂરવી એના માર્ગો એ તમને ન પૂછી શકે. એ તો કોના જેવું થાય કે એક ગુનેગાર માણસ તમારી પાસે આવે અને તમને કહે કે મને મારો ગુનો કાઢવામાં તમે મદદ કરો ! છતાં પીઠાં પર પહેરાનો પ્રશ્ન રહે છે. જ્યારે એ દ્વારા વાતાવરણ જામ્યું હશે અને કાંઈક કરવાને સુયોગ્ય પ્રસંગ આવશે—અને એ આવી લાગે એવી હું પ્રાર્થના કર્યા કરું છું—જ્યારે દાંડ અફીણની દુકાન પર પહેરો ભરાતો હશે, ત્યારે હું તમારી મદદની આશા રાખીશ. તે વેળા તમારી પાસેથી હું આવાં વાક્યો સાંભળવાની આશા નથી રાખતો કે, “એને અમે શી રીતે મદદ કરીએ ? એ તો ચળવળિયો રહ્યો.”

હાલ પણ દાંડનિષેધની જોરદાર ચળવળ સુરત જિલ્લામાં ચાલે છે. અને તેનું ચાલવું એને આભારી છે કે ત્યાં બહાદુર ત્યાગી સ્વયંસેવકોની મંડળી છે, જેમાં સંસ્કારી કુટુંબોની બહેનો પણ છે.

જ્યારે અમને વિશ્વાસુ અને નિર્દોષ કાર્યકર્તાઓનું સંગઠિત મંડળ મળશે ત્યારે અમે આખા દેશમાં આ ચળવળ ચલાવીશું. તે વખત આવ્યે તમે આખા હિંદમાં પહેરા ગોઠવાયેલા જોશો. હું આશા રાખું છું કે ત્યારે તેની અસર ખંગાળી ઉપસાગરની પાર બ્રહ્મદેશમાં પહોંચશે. તે વખતે, જો પસંદ પડે તો, બ્રહ્મદેશનાં સ્ત્રી પુરુષો પણ ખીઠાં પર પહેરો ભરવા લાગે; અને, જે વિનાશમાંથી વખતસર જો ન ઊગરી જવાયું તો હિંદની જેમ અહીં પણ જે સામો આવીને ઊભો છે, તેમાંથી તેઓ એક ખાનદાન પ્રજાને બચાવે.”

(ચંગ ઇડિયામાંથી)

૧૮-૪-૧૯૨૬

સિલોનનું ભાષણ

દાંડનો સમૂળગો નાશ કરવાની આજી ઉપર તમે લગભગ આવી પહોંચ્યા છે એ જાણી મને ઘણો આનંદ થયો છે. રોગચાળાનાં ધામ, દાંડનાં પીઠાં, સદંતર ખંધ કરાવવાનું તમારું પગલું સાચી દિશામાં છે. આ માટે અહીંના જ લોકોના નહિ, પણ આખી લંકાના અને ભારતવર્ષના તમને ધન્યવાદ ઘટે. વળી નજીકના ભવિષ્યમાં દાંડની સદંતર ખંધી માટે પ્રયાસ કરવાના તમારા વચનથી મને બહુ ખુશાલી જીપજી છે. પરંતુ મને માલૂમ પડ્યું છે કે તમારા એ કામમાં તમને ધરની જ મુસીબતો છે. એક જાણે મારા ઉપર એક પત્રિકા બીડી છે. દાંડની ખંધી માટે લડત ચલાવી રહેલાઓની પ્રવૃત્તિને તોડી પાડવાનો તેનો ધરાદો સ્પષ્ટ છે. હું કબૂલ કરું છું કે એ પત્રિકા કુશળતાથી લખાઈ છે. મને ખેદ થાય છે કે એને કેટલાક ધર્માચાર્યોનો ટેકો છે. મારે દિલગીરી સાથે કહેવું પડે છે કે એનો લેખક ટોળ કરવાની મસ્તીમાં, જેમના વિચારોનો વિરોધ કરવાનું એણે આદર્યું છે, તેમની લાગણીઓ ઉપર આઘાત કરતાં અચકાયો નથી. જેની ઉપર કઠીલાતની સાદી ને સુંદર પિરસણી થાય છે, તેવી કેળની સુંદર પત્રાળીની પણ મજબૂત ઉડાવવાનું લેખક ચૂકતો નથી. તેને પૂરતો ન્યાય આપવાની મારી ઇચ્છા છતાં, દાંડખંધી જેવો ગંભીર વિષય, અને લેખક જે હિંદી હોય તો તેના દેશભાઈઓની સલી ભોળી સાદાઈની તેણે કરેલી હલકી મશ્કરી, એ બે વચ્ચે હું કશો સંબંધ જોઈ શક્યો નથી. પણ તમારી

મુશ્કેલીઓ ઘરની હોય કે બહારની હોય, તોયે મને આશા છે કે તમે દારૂનો સંપૂર્ણ બહિષ્કાર કરાવવા પાછળ લાગ્યા રહેશો.

પણ ટીકાકારોને સાંભળવામાં અને તેમની પાસેથી જાણવા જેવું જાણી લેવામાં હું માનતો આવ્યો છું. એટલે આ પત્રિકા ઉપરથી ઉદ્ભવેલી એકમે સૂચના કરવા ઇચ્છું છું. પહેલું તો બળજેરી કે જૂઠાણાનો જરા જેટલો પણ પાસ ન હોવો જોઈએ. મારા નમ્ર મતે, કહી શકાય એવો એક પણ સુધારો જામરજસ્તીથી થઈ શક્યો નથી. કારણ કે જામરજસ્તીથી ઉપર ઉપરની ફતેહ મળી શકે. તોપણ પરિણામે મૂળ અનિષ્ટને ટપી જાય એવાં નવાં અનિષ્ટો ઊભાં થાય છે. મારા કહેવાનો કોઈ અવળો અર્થ ન કરશો. કાયદાથી દારૂબંધી થાય એમાં હું કોઈપણ રીતે ફરજિયાતપણું નથી જોતો. તેમાં પણ જ્યારે લોકમત સાચેસાચ અને સ્પષ્ટ રીતે દારૂબંધીની તરફેણમાં હોય, ત્યારે કાયદાથી દારૂબંધી જાહેર કરવી અને તેનો પૂરેપૂરો અમલ કરાવવા પાછળ તનતોડ મહેનત લેવી એ લોકોની પવિત્ર ધરજ થઈ પડે છે.

લેખકે અસત્યના જે દાખલાઓ આપ્યા છે, તેમાં એક એ છે કે દારૂનિષેધની સભાઓમાં ભાગ લેનારાઓમાં એવા છે કે જે પોતે જ દારૂ પીતા હોય. દારૂબંધીની હિલચાલમાં ભાગ લેનારાઓમાં આવા દંભીઓની સંખ્યા જે મોટી હોય તો તો એ ચળવળનું આવી જ બન્યું સમજવું. હું ઉમેદ રાખું છું કે ન્યાયી, ઉમદા અને મનુષ્યને હિતકારી એવી પ્રવૃત્તિઓમાં તમે દંભીઓથી વેગળા રહેવાની પૂરતી કાળજી રાખશો.

મને લાગે છે કે મારે તમને એક બીજી ભલામણ કરવી જોઈએ : કાયદો કરાવીને પણ તમે નિરાંતે બેસશો નહિ, બેસી શકશો નહિ. પત્રિકાનો લેખક ઇશારો કરે છે કે અમેરિકામાં દારૂબંધીની ચળવળ નિષ્ફળ નીવડી છે. ખુદ અમેરિકાનો પાસેથી મને વધુ

માહિતી મળી છે. અમેરિકા જેવા વિશાળ દેશમાં સમૂળગી દારૂ-બંધી આપણને મુશ્કેલ બદલે તદ્દન અશક્ય લાગે, તોપણ તે અફળ ગઈ નથી: ધીરે ધીરે આગળ ધપે છે. અમેરિકાના સુધારકોને જે મુશ્કેલીઓની સામે થવું પડે છે તેની સરખામણીમાં તો તમારી મુશ્કેલીઓ કાંઈ વિસાતમાં નથી. આ બહાદુર સુધારકો પાસેથી તમે કાંઈક લેશો એવી હું આશા રાખું છું. વર્ષોના અખંડ અને અવિરત પ્રયત્ન પછી કાયદો કરાવી તેઓ જાંપી ગયા નથી, પણ તેઓ સંગીન રચનાત્મક કાર્ય કરી રહ્યા છે. કારણકે જ્યારે માણસ દારૂની લતમાં પડી જાય છે, ત્યારે તેને તેમાંથી વાળવો એ ઘણું અઘરું થઈ પડે છે. અમેરિકાનો આવી જાતના માણસો સાથે કામ લેવાની જુદી જુદી યુક્તિઓ યોજી રહ્યા છે. દારૂડિયો દારૂની તલપથી પીડાય છે. તમારે તો, તમારા કાંઈ પીડાતા ભાઈ કે બહેનની જેમ, એવાને તમારી ઓથમાં લેવાનાં છે; એમને રસ પડે તેટલા ખાતર પીઠાને સ્થાને તમારે ઉપાહારગૃહો અને નિર્દોષ આનંદનાં બધાં સાધનો આપવાં પડશે. આ સુધારા કરવા પૂરતાં તમારી પાસે સઘળાં સાધનો છે. તમને આમાં વિજય મળશે, તો હિંદુસ્તાનને એક ઉમદા દૃષ્ટાંત મળશે.

હવે છેલ્લી વાત. તમારા વિરોધી કામ કરનારાઓની સાથે તમે અધીરા કે ગુસ્સે થશો નહિ. હિંદ અને દુનિયાના બીજા ભાગોમાં જે સ્થિતિ પ્રવર્તે છે તે જાણનામાં હશે કે કેમ તેની મને ખબર નથી. પણ મને ખબર છે કે હિંદ, ઇંગ્લેંડ અને અમેરિકામાં દારૂબંધીના વિરોધીઓના પક્ષમાં કુશળ પણ સિદ્ધાંત વિનાના લેખકો છે, એટલું જ નહિ પણ કલાલોનો પૈસો છે. પરંતુ બે તમે સત્ય અને અહિંસાના માર્ગે રહેશો તો પૈસાની મદદ મેળવી રહેલા આ કળાબાજ લેખકોના હાથ હેઠા પાડશે.

(ન. જી. ૧૧-૧૨-૧૯૨૯)

હિંદ મઘબહિષ્કાર માંગે છે ?

પંબખના નાણાંખાતાના કમિશનર મિ. કિંગે એક ભાષણ કર્યું હતું તેમાં તે બોલ્યા હતા કે પંબખમાં એક વર્ષ ઉપર સ્થાનિક મઘબહિષ્કાર કરવાનો કાયદો પસાર થયો હતો તે તદ્દન નિષ્ફળ નીવડ્યો છે. હિંદુસ્તાનમાં સંપૂર્ણ મઘબહિષ્કાર કરવાની હિલચાલના વિરોધીઓને આ ભાષણ પોતાના વિરોધ માટે બહુ મદદ કરનારું થઈ પડ્યું જાય છે. મિ. કિંગે પોતાના વચનના પુરાવામાં નીચેની હકીકત ટાંકી હતી:

૨૦૦ મ્યુનિસિપાલિટી અને ડિસ્ટ્રિક્ટ બોર્ડમાંથી માત્ર ૧૯ તરફથી જ સદરહુ કાયદા પ્રમાણે દારૂનિષેધ દાખલ કરવાની સત્તાની માગણી થઈ છે. એ ૧૯ માંથી માત્ર ૬ સંસ્થાઓએ અમલી પગલાં લીધા છે. અને એ ૬ સંસ્થાઓએ પણ લોકમત લીધો ત્યારે કશું જ પરિણામ જોવામાં ન આવ્યું. દાખલા તરીકે રાવળપિંડીમાં ૭,૦૦૦ મતદારોમાંથી માત્ર છએ પોતાના મત નોંધાવ્યા. લુધિયાણામાં ૧૨,૫૦૦ મતદારોમાંથી પહેલી મતનોંધણી વખતે એક પણ હાજર નહોતો. બીજી તારીખ ઠરાવવામાં આવી ત્યારે ચાર જણ હાજર હતા. બાકીની ચાર સંસ્થામાંથી માત્ર તોહાના નામના એક નાનકડા કસબામાં ૧૦૫૨ મતદારોમાંથી ૮૦૨ સંપૂર્ણ મઘબહિષ્કાર માટે મત આપી આવ્યા હતા.

આ હકીકત ઉપરથી મિ. કિંગે અનુમાન કાઢ્યું—અને હિંદ અને હિંદની સ્થિતિથી તે અપરિચિત હોત તે તેમ કરવાનો

તેને અધિકાર હોત—કે પંજબમાં મઘબહિષ્કારની કાઠને પડી નથી. દુર્ભાગ્યે હિંદની સ્થિતિ એવી છે કે સમાજને જે જે વસ્તુની આવશ્યકતા હોય તે તે વસ્તુ માટે પણ લોકો એપરવા છે. મઘબહિષ્કાર માટે લોકમત લેવાની રીત તેમને માટે નવી છે. સંભવ છે કે સંપૂર્ણ મઘબહિષ્કાર માટે લોકોનો મત લેવામાં આવે છે એવી ખબર પણ મતદારોને ન હોય. હિંદને વિષે કાંઈ પણ ખબર જેને હોય એવો દરેક માણસ જાણે છે કે હિંદની વસ્તીનો ઘણો મોટો ભાગ દારૂ પીનાર નથી, અને ઇસ્લામ અને હિંદુધર્મમાં દારૂ પીવાની મનાઈ છે. એટલે મિ. કિંગને પણ એટલી વાતની ખબર હોવી જોઈએ. એટલે મઘનિષેધના કાયદાની જે કહેવાતી નિષ્ફળતાનો મિ. કિંગે ઉલ્લેખ કર્યો છે તેમાંથી એટલું જ અનુમાન કાઢી શકાય કે પંજબીઓ એકંદર રીતે મઘત્યાગી હોઈને જોયો એ પાપને લીધે ખુવાર થઈ રહ્યા છે તેવાને માટે તેમને કશી પડી નથી; નહિ કે પંજબ સંપૂર્ણ મઘબહિષ્કારની વિરુદ્ધ છે. મિ. કિંગ એટલું અનુમાન પણ કાઢી શકે છે કે મ્યુનિસિપલ કમિશનરોએ અને લોકલ બોર્ડોના સભ્યોએ સમાજને આ મહા અગત્યની બાબતમાં મતદારો પ્રત્યેની તેમની ફરજ વિષે અક્ષમ્ય એપરવાઈ બતાવી છે. પણ ઉપર જાણાવેલી હકીકત ઉપરથી એવું અનુમાન કરવું કે પંજબ પ્રાંત મઘબહિષ્કારની વિરુદ્ધ છે એ તો અજાણ્યાની અથવા અજ્ઞાન લોકોની આંખમાં ધૂળ નાંખવા જેવું છે. પણ એવી તો સરકારી અમલદારોને ટેવ પડી ગઈ છે. કોઈ પણ વસ્તુનો નિષ્પક્ષ રીતે અથવા લોકોની દૃષ્ટિએ વિચાર કરવાને બદલે તેઓ સરકારના પક્ષના અથવા સરકાર જે રીતનો કોઈપણ ભોગે બચાવ કરવા ઇચ્છતી હોય તે રીતના વકીલ બની બેસે છે. હિંદુઓ ગાય અને બળદના વધની વિરુદ્ધ છે એ સૌ જાણે છે. ધારો કે એ વિષે, પંજબમાં મઘબહિષ્કાર માટે જેવી રીતે લોકમત લેવામાં આવ્યો તેવી રીતે, લોકમત લેવામાં આવે, અને લાખો

હિંદીઓ પોતાનો મત નોંધાવતાં ચૂકે તો શું તેથી હિંદની સ્થિતિ જાણનાર કોઈપણ માણસ ધડીભર એવું અનુમાન કાઢશે ખરો કે હિંદુઓ પવિત્ર ગાયના વંધને માટે કતલખાનાં માગે છે? હકીકત એ છે કે લોકોમાં હજી એ ભાન પેદા નથી થયું કે જેથી સમાજના ઉપર થતા અન્યાયોની સામે તે જળભળી ઊઠે. એ હકીકત ખેદજનક છે એ વાત સાચી, પણ એમાં ધીમે ધીમે સુધારો થઈ રહ્યો છે. છતાં જે સંજોગો ધ્યાનમાં લેવામાં આવે તો પ્રસ્તુત હકીકતમાંથી જે અનુમાન કાઢી શકાય તે સંજોગોને દાખી રાખી પ્રસ્તુત હકીકતમાંથી અયોગ્ય અનુમાન કાઢવું એ કુટિલતા છે. ‘ મેનચેસ્ટર ગાર્ડિયને ’ આ જ વસ્તુ મોળી રીતે મૂકતાં એમ કહ્યું છે કે અમેરિકા અથવા ઇંગ્લેન્ડ કરતાં હિંદમાં મદ્યબહિષ્કારની વિરુદ્ધ સરકારનો પક્ષ બહુ નબળો છે, કારણ અમેરિકા ઇંગ્લેન્ડમાં તો પ્રતિષ્ઠિત લોકો થોડો દારૂ પીવામાં કશું પાપ કે હાનિ માનતા નથી.

(ન. જી. ૧૧-૪-૧૯૨૬)

દારૂબંધી ન જોઈએ ?

એક અંગ્રેજ મિત્ર જેઓ હિંદુસ્તાન માટે દારૂબંધી કરાવવાનું કામ ઉપાડવા આતુર છે તે લખે છે:

“ મને ખબર છે કે અહીં દરેક જણુ મને કહેશે કે દારૂ-બંધીને માટે હિંદીઓએ પોતે જ કશી ધગશ બતાવી નથી. અને જ્યારે તેઓએ એને સારુ કશી હિલચાલ ઉપાડી નથી, ત્યારે આપણે એ બાબતમાં કાંઈ પગલાં લેવાં એ નાહક દખલ કર્યા જેવું છે. વળી બધી ધારાસભાઓમાંથી માત્ર એકબેએ જ દારૂ-બંધીની નરફેણમાં પોતાનો મત જાહેર કર્યો છે. લોકો મને ક્યારના આમ કહેવા લાગ્યા છે. હું ઉમેશાં એમને અસહકારની હિલચાલની વાત કરું છું, અને એમાં સ્વયંસેવકો દારૂના પીઠા પર પહેરેા ભરતા એની વાત કરું છું. પણ તેઓ તો કહે છે કે એ તો બધી પાંચ વરસ પહેલાંની વાત, અને ત્યારપછી હમણાં હમણાં તો હિંદીઓએ એ બાબતમાં કશો ભારે ઉત્સાહ બતાવ્યો નથી. આનો મારે શો જવાબ આપવો ? ”

જે કાયડાનો ઉકેલ આ મિત્ર માગે છે તે નવો નથી. હિંદુસ્તાનમાં દારૂબંધીની હિલચાલનો ઇતિહાસ જે માણસ નથી જાણતો તેને આ સવાલ ઊડવાનો. અને એક પરદેશી આપણી વચ્ચે આવ્યો હોય તે તો જરૂર પોતાના મનને પૂછે કે ‘જે હિંદુસ્તાનને દારૂની જડ કાઢવી હોય તો ખીજી ઘણી વસ્તુઓને માટે ચળવળ

કરે છે તેમ આને સારુ કેમ નથી કરતું ?' આપણે જોઈએ છીએ કે લોકોના હાથ જ્યારે હેઠા પડે છે, જ્યારે પોતે તદ્દન નિરાધાર છે એમ ભાસે છે, ત્યારે તેઓ ચળવળ કરવાનું મૂકી દે છે. દારૂ-ખંધીની હિમાયત કરનારાં મંડળો મારફતે ઠરાવો કરવા અને ટ્રાક-વાર ધારાસભાને અરજીઓ કરવી એથી વધારે ચળવળ કરતાં આપણને રોકનાર કોઈ વસ્તુ હોય તો તે આપણી નાદારી છે. આપણા કલ્યાણને માટે સર્વોપરિ મહત્ત્વની એવી બાબતોમાં આપણી વધતી જતી અસહાયતાના ભાનમાંથી તો સ્વરાજને પોકાર ઉત્પન્ન થયો છે. લશ્કરી ખર્ચની વાત લો. સૌ સ્વીકારે છે કે એ ખર્ચનો મોટો ભાગ તો ભૂખે મરતાં કરોડોની પાસેથી ઉઘરાવેલા પૈસાનો અક્ષમ્ય દુર્વ્યય જ છે. એ લશ્કરી ખર્ચમાં ઘટાડો કરવાની ચળવળને બદલે આપણે સ્વરાજને સારુ ચળવળ કરીએ છીએ, અને એની અંદર દલીલ એ રહેલી છે કે સ્વરાજ વિના કશું બનવું અસંભવિત છે. અને કોણ કહી શકશે કે આ દલીલમાં ઘણું સત્ય નથી ? ૧૯૨૦ માં જ્યારે આપણને લાગ્યું કે સ્વરાજ આપણા હાથમાં આવી રહ્યું છે ત્યારે આપણે કાયદો આપણા હાથમાં લીધો, આપણે સફળતાથી દારૂના પીઠા પર પહેરા કર્યા. અને દારૂની ઊપજમાં એકદમ ઘટાડો થયો એ જોઈને સરકાર ડરી ગઈ, દારૂ વેચનારા કલાલો થથરવા લાગ્યા, અને ક્ષણભર તો લાગ્યું કે દારૂની બધી જાણે નિર્મૂળ થઈ ગઈ છે. દુર્ભાગ્યે અહિંસાવાદી પક્ષે લોકો પર પૂરતો કાબૂ નહોતો મેળવ્યો. ખુનામરકા ફાટી નીકળી. એમ માલૂમ પડ્યું કે મારફાડનો આશ્રય લીધા વિના કે એની ધમકી આપ્યા વિના પીઠાનો ઘેરો ઘાલવાની સૂચનાઓનો અમલ પહેરો ભરનારાઓએ બધે ઠેકાણે નહોતો કર્યો. તેથી પહેરાનું કામ મુલતવી રાખવું પડ્યું.

પણ ૧૯૨૦-૨૧ નો ઇતિહાસ અચૂક રીતે બતાવી આપે છે કે જો હિંદુસ્તાન પાસે સત્તા હોય તો તે શું કરે, અને જ્યારે

પોતાની પાસે સત્તા છે એમ તેને લાગ્યું ત્યારે તેણે શું કર્યું. વળી એ પણ ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે હિંદુસ્તાનના કરોડો લોકો તે ધર્મે અને સ્વભાવે કરીને દારૂની આભડછેટ માનનારા છે. તેથી દારૂને આ હાનિકારક વેપાર ચાલુ રાખવામાં કરોડોને કશે સ્વાર્થ ન જ હોય. તેથી જો સદંતર દારૂબંધીની તરફેણમાં હિંદમાં કંઈ જ ચળવળ નથી એમ કહી શકાય તો એતું કારણ એ નથી કે લોકોને દારૂબંધી જોઈતી નથી, પણ લોકોને પોતાની લાચારીનું ભાન છે, અને તેઓ ચોક્કસ જાણે છે કે દારૂબંધી એ સ્વરાજની લડતનું એક મુખ્ય અંગ છે.

હિંદુસ્તાનમાં સંપૂર્ણ દારૂબંધીને માટે હિલચાલ નથી એ કારણ આગળ કરીને કોઈ પણ અંગ્રેજને દારૂની ઊપજનો બચાવ કરવો પડે એ વસ્તુ જ સ્વરાજની લડતને ભારેમાં ભારે ટેકો છે. કારણ કે એ દલીલ બતાવી આપે છે કે જ્યાં લોકો એવો મત પ્રામાણિકપણે ધરાવે છે ત્યાં હિંદુસ્તાનની સ્થિતિ વિષે ઘોર અજ્ઞાન પ્રવર્તે છે. મેલેરિયા અને બીજા અનેક રોગો નાબૂદ કરવા માટે કંઈ પણ પગલાં ન ભરવાનું કારણ છે? જો બહી જગજાહેર થઈ છે તેને દૂર કરવાનાં તાત્કાલિક પગલાં લેવાને ચળવળની જરૂર જ ન હોવી જોઈએ. મેલેરિયા અને એવી વસ્તુઓ કરતાં દારૂ, અશીણ જેવા માદક પદાર્થોની બહી ઘણી રીતે અનંતગણી ખરાબ છે. કારણ, મેલેરિયા તો માત્ર શરીરને હાનિ કરે છે, જ્યારે આ માદક પદાર્થો શરીર અને આત્મા બંનેની પાયમાલી કરે છે. દારૂની ઊપજ, લશ્કરી ખર્ચ, અને કાપડ દ્વારા લૅકેશાયરે ચલાવેલી હિંદુસ્તાનની લૂંટ, એ ત્રણ રીતે બ્રિટિશ રાજ્યે હિંદુસ્તાનને પાયમાલ કર્યું છે. જ્યારે અંગ્રેજો જોશે કે હિંદના ગરીબ મજૂરોના દારૂના વ્યસન પર વેપાર ચલાવવો એ પાપ છે; જ્યારે તેઓ જોશે કે જ્યાં હિંદનાં બૂંધે મરતાં કરોડો નવરાશના વખતમાં પોતાનું જરૂર જોશું કાપડ

સહેલાઈથી પેદા કરી શકે એમ છે ત્યાં વિલાયતનું અને બીજું પરદેશી કાપડ હિંદને માથે મારવું એ પાપ છે; જ્યારે તેઓને લાન થશે કે હિંદની સરહદનું રક્ષણ કરવાનું બહાનું બતાવીને, પણ ખરું જોતાં હિંદની પ્રજાને તેની મરજી વિરુદ્ધ ગુલામીમાં જકડી રાખવાને ખાતર, એને માથે ભયંકર લશ્કરી ભાર લાદવો એ પાપ છે; જ્યારે આટલું થશે ત્યારે અંગ્રેજોના હૃદયમાં પલટો થયો છે એમ પૂરેપૂરું દેખાઈ આવશે, અને સંપૂર્ણ સમાનતાના ધોરણે સહકાર કરવો ખરેખર શક્ય થઈ જશે.

તેથી હિંદુસ્તાનને તો એક જ ચળવળ ચલાવવાની હોઈ શકે. અને તે ચળવળ એટલે જે રાજતંત્રને લીધે આવા અન્યાયો થઈ શકે છે તે તંત્રને મિટાવવાની ચળવળ; બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો સ્વરાજની ચળવળ, જે આ અન્યાયો દૂર કરાવવાની ચળવળ છે. અને મારા મત પ્રમાણે આ અન્યાયોનું નિવારણ એ જ અંગ્રેજોની સાચી દાનતની ખરી કસોટી છે.

(ન. જી. ૬-૩-૧૯૨૭)

દારૂનિષેધની પ્રવૃત્તિ

મહાસભાના સમયથી શ્રી. રાજગોપાલાચાર્યે દારૂનિષેધનો પ્રશ્ન ઉપાડ્યો છે. આ એક જ પ્રશ્ન દેશના અનેક ભાગલાઓને સાંધી શકે એવો છે એમ જણાવીને તેઓ પોતાના પ્રાંતમાં બધે ફરી વળ્યા છે. સ્વરાજ્યપક્ષવાળાઓ જોયો તેમનો વિરોધ કરતા હતા તેમને તેઓ મળ્યા, તેમની સાથે ખૂબ ચર્ચા કરી, અને તેમની પાસેથી પોતાના ધારાસભાના નિવેદનમાં સંપૂર્ણ દારૂનિષેધ દાખલ કરવાનું તેમણે સ્વીકારાવ્યું છે. દરેક મહાસભાવાદી સંપૂર્ણ દારૂનિષેધ કરાવવાની પ્રતિજ્ઞા લઈને ધારાસભામાં દાખલ થશે. આ શુભ નિશ્ચયને માટે તેઓને જેટલો ધન્યવાદ આપીએ તેટલો ઓછો.

શ્રી. રાજગોપાલાચાર્યે આ ઉપરાંત આ જ વિષય ઉપર લખવાનો અને બોલવાનો ધંધો લીધો છે. હમણાંના એક લેખમાં તેમણે કેટલાંક વચનો સરકારી અમલદારો અને સરકારી માણસોનાં એવાં ટાંક્યાં છે કે જેનો સરકાર પાસે કશો જવાબ નથી. વડી સરકારના નાણાશાસ્ત્રીના ઉપોદ્ઘાતવાળું, મુંબઈ યુનિવર્સિટીના એક અધ્યાપકે લખેલું એક પુસ્તક લઈ તેમાંથી તેમણે આ ઉદ્ગારો ટાંક્યા છે :

“હિંદુઓ અને મુસલમાનો બંનેને તેમના ધર્મ પ્રમાણે દારૂની સખત મનાઈ છે. વળી દેશની હવા પણ એવી છે કે દારૂ પીનારા માણસના શરીરનો બાંધો તૂટી જાય છે. પણ તેમનાં ધર્મનાં બંધનને અને હવાની મર્યાદાને, તેઓ એક તરફ પાશ્ચાત્ય અસરથી, અને બીજી

તરફ બ્રિટિશ અમલમાં મળતી વધતી જતી સગવડોને લીધે, ભૂલી ગયા છે. ”

સર રોપર લેથબ્રિજનો એક ઉતારો આ ટાંકયો છે:

“ દારૂના વેચાણનો સદંતર નિષેધ કરવાનું અંતિમ પગલું ભરવામાં આવે તો હિંદુસ્તાનના લોકો તેની સામે નહિ થાય, બલકે તેને અતિશય વધાવી લેશે. મારા ધારવા પ્રમાણે હિંદની સ્થિતિમાં એ વસ્તુ ખાસ ધ્યાનમાં લેવા જેવી છે, અને એ ખાખતમાં ઇંગ્લેંડથી એ દેશ તદ્દન વિરુદ્ધ છે. ”

હવે દારૂમાં લોકોના કેટલા રૂપિયા તણાઈ જાય છે તે જોઈએ. મદ્રાસના એક પાદરીએ એ સરસ રીતે ખતાવ્યું છે. તે કહે છે કે હિંદુસ્તાન જેવા સર્વથા નિર્ધન દેશમાં તો આ સત્યાનાશનું જ સાધન છે. ૨૦ કરોડ રૂપિયાનું મહેસૂલ સરકારને દારૂમાંથી મળે છે તેની ઉપરથી લોકો દારૂમાં કેટલા ખર્ચે છે તેના તેમણે આંકડો કાઢ્યા છે. કેટલાક કહે છે કે એ ૨૬મથી પાંચગણો ખર્ચ લોકોને થાય જ, કેટલાક ત્રણગણો કહે છે. પણ મિ. ફર્ગ્યુસન ચારગણો ગણીને કહે છે કે ૮૦ કરોડ રૂપિયા ગણીએ તો કાંઈ ખોટું ન કહેવાય. આમાંનો પોણો ભાગ ગરીબ લોકો ખર્ચે છે એમ સ્વીકારીએ તો ૬૦ કરોડ રૂપિયા ગરીબ લોકોના દારૂમાં ફના થાય છે એમ સિદ્ધ થાય છે.

૨૦ કરોડનું મહેસૂલ કેમ ખંચ કરી શકાય એમ સરકારપક્ષના માણસો પૂછે છે. તેમને શ્રી રાજગોપાલાચાર્ય પૂછે છે:

“ ગરીબના કરોડો રૂપિયા દારૂમાં ફના થતા અટકાવવાથી દેશના મહેસૂલને નુકસાન થશે એમ કહેવું એ શ્રદ્ધાનું દેવાળું સૂચવે છે. દરવર્ષે ગરીબનાં ઘરમાં કરોડો રૂપિયા ખચશે, અને એથી દેશની આખાદી વધશે તે કેમ ભૂલી જવામાં આવે છે ? ”

દારૂનિષેધ અને અહિંસા

[મિ. પેનિંગ્ટન એક નેવુ વર્ષના વયોવૃદ્ધ અંગ્રેજ સજ્જન છે. એટલી ઉંમરે પહોંચ્યા છતાં હિન્દુસ્તાનના રાજદારી પ્રશ્નોમાં તે સારો રસ લે છે. ગાંધીજી ઉપર તે વખતોવખત તેમના કાગળો આપ્યાં કરે છે. તેમાંના એક કાગળનો અને તેના ગાંધીજીના જવાબનો અનુવાદ નીચે આપ્યો છે.]

તંત્રી, ‘યંગ ઇંડિયા.’

તમે શું નથી કબૂલ કરતા કે ૪ એપ્રિલના ‘યંગ ઇંડિયા’માં પૃષ્ઠ ૧૧૨ ઉપર આપેલી શ્રી. રાજગોપાલાચાર્યની દારૂનિષેધની યોજના મિ. ગાંધીના અહિંસાના સિદ્ધાંતની વિરુદ્ધ છે ? દારૂનિષેધના મૂળમાં દંડ તો રહેલો હોય જ છે, અને બળાત્કાર—મઘપાનની વાતને તો એક બાબુએ મૂકીએ—કોઈ પણ સામાજિક વ્યાધિનો ઇલાજ હોઈ જ નહિ શકે. ખાસ કરીને અહિંસાના સિદ્ધાંતના અનુયાયીઓ તો આ યોજનાને ટેકો કેમ આપી શકે ? ‘અહિંસાત્મક દારૂનિષેધ’ એ એક પરસ્પર વિરોધી વસ્તુ છે. દાખલા તરીકે ફ્રાન્સદારી કાયદામાં એક એવી કલમ ઉમેરવામાં આવે કે કોઈ પોતાને ઘેર બેસીને પણ તાડી (કે ‘બિયર’) નો એક પ્યાલો પીએ તો તેનો દંડ કરવામાં આવે અથવા કેદમાં પૂરવામાં આવે તો એ કેવો ગજબ કહેવાય ? હું પણ મઘપાનને પરિમિત કરવાના પક્ષમાં છું, પણ બળાત્કારનો કટ્ટો વિરોધી છું. અને મર્યાદામાં રહી દારૂ પીનારનો હક ઝૂંટવી લેવો એ મને તો હડહડતી નાદીરશાહી જ લાગે છે.

જે. બી. પેનિંગ્ટન.

હું એ માનવાને મુદ્દલ તૈયાર નથી કે દારૂનિષેધ એ હંમેશા બળાત્કાર છે. મારાં મોટાં છોકરાંને ભૂલ કરતાં અટકાવવાનો

હું મારો ધર્મ માનું છું. પણ તે મારી વાત ન માને તો હું તેમને શિક્ષા કરતો નથી, પણ પોતે ઉપવાસ કરીને અથવા બીજી કોઈ રીતે દુઃખ સહન કરી લઉં છું. અને તેથી બેઠતું પરિણામ ઘણીવાર મેં મેળવ્યું છે. આમાં મિ. પેનિંગ્ટનની વ્યાખ્યા પ્રમાણે હું હિંસા નથી કરતો, કારણ કે હું પ્રેમબળથી કામ લઉં છું, પશુબળથી નહિ. હું કબૂલ કરું છું કે જે જાતના દારૂનિષેધને માટે આજે શ્રી. રાજગોપાલાચાર્ય પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે તેમાં દંડ છે. એટલે બેકે હેતુ પારમાર્થિક છે છતાં સાધન દોષરહિત નથી. છતાં તેને હું ટેકા આપું છું. હું શું કરું? મારે કબૂલ કરવું પડે છે કે મારી અહિંસા હજી બહુ અધૂરી છે; તેમાં કેટલીકવાર વિરોધાભાસ પણ આવી જાય છે. એમ છતાં સર્વાંશે એ અહિંસા જ છે. મિ. પેનિંગ્ટન એના સૌન્દર્યને ન સમજી શકે એ જુદી વાત છે. આજે આપણે હિન્દુસ્તાનમાં ભૂખથી વ્યાકુલ સ્ત્રીપુરુષોને નાની નાની ચોરીઓ કરતાં બેઠાં છીએ. તેને માટે તેમને સજા કરવામાં આવે છે. અહિંસાશાસ્ત્ર ઉપર મારો પૂરો કાબૂ ન હોવાથી અને મારી અપૂર્ણતાને વશ થઈને આજે પરિમિત રીતે દંડનીતિને હું સહન કરું છું. અને જ્યાં લગી આમ હું કરું ત્યાં લગી આત્માને હણનારા દારૂને તૈયાર કરનારાઓ, અને વારંવાર ચેતવણી મળ્યા છતાં એને પીનાર લોકો સારું દંડના ન્યાયને હું અવશ્ય ટેકા આપું છું. ઊંડા પાણીના પ્રવાહમાં પડવા જતાં મારાં છોકરાંને હાથ ઝાલીને પણ હું બચાવું. દારૂના પંજમાં પડવું એ ધગધગતા અગ્નિકુંડ કે પૂરમાં આવેલી નદીના પ્રવાહમાં પડવાથી પણ વધારે ભયંકર છે. કારણ કે તેમાં માત્ર પંચમહાભૂતથી બનેલ શરીરનો જ ધ્વંસ થાય છે ત્યારે આમાં તો અમર આત્માનું હનન થાય છે. પણ એવા યુગની હું આરાધના જરૂર કરું છું જ્યારે આપણે આવાં કામો પણ પ્રેમથી લઈ શકીશું.

(ન. જી. ૧૫-૯-૧૯૨૯)

અમેરિકાનો અનુભવ

“ હવે લોકોએ પોતાનું ધ્યાન દાડ પહોંચાડવાનું કામ કરનારી સંસ્થા તરફ વાળ્યું. તેમણે જોઈ લીધું કે જ્યાં સુધી વસ્તીમાં દાડનું પીઠું પડેલું છે ત્યાં સુધી જેમને બઢીમાંથી ઉગાર્યા છે એવા પ્રતિજ્ઞાબદ્ધ લોકો તો પાછા સપડાય છે, પરંતુ ખીજ લોકો—જીવાનિયાઓ—તેમાં નવેસર સપડાય છે. આવા ધંધાના પાપીપણા ઉપર હવે વધારે ભાર દેવામાં આવ્યો. પ્રથમ તો નીતિધર્મની વિનવણી કરીને કલાલોને દાડ વેચવાનું ખંધ કરવા સમજવવાનો ખૂબ પ્રયત્ન કર્યો. તેથી સારી સંખ્યાએ તે ખંધ કર્યું. પણ સામાન્ય રીતે એવું બનતું કે તેમની જગાએ તેમના કરતાં ઓછા સમજી લોકો આવીને ધંધો માંડતા. એટલે પછી તેમના આ ઘાતક ધંધાને રક્ષણ આપી રહેલા ઇજારાના કાયદા તરફ ધ્યાન અપાયું. આવું રક્ષણ આપનારા આ કાયદાને અનીતિમય ઠરાવવામાં આવ્યા, એથી ઘણા દાખલાઓમાં ઇજારો પાછો લઈ લેવાયો. આખરી ઇલાજ એ હતો કે લોકોએ આ અધર્મી ધંધો ખંધ કરાવવા મધ્યસ્થ સરકારને આજ્ઞા કરવું—સંપૂર્ણ દાડનિષેધનો કાયદો કરાવવો. ”

(ડૉ. કૉલ્લિવનના “પ્રોહિબિશન ઇન ધી યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ”માંથી)

ખંડ ૩

આત્મશુદ્ધિ

સુરામેરયમજ્જપમાદઠ્ઠાના વેરમણી સિવ્વણપદં સમાદિયામિ ।

(સુરા, મૈરેય, મઘ ઇત્યાદિ માદક પદાર્થોના સેવનથી

વિરમવાની હું પ્રતિજ્ઞા લઉં છું.)

(ભગવાન બુદ્ધનાં દશ શિક્ષાપદમાંનું એક

ચિત્તે ઝાંતિર્જાયતે મઘપાનાત્
ઝાંતે ચિત્તે પાપચર્યામુપૈતિ ।
પાપં કૃત્વા દુર્ગતિં યાંતિ મૂઢા-
સ્તસ્માન્મઘં નૈવ પેયં ન પેયમ્ ॥

(મઘપાનથી ચિત્તઝાંતિ થાય છે; ચિત્તઝાંતિ
થવાથી મનુષ્ય પાપાચરણ કરે છે; પાપ કરીને
તે મૂઢ ફુર્ગતિને પામે છે. માટે મઘ
ન પીવું જોઈએ, ન પીવું જોઈએ.)

(જનધર્મવિવેક)

અસહકાર એટલે આત્મશુદ્ધિ

કોંગ્રેસના ઠરાવમાં અસહકારને આત્મશુદ્ધિ અને યજ્ઞની રીતિ માન્યાં છે. જો અસહકારનો એ અર્થ ન હોય તો અસહકાર એ પાપ જ ગણાય. પુણ્ય પાપ વચ્ચે મેળ ન હોય, અંધારા અજવાળાને મેળ ન હોય, તે જ રીતે પ્રજાના હિતની વિરોધી સરકાર સાથે પ્રજાને પણ મેળ ન હોય. અસહકારથી આપણે સિદ્ધ કરીએ છીએ કે દુષ્ટમાં દુષ્ટ રાજ્યનીતિ પણ જો પ્રજા તેને સહન ન કરે, તેમાં પોતાનો હિસ્સો ન આપે, તો ટકી ન શકે.

આપણે લલચાઈએ છીએ તેથી પરદેશી કાપડ હિંદુસ્તાનમાં ખપી શકે છે; આપણે લોભાઈએ છીએ તેથી ખિતાબની લાંચથી સરકાર પોતાનો કાબૂ જમાવે છે; આપણે તેની ડિગ્રીઓના મોહમાં પડીએ છીએ તેથી સરકાર આપણી ફળવણીનો કબજો કરી આપણને સૂચવે છે કે આપણામાં ફળવણી પૂરતી એ સ્વતંત્રતા લેવાની શક્તિ નથી. આપણે અત્યાચારી અમલદારોના હુકમોને તાબે રહીએ છીએ તેથી પંજાબમાં હજુ તેવા અમલદારો મત્તા ચલાવી રહ્યા છે; આપણે દારૂ પીએ છીએ તેથી જ સરકાર કરોડોની ઊપજ દારૂમાંથી કરી શકે છે; આપણે લડીએ છીએ તેથી જ સરકારની અદાલતો ચાલે છે. એટલે કે સરકારનાં પાપોમાં આપણો હિસ્સો કંઈ ઓછો નથી. જો વેળા લોકમત શુદ્ધ થશે ને પ્રજા પાપમુક્ત થવા નિશ્ચય કરી લેશે તેજ દહાડે સરકારના માથાનો તાજ ઊતરી પડશે. તેને આપણે જ ટકાવી રહ્યા છીએ. કંઈ એક લાખ ઈંગ્રેજ પોતાના બળે ત્રીસ કોટિ ઉપર રાજ્ય નથી કરતા. એક લાખને આપણે અનેક લાખો

જાણ્યેઅજાણ્યે પૂરેપૂરી મદદ કરી રહ્યા છીએ ને બીજા કરોડો આપણે તે સ્થિતિને સાંખી રહ્યા છીએ.

સરકાર એટલે જોએ. રાજ્યતંત્ર ચલાવી રહ્યા છે અને જોમાં આપણે મદદ કરી રહ્યા છીએ તે. આપણે જ્યારે આપણી મદદ ખેંચી લઈશું ત્યારે સરકારનો પત્તો સરખો યે નહિ લાગે. સરકારને આપણે પાપી માની છે, રાક્ષસી માની છે. આપણે પાપમુક્ત થઈએ તો સરકાર સૂકાં પાંદડાંની જેમ ખરી પડે, અગર તો પશ્ચાત્તાપ કરી પુણ્યવાન થાય.

ત્યારે આપણે ક્યાં પાપથી સરકારને નિભાવી રહ્યા છીએ ? નિશાળોનું, અદાલતોનું, ખિતાબોનું, ધારાસભાનું તો આપણે જોયું. ખરું જોતાં એ ચીજો પોતે પાપ નથી, એ તો પાપની નિશાનીઓ છે. સરકાર પુણ્યવાન હોય તો આપણે તેને હાથે લાણીએ, ધનસાફ લઈએ, માન લઈએ. આ છોડતાં આપણી પાપી આદતો આપણને છોડવી જ પડે છે. એટલે ખરી વાત પાપી આદતોને છોડવાની છે. પ્રજા દાડ પીએ, જુગાર રમે, ચોરી કરે, વ્યભિચાર કરે, દ્વેષ કરે તો અસહકાર ન ચાલે. કેમકે એ ખૂરી આદતોનો લાભ લઈને સરકાર રાજ્ય ભોગવે છે.

દાડની આદત કંઈ ઓછી લાયકર નથી. એ આદત આપણે છોડીએ તો કરોડો રૂપિયા પ્રજાના ઘરમાં રહી જાય ને ઘણા અત્યાચારો મટે. હું માનું છું કે અંગ્રેજી રાજ્યનીતિમાં જે ઘાતકીપણું છે તે જો તેઓ દાડ ન પીતા હોય તો ન જ હોય. દાડ પીધા વિના માણસ કેવળ લાન ભૂલી શકતો જ નથી. ગમે તેટલો ઓછો દાડ પીધો હોય છતાં તેની ખુમારી ચડ્યા વિના ન જ રહે; તેથી બુદ્ધિ થોડી ઘણી ડોળી થાય જ. માણસનો અંતરાત્મા તે વેળા અવશ્ય મંદ બને છે. એટલે આપણે જોએ ન્યાય મેળવવા નીકળ્યા છીએ તેઓએ પ્રજાને દાડ પીવાની ટેવમાંથી છોડાવવી જોઈએ. દાડ પીનારને સારું કંઈ ઠરાવ નથી હોઈ શકતો, કેમકે દાડની લતવાળા ઘણા કંઈ

જાહેર જીવનમાં ભાગ લેતા નથી. પણ તે બાબત ઉપર ધ્યાન દેવાની તો અવશ્ય જરૂર છે. ચાની ટેવ છોડાવવાને સારુ ઘણે ઠેકાણે ભારે પ્રયત્નો થયા. જેટલે દરજ્જે તેમાં મારપીટનો અંશ ન હતો તેટલે દરજ્જે હિલચાલ સ્તુત્ય હતી. આપણે મારીને ક્રોધની પાસેથી દાડ છોડાવવા નથી ઇચ્છતા, પણ શરમાવીને, સમજાવીને આપણે છોડાવવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. આપણામાંના કેટલાકે પોતપોતાનાં જાહેરોમાંના દાડપીઠાવાળા પાસે જઈ તેમને સમજાવવા જોઈએ, તેમને બીજે ધંધે કરવા વીનવવા જોઈએ, અને દાડ પીનારાની નાતજાતો મારફતે મહેનત કરવી જોઈએ. આ કામ કઠિન છે. પણ પ્રજામત આગળ કંઈ જ કઠિન નથી. પ્રજામત જ્યારે દાડને નહિ સાંખે ત્યારે દાડ એક ક્ષણમાં બંધ થશે. અત્યારે તો આપણને આપણા પાડોશીની ચિંતા નથી. એક પ્રજા થવું એટલે ત્રીસ કોટીએ એક કુટુંબ બનવું. એક હિંદી પણ ભૂખે મરે તો આપણે બધા ભૂખે મરીએ છીએ એમ માનવું ને વર્તવું એમાં એક પ્રજા થવાપણું છે. એમ કરવાનો સારામાં સારો રસ્તો એ છે કે દરેકે પોતાનો નજીકનો પાડોશ સંભાળી લેવો; એટલે કે તેઓની સેવા કરતા થઈ જવું. આ ધોરણે કામ લેતાં દાડનાં પીઠાંમાત્રને આપણે ઘણી ટૂંકી મુદતમાં નાબૂદ કરી શકીએ છીએ. આખું હિંદુસ્તાન દાડ ક્યારે મૂકશે એ વિચાર વાંચનારે કરવાનો નથી. તે તો પોતાના ગામને સંભાળી લે એટલે તેણે તેનો ધર્મ તે પરત્વે પૂરો બજાવ્યો જેમ દાડનું તેમજ તમાકુનું છે. તમાકુની અવગણના આપણે બહુ નથી કરતા કેમકે તેનાં બૂરાં પરિણામ પ્રત્યક્ષ નથી. તે અકીણના જેવો નશો છે. દર્દને ભુલાવે છે. પણ તે આદતમાં પૈસાનો ક્ષય તો એટલો બધો થાય છે કે તે આદત મુકાવવી જ જોઈએ. તે આદત સ્વરાજ મળતા લગી મુકાય તોપણ તેમાંથી ઘણા પૈસા બચી બીજા સારા ઉપયોગમાં જઈ શકે છે.

(ન. જી. ૨૭-૧-૧૯૨૧)

વિનવણી

૧

અંત્યજ્ઞેને

અંત્યજ્ઞે કહેશે કે અમને અસહકાર શીખવો. તો હું તમને જરૂર આજ રાત્રે જ અસહકાર શીખવવા ઇચ્છું છું. અસહકાર એ આત્મશુદ્ધિની ક્રિયા છે. હિંદુસ્તાન ખીજ મુલકોથી જુદો મુલક છે, તેથી આપણે જે કરવાનું છે તે અંગ્રેજોને તંગ કરીને નથી કરી લેતા. પણ આપણાથી શુદ્ધ શી રીતે થવાય? હિંદુ સમાજ કહે છે કે જુઓ, અંત્યજ્ઞે દાઝ પીએ છે, ગમે તે ખાય છે, શૌચના નિયમો પાળતા નથી; અંત્યજ્ઞે ગાયની કતલ કરે છે. આ વાત હું નથી માનતો. જે હિંદુ હોવાનો દાવો કરતો હોય તે ગોમાંસ નથી ખાઈ શકતો. અસહકાર કરવા ઇચ્છતા હોય તેઓ મદ્યપાન છોડે, માંસ છોડે; તેટલું નહિ તો ગોહત્યા તો છોડે જ.

(ન. જી. ૨-૧-૧૯૨૩)

૨

કામદારોને

મુસાફરી પૂરી કરીને હું અમદાવાદમાં આવ્યો છું ત્યારથી સાંભળી રહ્યો છું કે શરાબ પીવાની ટેવ બધાઓમાં ઓછી થઈ છે, પણ જે પીઠાં પર મિલના કામદારો જાય છે ત્યાં તો ધંધો અસલના જેટલો જ ચાલી રહ્યો છે; એટલું જ નહિ પણ તેઓ સ્વયંસેવકોને ગણુકારતા નથી, તેઓને ગાળ દે છે ને તેઓને મારે પણ છે. મને ખબર નથી કે આમાં કેટલું સત્ય છે. મારી ખાતરી છે કે સેંકડો કામદારો તો આવી વર્તણૂક પસંદ ન જ કરે.

- તમારે સારુ જ્યો મહેનત કરી રહ્યા છે તેજો એવી આશાએ મહેનત કરી રહ્યા છે કે તમે સારા થાઓ અને સુખી થાઓ, તમે તમારી ખરાબ આદત છોડો, તમે પૈસો બચાવતાં શીખો, તમે કરજદાર મટો, તમે સારાં ઘરોમાં રહો, તમારાં છોકરાં ભણે, તમે સ્વચ્છ રહો, તમે પોતે દુરસદના વખતમાં સારું વાંચો વિચારો.
- ને દરેક રીતે સમાજમાં હીપો.

તમને મદદ કરનારા તમને કેવળ વધારે પગાર કે બક્ષિસો અપાવીને સંતોષ પામે તેમ નથી. તમે જો કેવળ પગાર વધારવાને જ સારુ તેમની સેવાને સ્વીકાર કરો ને તમારા જીવનમાં સુધારો ન કરો તો તમે તેઓની સેવા ખોઈ બેસો, અને જે પ્રબળત આજે તમારી તરફ છે એ પછી તમારી તરફ ન રહે.

- તમે સારા થાઓ એટલું જ નહિ, પણ તમે દેશમાં ચાલતી ધાર્મિક ને આત્મશુદ્ધિની લડતમાં ભાગ લો. તમે ખિલાફત તરફની, પંજાબ તરફની, ને સ્વરાજ બાબતની તમારી ધરજ સમજો ને બજાવો. તેમ કરવું હોય તો તમારે ખૂબી આદતો છોડવી જ જોઈએ. આપણે ઈશ્વરને નામે લડી રહ્યા છીએ. શું ઈશ્વર શરાબી, જુગારી કે વિષયોને મદદ કરનારો છે? શરાબી મુસલમાન ખિલાફતનું શું ભલું કરે? શરાબી હિંદુ તેના મુસલમાન ભાઈને શી મદદ કરવાનો?

- જ્યારે જ્યારે તમારા પગારમાં વધારાની કે તમારે સારુ બક્ષિસની વાત હું માલેકો પાસે કરું છું, ત્યારે ત્યારે તેજો મને કહે છે, ‘તમે વધારો માગીને શું કરશો? શું કામદારો તેમાંથી સારો ખોરાક લેશે? સારાં કપડાં લેશે? પોતાનાં છોકરાં ભણાવશે? કે તેજો વધારે દારૂ પીશે?’ આ સાંભળું છું ત્યારે મારું મારું શરમને માર્યું નીચે નમે છે. આવી કફોડી સ્થિતિમાંથી તમારે મને ઉગારી લેવો જોઈએ. અને શરાબ છોડીને જ તમે તેમ કરી શકો છો.

તમે વાંચનાર તો શરાબ નહિ પીતા હો. પણ તમારા સાથીને સારુ તમે કેમ જવાબદાર થઈ શકો? એ પ્રશ્નનો જવાબ એ છે કે સાથીને સારુ જવાબદાર થવામાં જ સ્વરાજ છે. સાથીને મનાવવો ને શરમાવવો એ તમારું કામ છે. દારૂ પીનાર કામદારની તમે જ થોડી કરો. એમના સુધારાનો બોબો તમારી ઉપર જ હોવો જોઈએ. અને આમ તમે તમારામાં દહાડે દહાડે સુધારા કરતા જાઓ ત્યારે જ પગારના વધારા, ધનામો વગેરે શોભે. જો તમે સુધારા ન કરી શકો તો તમારી તરફ લોકલાગણી હંમેશાંને સારુ ન જ રહી શકે એ તો તમે સમજી શકો એવી વાત છે. તેથી મારી ઉમેદ છે કે આ શરાબની બદીને તો તમે ખૂબ પ્રયત્ન કરીને કાઢશો.

(ન. જી. ૨૩-૧૦-૧૯૨૧)

૩

પારસીઓને

દારૂ પીવાની આદત પારસીઓમાં ક્યાંથી આવી હશે તે હું નથી જાણતો. જરથુસ્ત પેગમ્બરે દારૂ પીવાની રમ્મ આપી હોય એવું હું કબૂલ ન જ કરી શકું. પણ જે અક્કલથી ઊલટું હોય તે શાસ્ત્ર તરીકે ઓળખાય તો પણ શાસ્ત્ર ન કહેવાય. અનીતિ શીખવે એ શાસ્ત્ર ન હોય. ઉત્તર ધ્રુવમાં શરાબની જરૂર ભલે ગણાય, સમશીતોષ્ણ કટીબંધમાં દારૂ પીવો એ તો મહા પાપ જ છે. વિલાયતમાં હું એક પારસી મંડળીમાં હતો. તેમાં મર્યાદાપૂર્વક બધું ચાલતું હતું. ગાયનો ગવાતાં હતાં. પછી દારૂના પ્યાલા આલ્યા; મર્યાદા મેલાઈ. મને ત્યાં બેસતાં શરમ આવી, હું લાગ્યો. આમ હિંદુ મુસલમાનના ટોળામાં યે મેં વિલાયતમાં જોયું છે. સ્ટીમરો પર દારૂ પીને મસ્ત બનેલા ઉતાડોના અમર્યાદ વર્તનથી કયો મુસાફર બિનવાકેફ છે? ‘હદની અંદર’ દારૂ પીનારા ‘મોડરેટ

ડ્રિંકર' એ સંખ્યાબંધ બેયા છે. તેઓ ગટરમાં આળોટતા નથી એ ખરું છે પણ ?

તેથી પારસી ભાઈબહેનોએ દાડનો સર્વથા ત્યાગ કરવાની પ્રતિજ્ઞા લેવી જ બેધએ.

(ન. જી. ૧૫-૯-૧૯૨૧)

૪

પાપમાંથી કુટુંબનિર્વાહ

જલગામથી શ્રી. પિરોજશા તેમુલજી મિસ્ત્રી જણાવે છે કે તેમની પાસે દાડનું પીડું છે. તેઓ બાળપણથીજ એ ધંધામાં રોકાયેલા છે. તેમને બહોળું કુટુંબ છે. તેમની ઉમ્મર ૫૧ વર્ષની છે. તેઓ જણાવે છે કે બે તેઓ દુકાન છોડે તો બીજા ચાર હિન્દુ તો તે લેવા તૈયાર જ બેઠા છે. આવી સ્થિતિમાં તે પોતાનો ધંધો છોડી પોતાનો ને પોતાના કુટુંબનો નિર્વાહ કરવા સારુ અપંગ બને તેમાં હાંસલ શું ? દાડનો ધંધો કંઈ તેથી બંધ થવાનો ? આવી આ ભાઈની દલીલ છે. તેમના પ્રત્યે મારી લાગણી છે. તેમની મુશ્કેલી સમજવા જેવી છે. પણ આવાં ધર્મસંકટોમાંથી નીકળી જવું એમાંજ પુરુષાર્થ છે. બે આ ભાઈ દાડ પીવો કે વેચવો પાપ માને તો ઉપરની દલીલ આપવાપણું નથી રહેતું. હજારો લોકો પાપકર્મ કરે છે, છતાં તેટલા ઉપરથી આપણને પાપ કરવાનો અધિકાર નથી મળતો. અને પાપ કરીને જ આપણે કુટુંબનિર્વાહ કરતા હોઈએ તો તેના કરતાં બીજા માગીને નિર્વાહ કરવો એ વધારે સારું છે.

(ન. જી. ૮-૫-૧૯૨૧)

ખાદી અને દારૂનિષેધ

અંબુડ—‘શું અફીણ છોડવા વિષે ભારે ઝુંબેશ ઉઠાવવાની જરૂર નથી? દેશ એ બાબતનું મહત્ત્વ સમજી ગયો છે?’

‘હું માનું છું.’

અંબુડ—‘મિલની સ્ત્રીઓ બાળકોને અફીણ ખવડાવે છે તે તમે જાણો છો?’

‘હા, પણ તે અફીણની બદી પેઠી છે એમ તમે ન કહો. દેશ એ વસ્તુને વધવા દે છે એમ તમે ન કહો. અને બાળકને અફીણ ન આપવાનું ઠરાવવામાં તો મિલકારીગરોને કેળવણી આપવાનો સવાલ છે, વૈદકીય સવાલ છે, સ્ત્રીઓને મિલોમાં કેટલો વખત કામ કરવા દેવી એ સવાલ છે.’

અંબુડ—‘તમે અસ્પૃશ્યતા, હિં. મુ. ઐક્ય, અને ખાદી એ ત્રિવિધ કાર્યક્રમ મૂક્યો ત્યારે દારૂનિષેધ ભૂલી ગયા એ જ મને બહુ લાગે છે.’

‘ભૂલી નથી ગયો. દેશને એ બાબતમાં નવું સમજાવવાપણું નથી રહ્યું એટલું જ.’

અંબુડ—‘અરે, અફીણ બંધ કરવા વિષેના સાહિત્યમાં લોકોને રસ લેતા કરવા એ અશક્ય થઈ પડ્યું છે.’

‘એ તો તમે અને હું દક્ષિણ અને પૂર્વ આફ્રિકા વિષે લખતા બંધ પડીએ તો તેમાં પણ રસ લેતા સૌ બંધ થઈ જાય. અહીં તો ગમગત વિનાના લોકોને સમજાવવાના છે. પણ તમે એ ભૂલો છો કે દારૂનિષેધનું કામ આજે પણ ચાલી રહ્યું છે. જ્યાં જ્યાં ખાદીએ ઘર કર્યું છે ત્યાં ત્યાં તેની સાથે શુદ્ધિનું કામ પણ શરૂ થઈ ગયું છે. ભોરસદ, રામેસરા, બારડોલીમાં જઈને તમે જુઓ તો ખબર પડે. ખાદીના કેંદ્રની આસપાસ દારૂનિષેધ અને બીજાં બધાં આત્મશુદ્ધિનાં કાર્યં પણ ચાલી રહ્યાં છે.’

(નવજીવન તા. ૧૯-૧૦-૨૪)

રેટિયો અને આત્મશુદ્ધિ

વેડછીથી ત્યાંના કાર્યકર્તા લખે છે :

“વેડછીમાં હાલ શ્રાવણ વદિ ૨ થી વદિ ૯ સુધી સપ્તાહ બેઠી હતી. તે સમયે ભજનો સાથે એક રેટિયો રાત્રિ ને દિવસ અખંડ ચાલતો હતો. એ દરમિયાન કંતાયેલું સૂતર શેર સવાપાંચ આ સાથે મોકલાવાય છે તે સ્વીકારશોજી.

“પશુકોટિમાં લઘ જનારો દારૂ જતાં અને તેની જ સાથે ઉઘમ ને રામનામ દાખલ થતાં માણસમાં કેવું પરિવર્તન થાય છે તે આ ચોધરા ભાઈઓ ઉપરથી પ્રત્યક્ષ દેખાઈ આવે છે.

“અહીંનો શાહુકાર પ્રસંગોપાત વાતો કરતાં કહે છે કે આ વેડછીમાં પાંચ છ વરસ પહેલાં રાત્રે રહેવું મુશ્કેલીભર્યું હતું. તે સમયે દીવા થયે કમાડ બંધ કરી બેરીછોકરાં સાથે અમે ઘરમાં પુરાઈ રહેતા હતા. કારણ આ લોકો દારૂના ઘેનમાં ભાનભૂલા થતા હતા.

“આજ એ ભાઈઓ સાત દિવસ રાત્રિ ને દહાડો છ જણા ભજનની ધૂન ને એક જણ રેટિયો અસ્ખલિત વારાફરતી ચલાવે, પાલખીમાં પ્રભુને પધરાવી વરઘોડો કાઢી ઘેરઘેર ફરે, અને છેલ્લે દિવસે જે મળે તે સાથે મળી સાર્ત્ત્વિક સહભોજન કરે એ જેવું તેવું પરિવર્તન ન ગણાય.”

જેની જેવી ભાવના હોય તેને તેવું મળે. આજીવિકા સારુ જે પથ્થર ફોડે તેને તેટલા પૂરતું દાડિયું મળે. સિરીન સારુ પથ્થર ફોડનાર ફરહાદને સિરીન મળે. રેટિયાની પાછળ જે શક્તિ આપણે ભરીશું તે તેમાં જામશે. ઓમકાર ઇત્યાદિ નામોમાં અગાધ શક્તિ છે,

તો તેની પાછળ ઉચ્ચતમ ભાવના ને તે ફળવા પૂરતી તપશ્ચર્યા છે. તેમજ રેંટિયાની પાછળ આપણે ગરીબની સેવાની, જનશુદ્ધિની, આત્મશુદ્ધિની ભાવના કેળવશું ને તે સાધવા સારુ તપશું, મરશું તો તે ફળશે જ.

આવું કંઈક વેડછીમાં થયું છે. દારૂનિષેધની પ્રવૃત્તિ આમ જ ચાલે. દારૂડિયાને દારૂ છોડવાનું કહેતાં તે સમજે નહિ. એ તેને સારુ તો આણબણી બોલી થઈ. પણ તેના પાડોશમાં રહી આપણે પોતે ઉઘમ કરી તેને ઉઘમનો પદાર્થ પાઠ શીખવીએ તો તે દારૂ છોડે. એમ વેડછીના દારૂ પીનારાઓએ કયું જણાય છે. એમ બધાં ગામોમાં ધીરજ અને શ્રદ્ધા રાખી કામ લઈએ તો થાય.

પણ એક ચેતવણી દરેક કામદારને આપું: અત્યારે જે સુધારો નજરે આવે છે તેને એ નિરંતર સિંચન ન હોય તો તે ચાર દિવસનો ખેલ બની અલોપ થઈ જવાનો સંભવ છે. લોકોમાં થયેલું પરિવર્તન દઢાવવા સારુ તે તે ગામોમાં રહેતા કામદારોએ આસનબદ્ધ થઈ, બાજૂત રહી પોતાનું કાર્ય વિના અટક્યે કયું જ જવું જોઈશે.

(નં. ૭. ૧૯-૯-૧૯૨૬)

•
ખંડ ૪

સમાજ ધર્મ

પશુની તેમજ મનુષ્યની મરણ કદી છટીદોર નથી હોતી.

(ઇ. હેઇકલ)

અજ્ઞાન કે બેદરકારીથી, અથવા કદાચ કુબ્ધતાથી, જે આપણે
 સમાજને ઉપદ્રવ કરનારી મુખ્ય વસ્તુઓને છૂટીદોર
 મૂકીશું તો બીજી દિશામાં કરેલા આપણા પ્રયત્નો ગમે
 તેવા ગુણકારી હશે તો પણ તેમની અસર ધોવાઈ જશે.
 સમાજસુધારકો માટે એ જરૂરનું છે કે તેમણે જોરથી
 ખેંચવું જોઈએ, સતત ખેંચવું જોઈએ, અને ખાસ કરીને
 એક સાથે ખેંચવું જોઈએ.

(સ્ટેન્લી જેવોન્સ)

સૌ મદદ કરો.

અસ્પૃશ્યતાના સવાલ સાથે ગાઢો સંબંધ ધરાવતો સવાલ દારૂનો છે. દારૂના વ્યસનનો આ રમણીય ભૂમિમાં બહિષ્કાર ત્યારે જ થઈ શકશે જ્યારે જાંચા કહેવાતા લોકો નીચા કહેવાતા લોકોને અપનાવીને તેમને ભાઈ બનાવશે. પણ અહીંયાં પણ, દારૂનિષેધના કાર્યમાં વરસો સુધી કામ કરીને મને દુઃખદ અનુભવ થયો છે કે રાજ્યની મદદ વિના ઝાઝું પરિણામ આવવું શક્ય નથી. અજ્ઞાન ગરીબ લોકો પાસે જો દારૂ લઈ જવામાં આવે તો તેઓ તે પીશે. સંપૂર્ણ દારૂખંધી કરવી જ્યાં સહેલી હોય એવું એક પણ સ્થાન આ પૃથ્વી પર હોય તો તે હિંદુસ્તાન છે. એનું કારણ એટલું જ કે ઈશ્વરકૃપાએ હજી અહીં મધપાનને જરા એ પ્રતિષ્ઠા મળી નથી. એને હજી અધમ વ્યસન માનવામાં આવે છે. મારી મુસાફરીમાં હું હજારો આદિકર્ણાટકોને મળ્યો છું. લાંબાની લોકોના એક સમૂહને પણ હું મળેલો. મેં એમને સીધા સવાલો પૂછ્યા. દારૂના બચાવમાં એક પણ હાથ જાંચો ન થયો, અને ઘણા મોટા ભાગે તો ગોમાંસ અને દારૂ બંનેનો ત્યાગ કરવાની પ્રતિજ્ઞા લીધી છે. પ્રભુ તેમને પોતાનું વચન પાળવાની શક્તિ આપો. પણ તમે અને રાજ્ય એમને મદદ કરો એવી મારી વિનંતિ છે. એમાં મુશ્કેલીઓ તો જરૂર છે, પણ એ મુશ્કેલીઓને ઝીલવાને, એની સામે ઝગડવાને અને તેને જીતવાને તો માણસ જન્મેલો છે.

(ન. જી. ૪-૯-૧૯૨૭)

સરકારને

તમને કાવે તે નામ આ પ્રવૃત્તિને તમે આપો. જોઈએ તો એને સ્વદેશી-દારૂનિષેધની ચળવળ કહો. માની લો કે આટલા આટલા મહિનાનો બધો જ પ્રયાસ ફેાકટ નીવડયો છે. તો એ દષ્ટિ ધડીબર સ્વીકારી લઈને પણ સરકારને તેમજ મોડરેટ મિત્રોને આખા દેશભર રેંટિયા ચાલુ કરાવવાના અને દારૂ પીવાને ગુનો કરી મૂકવાના પ્રમ્નના આજના પ્રયત્નમાં ખરા દિલથી ભળી જવા હું નોતરું છું. એમાંથી એકે પક્ષે આ બે પ્રવૃત્તિઓનાં પરિણામની ચર્ચા કરવામાં વખત ગાળવામાં સાર નથી. ફળથી ઝાડની કિંમત અંકાશે.

(ન. જી. ૨૪-૪-૧૯૨૧)

અંગ્રેજભાઈઓને

એવો જ અને એટલા જ મહત્વનો સવાલ છે દારૂનિષેધનો. દારૂનાં પીઠાં એ તો સમાજ ઉપર લાદેલી એક અસહ્ય આફત છે. આ વિષયમાં પ્રજામાં જેટલી જાગૃતિ છે તેટલી આજ સુધી કોઈ કાળે થઈ ન હતી. હું કબૂત્ર કરું છું કે આમાં તમારા કરતાં વધારે મદદ તો અમારા હિન્દી પ્રધાનો કરી શકે એમ છે. છતાં આ સવાલમાં તમે તમારો મત સ્પષ્ટ જાહેર કરો એમ હું ઇચ્છું છું. રાજ્યતંત્ર ગમે તેવું હોય તો પણ મને લાગે છે કે પ્રજા તો દેશમાંથી દારૂની જડ જ કાઢી નાંખવા માગે. તમારું વજન પ્રજાપક્ષ સાથે ભેળવીને આ દિનપ્રતિદિન વધતી જતી હિલચાલને તમે મદદ કરી શકો છો.

(ન. જી. ૧૭-૭-૧૯૨૧)

મોડરેટ મિત્રોને

જુદા જુદા આદર્શના વાદમાં ઊતરીને હું તમને નહિ થકવું. અહીંયાં તો હું માત્ર અસહકારના કાર્યક્રમમાં જે ચણતરનાં પગથિયાં છે તે તરફ જ તમારું લક્ષ્ય જેવવા ઇચ્છું છું. અસહકાર શબ્દ કદાચ તમને નહિ ગમતો હોય, એ કાર્યક્રમમાંનાં કેટલાંક પગથિયાં પણ તમને અળખામણાં લાગતાં હશે—અને લાગે છે એ હું જાણું છું. પણ અસહકારીઓ તમારા જેટલા જ ભારતમૈયાના પૂજારી છે એટલી જ વાત જે તમે કબૂલ રાખતા હો તો પણ તેમના કાર્યક્રમમાંનાં જે પગથિયાંને વિષે મતભેદ છે જ નહિ તેમના અમલ પ્રત્યે પણ શું તમે મૈત્રીની નજરથી ન જુઓ? હું દાર્શનિકેષેષે જેવી બાબતની વાત કરી રહ્યો છું. હું તમને મારા તરફથી ખાતરી આપી શકું છું કે આખી પ્રજા આ બદીથી કંટાળી છે, જે દુર્ભાગી લોકો આ વ્યસનના ગુલામ બનેલા છે તેઓને તેમની પોતાની જ સામે થવામાં મદદ કરી ઉગારવાના છે. કેટલાક તો એવી મદદ પોતાને મોટે ભાગી રહ્યા છે. આવી સાર્વત્રિક લોકલાગણીનું મોજું જ્યારે આ બદીનો સામે ઊઠ્યું છે તે વખતે તેનો લાભ લેવા હું તમને ન વીનવું?

વળી આ હિલચાલ અત્યારે તક વેળાને કાઢીએ જાણીએઈ ઉઠાવી એવું પણ નથી બન્યું. એ એની મેળે જ ઊઠી. હું તમને ખાતરી આપું છું કે સરકારની આબકારી આવક બંધ પાડવાનો હેતુ એમાં છેલ્લામાં છેલ્લો અને આ હિલચાલ ચલાવી રહેલાઓના મનમાં સૌથી ઓછા મહત્વનો છે. એ બદીથી જ પ્રજા ઘાંધી થઈ છે. આ દેશમાં અત્યારે

આ બદીનો જટલો વિરોધ થઈ રહ્યો છે તેટલા મક્કમ અને ફેળવાયેલા વિરોધ સામે દુનિયાના કોઈ પણ દેશમાં દાડનું વેચાણ ચાલી શકે નહિ. નાગપુરનાં ટોળાંએ ફેટલીક ભૂલો કે બળાત્કાર કર્યા હશે છતાં એમનું ધ્યેય તો પવિત્ર હતું. એમની આખ સામે માત્ર એક જ વસ્તુ હતી: લોકોના પંચપ્રાણ હરી લેનારા આ મધપાનની જડ સમાજમાંથી કઈ રીતે ઉખેડવી.

પ્રજા પાસે પરાણે દાડ કેમ છોડાવાય, જેમને દાડ પીવો છે તેમને સારું સગવડ હોવી જ જોઈએ, એ દલીલથી તમે રખે ભરમાતા. પોતાની પ્રજામાંના દુર્ગુણોને પોષવાનું રાજ્યનું કામ નથી. વ્યભિચારખાનાંઓને આપણે વ્યભિચારના ઇજારા દઈ ને કે નિયમો બાંધી આપીને સગવડો કરી આપતા નથી, ચોરને આપણે તેની ચોરી કરવાની વૃત્તિને સંતોષવાની સોઈ નથી કરી આપતા. દાડ તો મારે હિસાબે ચોરી કે કદાચ વ્યભિચારના કરતાં પણ ખૂબી ચીજ છે. કારણ ઘણી વાર આ બન્ને દુકર્મનું પિતૃપદ દાડને જ હોય છે. આવી આ ઘોર બદીને દેશમાંથી સંપૂર્ણ રૂપે દફનાવી દેવાના અને દાડના એકેએક પીઠાને ઉઠાડી મૂકવાના કાર્યમાં સામેલ થવા હું તમને વીનવું છું. કેટલાયે કલાલો તેમણે ભરેલી ઇજારાની રકમો તેમને પાછી મળે તો આજે રાજ્ય થઈને પોતાનાં પીઠાં બંધ કરવા તૈયાર છે.

‘છોકરાંઓની ફેળવણીનું શું’ ? એ સવાલ તમે પૂછશો. હું નમ્રતાપૂર્વક જણાવું છું કે દાડની આવકમાંથી આજે આપણાં બાળકોને ફેળવણી લેતાં બેવાં એ આપણે માટે ભારેમાં ભારે નામોશી છે. આજે આપણાં બાળકોની ફેળવણી આપણે જતી કરવી પડે તેમ હોય તો તે જતી કરીને પણ આ બદીને સમાજમાંથી ઉખેડવાને આજે બે આપણે તૈયાર નહિ થઈએ તો ભાવિ પ્રજાના શાપ આપણે માથે કિતરશે અને આપણે પણ તેને લાયક જ ઠરીશું.

પણ મારે હિસાબે તો આમ કરવા જવામાં આપણે આપણાં બાળકોની કેળવણી ખોવાપણું પણ નથી. હું બાણું છું કે તમારામાંના ઘણા રેંટિયાની મદદથી શાળાકોલેજોની કેળવણીને સ્વાશ્રયી કરી મૂકવાના મારા ખ્યાલને હાસ્યાસ્પદ ગણેા છો. પણ હું તમને ખાતરી આપું છું કે રેંટિયો આપણા કેળવણીના પ્રશ્નનો જેટલો સચોટ ઉકેલ આણે છે તેટલો બીજું કોઈ પણ સાધન લાવી શકે એમ નથી. નવા કર બચકવાની પ્રજામાં શક્તિ રહી નથી; છે તે કરો પણ અસહ્ય થઈ પડ્યા છે. આ સ્થિતિમાં જો પ્રજાની દિવસે દિવસે વધતી જતી ગરીબાઈનો ઇલાજ કરવો હોય તો દાઝઅફીણની આવક જ નહિ પણ બીજી આવક પણ સારી પેઠે ઘટાડવી પડવાની. (ન. જી. ૧૬-૬-૧૯૨૧)

સરકારી પ્રધાનોને

હું પ્રજાને સોંપાયેલાં ખાતાંના આપણા સરકારી પ્રધાનોને માનપૂર્વક ચેતવવાની મારી ફરજ સમજું છું કે આખા દેશભરમાં આજે જે કટોકટીનો સમય આવતો જાય છે તેને હિંમતથી ઉઠાવીને જો તેઓ દાઝનાં પીઠાં તત્કાળ બંધ કરવાનો અને ગરીબ પીઠાંના ઇબ્જરદારોને તેમના તરફથી અગાઉ સરકારમાં ભરાયેલી ઇબ્જરાની રકમો પાછી આપવાનો નિર્ણય નહિ કરે, તો જે મહાન રાજદ્વારી પક્ષના પોતે હોવાનું તેઓ આભિમાન ધરાવે છે તેની પરંપરાને તેઓ ખોટી પાડશે, તેને ઝાંખપ આણશે. આવા અનીતિના ધંધાની બેવડા પાપથી પેદા થતી આવક ડૂબ્યાનું દુઃખ તેઓ ન માને. તેમણે સમજી જવું ઘટે કે આવી બદીના રોજગારને, જાગેલી અને તેને દરનાવવાને કમ્મર કસી તૈયાર થયેલી પ્રજાના સંકલ્પની સામે થઈને, નભાવવાના પ્રયત્ન મિથ્યા છે. વળી એવી અનીતિની આવકમાંથી પોષાતી કેળવણી અત્યારે જ પૂરતી દૂષિત

અને અપવિત્ર છે; તેમાં વળી જ્યારે એ આવકમાં આપણા જ નિર્દોષ દેશબંધુઓનાં લોહી ભળવા લાગશે ત્યારે તો એમાંથી મળનારા લાભોની ગંધ સરખી આપણને અસહ્ય થઈ પડશે. આપણા પ્રધાનોને હું વીનવું છું કે વખત વીતી જાય ત્યારપહેલાં જ તેઓ આ સમજ લે. તેમને માટે રખે એમ કહેવાય કે થોડા લાખ રૂપિયાની આવકને ખાતર તેઓ સમયને વરતી શક્યા નહિ. જો તેઓ આટલું કરવા તૈયાર હોય તો મહિના કે અઠવાડિયાં તો શું પણ કલાકનો વિલંબ પણ તેમણે ન કરવો ઘટે. દારૂની આવકની ખોટ ભરી કાઢે એવા બીજા કોઈ આવકના રસ્તા પ્રથમ શોધવા અને પછી જ દારૂનું દ્વાર બંધ કરવાની ભ્રમણામાં પડવું પાપ છે. એમ કરવા તાકવું એ બીજું ઘર તૈયાર ન થાય ત્યાં સુધી પ્લેગ-વાળા ઘરમાંથી નીકળવાની ના પાડવા બરોબર છે. હરકોઈ માણસ એવી સ્થિતિમાં સૌ પહેલું તો પ્લેગવાળું જ ઘર એક ઘડીની દીલ કર્યા વગર ખાલી કરશે અને પછી બીજું કોઈ ચોખ્ખું ચેપ વગરનું ઘર ખોળી લેશે.

(ન. જી. ૧૦-૭-૧૯૨૧)

અનુકરણીય પહેલ

મ્યુનિસિપાલિટી કે ધારાસભાના હડવામાં જે આનંદ શ્રી૦ વિઠ્ઠલભાઈ પટેલને આવે છે તે તેમને બીજે ક્યાંય આવતો નથી. એટલે થાણા જીલ્લા બોર્ડમાં ગઈ તા. ૬ ફીએ તેમણે નીચલા ઠરાવ મૂક્યા ને પસાર કરાવ્યા ત્યારે તેઓ ખરા રંગમાં હતા:—

૧. દારૂનું વેચાણ વધે જ નય છે ને પરિણામે લોકો શરીરે, પૈસે ને નીતિમાં ખુવાર થાય છે તે જોઈ ને આ બોર્ડ પોતાનું દુઃખ જાહેર કરે છે.

૨. આ ખરાખીનો નાશ કરવા લોકો મથે છે એ બિનાને આ બોર્ડ વધાવી લે છે, અને આવા સાર્વજનિક સેવાભાવને સારુ આ પ્રવૃત્તિ ચલાવનારાઓને અભિનંદન આપે છે.

૩. પોતાની હદમાં દારૂનું વેચાણ બંધ કરવાની પોતાને સત્તા નથી એ જોઈ ને આ બોર્ડ દિલગીર થાય છે. એટલે બોર્ડનો એવો મત છે કે તેણે પોતાની જવાબદારીએ પીઠાં આગળ પહોરા ભરાવવા, મહાસભા સમિતિઓને મદદ કરવા અને રાજપુત્રીશ્રી પોતાનાં પીઠાં બંધ કરનાર પીઠાવાળાઓને ભરપાઈ આપવામાં પોતાની બધી સત્તા વાપરવી.

૪. ઉપર દર્શાવેલ કામને સારુ પ્રમુખ, ઉપપ્રમુખ, ઠરા મૂકનાર, અને શ્રી આચાર્યની એક કમિટી આ બોર્ડ નીમે છે અં પહેરા ભરાવવા, પહેરા ઉપર અંકુશ રાખવા અને દારૂનો સર્વથ ત્યાગ કરાવવાની તેને સત્તા આપે છે.

૫. સદરહુ કમિટીને શરૂઆત તરીકે રૂ. ૩૦૦૦ સુધી ખર્ચ કરવાની આ બોર્ડ સત્તા આપે છે, અને જરૂર પડયે લવિષ્યમાં વિશેષ ખર્ચ કરવાને તૈયાર છે.

આ ખર્ચે ખરેખર બંધાદુરીભરેલું પગલું છે. અંત લગી પોતાના ઠરાવ પળાવવાનો બોર્ડ આગ્રહ રાખશે અને પોતાની હદમાં આવેલાં બંધો પીઠાં તરત બંધ કરાવશે તો તેને પહેલનો જશ મળવા ઉપરાંત તેણે દેશની સારે સેવા બજાવી રહેશે આખા દેશની યુનિવર્સિટીઓ સ્થાનિક બોર્ડના સલાસદો રા. પટેલના દાખલાને અનુસરશે એવી હું આશા રાખું છું. સમસ્ત દેશનાં મંડળો એક જ સાથે આ પગલું ભરશે તો સુધારકોના હાથ વધુ મજબૂત થશે, સરકાર ઉપર પૂરું દબાણ પડશે, અને પહેરાવાળા, પોલિસ તેમ જ પીઠાવાળા એ ત્રણની ધમચકડી વચ્ચે નાહકના ઘોંચપરોણા અને તોફાનરમખાણનો ભય રહે છે તે દૂર થઈ જશે.

(ન. જી. ૨૧-૭-૧૯૨૧)

ધંજરદારોને

ભાઈઓ,

ગઈ સાલ દાંડની દુકાનોની હરાજી થઈ તે પહેલાં આપને ચેતવણી આપવામાં આવેલી, છતાં રાજસત્તાના બળની દ્વંદ્વથી આપે અમારી ચેતવણીનો અનાદર કર્યો, તેથી અમારે લાચારીથી આપની દુકાનો પાસે પહેરો ભરવાનું કામ શરૂ કરવું પડેલું. ગઈ સાલ આપેલી ચેતવણી વખતસર નહિ મળેલી હોવાની આપનો દલીલમાં કાંઈક વળૂદ હતું. હવે નવા વરસની હરાજી આવતા માસની આખર સુધીમાં થશે. તેથી આપને વખતસર ચેતવણી આપવાની રજા લઈ છું કે જો ગઈ સાલ કરેલી ભૂલ ફરીથી કરી નવા વરસનો ધંજરો રાખશે તો તેનું પરિણામ આપને ભોગવવું પડશે.

હું માનું છું કે પહેરાના કામથી દુકાનદારો ઉપર તેમજ સરકાર ઉપર જોડેલી બેઠાંએ તેટલી અસર પડેલી છે. અમદાવાદ શહેરની મ્યુનિસિપાલિટીએ પણ પોતાની હદમાંથી દાંડની દુકાનો બંધ કરવાનો ઠરાવ કરેલો છે તે આપનાથી અજાણ્યું નહિ હોય. લોકલાગણીની વિરુદ્ધ જઈ આ ધંધો ચલાવવો એ કેટલું કઠણ છે એનો આપને પૂરેપૂરો અનુભવ થયો હશે. અમુક સંજોગોને લીધે પહેરો ભરવાનું કેટલાક વખતથી બંધ કરવામાં આવ્યું છે. તેથી આપ એમ નહિ માનતા કે તે હંમેશને માટે છોડી દેવામાં આવ્યું છે. પ્રજાની અને ખાસ કરીને સ્ત્રીઓની દિવસે દિવસે વધતી જતી બજારી આપની જાણ બહાર નહિ હોય. હું આપને અત્યંત નમ્રતાથી વિનંતિ કરું છું કે આપ લોકલાગણીને માન આપી આ ધંધો છોડી હંજરો ગરીબ કુટુંબોનો આશીર્વાદ લઈ લો.

ખાતરીથી માનજે કે આ ચળવળ આપને નુકસાન કરવાના કે સરકારની ઊપજને ધોકા પહોંચાડવાના ધરાદાથી ઉપાડેલી નથી. આ ધાર્મિક પ્રવૃત્તિને પરિણામે હજારો પરદેશી કાપડના વેપારીઓ ભારે મુસીબતમાં આવી પડેલા છે. તેમનો ધંધો આપના ધંધા જેવો અઘમ તો નથી જ, છતાં તેઓ સરકારની મદદ ઇચ્છતા નથી. આપ પહેરો ભરનારાઓને સરકારની મદદથી કેદમાં મોકલાવી આ ધંધો ચલાવવાની આશા છોડી દેજે. સરકારની પાસે એટલાં જલ્દખાનાં નથી, અને દારૂની ઊપજ જલ્દખાનાં પાછળ ખરચી નાખવાનું તેને પોસાય તેમ નથી, એ આપને સહેજે સમજાય તેમ છે. આ ચેતવણીને લાભ લઈ થોડા રૂપિયામાં હરાજીમાંથી હજારો મેળવી નફો ખાટવાની આશા છોડી દેજે. મારી ઉમેદ છે કે આ વિનંતિ પર પૂરતું લક્ષ આપશો.

(ન. જી. ૬-૨-૧૯૨૨)

લિ. સેવક,
વલ્લભભાઈ ઝવેરભાઈ પટેલ

પારસીઓ પ્રત્યે

(૧)

એક બાબત તો એવી છે કે જેમાં તમારી કોમે હવે રાહ નેવી એ ચોખ્ખું પાપ જ છે. હિંદમાં આજે દારૂનિષેધની ચળવળ ઊઠી છે. લોકો સ્વેચ્છાપૂર્વક દારૂનું વ્યસન છોડી શુદ્ધ થવા ઇન્ટેન્ડર છે. પ્રજામાં દારૂનું વ્યસન લગભગ અક્ષમ્ય અપરાધ ગણાવા લાગે એટલે સુધી પ્રજામત બંધાઈ રહ્યો છે. દારૂનાં પીઠાં ચલાવનારા મોટે ભાગે પારસીઓ છે. તમે આ બાબતમાં પૂરા દિલથી પ્રજા જોડે સહકાર કરવા તૈયાર થાઓ તો મુંબઈ ઇલાકામાંથી તો આ બદીનાં ઘર ઘડીના છટ્ટા ભાગમાં ઉખાડી મૂકી શકાય તેમ છે. સ્થાનિક સરકારે આજે, હિંદુસ્તાનમાં લગભગ બધે જ, આબકારી ખાતાને લગભગ ઉઠાડી મૂકવાની હદ સુધી પહોંચવા કરી રહેલી આ પ્રવૃત્તિને અટકાવવાનો અણુછાજતો પ્રયાસ કરી રહી છે. તમે સરકારને મદદ કરશો કે પ્રજાને ? મુંબઈ સરકારે હજુ મિનજ નથી જોયો, પણ એ સુદ્ધાં દારૂની આવક સાવ જતી કરવા જોઈએ હિંમત અને ડહાપણ બતાવી શકે એમ માનવું મુશ્કેલ છે.

આ સ્થિતિમાં તમારે તાબડોતોબ નિર્ણય કરી લેવાની જરૂર છે. તમારાં શાસ્ત્રો દારૂને વિષે શું કહે છે તેની મને ખબર નથી. પણ જે અહુરમઝદે નેકી અને બદીના ભેદ કર્યા અને બદી સામે નેકીની જીત ગાઈ તેણે દારૂને માટે શું કહ્યું હશે તે હું સહેજે કંઈપી શકું છું. છતાં ધર્મની આજ્ઞાઓનો વિચાર બાજુએ રાખીએ તોપણ અત્યારની આ પ્રજાક્રીય દારૂનિષેધની ચળવળમાં પૂરા દિલથી સામેલ થવું યા તટસ્થ કે ઉદાસીન રહીને થાય તે જોયાં કરવાનું. વલણ અત્યાર કરવું એ વાતનો તમારે નિર્ણય કરી લેવો જ જોઈએ. મને પૂરી ઉમેદ છે કે હિંદુસ્તાનની એક ચતુર વહેવારુ કોમ તરીકે તમે આજે હિંદમાં શરૂ થયેલી દુનિયાની કોઈપણ તેવી ચળવળને

આખી પાડે તેવી દારૂનિષેધની આ મહાન ચળવળમાં પૂરેપૂરા દિલથી બેઠાઈ જઈ એ દિશાએ પ્રત્યક્ષ કાર્ય કરવામાં પરોવાઈ જશે.

(ન. જી. ૨૭-૩-૧૯૨૧)

(૨)

શરાબખાનાં તોડા

અત્યારે તમે આખા અસહકારમાં દાખલ ન થાઓ તો કોઈ નહિ પણ એક વસ્તુમાં હું તમારી ખાસ મદદ માગું છું. શરાબખાનામાંથી પૈસા કમાવાનો વિચાર તમે છોડી દો તો તમારો મોટો ઉપકાર થશે. એકલા પારસીઓ જ શરાબખાનાં ચલાવે છે એમ નથી. હિંદુ પણ ચલાવે છે, અનાવલા બ્રાહ્મણો પણ ચલાવે છે, મુસલમાનો પણ તેમાં પડેલા છે. પંજાબમાં બહાદુર ગુરુ ગોવિંદસિંહના અનુયાયી શીખ લોકોના હાથમાં પણ દારૂનાં કારખાનાં છે. તે સહુને હું વીનવી રહ્યો છું. પણ પારસી કામ નાની હોઈ તેમને માટે આ કામ કરવું સહેલું છે. હિંદુસ્તાનમાં દરેક ઠેકાણે પારસી ભાઈઓના હાથમાં શરાબખાનાં છે. સ્વરાજ્યનું પહેલું કામ એ છે કે દેશમાં શરાબખાનાં ન હોય, દારૂ ગાળવાનાં મોટાં કારખાનાં ન હોય. કોઈ કોઈ જગ્યાએ દવાને માટે દારૂનાં નાનાં કારખાનાં ભલે હોય. પણ તે અફીણ કે સોમલની જેમ રહે. સોમલની દુકાનો ઠેકઠેકાણે નથી હોતી. તે મેળવવું અઘરું છે, છતાં કેમિસ્ટની દુકાને તે મળી શકે છે. તેમ દારૂ પણ મળવો અઘરો હોવો બેઠો.

(ન. જી. ૫-૫-૧૯૨૧)

(૩)

દારૂપ્રચારક ન બનો

કાળીપરજ એટલે કાળા લોક. એ કંઈ બીજા વર્ણો કરતાં વધારે કાળા છે તેથી કાળીપરજ નથી કહેવતા. પણ તેમને બિજા કહેવાતા લોકોએ અવગણ્યા તેથી તે કાળીપરજ કહેવાયા. અત્યારે

તેમની સ્થિતિ ઘણી જ દયાજનક છે. બીરુતા, વહેમ, દાડનું વ્યસન તેઓને કોરી ખાય છે. જંગલોમાં રહેતાં છતાં બધાથી ને બધી વસ્તુઓથી તેઓ ડરે છે. તેમનામાં મોટામાં મોટી ખો દાડ પીવાની છે. તાડી અથવા દાડથી એ પ્રજનો નાશ થઈ રહ્યો છે. ૧૯૨૧ ની જાગૃતિમાં તેઓ પણ દાખલ થયા તેથી સુધારો થયો, પણ હજી બહુ બાકી છે. દાડએ એવું તો ઘર ઘાલ્યું છે કે દાડ પીવામાં ઘણા તો પુણ્ય માને છે !

મધનિષેધની ચળવળ ચાલી ત્યારે એક પક્ષ એવો પેદા થયો કે જેણે મધનિષેધની ચળવળને તોડવાનો ઉદ્ધેશ આપ્યો ને નિષેધ કરનારાઓની પજવણી શરૂ કરી. એમ કહેવાય છે કે આમાં પારસી પીઠાવાળાનો હાથ છે. જો કાળીપરજ દાડનો સદંતર ત્યાગ કરે તો દાડનો વેપાર લગભગ બંધ થાય ને પીઠાવાળાને નુકસાન પહોંચે. આ દષ્ટિએ વિચારતાં પીઠાવાળાનો દોષ કાઢવો મુશ્કેલ છે. પણ મને તેઓને પણ કહેવાનો હક છે એમ હું માનું છું. પારસી કોમ ઉપર હું આફરીન છું. ઘણા પારસીઓની સાથે મને ઘાટો પરિચય છે. તે કોમની પ્રત્યે મને બહુ માન છે. તેથી પીઠાવાળા મારા લખવાનો અનર્થ નહિ કરે. જગતમાં એવા ઘણા થઈ ગયા છે જેણે બીજાઓને નુકસાન થાય એવો વેપાર છોડી દીધો છે. આ ભાઈએ સાહસિક ને ચતુર છે. દાડનો વેપાર છોડે તો બીજો ન જ મળે એવું તો કંઈ જ નથી. આટલે સુધી તેઓ જાય ન જાય પણ પોતાનો વેપાર કાયમ રાખવા સારું તેઓ પેલા દાડપ્રચારક મંડળની સાથે તો ન જ લગે એવી ઉમેદ હું રાખું. (ન. જ. ૨૫-૧-૧૯૨૫)

(૪)

દાડ છોડાવો

મીઠાની લડતમાં ન બેડાઈ મધપાનનિષેધની ચળવળમાં ધારો તો મોટામાં મોટો ફાળો આપી શકો.

દાડ પાછળ રપ કરોડ રૂપિયા આપી આપણે બરબાદ બનીએ છીએ. તેની બદીથી આપણાં ઘરખાર ભાંગી ગયાં છે. દક્ષિણ આફ્રિકામાં વહીલાતનો ધંધો કરતો છતો ત્યાંના મજૂરભાઈઓ સાથે હું ભમતો હતો. એ મજૂરો પોતાના કામને અંગે મને મળવા પણ આવતા. અને હું તેમના જીવનમાં ઓતપ્રોત થતો હોવાથી તેઓ પોતાની સુખદુઃખની વાતો કરીને પોતાની કરુણ કથા સંભળાવતા, અને પીવાથી તેઓ કેટલા પાયમાલ થઈ જતા તે કહેતાં કહેતાં ફૂસકે ફૂસકે રડી પડતા. આવા જ હાલ અમદાવાદના ઘણા મજૂરભાઈઓના થઈ રહ્યા છે એમ મેં જાતે અનુભવ્યું છે. દાડ પીનારા પોતાની પત્ની, માતા, દીકરી વચ્ચેનો ભેદ પણ ભૂલી જાય છે, માણસ મટી પશુ બને છે. જે કોઈ આ દાડની બદીમાં ફસાય છે તે બધા હેવાન બની જાય છે. મારી નરી આંખે સ્ટીમરના કોન્ટેનરને દાડ પીને ઓકેલામાં આજોટતો મેં જોયો છે. આવી બદીમાંથી મઘપાન કરનારને છોડાવવા સારુ પારસી ભાઈઓની મદદ માગી રહ્યો છું.

દાડ પીનારાએને મીડુબહેને જોયા તેથી તેમનું હૃદય પીગળ્યું, અને માતા છોડી, ઘરખાર છોડ્યું અને દાડનિષેધના કાનમાં ઝંપલાવ્યું છે. પણ એક પારસણના ત્યાગથી આ કામ પૂરું ન થાય. આ કામ માટે તો પારસીમાત્રનાં હૃદય હલાવવાં પડશે. અને જરૂર જણાયે તેમની સાથે મારા જેવાએ સત્યાગ્રહ પણ કરવો પડશે. પારસી પાસે બુદ્ધિશક્તિ પડી છે. તે કરોડો રૂપિયા પેદા કરનાર છે, ઈશ્વરથી ડરનારા છે. જે આજથી દાડનો વેપાર કરવો હરામ છે એમ સમજી પારસી પીઠાંવાળા દાડનો ધંધો છોડી દે તો ખીજ પીઠાંવાળા તેમની નકલ કરશે જ. જ્યારે રપ કરોડ આમ બચાવી લઈશું ત્યારે કરોડો ગરીબોનાં ઘર આપણે સાજાં કર્યાં હશે. ત્યારે દેવતાઓ પુણ્યને વરસાદ વરસાવશે. લોકોના હૃદયમાં પ્રવેશીને તમે દાડ છોડાવ્યો હશે ત્યારે જે શક્તિ પેદા થશે તે શક્તિથી આપણને જે ભોઈ એ તે મળી શકશે.

(ન. જી. ૧૩-૪-૧૯૩૦)

દારૂના વેપારીમાત્રને

એક પારસી ભાઈ લખે છે:

“ આજ ફેટલુંક થયાં પારસી છાપાંઓમાં એવી ચર્ચા થઈ રહી છે કે જ્યારે ગાંધીજી પારસીને દારૂનો ધંધો છોડી દેવાને વીનવે છે ત્યારે બીજી કોમોને એવું કેમ નથી કહેતા? અને જ્યારે પારસી દારૂવાળાઓ દુકાનો છોડે છે ત્યારે કાંઈક ચડતી જાતના હિંદુઓ તે લેતા જાય છે. આ વિષે કાંઈ લખશો? ”

આ લખનારે મને એવડી તક આપેલી છે. કેમકે દારૂ વિષે હું હમણાં ઓછું લખું છું પણ ઓછું માનું છું એમ નથી. એ ખતાવવાનો મને પ્રસંગ મળ્યો છે અને સાથે જ ગેરસમજૂતી દૂર કરી શકાય છે. છેલ્લી વસ્તુને પહેલી લઈએ. મેં કદી એમ કહ્યું નથી અથવા માન્યું નથી કે માત્ર પારસીઓએ જ દારૂનાં પીઠાં છોડવાં. મારી માન્યતા એવી છે કે બધી કોમોએ દારૂ વેચવાથી થતો આર્થિક લાભ જતો કરવો જોઈએ. પ્રમાણિકપણે કમાણી કરવાનાં બીજાં ઘણાં સાધનો છે કે જેને વિષે કોઈ કાંઈ ટીકા ન કરી શકે. એ છોડીને દારૂના ધંધામાં કોઈ પણ મનુષ્ય લાગી જાય ત્યારે મને દુઃખ થયા વિના રહેતું નથી. મારા હાથમાં જો સત્તા હોય તો દારૂની એક પણ દુકાન હિંદુસ્તાનમાં રહે નહિ. દારૂ પીવાનો કોઈ હક નથી કે જેથી લોકોનો હક છીનવી લેવાનો ભય રહે. જેટલે દરજ્જે ચોરીનો ધંધો કરવો એ ગુનો

ગણાય છે તેટલે જ અંશે દારૂનો વ્યાપાર પણ ગણાવો જોઈએ. જો મેં પારસી ભાઈએને ઉદ્દેશીને લખ્યું છે તો તેનો અર્થ એ જ કે તેઓમાં વધારે જ્ઞાન છે. તેઓની હું વધારે આશા રાખું છું. પણ નીચ કે ઊંચ કોઈ પણ હિંદુ અથવા બીજા કોઈ પણ દારૂનો ધંધો કરે એ મને પાલવે તેમ નથી.

હવે પહેલા પ્રશ્ન ઉપર આવીએ. દારૂની ખરાબી વિષે જે વિચારો મેં ૧૯૨૦-૨૧ માં જાહેર કર્યા તે જ આજે સંપૂર્ણતાએ કાયમ છે. જેમ જેમ હું વિચારતો, જાઉં છું—અવલોકન કરતો જાઉં છું તેમ તેમ દારૂથી થતી હાનિઓ મને વધારેમાં વધારે ભયંકર લાગતી જાય છે. દારૂને લીધે જે કેટલાક ગુનાઓ તો થાય છે. એથી દારૂની બહાર દૂર કરવાને સારું જે કંઈ યોગ્ય પગલાં લઈ શકાતાં હોય તે લેવા હું પોતે અધીરો થયેલો છું. પણ આપણી લાચારી એટલી બધી છે કે આપણે દારૂનિષેધ જેવાં સારાં કામો પણ ઝપાટાબંધ નથી કરી શકતા. લોકોને હું અહિંસામાર્ગે સમજાવી શકું તો આજે જ ફરી પાછો દુકાનોની ચોકી કરવાની હિલચાલ શરૂ કરી દઉં. પણ આજે તો આપણે તત્તવારબળને જ પૂજતા હોઈએ એમ જણાય છે. એવી સ્થિતિમાં જલદ કામ લેતાં હિંમત નથી થતી.

(ન. જી. ૨૦-૬-૧૯૨૬)

ખંડ ૫

સરકાર અને દારૂનિષેધ

“જ્યાં સુધી દારૂની બદી હિંદી પ્રબ્લ ઉપર જોરજુલમથી લાદવામાં આવે છે ત્યાં સુધી, બ્રિટન હિંદના વહીવટ ઉપર પોતાનો જે કાબૂ રાખે છે તેમાં તેની દાનત અને મતિ સારાં છે તે વિષે હિંદી પ્રબ્લને સકારણુ શંકા રહેશે.”

(સ્કોટલેંડ ઇન્ટરનેશનલ ઓર્ડર ઓફ ગ્રૂડ ટેમ્પર્સના રામ્સે મેકડોનેલ્ડ અને શ્રી. બેનની આગળ કરેલા નિવેદનમાંથી)

ઇજ્ઞરાપદ્ધતિનું પોગળ

મધના પ્રશ્નને અભ્યાસ કરતો હું ત્રણચાર પૃથ્વીપ્રદક્ષિણા કરી આવ્યો છું. મેં કદી એવો દેશ નથી જોયો કે જ્યાંના કલાલે! પોતાના પરના કાબૂના કાયદા પાળતા હોય. દારૂનિષેધના લાભાર્થે દારૂ વેચવો એ કોના જેવું છે? કરકસરના લાભાર્થે જુગારખાતાં ચલાવવા બરાબર; કૌટુંબિક જીવનની સમૃદ્ધિ અર્થે અનેક પત્નીની પ્રયાને યોગ્યતા આપવા બરાબર; અથવા બ્રહ્મચર્યની વૃદ્ધિને અર્થે વેશ્યાવાડા ચલાવવા બરાબર. આવી મૂર્ખ યોજનાઓ નથી કામ દેતી, નથી કદી દીધું અને નથી કદી દેનારી.

(પુસીફૂટ જૉનસન)

દાડ અને સરકાર

૧

જેના સામાજિક અને ધાર્મિક આદર્શો પ્રજાથી જુદા છે એવું રાજ્ય દેશ ઉપર હોવું એ કંઈ જેવી તેવી આપત્તિ નથી. હિન્દુઓ જોને મહા પાપ ગણે છે, મુસલમાનો જોને એકદમ નાપાક ગણે છે એવું મઘપાન—તેને અંગ્રેજ સરકાર મનુષ્યમાત્રનો સ્વાભાવિક હક સમજે છે. હિન્દુસ્તાનમાં પ્રાચીન કાળમાં આ પ્રજાઘાતક વ્યસન નહોતું એમ નહિ, પણ હિન્દુ અને મુસલમાન રાજાઓએ તેનો સખત વિરોધ કરી પ્રજામાંથી મોટે ભાગે તે કાઢી નાંખ્યું હતું. પણ શરાબપ્રિય અંગ્રેજ લોકોએ પોતાની વિચિત્ર રાજનીતિથી પોતાની આવક સાથે આ વ્યસન પણ વધારી દીધું છે.

સરકાર ઉત્તેજન આપો કે ઉદાસીન રહો, આપણે તો ઉદાસીન ન જ રહી શકીએ. રાજદ્વારી લડતના દિવસોમાં પણ આપણે આ પ્રજાશુદ્ધિનું કામ પડતું ન મૂકી શકીએ. પીઠાં ઉપર પહેરો ભરવો એ એક આકરો ધ્વાજ છે. તે આપણે હમેશાં અખત્યાર ન કરી શકીએ. પણ દેશસેવકોએ ઘેર ઘેર જઈ જ્યાં દાડની બદી જણાય ત્યાં તેની સામે ઉપદેશ કરવો જોઈએ અને દાડનો ભોગ થઈ પડેલા આપણા હુદ્દેવી ભાઈઓને તેમાંથી છૂટવામાં મદદ કરવી જોઈએ.

ખાદીના રચનાત્મક કાર્ય જેટલી જ આમાં પણ ધીરજ આવશ્યક છે. પણ એ ધીરજ કેવળનાર સ્વયંસેવકો જ સ્વરાજના આધારસ્તંભ થશે.

(ન. જી. ૨૭-૭-૧૯૨૨)

કાકા કાલેલકર

સને ૧૯૧૨ માં હિન્દુસ્તાનના પ્રધાન આગળ ચાલુ આખકારી ધોરણમાં ફેરફારોની સૂચના કરવા માટે સબજનેનું એક મંડળ ગયું હતું, તેમાં ચિરસ્મરણીય મરહૂમ ગોખલે પણ હતા. ગોખલેએ એ વેળા ખેતાનો અભિપ્રાય દર્શાવ્યો હતો કે સરકારનું આખકારી ધોરણ જ એવું છે કે દરેક અમલદારની મહેસૂલ વધારવા તરફ જ દષ્ટિ રહે. આ મંડળની સૂચના ધ્યાનમાં લઈ પ્રધાન કેટલીક ભલામણો કરી હતી. તે ભલામણો દરેક પ્રાંતના આખકારી ખાતાના વડાની ઉપર અભિપ્રાય માટે મોકલવામાં આવી હતી, અને તેની ઉપર ટીકા કરતાં તેઓએ તેને ગીધની માફક ચૂંટી નાંખી હતી, તથા ગોખલેના ઉપર જણાવેલા અભિપ્રાય સામે પણ સખત રોષ બહાર કર્યો હતો. ત્યારપછી અત્યારસુધી સરકાર કહેતાં થાકતી જ નથી કે, સરકારનો હેતુ દારૂના વ્યસનીઓને દારૂ ઓછો પીતા કરવાનો અને ન પીનારાઓને પીતા અટકાવવાનો છે.

સરકારના હેતુ આવા શુભ છતાં વસ્તુસ્થિતિ શી છે તે તો થોડાક આંકડા જોવાથી જણાઈ જશે. સને ૧૮૮૦ માં આખકારી મહેસૂલ ૩ કરોડ હતું તે વધી ૧૯૧૮-૧૯ માં ૧૮ કરોડ થયું ! ગામઠી દારૂનો વાપર ૧૯૦૧-૦૨ માં પંજબમાં ૨ લાખ ગેલન જેટલો હતો તે ૧૯૧૧-૧૨ માં વધીને ૫ લાખ ગેલન જેટલો થયો, મધ્ય પ્રાંતમાં ૨ લાખ ગેલન જેટલો હતો તે વધીને ૧૦ લાખ ગેલન થયો, વાયવ્ય પ્રાંતમાં ૧૨ લાખ ગેલન જેટલો હતો તે વધીને ૧૫ લાખ ગેલન થયો છે, મદ્રાસમાં ૮ લાખ ગેલન જેટલો હતો તે વધીને ૧૬ લાખ ગેલન, ખંગાળામાં ૬ લાખથી વધીને ૧૮ લાખ ગેલન, અને મુંબઈમાં ૧૭ લાખથી વધીને ૨૯ લાખ ગેલન થયો ! દારૂખાજીથી થતા ગુનાની સંખ્યા મુંબઈ પ્રાંતમાં સને ૧૯૧૦-૧૧ માં ૫૦૨૭ હતી, તે ૧૯૧૮-૧૯ માં ૬૯૬૨ થઈ હતી. પ્રગતિશીલ રાજ્યની પ્રગતિનો આ કેવો જબરો પુરાવો છે !

પણ મહેસૂલ વધ્યું તે તો કર વધારવાને કારણે વધ્યું, લોકો વધારે ધનવાન થવાને લીધે વધ્યું, પાક ખડુ સરસ પાકે છે તેથી વધ્યું, વસ્તી વધતી જાય છે તેથી વધ્યું, આવું આવું સરકાર કહે છે. કર વધારવાના કારણ સિવાયનાં કારણો તો મૂરખને પણ ગળે ઊતરે એવાં નથી. ગમે તેમ હોય; ‘અમારી નીતિ તો વ્યસનીનાં વ્યસન ઓછાં કરાવવાની અને વ્યસન વિનાનાને વ્યસનમાં પડતા અટકાવવાની છે’ એમ સરકારે દીધે જ રાખ્યું. અને આ આત્મશુદ્ધિની લડત ન આવત તો સરકારની એ નીતિનું પોશણ પૂરું ઉઘાડું પડતાં હજી કેટલો કાળ વીતત તે પ્રભુ જાણે. સરકારનો શુભ હેતુ તો અસહકારીઓના દાંડનિષેધથી ખરોખર ખર આવે એમ હતું. છતાં દાંડનિષેધવાળાઓની ઉપર ઈકામો તો ચાલી જ રહ્યાં છે, દાંડનિષેધવાળાઓને સતાવવા, હેરાન કરવાના પ્રયત્ન પણ ચાલી જ રહ્યાં છે તે શા સારુ હશે ?

પણ સરકારની સાધુતાનો દાવો કરનાર સર વિલિયમ વિન્સેન્ટ તો કહે છે કે સરકાર માત્ર તોફાની દાંડનિષેધકો સામે જ પગલાં લે છે અને લેશે. અને સુરતના કલેક્ટર જેવા અમલદારો જાહેર ભાષણોમાં દાંડનિષેધની તરફેણમાં ઠીક ઠીક બોલે છે. પણ હકીકત જુદી જ કથા કહી રહી છે. અમદાવાદમાં દાંડનિષેધની હિલચાલ ચાલી રહી છે. તેને અટકાવવાની સરકારની યુક્તિઓ સિદ્ધ કરી આપે છે કે સરકારની નીતિ મહેસૂલ વધારવાની જ નહિ, પણ દાંડઆજી વધારવાની છે. રા. ગણેશ વાસુદેવ માવલંકર એ હિલચાલના અમદાવાદને લગતા અઠવાડિક હેવાલો નિયમિત બહાર પાડી રહ્યાં છે. તેમાંથી કેટલીક મહત્વની હકીકત ઉપલા કથનના ટેકામાં અહીં ટાંકું છું. x

x આવી જ હકીકત આજે પણ જિલ્લે જિલ્લેથી મળી આવે છે. ૧૯૨૧ ના આ લેખમાં જણાવેલી સ્થિતિ આજે પણ મોજૂદ છે. —સંપાદક

(૧) કેટલેક ઠેકાણે તો કાયદો બાબુએ મૂકીને પીઠાવાળાઓ તરફથી કામ લેવામાં આવે છે. બાળકોને બાટલી ભરી દાડ આપવો નિયમવિરુદ્ધ હોવા છતાં અપાય છે. એવા એક બાળકને પોલિસને બતાવી તેની નોંધ લેવાનું જણાવતાં પોલિસે તે કબૂલ કર્યું, પણ આબકારી ઇન્સ્પેક્ટર આવીને સ્વયંસેવકની પેન્ના બાળકને અયોગ્ય રીતે રોકવા માટે જડતી લેવા બેઠા.

(૨) કેટલે ઠેકાણે દુકાન બહાર દૂર જગ્યાએ દાડ લઈ જઈ છૂટક વેચવામાં આવે છે.

(૩) દરિયાપુર પીઠાવાળાના બાબર નામના નોકરને બાટલી ભરી દાડ પીઠા બહાર લઈ જતાં રા. માવજંકરે પોતે જોયો હતો.

(૪) તા. ૧૮-૪-૨૧ ને રોજ ભાડૂતી ગાડી નં ૫૧૨ માં ટોપલીમાં દાડના સીસા ભરી બહાર લઈ જવામાં આવ્યાની ચોક્કસ બબર ત્યાંના સ્વયંસેવકો તરફથી મળી છે.

(૫) ચૂડીઓળ પીઠે મંગળ ફફીરા નામના નાની વયના છોકરાને દાડ વેચવામાં આવ્યો હતો,

(૬) દરિયાપુર પીઠાના માલેક તરફથી કેટલીક બાટલીઓ લઈ જતાં પોલિસને બતાવવામાં આવી હતી.

(૭) કોઈ પણ માણસને સ્વયંસેવક સમજાવતો હોય તેને પીઠામાંના માણસો આવી હાથ પકડીને અંદર લઈ જાય છે. પોલિસના અને સી. આર્. ડી. ના માણસો આ નિરાંતે બેઠા જોયાં કરે છે.

(૮) તા. ૨૪-૪-૨૧ ને રોજ મોતિયા ઠાકરડા નામના માણસે જમાલપુર પીઠાવાળા સાથે કેટલીક વાતો કર્યા પછી બૂલા નામના સ્વયંસેવકને લાકડીથી માર માર્યો.

(૯) રાયપુર પીઠાવાળાએ એક નાગર કામના દારૂડિયાને તથા એક વઢીલના ગુમાસ્તાને હસ્તક કર્યા છે એમ લાગે છે. આ લોકો દારૂ પીવા આવી પીઠા પાસે ઊભા રહી તોફાન કરે છે અને બીજાત્મ બોલે છે, અને કોઈ કોઈ વાર સ્વયંસેવકને તમાચો પણ મારે છે. છતાં પોલિસ પોતાનું તટસ્થપણું બરાબર જાળવી શકે છે.

આ તો સંપૂર્ણ પુરાવાવાળા દાખલાઓ છે, અને તેયે નમૂના દાખલ આપેલા છે. દારૂના વ્યસનને ઉત્તેજન આપવા માટે કાયદા-વિરુદ્ધ વર્તન કરતાં પણ સરકારનાં માણસો અચકાતાં નથી એ સરકારની નિર્લજ્જતા અને વિપરીત બુદ્ધિની પરિસીમા સૂચવે છે. સ્વયંસેવકોની તો ફરજ ચોખ્ખી જ છે. ગેરકાયદે વર્તનાર સરકારને કાયદેસર વર્તવાની ફરજ પાડવાનું કામ તેમનું નથી, માત્ર પોતાની સાવધાનતા અને શાંતિ છે તેથી પણ વધારવાની જરૂર છે. આવી નિર્લજ્જતાની પરિસીમાએ પહોંચેલી સરકાર સાથે અસહકાર ન કરવો જોઈએ, અથવા બંધ કરવો જોઈએ એવું કહેનારાઓને તો શું કહેવું ?

(ન. જી. ૧૫-૫-૧૯૨૧)

મ. હ. દેશાઈ

નીતિનાશક રાજ્ય

થોડા દિવસ ઉપર શ્રી. વલ્લભભાઈ અને મારે મુરતના કલેક્ટરને મળવાનું થયું. ગયા હતા તો બીજી જ વાતની ચર્ચા માટે, પણ તેમણે ભલ્લમનસાઈથી દાડતાડીનિષેધની હિલચાલની વાત કરી. બુલ્લમ કે અત્યાચારની સામે જેટલી સરકાર છે તેથી વધારે અમે છીએ એમ બહુને કલેક્ટરે કહ્યું : ‘ત્યારે તો તમે મારા બહેરનામાને ટેકા આપો છો.’ વલ્લભભાઈએ કહ્યું : ‘તમારા બહેરનામાને નહિ, પણ શાંતિને ટેકા આપીએ છીએ. તમારા બહેરનામાના પહેલા ભાગમાં એમ લખેા કે દાડતાડી પીવા સામેની હિલચાલ તો ચાલવા જેવી છે, દાડ્યે તો લોકોનું સત્યાનાશ વાળું છે, અને એ બદીનો સદંતર નાશ થવો જોઈએ, પણ એ હિલચાલમાં કોઈના ઉપર બળાત્કાર વાપરવામાં આવવો ન જોઈએ, તો એ બહેરનામામાં હું સહી દઉં.’ કલેક્ટરની પાસે જવાબ નહોતો. તેમણે તો ખજૂરાં કપાવવાની શરૂઆત કરનાર તરીકે મારી ઓળખાણ કાઢી, બહુ ખજૂરાં કાપી નાંખવાં એ ગુનો હોય ના ! મેં એમને સંભળાવ્યું : ‘તમને ખબર ન હોય પણ અગાઉના અનુભવી અમલદારોએ એ ઝાડોને નિર્મૂળ કરવાની જ વાત કરી છે.’ તેમને આશ્ચર્ય થયું. થાય જ. સંભવ છે કે ૧૮૫૭થી માંડીને સરકારે પ્રબળ ઉદ્દેશીને જે જે વચનો આપ્યાં છે અને જેનો ભંગ જ થતો આવ્યો છે તેની પણ આજના સિવિલિયનોને ખબર ન હોય. આજે તો સરકાર સમજે છે કે તેના રાજ્યને એક પાયો દાડ ઉપર રચાયેલો છે, અને દાડ નાબૂદ થાય તો તેટલે અંશે રાજ્યનો નાશ થાય. એટલે નિર્લંબ રીતે દાડ અને દાડિયાની રક્ષા કરી રહી છે. “ દાડની દુકાને કે તાડીને માંડવે પીવા જનારાઓને અટકાવવાના, તેમના પર હુમલો કરવાના, તેમને ધમકી આપવાના, દાડતાડી પીવામાંથી, ઝાડો છેદવામાંથી અગર છેદવાને બીજને આપવામાંથી

અગર પોતાની સામે આવાં ગેરકાયદેસર કૃત્યો કરવામાં આવે ત્યારે ફરિયાદ કરવામાંથી લોકોને અટકાવવાના ” ગુના સંબંધી કલેક્ટરે “ જાહેરખબર ” કાઢી છે. પીઠાંવાળાઓએ ફરિયાદ કરી અને તે ઉપરથી કલેક્ટરે આ જાહેરખબર કાઢી. લાખો માણસો સરકારને એવી ફરિયાદ સંભળાવે કે અમારે દારૂનાં પીઠાં નથી જોઈતાં, તાડીના માંડવા નથી જોઈતા, દારૂતાડીનું નામ નથી જોઈતું તો તેની દાદ દેવાની સરકારને પડી નથી; પણ દારૂના ઇબરદારની ગમે તેવી ફરિયાદનું ઓઠું લઈ, દારૂનિષેધની ચળવળમાં દરરોજ આગળ ધપી રહેલી ગરીબ કોળી કોમને દબાવી ડરાવી દારૂની બદીમાં ડૂબેલી રાખવાને સરકાર ઇચ્છતી હોય એવી ગંધ આવે છે. આનું કારણ તો દેખીતું છે. ૨૫ કરોડનું મહેસૂલ દારૂમાંથી થાય છે તેને જરાય આંચ આવે એ સરકારને માટે અસંભવ છે. પણ જે દિવસે ૨૫ કરોડનું મહેસૂલ નહોતું, અરે જ્યારે એક કરોડનું પણ નહોતું તે દિવસે સરકારના અમલદારોને દારૂતાડીની કેટલી ચીડ હતી, ખજૂરાં નાબૂદ થાય એવી તેમની ઇચ્છા કેટલી તીવ્ર હતી, અને સરકારે લોકોને દારૂડિયા બનવા દઈ પાપનો પોટલો ન બાંધવો જોઈએ એ બાબત તેમની કેટલી કાળજી હતી એ જાણવા જેવું છે.

સૌથી પ્રથમ ૧૮૪૮ના રેવન્યુ સુપરિન્ટેન્ડેન્ટ કેપ્ટન વિગેટના ઉદ્દગાર ટાંકશું :

“ ડૉ. ગિબ્સને જે ખજૂરાંની વાત કરી છે તે ખજૂરાં છેદવાથી જે રસ નીકળે છે તે એક માદક દારૂ છે. . . આ મહેસૂલ જ એવી જાતનું છે કે એને જેટલું વધારવું હોય તેટલું વધારી શકાય. એ કરવાને માટે એટલું જ કરવાની જરૂર છે કે એ પીણું વેચવાની જગ્યા થોડી વધારી દો, થોડી સગવડ વધારે કરી આપો, એટલે પછી મહેસૂલ એટલું અપાટાબંધ વધતું જશે કે તેના વેગની બરોબરી માત્ર લોકોની અનીતિથી જ થઈ શકશે. અને જો આ ખજૂરાંનો નાશ થવાથી આ કેડી પીણું પીતા લોકો અટકશે તો

મને ખાતરી છે કે સરકાર એ બંદી અટકાવવાને માટે કોઈ પણ ઉપાય લેતાં અટકશે નહિ પણ લોકોની નીતિના નાશ ઉપરાંત બીજાં પણ ઘણાં કારણો છે કે જેથી આ આંદોનો નાશ કરવાનો પ્રતિબંધ સરકારે રદ કરવો બેઠકે. . . . ઉત્તમ ખેતીનો પણ ખજૂરાં નાશ કરે છે. . . . કોડ તાલુકાની કેટલીયે વાડીઓ અને શેરડીનાં ખેતરો ખજૂરાંએ બગાડ્યાં છે. એ ખેતરોની બરોબર ખેડ કરવી હોય તો ખજૂરાં બધાં સાફ કરી નાંખવાં બેઠકે. આ વિભાગોમાં આ ઝેરી આંદોનું જંગલ તો સાફ કરી નાંખવામાં આવ્યું છે અને સુંદર ખેડ થાય છે એ બહુ રૂડી વાતથી મને કેવળ આનંદ જ થયો છે, અને સરકારને પણ થશે એવી મારી ખાતરી છે.”

આ પત્ર ઉપર શેરો કરતાં રેવન્યુ કમિશનર ટાઉનશિપે ૧૮૪૯ના ફેબ્રુઆરીમાં લખ્યું હતું :

“આ ખજૂરાંનો નાશ થાય તો જરાય દિલગીર થવા જેવું નથી એવા સરવે સુપરિન્ટેન્ડન્ટના અભિપ્રાય સાથે હું સંપૂર્ણપણે મળતો થાઉં છું. આ આંદો જ્યાં બહુ ભીગે છે ત્યાં પ્રજાનું તે કેટલું સત્યાનાશ વાળે છે એ બતાવનારા સુપરિન્ટેન્ડન્ટના અભિપ્રાયમાં મારે કશું ઉમેરવાનું રહેતું નથી.”

આ પછી સને ૧૮૬૫માં કેપ્ટન પ્રેસકોટે ગુજરાતના તાલુકાઓની પહેલવહેલી સરવે અને જમાબંધી કરી. તે વેળા તો ખજૂરાં વધવા લાગ્યાં હતાં. એટલે ૧૮૬૫ના એક રિપોર્ટમાં કેપ્ટન પ્રેસકોટ લખે છે :

“જ્યાં બની શકે ત્યાં સરકારે આ તાડી ઉત્પન્ન કરનારાં આંદોની સાથેનો પોતાનો સંબંધ છોડવો જ ઇષ્ટ છે. . . . મહેશ્વરમાં ખજૂરાંનાં આડ જેટલાં વધતાં જશે તેટલું દારૂડિયાપણું વધતું જશે. આ નીતિનાશક આંદોનો નાશ કરીને તે જે જમીન ઉપર ભરે છે તે જમીનનો સદુપયોગ થાય તો સારું. આ આંદો

લોકોને જ સોંપી દેવામાં આવે તો પછી એ ખજૂરાં છેદવા આપીને લોકોમાં દાડડિયાપણું વધારવું કે એનો નાશ કરીને જમીનને સુધારવી એ લોકોને શિર રહેશે. કાંઈ નહિ તો સરકાર અનીતિ પોષે છે એ આરોપ તો તેમને માથેથી ઊતરશે.”

આ પત્ર ઉપર શેરો કરતાં કલેક્ટર રોબર્ટસન લખે છે:

“વાડાની જમીનવાળાને આ બધાં ઝાડોના નાશ કરવાનો હુક આપવો જોઈએ એવી મારી સૂચના છે. . . . દાડની બદી અને તેમાંથી નીપજતી અનીતિ અટકાવવાનો સરકારનો ધર્મ છે (જોકે દાડની બદી અટકાવવામાં સરકારને લાભે પાણુ રહેલા છે જ), કારણુ જ્યાં દાડ છે ત્યાં અનીતિ છે જ. ખાસ કરીને ચીખલીના અને બારડોલીના પૂર્વના પ્રદેશ જ્યાં ગરીબ લોકોની બધી મહેનતનું ફળ દાડતાડીમાં તણાઈ જાય છે, અને તેઓ ગરીબી, અનીતિ અને અધોગતિમાં ફૂપતા થાય છે, ત્યાં સરકારનો એ ખાસ ધર્મ થઈ પડે છે. એટલે આવાં બધાં ઝાડોનો નાશ કરવામાં આવે એવો હુકમ તુરત કાઢવામાં આવે એવો મારો દૃઢ આગ્રહ છે. સરકારને એ ઝાડો કીમતી છે એમ ન જ કહેવાય, અને ગરીબ લોકોને માટે તો એ ઝાડો સત્યાનાશ વાળનારાં છે.”

સને ૧૮૬૬માં કંપટન પ્રેસકોટ ચોર્યાસી તાલુકો જ્યાં આ ઝાડો પુષ્કળ છે તે વિષે લખતાં કહે છે:

“ખજૂરાં ઊગવા દેવાથી જમીનનો નાશ થાય છે અને દેશને ખજૂરાંથી ફાયદો થવાને બદલે દેશના હિતમાં દરેક રીતે એ ઝાડો હાનિકર્તા છે, અને દરેક યોગ્ય ઉપાયે એ ઝાડો ઊગતાં અટકાવવાની સરકારની ફરજ છે.”

૧૮૭૨માં એ અમલદારના એસિસ્ટન્ટ મિ. ફરનાન્ડીઝ જેમને મહેસૂલની જ પડી હતી, લોકોની નીતિની બહુ પડી નહોતી તે થણુ લખે છે:

“ આ ચોધરાના દુઃખનું મૂળ દારૂની બદી છે, અને જો તેમને અધોગતિમાંથી ચડાવવા હોય તો તેમને દારૂતાડી મળવાનાં સાધન ઓછાં કરવાં જોઈએ. . . . તાડીનાં હજારો ઝાડોએ આ લોકોને માટે દારૂડિયા બનાવવાનું સહેલું કરી મૂક્યું છે. . . એમના ઉદ્ધારને! એક જ માર્ગ એ છે કે એમને દારૂતાડી મળવાનાં સાધન બંધ કરવાં અને તેને જોટલીવાર જોઈએ તેટલીવાર તે મળવામાં જોટલી મુશ્કેલી નાંખી શકાય તેટલી નાંખવી. ”

દારૂતાડીની બદી નાશ કરવાને માટે એ ઝેરી પીણું પૂરું પાડનારાં ઝાડોને નાશ ધ્વંષનારા અમલદારો ક્યાં અને આજે દારૂ પીવાનાં સાધન અને સગવડ વધારવાની તજવીજ કરનારા અમલદારો ક્યાં ? થોડાંક વર્ષોમાં તો એ ઝાડો સરકારને માટે દૂઝણી ગાય થઈ પડ્યાં એટલે એ ઝાડોને અમર રાખવાની તરફેણવાળા ઍડરસન જેવા અમલદારો પણ આવવા લાગ્યા. આજે હવે મહેસૂલ આગળ સરકાર આંધળી છે. એ ઝાડો લોકોની નીતિનું કેટલું નિકંદન વાળી રહ્યાં છે એ સરકાર જાણે છે, પણ આજે તો ‘દારૂ ન પીતા હોય તેને માટે દારૂતાડી પીવાની લાલચ ઓછામાં ઓછી કરવી અને પીનારા વધારે પડતું ન પીએ એવી તજવીજ કરવાની’ સરકારની નીતિ છે એટલું જાહેર કરવા પૂરતી જ સરકારની નીતિ રહી છે. દારૂનિષેધની હિલચાલને ચૂરી નાંખવાને માટે, જે ગરીબોના હિત માટે જૂના અમલદારોની આંતરડી કકળતી તે જ ગરીબોની આત્મશુદ્ધિની હિલચાલ ચૂરી નાંખવાને માટે, સરકાર આજે જે પગલાં લઈ રહી છે તેમાં સરકારની નીતિનાશકતા સ્પષ્ટ દીસી આવે છે.

પણ સરકારની ‘નીતિ’ ગમે તે હોય, અનીતિનો નાશ કરવાની ટેક લેનારી પ્રજા એકે પગલામાં પાછી ન પડે, અને એ ઝેરી ઝાડના નાશને માટે જૂના, અનુભવી અને તટસ્થ અમલદારો જે કહી ગયા છે તેનો તુરત અમલ કરે.

(ન. જી. ૧૬-૨-૧૯૩૦)

મ. હ. દેસાઈ

આબકારી નીતિ

દારૂ તથા કેફી ચીજોની આવક પણ ગરીબ વર્ગ પાસેથી જ મળે છે. એ પ્રજાનાં આરોગ્ય અને નીતિ બંનેના જડમૂળથી નાશ કરે છે. વ્યક્તિગત સ્વાતંત્ર્યના જુદા બહાના તળે તેનો બચાવ કરવામાં આવે છે; પણ સાચી વાત તો એ છે કે એમાંથી ઊપજતી આવક માટે જ એ ખાતાં નિભાવેલાં છે. ઇ. સ. ૧૯૧૯ના સુધારા દાખલ કરનારાઓએ ચતુરાઈથી એ કરની આવક ચૂંટાયેલા ગણુતા મંત્રીઓના ખાતામાં નાંખી દીધી, જેથી કરીને સંપૂર્ણ દારૂનિષેધ કરવાથી થનારું આર્થિક નુકસાન તેમને જ ખમવું પડે, અને એ રીતે દેશનું હિત કરવાનું શરૂઆતથી જ તેમને અશક્ય થઈ પડે. જે કમનસીબ મંત્રી આ આવક જતી કરે તો તેને કેળવણીખાતું પણ ખંધ કરવું પડે, કારણ કે હાલના સંજોગોમાં દારૂને બદલે આવકનું બીજું સાધન નિર્માણ કરવું તેને માટે શક્ય નથી. આમ ઉપરથી કરનો બોલે ગરીબને કચડે છે એટલું જ દુઃખ નથી, પણ પોતાની આવકમાં પૂર્તિ કરનારો જે મુખ્ય ધંધો (રેટિયાનો) તેની પાસે રહ્યો હતો તેનો નાશ કરી, તેની ધનોત્પાદનની શક્તિયે ઝૂંટવી લેવામાં આવી છે.

(ન. જી. ૯-૩-૧૯૩૦)

(૨)

દારૂનાં જ્યાં પીઠાં ન હોય ત્યાં પેદા કરી સરકારે ગરીબ પ્રજા આગળ દારૂની એવી જાળ ગોઠવી દીધી છે કે તેમાં ગરીબ, કંગાલ ગામડિયાઓ ફસાઈ પડ્યા છે, અને આમ કરીને ગામડાંનું સરકારે સત્યાનાશ વાળું છે. દારૂ જેવી ઝેરી વસ્તુના કાંઈ ઇજારા અપાતા હશે ? દારૂ તો કદાચ દવા તરીકે વાપરવાની વસ્તુ હોય અને તે તો જે ભેઈતો હોય તો સરકારની તિબેરીમાંથી નીકળી શકે એવી વસ્તુ ગણાવી ભેઈએ.

(ન. જી. ૩૦-૩-૧૯૩૦)

દારૂ દ્વારા કેળવણી

૧

હું કહું છું કે આપણી કેળવણીના પૈસા દારૂના પીઠામાંથી આવે છે. આખકારી ખાતું બંધ કરવાનું આપણે કહીએ તો કહેશે કે તેના પૈસા વિના નિશાળો બંધ કરવી પડશે. દારૂના પૈસામાંથી ભણેલા આપણા વકીલો, એરિસ્ટરો, વિદ્વાનો દેશનું શું ઉકાળવાના છે ?

(ન. જી. ૭-૧૧-૧૯૨૦)

૨

દારૂ અફીણ ઇત્યાદિના વેપારની આવકમાંથી આપણાં બાળકો આજે ભણે છે, એ પ્રજાએ ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ. આપણા નીતિના વિચારો મોળા ન પડ્યા હોય તો આપણે આ વિષે પૂરો ખ્યાલ રાખીએ ને આપણાં બાળકોને પાપી પૈસાની આવકમાંથી કેળવણી ન દઈએ. ગમે તેમ હો, સ્વરાજ મળ્યે એ ઉપજ ઉપર તો મીંડું વાળવું જ છે. દારૂ ઇત્યાદિનો વેપાર આપણે નહિ જ કરીએ. પ્રજા નવો કર સહન કરી શકે તેમ નથી એ આપણે જાણીએ છીએ. કરો તો આપણે ઊલટા ઓછા કરવા પડશે. છતાં આજે અપાય છે તેના કરતાં ઘણાં વધારે બાળકોને આપણે કેળવણી આપવી પડશે. આ કામ મેં સૂચવ્યા છે તે ઉપાયથી જ થઈ શકે તેમ છે. ફી ન લેવી, કર વધારે ન લેવો ને ઉત્તમ કેળવણી આપવી. આમ રેંટિયાનો ઉદ્યોગ દાખલ કરીને આપણે ‘એક પન્થ દો કાજ’ કરી લઈએ છીએ.

(ન. જી. ૮-૫-૧૯૨૧)

જો સત્તર કરોડની કમાણી ઉપર પાણી ફરે તો આપણી કેળવણીનું શું ? કેમકે સરકાર કહે છે તે આપણે પણ વગર વિચાર્યે માની લઈએ છીએ કે દારૂની કમાણીમાંથી જ આપણી કેળવણી ચાલે છે. જો આ વાત ખરી હોય તો હું એમ જ કહું કે આપણને સરકારની કેળવણી બેવડી રીતે ત્યાજ્ય થઈ પડી. એક કારણ તો સરકારની સામાન્ય રાક્ષસી નીતિ અને બીજું પાપની કમાણીમાંથી મળતી કેળવણી. શું આપણે આપણાં બાળકોને દારૂઅફીણની આવકમાંથી ભણાવીને પવિત્ર કેળવણી આપી શકીશું ? જે પ્રકારે ધન મળે તે પ્રકારનું તે પરિણામ આપે. શરાબનાં પીઠાંવાળો આપણાં બાળકોને કેળવણી આપે તો આપણે કોઈ રીતે તેનાં પીઠાં બંધ કરી શકીએ ખરા ?

સરકાર શા સારું દારૂની ઊપજ કેળવણી ખાતે જમે કરે ? શા સારું જમીનમહેસૂલ કેળવણી ખાતે જમે ન કરે ? દારૂની કમાણી ભલે લશ્કર ખાતે જમે કરે ને તે બંધ થાય એટલે લશ્કર તેટલું ઓછું થાય. સ્વરાજ મળશે ત્યારે આપણે કંઈ લશ્કર પાછળ કરોડોનું ખર્ચ નથી કરવાના. સત્તર કરોડ રૂપિયા તો લશ્કરના ખર્ચમાંથી સહેજે બચાવી શકાય તેમ છે. એટલે શરાબઅફીણની આવક જતાં આપણે લયભીત ન જ થઈએ.

(ન. જી. ૨૭-૩-૧૯૨૧)

દારૂનિષેધની શરત

મુંબઈના ગવર્નરે દારૂની અંબુમનને સાફ સાફ સંભળાવી દીધું છે કે જો તેઓ દારૂનિષેધ થાય એમ માગતા હોય તો દારૂમાંથી આવતા મહેસૂલની ખોટ પૂરી પાડવાને તેમણે મહેસૂલનાં બીજાં સાધન શોધી કાઢવાં જોઈએ. એટલે કે દારૂનું અનિષ્ટ અટકાવવાની સાથે સરકારને કશી લેવાદેવા નથી. લોકો દારૂડિયા મટી નીતિવાન થાય અને તેમાં સરકારને મહેસૂલની જે ખોટ જાય તે પૂરી કરી આપવાની ફરજ સુધારકની ! એટલે દારૂનિષેધક મંડળોને દારૂનિષેધ જલદી કરવો હોય તો, મુંબઈના ગવર્નર જેમનો જવાબ આ બાબતમાં હિંદુસ્તાન સરકારની નીતિ પ્રગટ કરે છે, તેનો જવાબ શો આપવો તેનો તેમણે વિચાર કરવો પડશે. જે કર ભરનારના ઉપર અત્યારે પણ કર ભરવાનો અસહ્ય બોજો છે તેની પાસેથી વધારે કર લેવો એને હું કેવળ અન્યાય માનું છું. દારૂનિષેધ ખર્ચ કમી કરીને જ કરી શકાય. કમી કરી શકાય એવો ખર્ચ લશ્કરી ખર્ચ છે. પણ આ મત સાચો હોય કે ન હોય, મુંબઈના ગવર્નરે જે મુશ્કેલી બતાવી છે તેનો શો જવાબ આપવો એ વિષે પોતાનું ધોરણ દારૂનિષેધકોએ નક્કી કરી લેવું જ જોઈએ.

(ન. જી. ૧૪-૨-૧૯૨૬)

સંપૂર્ણ દાંડનિષેધનો એક જ રસ્તો

દાંડનિષેધને માટે કલકત્તાના દાંડનિષેધક મંડળના એક ભલા પાદરી મિ. ઍડરસનના પ્રયાસથી દિલ્લીમાં એક દાંડનિષેધ પરિષદ થઈ હતી, જેના પ્રમુખ દીવાન બહાદુર રામચંદ્રરાવ હતા. દીવાન બહાદુરે દાંડથી દેશને થતી આર્થિક અને નીતિની હાનિનું હૃદય-દ્રાવક ચિત્ર ચીતર્યું હતું. દેશમાં સંપૂર્ણ દાંડનિષેધની સામે થાય એવો એક પણ પક્ષ નથી એમ જણાવ્યું હતું. પણ એ પરિષદ મહત્ત્વના ઠરાવ નથી પસાર કરી શકી. પરિષદે તો માત્ર ઠરાવ કર્યો કે વડી સરકાર અને સ્થાનિક સરકારને સંપૂર્ણ દાંડનિષેધ એ પોતાની આબકારી નીતિનું ધ્યેય છે એમ સ્વીકારાવવાનો આગ્રહ કરવો. ગાંધીજી આના ઉપર ટીકા કરતાં લખે છે:

“આ સ્વીકારવામાં આ સરકારોને કશી અડચણ નથી પડવાની. બધા પક્ષો અને હિંદુસ્તાન સરકાર સુદ્ધાં સ્વરાજને ધ્યેય તરીકે સ્વીકારે જ છે તો ! પણ હિંદુસ્તાન સરકાર માટે તો એ અપ્રાપ્ય એવું દૂરનું ધ્યેય છે, મહાસલા માટે એ તત્કાળ પ્રાપ્ત કરવાનું ધ્યેય છે. સંપૂર્ણ દાંડનિષેધને ધ્યેય તરીકે સ્વીકારીને સરકાર તેને અપ્રાપ્ય ધ્યેય તરીકે સુખે રાખી મૂકે તો તેમને કોણ ના પાડે?”

પરિષદે બીજો ઠરાવ એ કર્યો કે અમુક પ્રાંતોમાં ઐરિષ્ઠક દાંડનિષેધના કાયદા કરી લોકોની ઇચ્છા શું છે તેનો નિર્ણય કરવાની સરકારને ભલામણ કરવી. સર રોપર લેજિસિજ જેવા જે ૧૮૯૦માં બેઈ શકેલા તેનો આજે પાંત્રીસ વર્ષ પછી નિર્ણય કરવાનો હજી બાકી રહ્યો ?

પણ મુશ્કેલી જ બધાને મહેસૂલની નડે છે. પરિષદના પ્રમુખે પણ એ મુશ્કેલી કબૂલ કરી, અને મિ. ફર્ગ્યુસન પણ એ જ મુશ્કેલી લાવીને બિલા રહ્યા છે. ગાંધીજીએ એ મુશ્કેલી વિષે આ પ્રમાણે લખ્યું છે:

“આપણે મૂર્છિત દશામાં ન હોત તો આવા દૂષિત મહેસૂલ-માંથી આપણાં બાળકોને કેળવણી અપાય છે તે કેળવણી લેવાની આપણે બંધ કરત. આ પાપમાંથી ઉત્પન્ન થયેલું મહેસૂલ અટકે તો બીજો કર કાંઈક નાંખવો જોઈએ એમ મિ. ફર્ગ્યુસન કહે છે. મારા ધારવા પ્રમાણે બિલકુલ નવો કર નાંખવાની જરૂર નથી—માત્ર સરકારે જે ભયંકર લશ્કરી ખર્ચ રાખ્યો છે તે ખર્ચ બંધ કરવો જોઈશે. આ ખર્ચ કાંઈ બહારથી આવતા હુમલા સામે નથી રાખવામાં આવતું, કેવળ દેશમાં સળગી ઊઠતા દાવાનળને દબાવવાને માટે રાખવામાં આવેલું છે. એટલે સંપૂર્ણ દારૂનિષેધની માગણી કરનારાઓએ લશ્કરી ખર્ચ તોટલો જ ઓછો કરાવવાની માગણી સાથે સાથે કરવી જ જોઈએ. જે ખ્રિસ્તી પાદરી મંડળો લોકમતની સાથે ઊભાં રહેવા અને દારૂનિષેધનો આગ્રહ રાખવા ઇચ્છતાં હોય તો તેમણે લશ્કરી ખર્ચના સવાલનો અભ્યાસ કરવો જોઈશે, અને જે તેમને ખાતરી થાય કે આ ખર્ચમાંના ઘણાખરો ખર્ચ દેશમાં થનારા ખળભળાટના ખોટા હાઉને લીધે છે, તો તેમણે દારૂના મહેસૂલ પૂરતો તો આ લશ્કરી ખર્ચ ઓછો કરવામાં આવે એવી માગણી કરવી જોઈએ.

“સ્વરાજ પક્ષ અને બીજા રાજકીય પક્ષોની ફરજ સ્પષ્ટ છે. તેમણે એકે અવાજે તત્કાળ અને સદંતર દારૂનિષેધ થવાની માગણી કરવી જોઈએ. જે એ માગણી ન સ્વીકારવામાં આવે તો સ્વરાજ પક્ષને સરકાર સામેના આરોપપત્રમાં એક કારણ વધુ મળે છે. શ્રી. રાજગોપાલાચાર્યે સરસમાં સરસ રીતે બતાવ્યું છે^૧ કે દારૂનિષેધની પ્રવૃત્તિ એ આમવર્ગને સરસમાં સરસ રાજકીય કેળવણી આપવાનો માર્ગ છે, અને એ જ વસ્તુ એવી છે કે જેના સંબંધમાં બધા પક્ષો, બધી જાતિ અને બધા ધર્મના લોકો એક અવાજ ઉઠાવી શકે.”

(ન. જી. ૭-૨-૧૯૨૬)

મં. હં. ૬૦

ધારાશાસ્ત્રીનું કર્તવ્ય

જે ધારાસભામાં જવાની જરૂર હોય જ તેા દરેક ઉમેદવારે પોતાના સિદ્ધાન્તમાં કેફી વસાણાંના સર્વથા બહિષ્કાર એ તો અવશ્ય રાખવો જ જોઈએ. દરેક સભ્યે આ વસાણાં અને શરાયના સદંતર ત્યાગની લડતને ટેકા આપવો જોઈએ એટલું જ નહિ પણ એ લડતનો જ્યાં ત્યાં આરંભ કરી તેની પાછળ લાગવું જોઈએ. અને શરાય અને કેફી વસાણાંના સંપૂર્ણ બહિષ્કારનો એક જ ઉપાય છે તે એ કે આ દૂષણોમાંથી જેટલું મહેસૂલ મળે છે તેના પ્રમાણમાં લશ્કરી ખર્ચમાંથી ઓછું કરાવવું. એટલે સંપૂર્ણ મઘબહિષ્કારની માગણીની સાથે સાથે લશ્કરી ખર્ચ ઓછો કરવાની માગણી પણ થવી જ જોઈએ. અને ફડચો લાવવામાં લોકમત લેવા જેવા ઉપાયોથી ઢીલ ન જ થવી જોઈએ. હિંદુસ્તાનમાં લોકમત લેવો જ અસ્થાને છે કારણ કેફી વસાણાં અને શરાયના ઉપયોગ એ ખંતેને સૌ દુર્ગુણ તરીકે ગણે છે. હિંદુસ્તાનમાં પશ્ચિમની જેમ દારૂ પીવો એ આબરૂબરેલું નથી ગણ્યું. એટલે હિંદુસ્તાનમાં લોકમત લેવાની વાત કરવી એ એ પ્રશ્નને પાછળ હડસેલવા ખરોખર છે.

(ન. જી. ૨૫-૪-૧૯૨૬)

રાજ્યનીતિની અસર

સંપૂર્ણ દાંડનિષેધ કરવાનો હેતુ મૂળમાં એ નથી કે કાયદો કરીને માણસને નીતિમાન કરવા છે. એનો હેતુ તો એવી નીતિમય સામાજિક પરિસ્થિતિ સ્થાપન કરવાનો છે કે જેથી અનીતિ અને દુષ્કર્મના પ્રેરક એવા વાતાવરણમાં રહેવાને બદલે લોકો નીતિમય વાતાવરણમાં રહેવાથી વધારે નીતિમાન થાય. ગ્લેડસ્ટને કહ્યું છે કે, “સરકારનો ધર્મ” સદાચાર કરવાનું સહેલું કરી આપવાનો અને દુરાચાર કરવાનું મુશ્કેલ કરવાનો છે.” સંપૂર્ણ દાંડનિષેધનો કાયદો રાજ્યનીતિનું સાચું ધોરણ સ્થાપિત કરે છે અને એવી પરિસ્થિતિ રચે છે કે જેમાં રહીને લોક વધારે સદાચારી થવાનો સંભવ છે. કાર્ડિનલ ન્યૂમેને કહ્યું છે કે, “સદ્ગુણોના જાગમ અંતરમાંથી થવો જોઈએ; આ બાબત નીતિધર્મે સંભાળવાની છે. પણ દુર્ગુણ બહારથી પણ ચડી વાગે છે; એને રોકવાની ચિંતા રાજપુરુષોએ કરવાની છે.”

સરકારની રાજ્યનીતિ પ્રજાનાં જીવન અને ચારિત્ર્યના ધડતરમાં કેટલો બધો અસરકારક ભાગ ભજવે છે એનો પૂરતો ખ્યાલ બહુ ઓછાને હોય છે. ગાંડી રાજ્યનીતિને કારણે જો એક પ્રજાને લડાઈમાં સંડોવાવું પડે અને પરિણામે લાખો માણસને જાનનો ભોગ આપવો પડે, કે ખરાબ રાજ્યનીતિને કારણે જો દાંડના વેપારને, પ્રજાનો જીવ લેવા જ નહિ પણ લાખો માણસોના આત્માને હણવા, ચલાવવા દેવામાં આવે, તો સરકારની રાજ્યનીતિ યોગ્ય હોય તેટલા સારુ આપણે મથવું એ કેટલું બધું મહત્વનું થઈ પડે છે ? કેટલાક વાંકું વિચારનારા અને અવિચારી લોકો કાયદાથી લોકને નીતિમાન કરવાની વાતને ભલે હસે. પણ એ સાચી વાત છે કે કાયદો કરવાથી સામાજિક અને નૈતિક લાભો પાર વિનાના થયા છે. (‘પ્રોહિબિશન ઇન ધી યુનાઇટેડ સ્ટેટ્સ’ માંથી) ડૉ. કોલ્વિન

ખંડ ૧

પહેરો અને દમનનીતિ

જેની સાથે માણસના આચારનો અમુક ભાગ પણ બીજાઓને અહિતકર થાય તેની સાથે જ સમાજનો અધિકાર એના ઉપર આવે છે.

(જૈન રટુઅર્ટ મિલ)

મધની ભયંકર વ્યસરનો હું વિચાર કરું ત્યારે
 મને થાય છે કે હું મારો ધધો છાડી દઉં, બધું
 છાડી દઉં, અને દારૂ સામે પવિત્ર જોડાદ ઉપાડવા
 નીકળી પડું ને બધાં માણસોને સમજાવું કે
 આ પ્રજાના શત્રુ દારૂથી સાવચેત રહેજો.

(સર ઓગસ્ટ કલાર્ક)

પીઠાં પર પહેરો

‘ઇન્ડિયન સોશિયલ રિફોર્મર’ પોતાની હંમેશની જોરાવર શૈલીમાં દારૂનાં પીઠાંઓ પર હાલ ચાલી રહેલા પહેરાઓ ઉપર લખતાં એવા પહેરાઓની ઉપયોગિતાને વિષે સવાલ ઉઠાવે છે. એની દલીલોનો જવાબ આપવા કરતાં આ બાબતમાં મારા વિચારો અને અનુભવ જ માત્ર આપીને હું ટૂંકાવીશ. કોઈ પણ બાબતમાં આવો પહેરો સ્વાભાવિક રીતે ટૂંક મુદતને સારુ જ હોય એ તો ખુદલું છે. પણ એનો ઉપયોગ જ ઓસડમાં રહેલા ગરમાવાના જેવો છે. દારૂ પીવાની લતને કુછંદના કરતાં રોગ કહેવો એ જ વધારે સાચું છે. મેં કેટલાંયે એવાં માણસો જોયાં છે જેઓ તેમનાથી દારૂ છોડી શકાતો હોય તો અબઘડી રાજ થઈને છોડે. ‘લલા થઈને એ લાલચને અમારી આંખ સામે ન લાવો’ એમ પણ કેટલાયને વીનવતા જોયા છે; અને એમના કહેવા મુજબ એ લાલચને દૂર ખસેડ્યા છતાં ચોરીથી ચાલ્યા જઈને પણ પીધાં વિના જોમનાથી નથી રહેવાતું એવાઓને પણ મેં જોયા છે.

આમ જે લાલચમાં પડીને માણસ પોતાની ઇચ્છા વિરુદ્ધ પાપ કરવા પ્રેરાય છે તેને તેની સામેથી ખસેડવામાં મને કશું અશુભતું

નથી દેખાતું. રોગી માણસને ઘણી વાર તેની પોતાની મરજી સામે જવામાં મદદ કરવી પડે છે. જે મારા દીકરાને જુગારનેા છંદ વળગ્યો હોય અને કોઈ જુગારખાનાવાળો તેને લલચાવવા મારા ઘરની સામેનું જ મકાન રાખી લઈને ત્યાં પોતાનું જુગારખાનું ઉઘાડે, તો કાંતો મારે એ જુગારખાનું બળ વાપરીને તોડી પાડવું રહ્યું, અગર તો બને તો મારો છોકરો એમાં જતાં શરમનેા માર્યો પણ અટકે એવું કરવા મારે એ જુગારખાનાની આસપાસ મારાં માણસોની ચોકી બેસાડવી રહી. મારા ઘરથી થોડે જ દૂર બીજાં જુગારખાનાં હોય, ત્યાં પણ મારો છોકરો જઈને બગડી આવી શકે એ બધું સાચું; પણ તે ઉપરથી હું મારા ઘર સામેના જુગારખાના ફરતી મારાં માણસોની ચોકી મૂકવામાં કોઈ રીતે ગેરવ્યાજબી ઠરતો નથી. મારે તો મારા છોકરાને માટે બને તે બધા પ્રયત્નેા કરીને જુગાર ખેલવું મુશ્કેલ કરી મૂકવું રહ્યું.

પણ ‘રિફોર્મર’ને જે રાજ્ય તરફથી દાંડની અટકાયત થવાને લગતો સિદ્ધાંત માન્ય હોય તો તો રાજ્ય જ્યાં સુધી લોકમતને એક છાપરે ફગાવીને પ્રજા ઉપર કેવળ જુલમનેા દોર ચલાવનારી જ એક સંસ્થા છે ત્યાં સુધી એવી દાંડની બદી અટકાવવાને સારુ પીઠાં પર પહેરા કરવાની વાતને પણ એ જ સિદ્ધાંતની રૂએ અનાયાસે જ સ્વીકારવી રહી. દાખલા તરીકે કાલે સવારે જાડીને કોઈ સરકાર પોળે પોળે અને મહોલ્લે મહોલ્લે સરકારી મકાનેા ખાંધીને તેમાં વ્યભિચારખાનાં ખોલે, અને તેમને તેમનેા ધંધો ચલાવવાના પરવાના આપવા કાઢે, તો પ્રજાએ શું કરવું? જે એવાં વ્યભિચારખાનાંને જમીનદોસ્ત કરવાનું પગલું તેઓ ન લે તો શું તેવાં મકાનેાની ચોમેર ‘કવૉરેન્ટાઇન’ મૂકીને, એવી બળભેરીભરી રીતે પાથરેલી લાલચની એ બળતી આગમાં પડવામાંથી લોકનેાં બચાવવાનેા બંદોબસ્ત કરવાની પ્રજાની ચોખ્ખી ફરજ નથી? આ કાર્યને માટે ચારિત્રવાન સ્ત્રીપુરુષોએ જ રોકાવું જોઈએ અને જે

લોકો પહેરે। ભરનારાઓની વિનવણી-આજીજીઓની ઉપરવટ થઈને જબરાઈથી પીઠાંમાં પીવા જાય તેમની કશી જ સતામણી ન થાય એ વિષે પૂરેપૂરી સંભાળ રહેવી જોઈએ, એ મને મંજૂર છે. લોકોને વ્યસનથી દૂર રાખવાના પ્રયત્નમાં જ્યારે રાજ્ય આગેવાની ન કરતું હોય ત્યારે આવી જાતના પહેરા ભરવા એ પ્રત્યેક શહેરીનો, પ્રજાના પ્રત્યેક સમજી સહ્યનો ધર્મ છે. પોલિસનો સિપાઈ જ ચોરની સામે પહેરે ભરનાર નહિ તો બીજું શું છે ? ચોર જ્યારે બીજાના ઘરમાં પેસવાનો ઇરાદો દેખાડી આપે છે ત્યારે પોલિસ પોતાની ખંડુકને ઉપયોગ કરીને તેને અટકાવે છે. અને પીઠાં પર પહેરે ભરનાર નાગરિક કે સ્વયંસેવક પોતાના એવા દારૂ પીવા જનાર દુર્બળ ખંધુને કેવળ શરમનું, ખાનદાનીનું, પ્રેમનું દબાણ રજૂ કરીને ચેતવે છે, અટકાવવાને પ્રયત્ન કરે છે. પીઠાં પરના પહેરામાં આથી વધુ અર્થ કશો છે જ નહિ.

(ન. જી. ૧૦-૭-૧૯૨૧)

ચોક્કી કેમ કરવી

૧. એક દારૂપીઠા કે એક વિદેશી કાપડની દુકાન ઉપર સંતોષકારક ચોક્કી કરવા માટે ઓછામાં ઓછી દશ સ્ત્રીઓની ટુકડી હોવી જોઈએ. તેમણે તેમાંનાં એકને અગ્રેસર તરીકે ચૂંટવાં જોઈએ.

૨. ચોક્કીનું કામ શરૂ કરતાં પહેલાં દુકાનના માલિકને વીનવીને તેને તેના પાપયુક્ત ધંધાનો ત્યાગ કરાવવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ, અને દારૂ તથા વિદેશી કાપડથી થતી દેશની પાયમાલીના આંકડા પત્રિકાના રૂપમાં રજૂ કરીને સમજાવવાનો પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. આહીઆં એ કહેવાની જરૂર નથી રહેતી કે આ પત્રિકાઓ મજદૂર દુકાનદાર સમજી શકે તેવી ભાષામાં હોવી જોઈએ.

૩. દુકાનદાર તેનો ધંધો બંધ કરવા ના પાડે તો સ્વયંસેવિકાઓએ તેની દુકાન આગળ ચોક્કી કરવી જોઈએ, અને આવવાજવાનો રસ્તો ખુલ્લો રાખી ગ્રાહક તરીકે આવનારાઓને વ્યક્તિગત રીતે વીનવવું જોઈએ.

૪. સ્વયંસેવિકાઓએ વાવટાઓ અથવા પાટિયાં પોતાની સાથે રાખવાં જોઈએ, અને તેના ઉપર મોટા અક્ષરથી આવશ્યકતા પ્રમાણે વિદેશી કાપડ કે માદક પદાર્થોથી થતા નુકસાનની ચેતવણી આપનાર ધ્યાનવાક્યો હોવાં જોઈએ.

૫. બનતા સુધી સ્વયંસેવિકાઓનો પોશાક અમુક પ્રકારનો અને એકસરખો હોવો જોઈએ.

૬. વખતોવખત સ્વયંસેવિકાઓએ પ્રાસંગિક, બંધબેસતાં સુંદર ભજનો ગાવાં જોઈએ.

૭. સ્વયંસેવિકાઓએ પુરુષો તરફથી કોઈ જાતનાં બળાત્કાર કે બળજબરી ન થવા દેવાં જોઈએ; અથવા થવાનો સંભવ હોય તો તરત જ ત્યાં પહોંચી અટકાવવાં જોઈએ.

૮. ગમે તેમ થાય છતાં કોઈ પણ પ્રસંગે અશ્લીલ અથવા અયોગ્ય ભાષા, ગાળો અગર ધમકીનો પ્રયોગ ન હોવો જોઈએ.

૯. સ્વયંસેવિકાઓનો, દલીલથી અથવા આજીજીથી સમજાવીને, દુકાનદારનો હાથપલટો કરવાનો સતત પ્રયત્ન હોવો જોઈએ; બળજબરીથી કે ધમકીથી ધંધો છોડાવવાનો નહિ.

૧૦. જ્યાં ચોક્કી થતી હોય ત્યાં પુરુષોએ કોઈ પણ સંજોગમાં મોટી સંખ્યામાં એકઠા થવું જોઈએ નહિ અથવા લોકોની અવરજવરમાં અડચણ નાંખવી જોઈએ નહિ. પણ આવી જગ્યાની આડેશપાડેશમાં સારી પેઠે દારૂ અને વિદેશી કાપડની વિરુદ્ધ તેઓ અનેક રીતે આંદોલન કરી શકે છે, અને દારૂ અને વિદેશી કાપડના બહિષ્કારના સંદેશના પ્રચાર માટે સ્ત્રીઓને સરઘસ કાઢવામાં મદદ આપી શકે છે.

૧૧. આ ચોક્કીની હિલચાલને મદદ આપવા માટે તેની પાછળ તકલી અને રેંટિયાપ્રચાર માટે તેમજ નવાં ચોપાનિયાં અને પ્રચારની નવી યોજનાઓ તૈયાર કરવા માટે એક વ્યાપક સંસ્થા હોવી જોઈએ.

૧૨. બધી આવક અને ખર્ચની પાઈએ પાઈના ચોખ્ખી અને વ્યવસ્થિત રીતે હિસાબ રાખવામાં આવવો જોઈએ અને વખતોવખત તેની તપાસ કરાવવી જોઈએ. આ કામ સ્ત્રીઓની દેખરેખ નીચે પુરુષોને કરવાનું રહેશે.

આ બધી યોજના પાછળ એ માન્યતા રહેલી છે કે પુરુષોમાં સ્ત્રીજાતિ માટે સાચું માન અને તેમના હિત્તર માટે ખરેખરી ધગશ છે. તે નહિ હોય તો કોઈ પણ જાતની સફળતા અસંભવિત છે. (ન. જી. ૨૭-૪-૧૯૩૦)

પહેરામાં સાવધાની

૧

પણુ આપણી પ્રવૃત્તિ હમેશ આટલી સરળ ચાલશે એમ માની લેવાનું નથી. કલાલવર્ગ જેનું આમાં આર્થિક નુકસાન રહેલું છે તેને આ દારૂનિષેધની હિલચાલ કાળ સમાન લાસે તેમાં નવાઈ નથી. આ આઠ જ દિવસની વાતમાં આ વર્ગે આ હિલચાલવાળાઓની સામે તડામાર કરી મૂકી છે. એ વર્ગ પહેરો ભરનારાઓની સામે પઠાણો રાખશે, ‘ટાઇમ્સ’ જેવાં છાપાંઓના રિપોર્ટોને નોતરી તરેહતરેહના રિપોર્ટો છપાવશે, અનેક જાતનાં તરકટ ઊભાં કરી સ્વયંસેવકોને પોલિસને સ્વાધીન કરવા મથશે અને લાગ મળ્યે છૂટા પથરાઓ પણુ મારવા ચૂકશે નહિ.

એક પીઠા આગળ ગઈ ૨૦ મી તારીખે સ્વયંસેવકો ઉપર સાચે જ પથરા પડ્યા અને ડૉ. બળવંતરાય કાનુગાને બરાબર આંખના ખૂણા પર એક પથ્થર વાગીને જબરો જખમ પણુ થયો. સદ્ભાગ્યે જ તેમની આંખ બચી ગઈ.

સરકાર પણુ આખર સુધી આ પ્રવૃત્તિને વિષે તટસ્થ રહેશે એમ માનવાનું કંઈ જ કારણુ નથી. કલાલોની પેઠે જ સરકારનું પણુ આમાં આર્થિક નુકસાન સમાયેલું છે. અને સરકારની નીતિ આ કલાલોના વર્ગના કરતાં ચડિયાતી નથી એ તો બિહાર, મધ્ય પ્રાંત, વગેરે સ્થળે આ હિલચાલને દાખી દેવા સરકાર તરફથી જે અણુછાજતા પ્રયત્નો ચાલુ છે તે જોયા પછી સિદ્ધ કરવું પડે તેમ નથી.

આપણે ત્યાં હજી એવા પ્રયત્નો શરૂ નથી થયા એટલું જ. સરકારમાં
ડહાપણ હોત, સારું કામ કરવાની હિમ્મત હોત, તો તે લોકલાગણી
સમજી જાત અને આપકારી આવકને પ્રજાશુદ્ધિના આ યજ્ઞમાં હોમી
પોતે પણ પાવન થાત.

પણ પ્રજાને પાપમાં રાખવા મથનારા સમજે યા ન સમજે,
આ પવિત્ર ચળવળ જેમણે ઉપાડી લીધી છે તેમણે તો પોતાના
કાર્યને ખૂણેખાંચરે પણ જળરાઈ કે અયોગ્ય દબાણને પાશ ન
લાગવા દેવા અહોરાત્ર જગૃત રહેવું જોઈએ. આપણા દેશબંધુને,
અજ્ઞાનીને, વ્યસનના ગુલામને, જોઈએ આણવાનું કાર્ય આપણે માટે
પવિત્ર છે. પ્રજાની આત્મશુદ્ધિના આન્દોલનની આ ક્ષણે એ કાર્યમાં
અનેક પ્રજાસેવકોએ હોમાઈ જવું-ઘસાઈ જવું-એ પણ જરૂરી છે.
છતાં આપણે ભૂલેચૂકે સુદ્ધાં કોઈ પણ વ્યક્તિની—પછી તે ગમે
તેટલી પતિત હોય, ગમે તેટલી દયાપાત્ર હોય, ગમે તેટલી ભાનભૂલેલી
હોય, તોપણ—સ્વતંત્રતાની આડે ન આવવા અત્યંત સાવચેત
રહેવું જોઈએ. આપણા વિરોધીને આપણે જળરાઈ કરીને નથી
સમજાવી શકવાના. એમ કરીને તો આપણે ઊલટા આપણી
કાર્યસિદ્ધિને મોડી કરીશું અને વિરોધીએને કદાચ નાહકનું દસ ગણું
વ્યર્થ નુકસાન કરવાનું બહાનું આપીશું.

પ્રજાએ પણ આ વાત ખૂબ સમજી લેવાની જરૂર છે. કોઈ
પ્રજાકીય હિલચાલ ચાલુ થઈ એટલે તેને અધકચરી સમજી લઈને
તેની મર્યાદા સમજ્યા વગર મનમાં તરંગ ઊઠે તે દબે ગમે તે કરી
નાંખીને એ પ્રવૃત્તિ તરફની પોતાની સહાનુભૂતિ દર્શાવવા દોડવું
એમાં પણ જોખમ રહેલું છે. એથી નથી પ્રવૃત્તિ પોષાતી કે નથી
પ્રજાસેવકોને મદદ થતી. ઊલટું મર્મસ્થાન પર વરામનું વાગે તેમ
કોઈ વાર પોતાની અણુસમજની સહેજ ભૂલ પ્રજાકીય પ્રવૃત્તિનું નાહક
બારે નુકસાન કરવાનું કારણ બની જાય છે. પોતે સ્વયંસેવકોમાં નામ

નથી નોંધાવ્યું અગર તો તેનો પટ્ટો ખભે નથી નાંખ્યો એટલા ઉપરથી અહિંસા કે નમ્રતાના બધા નિયમો પોતે પાળવાને બંધાયેલ નથી, અથવા તો સ્વયંસેવક ઊભો હોય તેનાથી પાંચપચીસ કદમ દૂર જઈને પોતે કોઈ પર થોડી ઘણી જખરાઈ કરી લે તો તેમાં હરકત નહિ, એમ કોઈએ જ માનવાનું નથી. પ્રજના આ આપત્કાળમાં દેશના એકેએક સ્ત્રીપુરુષનું વર્તન દેશનું ભાગ્ય ઘડવા કે ભાંગવામાં ભળેલું છે એ ભાવનામાંથી હિંદુસ્તાનના દરેકેદરેક સ્ત્રી-પુરુષને માટે અસહકારની હિલચાલ એ આજે આત્મશુદ્ધિની હિલચાલ છે એ કલ્પના જન્મ પામી છે. આ વાત આજે કોઈએ ઘડીભર ભૂલવી નહિ.

(ન. જી. ૨૭-૩-૧૯૨૧)

૨

ચોકીમાં જખરદસ્તી

એક ભાઈ પોતાના કાગળમાં કેટલીક ખબરો આપે છે એ જાણવા જેવી છે ને ખેદકારક છે. તેઓ લખે છે કે પોતે દેશી દારૂ વેચે છે ને સ્વયંસેવકો પજવણી કરે છે, પણ વિલાયતી દારૂ પીનારને તો રોકવાની કે કહેવાની પણ તેઓની હિમ્મત નથી ચાલતી. વળી તેઓ લખે છે કે સ્વયંસેવકો કંઈ માત્ર સમજાવે જ છે એમ નથી. તેઓ તો દુકાનને ઘેરો ઘાલે છે, ગાળો દે છે, જૂના નોકરોને ધમકી આપે છે, જો ધમકીથી કામ ન સરે તો મારે પણ મારે છે. પીઠાવાળાના હાથમાંથી દારૂ છીનવી લે છે. દારૂ હોવાનો જેની ઉપર શક આવે તેના ઘરની તો ઝડતી લે છે; તેવાઓનાં ખખરપાણી બંધ કરવામાં આવે છે, દુકાનમાંથી કોઈ નીકળે તો તેનું મોઢું કાળું કરી તેને ગધેડા પર બેસાડી ફેરવે છે!

આ બધી ક્રિયાદ સાચી હોય એમ કાગળ ઉપરથી જણાય છે. જો એમ હોય તો એ હકીકતો સ્વયંસેવકોને ખરેખર શરમાવનારી છે. દાડ પીનારને સમજાવવાની જેટલી આપણી ફરજ છે તેટલી જ ફરજ તેઓના શરીરની રક્ષા કરવાની પણ છે. દાડિયાઓ પાસે દાડ છોડાવવામાં જો આપણે જખરદસ્તીનો ઉપયોગ કરીશું તો દાડ છૂટવાનો નથી, એટલું જ નહિ, પણ આપણી લડતને ધક્કો પહોંચશે. દરેક જગ્યાના સ્વયંસેવકોએ જાણવું જોઈએ કે તેઓને કોઈની ઉપર જખરદસ્તી કરવાનો હક છે જ નહિ. તેઓએ રાતસર વિનયપૂર્વક જે પ્રયાસો કરવા યોગ્ય હોય તે જ કરવા: એટલે કે દુકાનો નજીક ઊભા રહી પીનારને વિનયપૂર્વક સમજાવવા, તેમના કુટુંબીઓને સમજાવવા, તેમની ન્યાતવાળાઓને કહેવું. આ ઉપરાંત આપણને કાંઈ પણ દબાણ મૂકવાનો અધિકાર જ નથી. પ્રજાને મારીને પુણ્યવાન ન બનાવાય. જેઓને પાપી થવું હોય તેને પાપ કરવાનો અખત્યાર છે જ. પાપ કરવાની છૂટ હોવા છતાં જો પાપ નથી કરતો તે જ પુણ્યવાન કહેવાય ને તેવાથી જ દેશને ફાયદો થાય. જો પાપને મટાડવા જખરદસ્તી કરવાનું તત્ત્વ દાખલ કરીએ તો જે દોષને સારું આપણે સરકારને રાક્ષસી માનીએ છીએ તે જ દોષ આપણામાં આવી જાય ને આપણે પણ રાક્ષસી બનીએ.

(ન. જી. ૮-૫-૧૯૨૧)

સાથીએને

નાં વાઈસરૉય સાહેબની મુલાકાત પછી હું સાથીએને આટલું તો કહી શકું છું કે તેઓએ આજસ, વાતો, તમાશા, ભાષણો છોડી પોતાના કાર્યમાં મગ્યા રહેવું.

આપણી પાસે પાંચ કામ છે:

(૧) અસ્પૃશ્યતાનિષેધ, (૨) દારૂનિષેધ, (૩) મહાસભાના સભાસદ મેળવવા, (૪) તિલક સ્વરાજ્યક્ષણે ઉઘરાવવો, (૫) રેંટિયા દાખલ કરવા.

આમાંના એક પણ કામને સારું ભાષણની જરૂર નથી.

અસ્પૃશ્યતા મટાડવા માટે આપણે ભંગી ઇત્યાદિની સેવા કરવી, તેમને ઘેર જવું, તેમની સ્થિતિ સુધારવી.

દારૂનિષેધને સારું દારૂની દુકાનો પાસે ઊભા રહી જનારાને વિનયપૂર્વક ચેતવવા. છતાં જવા ઇચ્છે તો જવા દેવા. દરેક ન્યાતે મદ્યપાનવિરુદ્ધ ધારા પસાર કરવા ને તેનો ભંગ કરનારનો બહિષ્કાર કરવો.

અહિંકાર એટલે ધોખી હજમ વગેરે ખંધ કરવા એ નહિ. અહિંકાર એટલે તેને ત્યાં પાણી ન પીવું, તેને ત્યાં વિવાહવહેવાર ન રાખવો, તેને ત્યાં જમણુવહેવાર ન રાખવો. અહિંકાર એ પ્રકારના છે: એક સભ્ય ને ખીજે અસભ્ય. સભ્ય અહિંકારનું મૂળ પ્રેમ છે, અસભ્યનું મૂળ તિરસ્કાર છે. અસભ્ય અહિંકારનું ખીજું નામ તિરસ્કાર છે. અસભ્ય અહિંકાર શાંતિમય અસહકારમાં હરામ છે, ત્યાજ્ય છે. સભ્ય અહિંકારમાં સેવા ન લેવાનો, સંગ ન કરવાનો ભાવ છે. અસભ્ય અહિંકારમાં દંડ દેવાનો, દુઃખ દેવાનો ભાવ છે. દાડ પીનારને આપણે દંડ નથી દેવો પણ તેનો સંગ તજી આપણું દુઃખ પ્રદર્શિત કરવું છે. સંગ તજવો એટલે પાણી, ભોજન અને ઐતીવ્યવહાર તજવો. પણ કોઈની સેવા ખંધ કરવી એ નિર્દયતા છે. કૂવાતળાવ સહુને સારુ છે. હજમ, ધોખી, વાહન વગેરે સાર્વજનિક સેવા સારા નહારા બધાને સારુ છે. હજમ, ધોખી, પખાલી ઘર ન પૂછે. ખૂનીને પણ પાણી પીવાનો હક છે. આમ સારાસાર વચ્ચે વિવેક કરતાં શીખશું તેમ સ્વરાજ્ય વહેલું આવશે. દાડનિષેધમાં અહિંકારનો ઉપયોગ કરવાની આવશ્યકતા બેઉં છું. તેથી અહિંકારનો આટલો વિચાર કર્યો. ઘણી જગ્યાએ અસભ્ય અહિંકારનાં ફળ કડવાં આવ્યાં છે. અસભ્યતામાત્રનો ત્યાગ કરવામાં આપણું ભેર રહેલું છે. દાડની ટેવ પડ્યા પછી તે એટલે સુધી માણસને ગુલામ બનાવે છે કે તે માણસ દયાને પાત્ર બને છે. તે દયાથી જ આપણે તેવાઓને સુધારી શકીશું,

દાડની દુકાનવાળાનો પણ તિરસ્કાર ન કરીએ. તેને લાંબા કાળનો ધંધો છોડવો એ સહેલી વાત નથી. તેને ખીજે ધંધો સૂઝવો બેઈએ, આવડવો બેઈએ. હું સમજાવી શકું તો દાડનાં પીઠાંવાળા બધાને પીંજનારા, કાંતનારા ને વણનારા બનાવું. તેમાંથી તેઓને પૂર્ણ આજીવિકા મળી રહે તેમાં લવલેશ શંકા નથી. દાડનું પીડું ચલાવવાના કામમાં ભેરાં છોકરાં કામ ન કરી

શકે, કાંતવા વણવામાં બધાં મદદ કરી શકે. એટલે કોઈને કોઈનું પેટ ભરવાપણું રહેતું જ નથી. સહુ પોતાનો ફાળો ઓછોવતો આપી શકે છે.

મહાસભાના સભાસદો ભરાવવા, તિલક મહારાજના સ્મરણાર્થે દ્રવ્ય એકઠું કરવું અને ચરખા દાખલ કરવાઃ એને સારું સભાની જરૂર નથી પણ અનેક સ્વયંસેવકોએ ઘેર ઘેર ભટકવું બેઠાં એ જ્યાં સુધી એ પ્રમાણે કામ નહિ થાય ત્યાં સુધી જૂન માસ સુધીની યોજના પાર નહિ પડે.

આપણને વાતો કરવાનો પણ અવકાશ નથી. હું તો મારા દાખલામાંથી સમજું છું. એક ક્ષણ પણ વાતમાં જાય છે, દર્શન દેવામાં જાય છે અથવા આગસમાં જાય છે તો તે પાછી નથી મળતી. આપણને અત્યારે નથી હર્ષનો વખત રહ્યો, નથી શોકનો. જેઓએ કાર્ય કરવાનો રસ ચાખ્યો છે તેઓને તો હું જરૂર કહેવા છું કે તેમણે એક ક્ષણ પણ નકામી ન જવા દેવી. ક્ષણ આપણી નથી; તે આપણે દેશને આપી ચૂક્યા છીએ.

(ન. જી. તા. ૨૨-૫-૧૯૨૧)

પહેરો અને સરકાર

૧

આપણે એવી સ્થિતિ લાવી રહ્યા છીએ કે જ્યારે સરકાર સરકારને નિંદવાના ગુનાને સારુ સજા નહિ કરી શકે પણ રેંટિયો ચલાવવાને ગુનો ગણે, દારૂ ન પીવાને ગુનો ગણે. ખરું જોતાં હાલ જે પ્રવૃત્તિને સારુ પકડાપકડી ચાલી રહેલી છે તે પ્રવૃત્તિ દારૂનિષેધની છે. આપણે દારૂ ન પીએ ને પરદેશી કાપડ ન પહેરીએ એ સરકારને પરવડે તેમ નથી. આપણા બોલવાને ભય સરકારને નહોતો, આપણા બોલવાની અસર પડવા લાગી છે એનો ભય છે. રેંટિયો ચલાવવાના ગુના સારુ, દારૂ ન પીવાના ગુના સારુ, આપણે પકડાવા લાગીશું તે દિવસે આપણી પૂરી જીત છે એમ સમજવું. સરકારને આપણે દારૂના ત્યાગ અને રેંટિયાના સ્વીકાર સિવાય બીજું કંઈ પણ બહાનું નથી આપવાનું. આ કામમાં આપણે જેટલા વહેલા થઈશું તેટલું વહેલું સ્વરાજ્ય મળશે.
(ન. જી. ૨૭-૩-૧૯૩૦)

૨

મારા અભિપ્રાય પ્રમાણે તો દારૂની દુકાનો, અફીણની દુકાનો અને પરદેશી કાપડની દુકાનોની ચોકીનું કામ વધારે સારું છે. આ ચોકીમાં ગેરકાયદેસર કશું નથી, પણ ભૂતકાળને અનુભવ બતાવે છે કે ચોકી અસરકારક થાય તો સરકાર તે અવશ્ય રોકવા ઇચ્છશે. એની કશી હરકત નથી. આપણે અહિંસાનો મંત્ર ધ્યાનમાં રાખી એ રોકાણની સામે થવાના છીએ. પણ દારૂની દુકાનવાળા શરમ

છોડે અને પરદેશી કાપડની દુકાનવાળા અજ્ઞાનથી ક્રોધે ભરાય તેની અને ધાસ્તી છે. આ એ અનિષ્ટો વિષે લોકમત પાકો કરવાની જરૂર છે, અને કાર્યકર્તાઓને, વેપારીઓને અને ગ્રાહકોને એ વિષે ખૂબ કેળવણી આપવાની જરૂર છે. એ ખેને અનિષ્ટો ગમે તે દિવસે કાઢ્યે જ છૂટકો છે. એટલે જ્યાં જ્યાં કાર્યકર્તાઓને એમ લાગે કે મેં કશું છે તેવાં વધારે પડતાં જોખમ ખેડયા વિના દારૂના પીઠાની અને પરદેશી કાપડની દુકાનની ચોકી કરી શકાય ત્યાં ત્યાં તેમણે ચોકી શરૂ કરવી; પણ લડત શરૂ કરવાનો હુકમ મળ્યો છે અને મીઠાના કાયદાનો ભંગ થઈ શકે એમ નથી માટે બીજું કંઈક તો કરવું જોઈએ એટલા જ કારણસર ચોકી શરૂ કરવી નહિ.

(ન. જી. તા. ૩૦-૩-૧૯૩૦)

૩

પીવાની સ્વતંત્રતા !

‘ દારૂની દુકાનની આજુબાજુમાં તથા ગામમાં દારૂ પીવા જનારા લોકોને ત્રાસ નહિ આપવા બાબત ’ વડોદરા સરકાર તરફથી એક જાહેરનામું નીકળ્યું છે ! તે જોતાં દુઃખ જ ઉત્પન્ન થાય છે. નોટિસમાં નીચે પ્રમાણે લખ્યું છે:—

“ તપાસ ઉપરથી એમ જણાઈ આવે છે કે કેટલેક ઠેકાણે દારૂની દુકાનની આસપાસ અગર રસ્તામાં નિશાળના છોકરાઓ અને ઇતર ગામના રહેવાસીઓ દારૂ પીવા જનારા લોકોની સ્વતંત્રતા ઉપર અડથળો કરી તેમની સ્વતંત્રતાનો અટકાવ કરે છે અને તેને લીધે સુલેહનો ભંગ થવાનો સંભવ હોવાનું જણાઈ આવે છે. તેથી આ જાહેરનામાથી આ પ્રાંતના તમામ લોકોને ખબર આપવામાં આવે છે કે, આવી રીતે દારૂ પીવા જનારા લોકોની સ્વતંત્રતાનો ભંગ કરી તેમને હરકત કરવી નહિ અગર તેમને અટકાવવા નહિ; એટલું જ નહિ પણ જે જે ઠેકાણે દારૂની દુકાન હશે તે તે ઠેકાણે દારૂની

દુકાનની નજીકમાં અગર રસ્તામાં નિશાળના છોકરાઓએ અગર બીજા રહેવાસીઓએ એકઠા થવું નહિ અને એકઠા થયેલા જાણુઈ આવે તો તેમને તુરત વિખેરી નાંખવાની તજવીજ લાગતાવળગતા નોકરોએ કરવી જોઈએ.”

દાડ પીવાની સ્વતંત્રતા કેવી હશે ? ચોરી કરનારને ચોરી કરવાનો અખત્યાર છે એમાં શક નથી. પણ શાહુકારને ચોરી અટકાવવાનો પણ અખત્યાર નથી ? ચોરને તો મારીને હાંકી કાઢવાની સત્તા પણ લોકોને કાયદો આપે છે. ચોરની સ્વતંત્રતાનું રક્ષણ કઈ રીતે થાય છે ? દાડનિષેધ કરાવનાર તો શરાબીને સમજાવીને અટકાવે છે. તેમાં સ્વતંત્રતાનો શો ભંગ થયો ? વડોદરા સરકારની નોટિસનો અર્થ ચોખ્ખો એવો જ નીકળે છે કે કેમ જાણે દાડ પીવો એ એક સદ્ગુણ હોય નહિ ? અને દાડ વેચવાની દુકાનની હસ્તી પણ કેમ જાણે લોકોને લાભદાયક હોય નહિ ? શરાબીને કે શરાબના પીઠાના માલેકને કોઈ ગાળ દે, કોઈ તેને મારે કે તેની ઉપર બીજી રીતે બળાત્કાર કરે તેને વડોદરા સરકાર દંડ દે, તેની સામે મનાઈક્રમ કાઢે, તો તે બ્યાજબી છે. પણ દુકાનની આસપાસ ઊભા રહી શરાબીને અગ્નિમાં ન પડવાનું કહેનારને, શરમાવનારને ગુનેગાર ગણવો એ તો શરાબીને ઉત્તેજન આપવા બરાબર છે. વડોદરા રાજ્યનીતિને મેં આવી શરમભરેલી તો નહોતી ધારી. હું તો હજુ ઉમેદ રાખીશ કે આવી નોટિસ વિચારપૂર્વક નથી નીકળી પણ કોઈ આપખુદ અમલદારે પોતાની જવાબદારીથી કાઢી છે. જે આ અનુમાન ખરું હોય તો વડોદરા સરકાર તરફથી આ નોટિસ પાછી ખેંચી લેનારો હુકમ નીકળવાની હું આશા રાખું છું.

(ન. જી. તા. ૮-૫-૧૯૨૧)

સખતીનું સોંધારથ

લોર્ડ ચેમ્સફોર્ડે પોતાના ભાષણમાં અસહકારની સામે સરકારના પ્રતિકારની પ્રવૃત્તિની વાત કરી છે તેનું ઉદાહરણ બીજો બિહાર સરકાર આપી રહી છે. નિષ્કલંક ચારિત્રના અસહકારીઓને મોટે એ સરકારે તાળાં દીધાં છે અને પોતાના અમલદારો અને બીજા મળતિયાઓને અસહકારની સામે નિરંકુશ લડત ચલાવવાની વિનંતિ કરી છે. મને એટલે સુધી ખબર મળ્યા છે કે સરકારના અતિ ઉત્સાહી ચોકીદારો મારા નામે સરકાર તરફની સલાઓ બોલાવે છે. લોકો સહેજે ભુલાવામાં પડી ભેગા થાય છે. ત્યાં તો અપરિચિત મૂર્તિઓ બુએ છે અને ઘણાખરા વિખરાઈ જાય છે ! સહકારીઓની વક્રવૃત્તા સાંભળવાને જોઈ રોકાય છે તેઓને કહેવામાં આવે છે કે જો સરકારની અદાલતો છોડી દેવામાં આવશે, અને દારૂની દુકાનો ખંધ થશે તો સરકારને મહેસૂલની ખોટ જશે. એટલે આ સહકારી વક્તાઓ દારૂખાજી અને અદાલતખાજીને ભારે કીમતી તરીકે ઓળખાવે છે. ત્યાંના એક અતિશય વિશ્વાસપાત્ર કામ કરનારાએ આપેલા તાદેશ વર્ણનનો મેં આ સાર આપ્યો છે. એ ચિતાર સાવ સ્વાભાવિક લાગે છે.

જરા વિચાર કરી જોઈશું તો જાણશે કે સરકાર તરફના ભાષણ આપનારાઓ મને લખનારે તેમના મોંમાં જે વચનો મૂક્યાં છે તે જ કહી શકે, બીજાં ન કહી શકે. અસહકારીઓ સલાઓમાં શું કહે છે ? સ્વાભાવિક રીતે જ તેઓ આરંભમાં ખિલાફત અને પંખખના અન્યાયોનું વર્ણન આપે છે, હાલની રાજપ્રથાનું રાક્ષસી

સ્વરૂપ દર્શાવે છે, અને અંતે લોકોને શાંત રહેવાનો, વ્યસનો તજવાનો, અદાલતો શાળાઓ અને પરદેશી માલનો ત્યાગ કરવાનો, તેમજ રેંટિયો ગ્રહણ કરવાનો આગ્રહ કરે છે. એકાદ અવિચારી વક્તા સહકારીઓને વિષે પ્રસંગોપાત કડવાં વચન પણ કાઢી લે છે અને અજ્ઞાનને લીધે તેમનો સામાજિક બહિષ્કાર કરવાની પણ કદાચ શ્રીતાઓને સલાહ આપે છે. સરકારી વક્તાને તો પંખા અને ખિલાફતના અન્યાયો પ્રજા સમક્ષ ઊભા છતાં સરકારને દેવદૂત સમાન જ દોરી બતાવવી રહી. તેણે તો લોકોને એમ જ બતાવવું રહ્યું કે અદાલતોને બહિષ્કાર ન કરો કારણ કે ત્યાંથી ન્યાય મળે છે; દારૂ પીવાનું ન છોડો કારણ કે હારેલાં થાકેલાં એકાદ પ્યાલી લે એમાં કશુંયે પાપ નથી. વળી એમાંથી સરકારને આવક થાય છે અને એ આવકમાંથી સરકાર શાળાઓ ચલાવી તમારાં જ છોકરાંઓ ભણાવે છે ! અને રેંટિયા સામે તો ખિચારો શું કહે ? એટલું જ કહે કે આવું ત્રેતાયુગનું ચક્રવર્તી આજની દુનિયાની શાસ્ત્રીય સંપૂર્ણતાએ પહોંચેલા સાંચાઓની હરીફાઈ સામે અખત્યાર કરવાની વાત કેવળ ધર્તિંગ છે, અને પરદેશી માલ સામે હરીફાઈમાં ટકવા નેટલું હિંદ જ્યાં સુધી ઉધોગોમાં કેળવાયલું ન બને ત્યાં સુધી પરદેશી માલ વગર આપણું ચાલવાનું નહિ. આમ સરકાર તરફની પ્રવૃત્તિમાં ઓછામાં ઓછું આડકતરી રીતે પણ નશાબાજી, મુકદ્દમાબાજી અને પરદેશી માલની વપરાશને ઉત્તેજન આપવાનું આવવાનું જ.

પ્રજાની ધૃષ્ટાઓને ઝીલનાર કોઈ પણ પ્રમાણિક સરકાર પ્રજાનાં મન રાજી કરવાની આવી સોનેરી તક ન ગુમાવે. ઊલટી અનાયાસે ઢાંચના દુષ્ટ વ્યસનને પ્રજામાંથી દૂરનાવે, નબળાસબળા અધકચરિયા રાષ્ટ્રીય કેળવણીના અખતરાઓનો પણ સ્વાશ્રયના પ્રયત્ન તરીકે આદર કરી ઉત્તેજન આપે, લવાદ દ્વારા કબિયા પતાવવાની પ્રજાની ધૃષ્ટાને ઉદ્દીપ્ત કરે, અને આળસના ઓસડ તરીકે સાંચાકામથી નીકળતા દેશી કાપડની પુરવણી તરીકે પણ હાથકંતામણ

અને રેંટિયાના જીર્ણોદ્ધારને આવકારદાયક લેખે. કોઈ પણ પ્રબલિતદક્ષ સરકાર આ લડતનો મર્મ સહેજે સ્વીકારે, સાનમાં તેનું ધાર્મિક સ્વરૂપ સમજી જાય, અને તેના મૂળમાં રહેલા શુભ હેતુ તથા તેના નૈતિક બળ સામું જોઈ પોતા પ્રત્યેના તેના વિરોધ તરફ દુર્લક્ષ કરે; એટલું જ નહિ પણ બળ, ચારિત્ર્ય અને પવિત્રતાની પિપાસા પ્રજામાં ફરી એકવાર પ્રવર્તાવવાના પ્રયત્નને વધાવી લે. પણ સરકારનું હૃદય ન પલટાય ત્યાં સુધી એવું કયાંથી બને ? અને એવો પલટો જોવાની આશા આજ હજી ન રાખી શકાય.

એવા હૃદયના પલટાની આટલી જલદી હજી આપણે આશા ન રાખીએ એટલું જ નહિ પણ નાગપુરમાં જે પકડાપકડી ચર્ચ છે તે પરથી તો આપણે ઊલટું એમ ચોખ્ખું માનવું રહ્યું છે કે મધ્ય-પ્રાંતની સરકાર દારૂનિષેધનું કાર્ય કરનારાઓની પૂરી ખબર લેવા બંને બાંધ ચડાવીને તૈયાર છે. દાક્તર ચોળકર અને રા. પરાંજપે નાગપુરના જાણીતા કાર્યકર્તાઓ છે. દારૂનિષેધનું કાર્ય કરવા માટે જ અત્યારે તેમના ઉપર કામ ચાલી રહ્યું છે કહીએ તો ચાલે. અખ-બારોમાં પ્રસિદ્ધ થયેલી તેમના પર બજાવવામાં આવેલી માન્નિસ્ટ્રેટની નોટિસ જ મેં જોઈ છે તે પરથી સ્પષ્ટ જણાય છે કે દારૂની આવકમાં ઘટાડો થાય તે તરફ સરકાર દુર્લક્ષ નથી કરી શકતી. લોકલાગણી સામું જોઈને જ્યાં દારૂના ઇજારા જ આપવાનું બંધ કરવાની અને આવા નિમિત્તનો લાભ લઈ દારૂનું ખાતું જ સાફ બંધ કરી દેવાની સરકારની ચોખ્ખી ફરજ હતી, ત્યાં સરકારે તો પોલિસ અને લશ્કરના દેખાવ કરી પરાણે દારૂના ઇજારાનાં લિલામ કરવા હઠ પકડી !

(ન. જી. તા. ૧૩-૩-૧૯૨૧)

પ્રજાકીય મદદ

આજે દાંડનિષેધની હિલચાલમાં રાષ્ટ્રસેવકો જે પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે અને દાંડના પીઠા ઉપર પહેરેા રાખી લોકોની ધર્મેબુદ્ધિ જાગૃત કરવાના જે પ્રયત્ન ચાલુ છે તે સફળ થવા દેવા ન દેવા પ્રજાના હાથમાં છે. દાંડનિષેધ એ અનીતિ સામે, વ્યસન સામે એક જાતનું યુદ્ધ છે. અને યુદ્ધના સઘળા નિયમ આમાં પળાવા જોઈએ. રાષ્ટ્રસેવકો જે કામ કરી રહ્યા છે તેમાં આમ પ્રજાએ વિશ્વનિષ્ઠ થવું ન જોઈએ. સામાન્ય પ્રજાની સહાનુભૂતિ દાંડનિષેધ તરફ જ છે એ દેખીતું છે. રાષ્ટ્રસેવકો પ્રત્યે તેમના મનમાં આદરભાવ રહે છે. પણ ઘણીવાર આ સહાનુભૂતિ અને આ આદરભાવ બહુ જ અનિષ્ટ સ્વરૂપ પકડે છે. રાષ્ટ્રસેવકો શાંતિથી પોતાનું કામ કર્યા કરે છે. તેમના ઉપર ગાળોનો કે પથરાનો વર્ષાવ થાય તો પણ તેઓ હસતે મોટે તે બધું સહન કરે છે. પણ આમ પ્રજા તે કેટલીક વાર સહન કરી શકતી નથી. સામાન્ય લોકોના મનમાં એમ થાય છે કે શાંતિ જાળવવાનો, સહન કરી લેવાનો ધર્મ, સખૂરી અખત્યાર કરવાનો મજબૂબ તો માત્ર દીક્ષા લીધેલા રાષ્ટ્રસેવકોનો જ છે, પોતે આવા નિયમોથી બંધાયેલા નથી. આ તેમની મનોવૃત્તિ દેશકાર્યને અત્યંત ઘાતક છે. રાષ્ટ્રસેવકો કાંઈ પોતાને માટે સ્વરાજ્ય મેળવવા નીકળ્યા નથી. સ્વરાજ્ય બધાને માટે છે, અને તેથી સ્વરાજ્યની શરતો પણ બધાએ જ પાળવી જોઈએ. જો આ સ્વરાજ્યની શરતો પાળતા નથી તેઓ શત્રુપક્ષને જાણ્યેઅજાણ્યે મદદ કરે છે. દાંડનિષેધની હિલચાલમાં સામાન્ય પ્રજાએ કેટલાક નિયમો ચોક્કસ પાળવા જ જોઈએ.

પ્રથમ નિયમ એ છે કે દારૂના પીઠા આગળ લોકોએ ભીડ ન કરવી જોઈએ. રાષ્ટ્રસેવકો પ્રેમથી અને ખંધુલાવથી પોતાના આડે રસ્તે જનાર ભાઈઓને જ્યાં બચાવવા માગે છે તે પ્રસંગ તમાસાનો નથી. તેને બનતા સુધી ખાનગી જ રાખવો જોઈએ; તો જ તેની પવિત્ર અસર સચોટ થાય. સેવકો પર કોઈ હુમલો કરતો નથી કે જેને લીધે તેમનો બચાવ કરવા તમારી જરૂર હોય. અને એવો હુમલો થવાનો સંભવ હોય તોપણ તમારે બેજવાબદાર રીતે પીઠા આગળ ભેગા ન થવું જોઈએ. તમારી મદદની જરૂર હોય તો પ્રબંધકર્તા તમારી પાસેથી તે માગી લેશે. હુમલા સામે જોર કરવાનું નથી, પણ સત્યાગ્રહ કરવાનો છે. એટલા માટે જ તમારી મદદ માંગવામાં નથી આવતી. તમારી સહાનુભૂતની કદર પ્રબંધકર્તાઓ કરતા નથી એમ નથી.

બીજો નિયમ એથીયે મહત્વનો છે: જ્યારે દારૂ પીનાર માણસ સ્વયંસેવકના ઉપદેશને ગણકારતો નથી અથવા તેને ધક્કો મારી પીઠામાં ઘૂસે છે ત્યારે સ્વયંસેવક એ બધું શાંતિથી સહન કરે છે. કેમકે દારૂ પીનાર ઉપર જો કંઈ પણ અસર થતી હોય તો તે આ શાંત સહનશીલતાની જ થાય છે. પતિત માણસના આત્માને જગૃત કરવાનો એ જ એકમાત્ર ઉપાય છે. તમે એવા માણસ ઉપર ક્રોધ કરી તેને ધિક્કારશો અથવા પોતાને સાત્ત્વિક ક્રોધના અધિકારી માની તેને સજા કરવા જશો તો તમે તે છેલ્લો અને એકમાત્ર ઉપાય નષ્ટ કરી દેશો. તમારા આ અવિવેકથી બિચારા રાષ્ટ્રસેવકની તપશ્ચર્યા બરબાદ થઈ જાય છે અને તમે દારૂનિષેધના શત્રુઓની સંખ્યામાં વધારો કરો છો. તમારા આચરણની અસર દેશ ઉપર જરૂર થવાની અને તે બહુ જ ખોટી થવાની. એટલા માટે જ્યારે દેશમાં કંઈ પણ વ્યવસ્થિત કાર્ય ચાલે છે ત્યારે અવ્યવસ્થિત કાર્ય—બેજવાબદાર કાર્ય—કોઈએ ન કરવું જોઈએ. પ્રજા આ બે નિયમ જો બરાબર સારી પેઠે સમજી જશે તો સ્વલ્પ પ્રયત્ન પણ મહત્ત્વ ફલદાયી નીવડશે.

(ન. જી. ૩-૪-૧૯૨૧)

પહેરાની અસર

“ આ અર્ધનગ્ર માણસની મહાન નૈતિક અસરને લીધે સેંકડો ગામડાં સંપૂર્ણ મદ્યત્યાગી થઈ ગયાં છે, અને બીજાં સેંકડો થાય છે.” ૧૯૨૧ની આપણી દારૂનિષેધની હિલચાલનું વર્ણન કરતાં પુસીફૂટ જોનસને ઉપરનું વાક્ય લખ્યું હતું. એ મહાન નૈતિક અસરનું માપ આંકડાઓથી કાઢવા જેવું છે. તે પરથી જણાશે કે પીઠા પર પહેરો ભરવાની પદ્ધતિ કેટલી સફળ છે.

સરકારી આવકમાં ઘટાડો.

ઇ. સ. ૧૯૨૦-૨૧માં હિંદી સરકારની દારૂની આવક રૂ. ૨૦,૪૩,૬૫,૩૫૯ હતી. પીઠાની ચોક્કી હિંદના કેટલાક ભાગોમાં થોડાક માસ માટે જ ચાલી હતી. તેને પરિણામે ઇ. સ. ૧૯૨૧-૨૨ માં એ આવક રૂ. ૧૭,૧૮,૬૧,૯૧૪ રહી. એટલે સવાત્રણ કરોડનો એટલે કે લગભગ ૧૬ ટકાનો ભારે ઘટાડો થયો !

મુંબઈ ઇલાકામાં હિલચાલ ઠીકઠીક ભેરમાં હતી. ત્યાં લગભગ ૨૬ ટકા આવક ઘટી ગઈ હતી. એના આંકડા આ પ્રમાણે છે:

૧૯૨૦-૨૧માં રૂ. ૪,૬૦,૬૭,૮૪૩

૧૯૨૧-૨૨માં રૂ. ૩,૪૨,૬૮,૭૫૨

આ ઘટાડો તો સરકારી આવકનો થયો. પરંતુ ગરીબના ઘરમાં તો તેથી કેટલાયે વધારે પૈસા બચ્યા હશે.

માદક પદાર્થોના વાપર ઘટયો

મુખ્ય પહેરો તો દારૂનાં પીઠાં પર હતો. છતાં એ આત્મશુદ્ધિના આદેશનની અસર બધી જ બહીઓ પર વ્યાપી છે એ ચોખ્ખું દેખાય છે:

[આંકડા સિંધ આદ કરતાં મુંબઈ ઇલાકાના છે.]

દેશી દારૂ (મૂક ગેલનમાં)

	૧૯૨૦-૨૧	૧૯૨૧-૨૨	૧૯૨૦થી કેટલાક ટકા ઘટાડો ?
શહેરોમાં	૧૪,૬૩,૭૭૨	૧૨,૦૮,૧૫૫	૧૭.૫
ગામડાંમાં	૧૧,૫૧,૦૧૭	૮,૯૩,૨૦૦	૨૨.૪
કુલ	૨૬,૧૪,૭૮૯	૨૧,૦૧,૩૫૬	૧૯.૦૬

તાડી (ગેલન)

૧૯૨૦-૨૧	૧,૨૫,૬૨,૭૫૧
૧૯૨૧-૨૨	૯૯,૪૯,૮૭૯
ઘટાડો	૨૦.૮ ટકા

અફીણ ઇં (શેર)

	અફીણ	ગાંજો
૧૯૨૦-૨૧	૪૨,૬૪૮	૪૧,૨૭૩
૧૯૨૧-૨૨	૩૦,૯૦૮	૩૮,૬૭૨
ઘટાડો	૨૭.૫ ટકા	૬ ટકા

ગેરકાયદેસર વાપર પણ ઘટ્યો !

આવું દીવા જેવું પરિણામ આવવા છતાં સરકાર આંખમાં ધૂળ નાખવા પ્રયત્ન કરે છે ને કહે છે? કે ગેરકાયદેસર વાપર વધી ગયો હતો. સરકારી આંકડા જોતાં બિલકુલ માલૂમ પડે છે. ૧૯૨૦ તથા ૧૯૨૧ની સાલમાં આબકારી ચુનાના આંકડા આ મુજબ છે:

૧ “ નિવેદનના વર્ષ દરમિયાન ... આખા દેશમાં અસહકારીઓ અને બીજા ઉતાવળિયા દારૂનિષેધકો કલાલોના ધંધાને ભારે હાનિ પહોંચાડવામાં ફાળ્યા હતા ... તેથી આ વર્ષમાં હિંદના કેટલાક ભાગોમાં આબકારી આવકમાં ભારે ઘટાડો થયો હતો. પણ પ્રજામાં દારૂનો વાપર ઠીક ઠીક ઘટ્યો એમ માનવાને થોડું કારણ છે. ખરેખર, કેટલાક પ્રાંતોમાંથી તો એમ કહેવાયું છે કે બિનજકાતી વાપર થોડાં વર્ષોમાં નહોતો એટલો બધો વધી ગયો છે.”

(ઇંડિયા, ૧૯૨૧-૨૨; પાનું ૨૨૫-૨૬)

દારના	ગાંભ ધં ના	અફીણના
૧૯૨૦ ૨,૧૨૫	૨૫૨	૩૭૬
૧૯૨૧ ૧,૬૦૫	૧૦૭	૨૩૩

એટલે ઘટાડો અનુક્રમે ૧૦, ૫૭, ૪૦ ટકા થયો !

અને શરાબખોરીના ગુના પણ સારી પેઠે ઘટેલા માલુમ પડે છે:

૧૯૨૦-૨૧	૬,૫૫૨
૧૯૨૧-૨૨	૪,૪૮૫

એટલે ૩૧ ટકા ઓછા થયા !

આ ગુનાનો ઘટાડો આપણી ચળવળ આત્મશુદ્ધિની છે એનો સચોટ પુરાવો છે.^૨

કાયમી ફળ

સરકારે એક બીજો વાંધો કાઢ્યો છે કે ચળવળ શમી જાય એટલે વ્યસની લોકો પાછા વ્યસને વળગે છે; એટલે દારૂનિષેધના સાધન તરીકે આનો ઉપયોગ નથી.^૩ એ ન્યાયે તો જેલક્ષાંસી યોજવા છતાં ગુના નથી અટકતા એટલે એને નકામાં ગણી સરકાર કેમ કાઢી ન નાંખે ?

૨ પરંતુ સરકારને એ સૂજતું નથી યા કબૂલ કરવું નથી. એટલે મુંબઈ સરકારના ૧૯૨૧-૨૨ ના આબકારી ખાતાના નિવેદનમાં આમ લખીને ઉઠાવવાનો એણે પ્રયત્ન કર્યો છે:

“ દેશી દારૂ અને તાકી ૨૦ ટકા ઓછાં વપરાયાં એનું આખું કારણ પીકાંની ચોકી હવું એમ માની શકાતું નથી. કારણકે અરીણમાં પણ એટલો જ ઘટાડો થયો છે અને ગાંભ વગેરેમાં પણ થોડો થયો છે. આ જે ઘટાડો થયો એનું કારણ દારૂનાં પીકાં પરની ચોકી ન હોઈ શકે; એને લીધે તો ઊલટો વધારો થવા કારણ મળત. ચોકીની અસર વધારે કે ઓછી ગમે તેટલી હોય, પરંતુ એ નક્કી ક્ષણિક હતી. બુદ્ધિના પાયા પર નહિ રચાયેલી ચળવળમાંથી બીજા શાની આશા રખાય ? ”

૩ જુઓ મુંબઈ આબકારી નિવેદન, ૧૯૨૧-૨૨; પાનું ૩

અને આપણી પ્રવૃત્તિ તો જલકાંસી જેવી નથી. જલકાંસીને લીધે તો ગુના વધ્યા છે એમ સમાજશાસ્ત્રીઓ ફરિયાદ કરે છે, જ્યારે દારૂનિષેધની પ્રવૃત્તિ શુદ્ધિકર નીવડે છે. તેની અસર સમાજમાંથી નાશ નથી પામતી. ઉપરાંત, એક વર્ષમાં પ્રજાએ કરોડો રૂપિયા બચાવ્યા તથા એટલો દારૂ ન પીધો એ ઓછો ફાયદો છે ? શાંત પહેરાની પદ્ધતિ વિષે કહી શકાય કે—

स्वल्पमप्यस्य धर्मस्य त्रायते महतां भयात् ।

(આ ધર્મનું થોડું સરખું પાલન પણ મહાન ભયમાંથી બચાવે છે.)

હરેકરીતે ફળદાયી આ દારૂનિષેધપદ્ધતિની શક્તિ ભારે છે, પરંતુ તેને આપણી અશાંતિ અને અધીરાઈને લીધે ૧૯૨૧માં ખંધ કરવી પડી. એટલે એ એકમાત્ર ભય ટાળીએ તો આપણને સ્વરાજ્યપ્રાપ્તિ સારું એક ભારે શક્તિશાળી શસ્ત્ર મળ્યું છે એ સિદ્ધ વાત છે.

(ન. જી ૨૯-૬-૧૯૩૦)

મ.

ખંડ ૭

બહેનોને

એક મહાન પ્રબ્લને હલાવવાને સારુ મહાન કારણની જરૂર હોય છે. ગૃહરક્ષા મહાન કારણ છે અને અમેરિકા તેવી મહાન પ્રબ્લ છે.

(અમેરિકાના સ્ત્રીજગતની તાજ વિનાની
રાણી મિસ વીલ્ડર્)

સ્વરાજ એ કાંઈ ખાસ હક નથી, પણ લાયકાત છે.
એ કેળવે જ આવે. એ કેળવવાની સુંદરમાં સુંદર તક
ગાંધીજીએ બહેનોને આપી છે.....પરદેશી કાપડને
મોહ ત્યજી સ્ત્રીઓ આત્મશુદ્ધિ કરે - અને દારૂની
બદીમાંથી પુરુષોને બચાવી તેમની શુદ્ધિ કરે - આ
રીતે ગૃહસંસાર શુદ્ધ થશે, અને સ્વાતંત્ર્યલક્ષ્મી
પ્રસન્નતાથી દેશમાં વિચરશે.

(કાકા કાલેલકર)

ગુજરાતની બહેનો

જ્યારે શ્રી૦ વાસંતી દેવી દાસ, ઊર્મિલા દેવી સેન અને સુનીતિ દેવી પકડાયાં ત્યારે અમદાવાદની કેટલીક બહેનોએ નિશ્ચય કર્યો કે તેમણે સ્વયંસેવકદળમાં ગોઠવાઈ જવું ને જોડયાત્રાનો માર્ગ શોધવો. આ નિશ્ચયને પરિણામે પ્રતિજ્ઞાપત્ર બહેનોની આગળ મૂકવામાં આવ્યાં. પ્રથમ વાત એવી હતી કે પચાસ નામ નોંધાય એટલે યાદી બહાર પાડવી. આ તો મહાસભાની બેઠક પહેલાંની વાત.

દરમિયાન ખંગાળી બહેનો તો છૂટી. સરકારમાં તેઓને સંઘરવાની તાકાત ન હતી. તેથી અમદાવાદની યાદી બહાર પાડવાનું મુલતવી રહ્યું. છતાં સહીઓ તો જરી જ રહી. પરિણામે લગભગ ૧૪૦ સહીઓ થઈ છે, હજુ થયે જાય છે. આમાંની ત્રણ બહેનોને જોડયાત્રાનો ઠીક અનુભવ છે.

પણ સહી થયે શું થયું? એ સહીની પાછળ જે નિશ્ચય મનાયો છે તે અમૂલ્ય છે.

પણ જેમ સહીની કિંમત છે તેમ લેનારની જવાબદારી વધે છે. વળી એ વિચારને ઉત્પન્ન કરનારો હું છું તેથી મારી જવાબદારી વધારેમાં વધારે છે.

જો માત્ર એક સરકારને દૂર કરી બીજી સરકારને દાખલ કરવાની વાત હત તો સ્ત્રીવર્ગને આગળ પડવાની સલાહ હું ન જ આપત. તેવા કામમાં બહુ ગંદકી છે એમ હું બેઈ ચૂક્યો છું.

પણુ આ લડતને અંતે તો રામરાજ્ય, ધર્મરાજ્યની આશા રહેલી છે. આ લડતને અંતે ગરીબોને આશ્રય મળવાની આશા છે. આ લડતને અંતે સ્ત્રીઓને સુરક્ષિત થવાની આશા છે. આ લડતને અંતે હિંદુસ્તાનમાં ભૂખે પીડાતાની ભૂખ ટળવાની આશા રહેલી છે. આ લડતને અંતે રેંટિયાનો પુનરુદ્ધાર થવાની આશા છે. આ લડતને અંતે એક ખીજી કોમો વચ્ચેનાં ઝેર ઓછાં થવાની આશા રહેલી છે. આ લડતને અંતે અસ્પૃશ્ય ગણાતી જાતિની અસ્પૃશ્યતા દૂર થઈ તેઓ પણુ ભાઈ સમાન ગણાવાની આશા છે. આ લડતને અંતે શરાબખાનાં ને શરાબની ટેવ ખંધ થવાની આશા છે. આ લડતને અંતે ખિલાફતની અને ગાયની રક્ષા થવાની આશા છે. આ લડતને અંતે પંજાબનો જખમ રુઝાવાની આશા છે, આ લડતને અંતે આર્યીન સભ્યતાને પોતાનું સ્થાન મળવાની ને દરેક ઘરમાં જેમ ચૂલો છે તેમ કામઘેનુ રેંટિયો દાખલ થવાની આશા રહેલી છે.

આવી જેમાં શુભાશાઓ રહેલી છે તે પ્રવૃત્તિથી સ્ત્રીઓ કેમ વિમુખ રહી શકે? તેથી સ્ત્રીઓને આગળ પડી પોતાનો ભાગ આપવા હું વીનવી રહ્યો છું. તેવી આશાએ જ આખા હિંદુસ્તાનની સ્ત્રીઓમાં ઉત્સાહ આવ્યો જોઈ છે.

છતાં એ ઉત્સાહથી ભોળવાઈ મારે સ્ત્રીઓને જેલ જવાની પણુ સલાહ આપવી ? મને લાગ્યું કે મારાથી ખીજું થઈ જ ન શકે. જો હું ઉત્તેજન ન આપું તો હિંદુસ્તાનની સ્ત્રીઓ ઉપર રહેલી મારી શ્રદ્ધાને ઝાંખપ લાગે. સ્ત્રીઓ વિના યજ્ઞ અધૂરો રહે. જેટલી પુરુષને તેટલી જ સ્ત્રીને નિર્ભયતાની જરૂર છે. એથી મેં વિચાર્યું કે ભલે સ્ત્રીઓ નામ નોંધાવી જેલની વાતની ને જેલના ખ્યાલની ટેવ પાડે. વળી મેં વિચાર્યું કે જો સ્ત્રીઓને જેલના વિચારથી અકળામણ નહિ થાય તો પુરુષનો જેલ જવાનો માર્ગ સીધો થઈ જશે.

પણુ જેમ મારી જવાબદારી છે તેમજ જે બહેનોએ પહેલ કરી છે તેમની છે. નામ નોંધાવ્યાં એટલે હવે બહેનોએ કામ કરતાં

થઈ જવું બેઈશે. શરાબની દુકાનોની ચોકી બહેનો રાખી શકે છે. તેમની ચોકીથી શરાબ પીનારા જરૂર શરમાશે. બહેનો તેવું કામ કરવા ઇચ્છે તો તેઓએ અબ્બાસ સાહેબની જેમ પાટિયાં પહેરવાં બેઈશે, તેઓએ શરાબ પીનારનાં ઘર શોધી તેમને વીનવવા જવું બેઈશે. બહેનોને મારી પ્રથમ સૂચના તો એ છે કે તેઓ શરાબની ચોકીને હમણાં મુલતવી રાખી ખાદી વેચવા નીકળી પડે. શુદ્ધ ખાદી બંધી ખાદીની દુકાનોમાં મળતી નથી. વળી જેઓએ સ્વદેશીને વિચાર નથી કર્યો તેઓ શુદ્ધ ખાદી લેવા દુકાનો પર જતા નથી. તેઓને તો ઘેર જઈને અપાય તો જ તેઓ પહેરે. બહેનોએ બે ખાદી પાસે રાખી હોય તો તેઓ પરદેશી કપડાં કે મિલનાં પણ કપડાં પહેરેલાં હોય તેમને ખાદી દેખાડી લલચાવી શકે છે. તેઓએ ઘેર ઘેર ફરી ખાદી વેચવી બેઈએ. ખાદીની ટોપીઓ સાથે રાખે ને તે પણ વેચે. આમ કરતાં તેઓ નિર્ભય બનશે ને સરકાર તેમને પકડવા લલચાશે. જ્યાં સુધી તેઓના કામની અસર સરકારની મહેસૂલ પર નહિ પડે અથવા બીજી રીતે લોકોનું બેર વધવા તરફ નહિ પડે ત્યાં લગી સરકાર ઓરતોને પકડવાની નથી. અને ઓરતોમાં સંઘશક્તિ વગેરે આવી જાય ત્યાર પછી જ તેઓનું જોલમાં રહેતું વધારે શોભશે.

મારી એવી પણ ઉમેદ છે કે બહેનોએ જે પ્રતિજ્ઞા લીધી છે તેનું તેઓ પૂરું પાલન કરશે. તેઓ શાંતિ રાખશે એમ માનું છું. તેઓ હિંદુ મુસલમાન સર્વની સાથે મહોબત રાખશે એ પણ માનું છું. પણ તેઓ ઘરમાંયે શુદ્ધ ખાદી પહેરશે? તેઓ ભંગી ઢેડને ભાઈ ગણશે? તેઓને એઠો કે ગંદો ખોરાક આપવો બંધ કરશે? તેઓને અડતાં નહિ અલડાય? જે બહેનોએ સહી કરી છે તેમાં બધા વર્ણ આવી જાય છે. તેટલી બહેનો સમજપૂર્વક પોતાની પ્રતિજ્ઞાનું પાલન કરશે તો ૧૪૦માંથી ૧૪૦૦ થતાં ને તેમાંથી ૧૪ લાખ થતાં વખત નહિ લાગે.

(ન. જી. ૧૫-૧-૧૯૨૨)

પહેરો અહેનોનું કામ

૧

જો ગુજરાતી અહેનો આ પુણ્યકાર્ય માથે લે તો આપણે જૂન માસ પહેલાં ગુજરાતમાંથી તો દાડની જકાત કાઢી શકીએ. તેઓએ દરેક જિલ્લામાં જ્યાં જ્યાં દાડનાં પીઠાં છે ત્યાં ત્યાં પહોંચી વળવું જોઈએ. જઈને પ્રથમ તો તેના માલિકોને વીનવવા જોઈએ, ને તે ન માને એટલે પીનારને. અહેનો તો આકરા શખ્દો ન જ વાપરે. ‘તમે અમારા ભાઈ કહેવાઓ, અમારા ભાઈ દાડ ન જ પીએ, વાસ્તે તમે ઈશ્વરનું નામ લઈ દાડ છોડી દો.’ આટલું જ તેમનું ભાષણ હું તો માગું. મારી ખાતરી છે કે ઘણા દાડ પીનારા તો શરમાઈને ચાલ્યા જવાના. કદાચ ન જાય, મર્યાદા ન રાખે ને અહેનોને ગાળો પણ દે. તોયે શું ? અહેનો એટલી ગાળો પણ ભારતવર્ષને ખાતર સાંજે. કોઈ શહેરની અહેનો પહેલ કરશે તો ખીજી ઉપાડી લેશે એવી મારી ખાતરી છે.

(ન. જ. ૨૭-૩-૧૯૨૧)

૨

પારસી ભાઈઓ અને અહેનો રાષ્ટ્રીય ચળવળમાં, ખૂબ ભાગ લેતાં થયાં છે. ભાઈ ગોદરેજો તો તેમનો આખો તિબેરીનો ધંધો દેશને જ સારુ ચલાવવાનું ધારેલું છે. પારસી જીવાનો દાડનાં પીઠાંઓ પર ચોઠી કરવા નીકળી પડ્યા છે. પારસી ગૃહસ્થો ખાદી પહેરવા લાગ્યા છે. હિંદના દાદાની પૌત્રી અહેન પેરીને પગથી માથા

લગી જડી ખાદીનો પોષાક ગ્રહણ કર્યો છે. પારસી બહેનોએ પોતાનાં જવાહીરો તિલકસ્વરાજકંડમાં આપ્યાં છે. પારસી રાજકીય સલાએ તિલકજન્યતિ એમ્પાયર થિયેટરમાં ઊજવી. હવે એક પારસી બહેને દારૂનાં પીઠાંની ચોકીદારીમાં ભાગ લેવાની મુંબઈમાં માગણી કરી છે ને બીજી બહેનોને તેમાં ભાગ લેવા સૂચવે છે. તે બહેન જણાવે છે કે જો બીજી બહેનો પણ આ કામમાં દાખલ થાય તો અત્યારે પીઠાંઓના પહેરાઓની બાબતમાં ખૂનરેજીનો જે ભય રાખવામાં આવે છે તે ઘણું ભાગે દૂર થાય, અને નકારા માણસો પણ પહેરેગીર બને છે એવો જે આરોપ હાલમાં મૂકવામાં આવે છે તેમાંથી પણ આપણે મુક્ત થઈએ. એ બહેનને હું ધન્યવાદ આપું છું. (ન. જ. ૩૧-૭-૧૯૨૧)

૩

આ કામમાં હું બહેનોની મદદ માગું છું. બહેનો દારૂ પીનારના ઘરમાં જાય ને તેમને વીનવે. મેં મુક્તિફોજની બહેનોને આવાં કામ કરતાં ભાળી છે. તેમ જ હિંદી બહેનો કાં ન કરે ? શું હિંદુસ્તાનમાં હિંદુ, મુસલમાન કે પારસી બહેનો આના કરતાં કંઈ ઓછું કરશે ? શું દારૂની બદીમાં ફસાયેલાઓ એમના ભાઈ ઓ નથી ? હું એ દારૂ પીનારાઓને સમજાવવા જઈ તો મારી સાથે કે બીજા પુરુષો સાથે એ કનિયા કરવાના છે. પણ એક સ્ત્રીનું તેઓ અપમાન કે અનાદર નહિ કરે. તમને ન સમજે એવા એ હેવાન નથી. તમારો હાથ અડતાં તે સાનમાં આવશે અને પાછું પગલું ભરશે. અને તમારી આંખમાં પ્રેમ અને અમી વરસતાં હશે એ જોઈને જ આ તો સતી કે કોઈ યોગિની આવી છે એમ તેને થશે અને શરમાઈને દારૂ છોડશે.

તમે બહેનો દારૂ પીનારાઓનાં ઘેરાંછોકરાંઓને ઓળખતાં થશો, એમનાં રખડુ અલણુ છોકરાં સાથે દોસ્તી કરશો, અને તેમની પાસે

ઉપર આલ અને નીચે ધરતી સિવાય કંઈ નથી છતાં તે પીધે રાખે છે તે જ્ઞેશો ત્યારે આ પવિત્ર કાર્ય કરવા માટે પ્રેરાયા વિના રહેશે નહિ.

સરકાર મને જલમાં લઈ જાય તો આ સંદેશો હું બહેનોને માટે મૂકી જઈ છું. ગુજરાતી બહેનો આવી વાતમાં કસાયલી છે. તેમના જેટલી તાલીમ હિંદમાં બીજી કોઈ જગ્યાએ બહેનોને મળી નથી. તેથી મીહુબહેન જે ક્ષેત્ર તૈયાર કરીને બેસી રહેલ છે તે ક્ષેત્રમાં બધી બહેનો ઝંપલાવે.

આ અહિંસક લડાઈમાં પુરુષો કરતાં પણ બહેનો વધારે ભાગ લઈ શકે, કારણ કે સ્ત્રીઓ તો ત્યાગ અને દયાની મૂર્તિ એટલે અહિંસાની મૂર્તિ છે. પુરુષ અહિંસાધર્મ બુદ્ધિથી સમજે છે, જ્યારે સ્ત્રી અહિંસા પીને જ જન્મેલી છે. પુરુષ તો જરાક જેટલી જવાબદારી ભોગવી છૂટી જાય છે, ત્યારે બહેનોને તો ધણીની, બાળકોની અને કુટુંબીઓની સેવા કરવાની રહેલી છે.

પારસીઓએ તો મને તેમના દેવા નીચે કચરી નાંખ્યો છે. તેમણે તેમના પ્રેમપાશમાં મને ગુલામ બનાવી દીધો છે. અને ગુલામને માલિક પાસેથી માગવાનો અધિકાર મળે છે. આ આત્મ-શુદ્ધિના યજ્ઞમાં તમે મને પૈસાથી હુઆડી દેશો કે સ્વયંસેવકો આપશો તેથી મને સંતોષ નથી થવાનો. પણ સંતોષ તો મને ત્યારે જ થશે કે જ્યારે સમસ્ત પારસી કામ આ મારી અરજ સાંભળે અને મીહુબહેન જે કામ કરી રહેલ છે તે કામને પારસી લાઈબહેનો અપનાવી લે.

(ન. જી. ૧૩-૪-૧૯૩૦)

દાંડીની પરિષદમાં

૧૯૨૧માં હું હાથે, કારણ કે મેં માનેલું કે પુરુષો એ કામ બરોબર પાર ઉતારશે. બહેનોનું એ કામ નહિ, તેમાં જોખમ છે, એવી મેં ગણતરી કરેલી. મારી એ ગણતરી ભૂલભરેલી નીવડી. જોખમ તો વધુમાં વધુ બહેનો ઉઠાવતી આવી છે. સંસાર ચાલે છે કારણ કે બહેનો ભારે જોખમ ઉઠાવે છે. આથી મેં '૨૧ માં બહેનોને અન્યાય કર્યો, તેમની શક્તિમાં અશ્રદ્ધા દર્શાવી, અને પુરુષોને ચોક્કસ કામ સોંપ્યું. પરદેશી કાપડની દુકાનો ઉપર, દારનાં પીઠાં ઉપર '૨૧ માં ધમધોકાર ચોક્કસ ચાલી, કેટલીક જગાએ સચોટ અસર થઈ. પણ પુરુષો જરા ભૂલ કરે, જરા બળાત્કાર કરે એટલે બધું ધૂળ મળે. ધમકીયાં ક્યાં સુધી નભે? મારે તો શાંતિથી કામ કરવું છે, સામા માણસને ડરાવીને નહિ, હૃદયપલટા કરાવી મારે કામ કરવું છે. એવો હૃદયપલટો સારામાં સારી રીતે બહેનો જ કરાવી શકે. પુરુષો ચોક્કસ કરતાં કદાચ મિજબાન ગુમાવે, ગાળો દે, બળાત્કાર કરે એવું બને; પણ બહેનો માટે તો એવું કદી કદપી પણ ન શકાય. ઇતિહાસે કદી પણ બહેનોને હિંસા કરતી નથી બતાવી. તેણે તો તેને હિંમતે સહનશીલ જ ચીતરી છે. અને આપણું યુદ્ધ કંઈ શસ્ત્રોનું નથી, શાંતિનું છે. અને શાંતિ તો

અહેનોનો સ્વધર્મ છે. તેમાં તે સહેલાઈથી ગાળ શકે, પુરુષો કરતાં વધુ શોભી શકે. મીઠાનો કર જતાં છ કરોડ બચશે. પલ્લુ અહેનો તો દારૂના ૨૫ કરોડ અને પરદેશી કાપડના ૬૦ કરોડ, આમ મીઠું, દારૂ અને કાપડના કુલ ૯૧ કરોડમાંથી ૮૫ કરોડ જેટલા બચાવી શકશે. આટલું આપણે બચાવીએ એટલે સ્વરાજ મળ્યું જ છે એ વિશે મને સંદેહ નથી. હું જાતી ઠોઠી કહી શકું છું કે તેમ થાય તો સ્વરાજ દૂર નથી. આમ મારે અહેનોની મદદથી સ્વરાજ લેવું છે. શાંતિનો સંગ્રામ તેમનો ધલાકો છે. બીજાના હૃદયમાં પેસવાનું અને તેને પિગળાવવાનું કામ અહેનો જ સારામાં સારી રીતે કરી શકે. એથી પરદેશી કાપડનો બહિષ્કાર કરાવવાનું અને દારૂ તાડી છોડાવવાનું કામ ઉપાડી લેવા અહેનોને મેં વી-નવી છે.

(' બારડોલી સત્યાગ્રહ ' : ૧૬-૪-૧૯૩૦)

બહેનો પ્રત્યે

૧

કેટલીક બહેનો સવિનય ભંગમાં ભાગ લેવાને અત્યંત અધીરો થઈ રહી છે. એમની અધીરાઈ મને ગમે છે. જ્યારથી હું વિચાર કરતો થયો છું ત્યારથી સમજતો આવ્યો છું કે સ્ત્રીઓની ઉન્નતિ વિના હિન્દુસ્તાન કદી શુદ્ધ સ્વરાજ નહિ ભોગવી શકે. તેથી મારી દરેક પ્રવૃત્તિમાં એવી ગોઠવણ રહેલી જ હોય છે કે જેથી સ્ત્રીઓ ધરે છે તો પુરુષના જેટલો જ ભાગ લઈ શકે.

હિન્દુસ્તાનની અસંખ્ય સ્ત્રીઓ અભણ છે એનું મને પૂરતું જ્ઞાન હોવાથી ભણતરનો અભાવ હોવા છતાં તેઓ પોતાનું સ્થાન કઈ રીતે પામી શકે એ વિચારમાંથી જ કેળવણી વિષેના મેં માનેલા સિદ્ધાંતો ઉદ્ભવ્યા છે; અને તેમાંથી જ સ્વરાજ મેળવવાનાં સાધનો ઘડાયાં છે. હવે તો હું એમ દાવો કરીને કહી શકું છું કે હિન્દુસ્તાનની બહેનો ધારે તો પુરુષોના કરતાં વધારે ક્ષણો ભરી શકે એવી આ લડત ગોઠવાયેલી છે. ખાદીની આખી પ્રવૃત્તિ બહેનોને આધીન છે. તેઓ પોતાનો સહકાર ન આપે તો એ પ્રવૃત્તિ આજે બેસી જાય. પુરુષો જેટલા ખાદીપ્રવૃત્તિને નભાવી રહ્યા છે તેના કરતાં ઓછામાં ઓછી પાંચગણી સંખ્યા બહેનોની છે. ખરું જોતાં તો દસગણી માનવી જોઈએ, કેમકે આઠ કલાક ચાલતી એક સાળને સારું દસ બહેનો કામ કરતી હોવી જોઈએ. સાળોને સૂતર પૂરું પાડવામાં પુરુષોનો હિસ્સો ઘણો જ થોડો છે એ સૌ કોઈ જાણે.

છે, પણ ખાદીપ્રવૃત્તિનાં બીજાં અંગમાં ઠીક સંખ્યામાં સ્ત્રીઓ પણ ભાગ આપી રહી છે. સાળ તો ઘણી સ્ત્રીઓ ચલાવે જ છે. એટલે ખાદીને વિષે તો સિદ્ધ થઈ ચૂક્યું છે કે એ પ્રવૃત્તિ કેવળ બહેનોને જ આધીન છે, અને એ પ્રવૃત્તિને લીધે જ હિંદુસ્તાનના ઇતિહાસમાં કદી નહિ થયેલી એવી અને કોઈની કલ્પનામાં કદી નહિ આવેલી એવી પ્રગતિ બહેનોએ કરેલી છે. મારી આખા હિંદુસ્તાનની ત્રણ વખતની પ્રદક્ષિણામાં હું એ જ બેઠું શક્યો અને આજે ગુજરાતમાં ફર્ય કરતાં પણ એ જ બેઠું છું; તે એટલે સુધી કે આપણે ત્રિરાશિની જેમ હિસાબ કરી શકીએ. એટલે કે જેટલે અંશે જ્યાં રેંટિયો ચાલ્યો છે તેટલે અંશે ત્યાં સ્ત્રીઓમાં જન્યુતિ થયેલી છે.

આમ વિચાર કરતાં અને બહેનોની સવિનય ભંગમાં ભાગ લેવાની અધીરાઈને વિચાર કરતાં મને તો એમ લાગ્યું છે કે બે બહેનો ખરેખર બેખમમાં ઊતરવા ઇચ્છતી હોય, હિંદુસ્તાનના જ નહિ પણ જગતના ઇતિહાસ ઉપર પોતાની છાપ પાડવા ઇચ્છતી હોય, હિંદુસ્તાનની સભ્યતાનો પુનરુદ્ધાર કરવા ઇચ્છતી હોય તો તેમણે પોતાનું કંઈક વિશેષ ક્ષેત્ર શોધી લેવું જોઈએ. આ દૃષ્ટિએ હવે વિચાર કરીએ. સવિનય ભંગમાં બહેનો આવવાને ઇચ્છે ત્યારે થોડા જ દિવસમાં આવી શકશે. પણ નવું ક્ષેત્ર શોધ્યા પછી બહેનોને મીઠાના કાયદાના સવિનય ભંગમાં નોતરવામાં મને મુદ્દલ રસ નથી આવતો. બહેનો તેમાં આવશે તે પણ પુરુષોમાં ખોવાઈ જશે. કેમકે મારી હિમેદ તો એવી છે કે ઠેકઠેકાણે પુરુષોનાં દળ ઉભરાઈ જઈશે. એટલી સંખ્યામાં બહેનો નીકળી પડે એમ હું માનતો નથી. અને નીકળી પડે તો બહેનોને કે ભાઈઓને કંઈ કરવાપણું નહિ રહે, અને મીઠાનો કર નાખૂદ થશે. જેમજેમ વિચાર કરતો જઈ છું તેમ તેમ મીઠાનો કર દૂર કરાવવામાં આપણને બહુ તકલીફ ન પડતી જોઈએ એમ લાગે છે. પણ મીઠાના કરતાં ઘણું અઘરું કામ

મઘપાનનિષેધનું છે. એ પુરુષની હાર હું કબૂલ કરવાને ઇચ્છું છું. ૧૯૨૧ની સાલમાં પુરુષો પીઠાની ચોકી કરતા હતા, પણ મારે તે બંધ કરવી પડી. કેમકે ઠેકઠેકાણે પુરુષોએ ભૂલ કરી હતી. પીઠા બળાત્કારે બંધ નથી કરાવવાં. એમ કરાવવામાં પ્રજાશક્તિ વધતી નથી. આપણો ખરો જય પથ્થર જેવી છાતીવાળા પીઠાના માલેકોનાં હૃદય પિગળાવવામાં અને મઘપાન કરનારાં આપણાં ગાંડાં ભાઈ-બહેનોનાં હૃદય ઉપર અસર પહોંચાડવામાં રહેલ છે. આ લોકોનાં હૃદયનું પરિવર્તન કરવું મને લાગે છે કે સ્ત્રીઓનું ખાસ ક્ષેત્ર છે અથવા તેને ખાસ ક્ષેત્ર કરી શકે છે. હૃદયનું સામ્રાજ્ય જેટલા વેગથી સ્ત્રી મેળવી શકે છે તેટલા વેગથી પુરુષ નથી મેળવી શકતો એમ ઇતિહાસ પુરવાર કરે છે. આ મઘપાનનિષેધનું કામ ઇચ્છે તો સ્ત્રીઓ આજે ઉપાડી લે. તેને વિષે કદ્દપના આ છે:

૧. સારી એટલે ઘડાયેલી સ્ત્રીઓ ઠેકઠેકાણે સત્યાગ્રહ દળ બનાવે અને તેઓ એકલી પીઠાંવાળાઓની પાસે ડેમોનસ્ટ્રેશન લઈ જાય અને તેમને આ ધંધો છોડી દેવા વીનવે.

૨. શરાબ પીનારાઓને ઘેર પહોંચે અને પીઠાંની પાસે પણ ઊભી રહે, ભજનકીર્તન કરે અને શરાબની દુકાને જનારાઓને બળમાં ફસાતા રોકે.

આ કામ ઘણી સ્ત્રીઓ ઊલટથી લઈ લે તો ઘણા થોડા સમયની અંદર પાર પડી શકે તેવું છે, અને એકવાર આરંભ થઈ જાય તો શરાબનાં પીઠાં કાયદેસર બંધ થવામાં ઢીલ ન જ થાય. અને શરાબનાં પીઠાં બંધ થયાં, અફીણની દુકાનો બંધ થઈ, એટલે પ્રજાના રૂપ કરોડ રૂપિયા બચ્યા. પચીસ કરોડનું મહેસૂલ બીજી રીતે હિન્દુસ્તાનમાંથી નીકળી શકે એમ છે. તેથી પરિણામ એક જ આવે. તે એ કે લશ્કરી ખર્ચ અને દીવાની ખર્ચમાં પણ ઘણો ઘટાડો થાય, અને તે ઘટાડો એટલે સુધી થવો ભોઈએ કે નથી

રાજ્યનીતિનું રૂપ જ બદલાઈ જાય. આજની નીતિ પ્રજાના અવિશ્વાસ ઉપર રચાયેલી છે. કાલની નીતિ પ્રજાના વિશ્વાસ ઉપર રચાશે. પ્રજાના વિશ્વાસ ઉપર રચાયેલી નીતિમાં ન હોય મોટું ધૂપી પોલિસનું ખાતું, ન હોય મોટું લશ્કરી ખાતું.

પણ આ પ્રપંચમાં હું બહેનોને શું ઉતારું? અત્યારે તો એક બીજા ક્ષેત્રની વાત ચર્ચા વિના હું બહેનોની પાસે મધપાન-નિષેધનું જ ક્ષેત્ર રજૂ કરું છું. આ કામ કરવાને ગુજરાત સૌથી બધારે સારું ક્ષેત્ર છે એમ હું માનું છું. એ ક્ષેત્ર તૈયાર કરનારી શરીરે ક્ષીણ એવી પારસણ છે મીઠુંબહેન પિટીટ. અને આ ક્ષેત્રની શોધ પણ તેનું અલૌકિક કામ જોઈને જ મને સૂઝી છે. એટલે કરવાનું માત્ર આટલું જ રહે છે: મીઠુંબહેનની પ્રવૃત્તિને સોએ ગુણી નાંખવી. એટલે સો બહેનોએ તૈયાર થવું એમ નહિ, પણ બહેનો અસંખ્ય તૈયાર થાય અને પ્રવૃત્તિ સોગણી એટલે અસંખ્યગણી વધારે ચાલે. જે ઢબથી હાલ કામ ચાલી રહ્યું છે તેમાં થોડો ફેરફાર થાય, પુરુષમાત્ર તેમાંથી ખસી જાય. બહેનોનું ચીંધેલું જ કામ તેઓ કરે. પણ મુખ્ય કામ ચોકીનું, લોકોને વીનવવાનું, આજીજી કરવાનું, પોકાવાળાની પાસે ડેપ્યુટેશન લઈજવાનું તો ફેવળ બહેનોનું જ છે.

મેં આ કદપનાનું માત્ર દિગ્દર્શન જ કરાવેલું છે. એમાં હકીકતો ભરી શકાય એમ છે. હું ઇચ્છું છું કે બહેનો આમાં પહેલ કરે, અને ચાલતી પ્રવૃત્તિમાં આ ધોધ પણ એટલા વેગથી છોડે કે જેથી પ્રજા હાલી જાય અને સરકાર પણ હાલી જાય,

(ન. જી. ૬-૪-૧૯૩૦)

૨

આ શહેર (વલસાડ) તો સુધરેલું કહેવાય. તમારે ત્યાં ૪૫ હજારની તાડી વેચાય છે એ સુધારાની નિશાની છે એ મારે કબૂલ

કરવું જોઈએ. તો પણ મારા જેવો માણસ, જે સ્વરાજ માટે અધીરો થઈ રહેલો છે, જે મીઠાનો કર કઢાવવા અધીરો થઈ રહ્યો છે, જે સરકારનું જંગલીપણું બંધ કરાવવા અધીરો થઈ રહ્યો છે, એને આવા સુધરેલા શહેરે પણ અત્યારે ન બોલાવવો જોઈએ એમ મારે અદ્યપૂર્વક કહેવું જોઈએ.

તમે દારૂતાડી કાઢવા શું કર્યું છે ? અહીંની બહેનો તો સુધરેલા છે. મેં ઉપર સુધારો કહ્યો તેવી સુધરેલી નહિ ! તેઓ મધુર સ્વરથી ગીતો ગાય છે. તેઓ જો પોતાનાં મધુર ભજનો દારૂ પીનારાઓને સંભળાવે તો સુંદર અસર થાય. આજે ચોરપાડ, જલાલપુર અને તળ સુરતમાં બહેનો એ રીતે ભારે અસર નિપજાવી રહી છે. પીઠાંવાળાઓને પોતાનો રોજગાર નહિ ચાલે તો શું થશે એની ચિંતા થાય છે. તેમને ભાઈઓ જઈને મળે અને કહે કે બીજો ધંધો કરો તો જતાવીએ. કાલે કરાડીમાં ચાર પારસી ભાઈઓ મારી પાસે આવ્યા હતા. તેઓ કહેવા લાગ્યા, ‘હવે એ મહિના રહ્યા છે તેટલો વખત તાડીનો ધંધો કરી લેવા દો.’ મેં તેમની સાથે થોડો વિનોદ કરી લઈ તેમને કહ્યું : ‘અત્યારે દેશમાં છોળ ભાડી છે ત્યારે તમારા ધંધાને ખાતર શું હું લોકોને એમ વીનવું કે તાડી ન છોડજો ?’ તેઓ કહે : ‘એમ તો નહિ. પણ પિકેટિંગ શા માટે કરો છો ?’ ‘જો પિકેટિંગ કરવાથી લોકો શરમાઈ પાછા જતા હોય તો હું એમ ન કરું ?’ મેં એમને પૂછ્યું, ‘કોઈ સ્ત્રી તમારા ઉપર કે પીનારા ઉપર ભેરજીવન કરે છે ?’ તેમણે કબૂલ કર્યું : ‘એમ તો ન કહેવાય.’

ચોંકી બધી જગાએ બહેનો જ કરે છે, અને એનું પરિણામ સરસ આવે છે. અહીં આટલી બહેનો બેઠી છે તે બધી જો એ પ્રમાણે કામ કરે તો તેઓ ચોવીસ કલાકમાં પીઠાં બંધ કરાવી શકે. ગમે તેવો દારૂડિયો હોય તોપણ તમારો બહેનોનો પ્રેમ એ કેમ ઠેલી શકે ?

તમે એમની પાસે જઈ દીન ભાવે કહો: ‘ભાઈઓ, આમ શું કરો છો?’ એવી વિનવણીથી પીનારાઓ સુધરશે અને પીઠાંવાળાઓ પણ સુધરશે. લોકો બળાત્કાર સહન ન કરી શકે, પણ તમે એમને પ્રેમથી નવડાવો તો એ પ્રેમરસની પાસે એમને દાડનો રસ જરૂર સુકાશે. શ્રીમદ્-ભગવદ્ગીતામાં કહ્યું છે કે ઉપવાસી માણસના વિષય ઓછા થાય છે પણ તેનો રસ જતો નથી. તે તો ઈશ્વરની પ્રસાદી ઊતરે ત્યારે જ જાય. તમારો પ્રેમ એ પ્રભુની પ્રસાદી છે. એનાથી પીનારને દાડ વિષેથી રસ ઊડી જશે એ વિષે મને સંદેહ નથી. જો તમે કંઈક ખરેખર કરવા માગતાં હો તો તમારે ત્યાં જે તાડીનાં ને દાડનાં પીઠાં કે માંડવા છે તે ઈધ કરજો. ખજૂરાં હોય તેટલાંને નાશ કરજો.

(ન. જી. ૪-૫-૧૯૩૦)

ગુજરાત સ્ત્રીપરિષદ

દાંડીમાં તા. ૧૩મી એપ્રિલ ને રવિવારે સ્ત્રીઓની પરિષદ થઈ અને પછી ૧૬મીએ વેજલપુરમાં બીજી થઈ. પહેલીમાં મેં સોએક બહેનોની આશા રાખી હતી તેને બદલે હજાર થઈ, અને બીજીમાં તો માત્ર અમદાવાદથી અને મુંબઈથી કેટલીક બહેનો આવવાની હતી તેમને જ મળવાનું હતું. સુરત જિલ્લાની બહેનો આ વાત જાણતી હતી, એટલે દાંડીના કરતાં પણ વેજલપુરમાં વધારે બહેનોએ હાજરી આપી. તેથી આ બીજી પરિષદ થઈ.

નીચે પ્રમાણે ઠરાવો દાંડીમાં પસાર થયા:

“૧. દાંડીમાં તા. ૧૩મી એપ્રિલને દિવસે મળેલી ગુજરાતની સ્ત્રીપરિષદ ગાંધીજીનું વ્યાખ્યાન સાંભળ્યા પછી એવો ઠરાવ કરે છે કે હાજર રહેલી સ્ત્રીઓ દારૂનાં અને તાડીનાં પીઠાંની ચોકી કરશે, એટલે કે પીઠાંના માલિકાને પોતાનો આ ધંધો ખંધ કરવા વીનવશે અને દારૂતાડી પીનાઓને આ રાક્ષસી વ્યસન છોડવા પણ વીનવશે. અને એ જ પ્રમાણે વિદેશી વસ્ત્રોની દુકાનવાળાઓને વિદેશી વસ્ત્રોનો વેપાર ખંધ કરવા અને વિદેશી વસ્ત્ર લેનારને તે છોડવા વીનવશે અને તે અર્થે દુકાનોની ચોકી કરશે.

“આ પરિષદ માને છે કે વિદેશી વસ્ત્રનો બહિષ્કાર ખાદીની મારફતે જ થઈ શકે, તેથી હાજર રહેલી સ્ત્રીઓ હવે પછી ખાદીનો જ ઉપયોગ કરશે અને પોતે રોજ બને ત્યાં લગી સૂતર કાંતશે, રૂ પીંજશે અને કાંતવા લગીની બધી ક્રિયાઓ શીખી લેશે અને

કરશે, અને પોતાના પાડોશમાં રહેતાં બહેનો અને ભાઈઓમાં સૂતર કાંતવા લગીની બધી ક્રિયાઓ શીખી લેવાનો અને કરવાનો પ્રચાર કરશે.

“ ૨. આ પ્રવૃત્તિને અંગે આ પરિષદ નીચેની બહેનોની કાર્ય-વાહક સમિતિ નીમે છે; એ સમિતિને આ પ્રવૃત્તિને અંગે ધારાધારણ બનાવવાનો ને તેમાં સુધારાવધારા કરવાનો અધિકાર આપે છે, અને સમિતિમાં બીજી બહેનોને ઉમેરવાનો પણ અધિકાર આપે છે:

૧. મિસિસ તૈયબજી પ્રમુખ

૨. શ્રીમતી મીડુબહેન પિટીટ મંત્રી

સભ્યાઓ

૩. શ્રી. મણિબહેન પટેલ

૪. ,, રોહિણી દેસાઈ

૫. ,, ચંદુબહેન

આ પરિષદ આશા રાખે છે કે ગુજરાતની બહેનો આ પ્રવૃત્તિ વધાવી લેશે અને તેમાં ભાગ લેશે.”

વેન્જલપુરમાં એ જ ઠરાવો પસાર થયા, પણ પહેલા ઠરાવના એ વિભાગ પાડવામાં આવ્યા. મધ્યપાનનિષેધના અને ખાદી મારફત વિદેશી વસ્ત્રના બહિષ્કારના એમ એ ભાગ નોખા પાડ્યા, જેથી એકને જ માનનારી બહેનો તેની જ ઉપર મત આપે. બીજી પરિષદમાં સમિતિમાં ત્રણ નામો ઉમેરાયાં:

શ્રી. શારદાબહેન સુમંત મહેતા

શ્રી. સવિતાબહેન ત્રિવેદી

શ્રી. સુરજબહેન મણિલાલ

આ મતની કિંમત બહુ આંકવાની નથી. સભામાં એક પણ ઠરાવનો વિરોધ નથી થયો એટલી એની કિંમત છે; એટલે કે હાજર રહેલી સ્ત્રીઓ એ ઠરાવનો અમલ કરવા તૈયાર ન હોય છતાં

તેની વસ્તુને પસંદ કરતી હતી. આ ખંને પરિષદમાં ગામડાંની બહેનોની સંખ્યા વધારે હતી. આ વખતની લડત ગામડાંની જ વિશેષ છે. ગામડાંની જગૃતિ આશ્ચર્યજનક છે. અને આ શુભ ચિહ્ન છે. નિમક, વિદેશી વસ્ત્રો બહિષ્કાર અને મદ્યપાનનિષેધ એ ત્રણ વસ્તુ ગામડિયાઓને અર્થે વિશેષ છે. તેમાંય સ્ત્રીઓનો લાભ વિશેષ સમાયેલો છે.

આ ઠરાવોની પાછળ થોડીક બહેનો પણ પ્રાણપથારી કરવા તૈયાર હશે તો તે આગળ આવશે. એમ નહિ હોય તો પરિષદ અધૂરી રહેલી ગણાશે. પરિષદમાં થયેલી સ્ત્રીઓની હાજરી કામ લેનાર હોય તો સ્ત્રીઓની કામ આપવાની તૈયારી સૂચવે છે.

પ્રત્યેક સંસ્થાનો પ્રાણ તેની કાર્યવાહક સમિતિ હોય છે. એટલે સમિતિમાં જે બહેનોએ પોતાનાં નામ આપ્યાં છે તે બહેનોની ધગશ, તપશ્ચર્યા અને કાર્યકુશળતા ઉપર કાર્યની સફળતાનો આધાર છે.

મીઠુબહેન પિટીટે તો કાર્યનો આરંભ ઘણા વેગથી કરી દીધો છે. તેમના વર્ણુન પ્રમાણે શરાબ પીનારા હોંશેહોંશે તાડીનાં માટલાં લાંગી નાંખે છે. સુરતમાં શરાબ પીનારા હબરો પોતાની નાતમાં શરાબ નહિ પીવાના ઠરાવો કરવા લાગ્યા છે.

સ્ત્રીઓમાં આત્મવિશ્વાસ આવી જાય, શ્રદ્ધા જામે તો જે ભય રાખવામાં આવે છે તેને સારુ કંઈ કારણ નથી એમ બહેનો અનુભવી લેશે. મનુષ્યમાત્રમાં રામ અને રાવણ વસે છે. જે સ્ત્રીઓમાં રહેલા રામની મારફતે સ્ત્રીઓ કામ લે તો મનુષ્યમાં રહેલો રાવણ જોર ન જ કરી શકે. સ્ત્રીઓના કરતાં પુરુષોમાં રામ મોટો જગે છે. જોને રામ રાખે તેને કાણ ચાખે ? જેની ઉપર રામ રૂઠે તેને કાણ રાખે ?

મઘપાનનિષેધના કામમાં પ્રથમની બીક ચાલી જાય પછી તે સહેલું થઈ પડે છે, કેમકે તેમાં માત્ર ચોકી કરવાનું હોય છે. પીનારા દુષ્ટ નથી હોતા, બોળા હોય છે. પીનારાનો પીવામાં સ્વાર્થ નથી. એ સમજે એટલે શરાબ છોડી દે. પીઠાવાળાનો સ્વાર્થ હોય પણ તે જાણે છે કે એ વેપાર ગંદી વસ્તુ છે.

પણ વિદેશી વસ્ત્રનો બહિષ્કાર કઠણ વસ્તુ છે. અને વળી તેનાં બે અંગ છે: બહિષ્કાર અને ખાદીઉત્પન્ન. બહિષ્કારના કામમાં બહુ ઉઘમની જરૂર નથી રહેતી. બહિષ્કારના કામમાં થોડી સેવિકા-ઓથી ચાલે. ખાદીઉત્પન્નમાં હજારો અથવા લાખોને નિયમિત રીતે ઉઘમ કરવાનો રહ્યો. એટલે તેમાંથી સંગઠન, યોજના ઇત્યાદિ શક્તિ પેદા થઈ શકે. પણ આ કામ ધીમું છે, એમાં બુદ્ધિશક્તિ, શ્રદ્ધા એટલે હૃદય બેઠે. એમાં કરોડો બહેનોના દષ્ટ અને અદષ્ટ સંબંધમાં આવવાનું રહ્યું છે, એમાં શહેરો અને ગામોનું શુદ્ધ અનુસંધાન છે. અને આ સાધનથી હિંદુસ્તાનની જરૂરિયાત પૂરતી ખાદી અદ્ય કાળમાં પેદા થઈ શકે. એ પેદા કરવાનાં બધાં સાધન આપણી પાસે પડ્યાં છે. તે ઉત્પન્ન કરવા પૂરતો હુન્નર આપણી પાસે છે. માત્ર કાર્યકર્તા નથી. તે બહેનોએ પેદા કરવાના છે. એ તો તો જ પેદા થાય જો બહેનો પોતે લોઢવા, પીંજવા, કાંતવાની કળા શીખી લઈ સ્ત્રીપુરુષ બધામાં એનો પ્રચાર કરે.

મજદૂર બે પરિષદોમાં ઠરાવો પસાર કરી ગુજરાતની બહેનોએ જવાબદારી લીધી છે, અને તેમની વતી બેગમ અમીના તૈયબજી અને તેમની સમિતિએ બોલે ઉઠાવ્યો છે.

ઈશ્વર તેમને શક્તિ બક્ષે.

(ન. જી. તા. ૨૦-૪-૧૯૩૦)

જોખમ

૧

એક બહેન લખે છે કે પિકેટિંગથી કલહ વધવાનો સંભવ છે. તેના કરતાં તો સ્વદેશીપ્રચાર જ બસ થવો જોઈએ. મારા નમ્ર અભિપ્રાય પ્રમાણે અંતેની જરૂર છે. પુરુષોના વચ્ચે આવ્યા વિના બહેનો મારફતે જ ચોક્કી થાય તો કલહ ન જ થાય. બહેનોમાં સહનશક્તિ ને ધીરજ હોવાં જોઈએ. આ ચોક્કીનો અર્થ દબાણ નથી પણ વિનય છે, પ્રાર્થના છે. અને પ્રાર્થના તો બધી કોમોને કરી શકાય. મહોદ્દે મહોદ્દે સભા ભરવી, સરઘસ કાઢવાં, નાતોમાં ઠરાવ કરવા, ભજન કરતા નીકળવું વગેરે ચોક્કીની યોજનામાં સમાઈ જાય છે. ચોક્કીનો એવો અર્થ તો છે જ નહિ કે કોઈને જોરથી અટકાવવાના છે. બાકી ખરી વાત એ તો છે જ કે બહિષ્કાર કરવો હોય તો ખાદી ઉત્પન્ન કરવી. ભલે જે બહેનને ચોક્કીનો ભય હોય તે પીંજે, કાંતે ને તેનું વાતાવરણ તૈયાર કરે.

(ન. જી. ૨૭-૪-૧૯૩૦)

૨

એક બહેને કહ્યું, “ અમે ગમે તે ભોગ આપવા તત્પર છીએ. પણ અમારી ઉપર અત્યાચાર થાય તો શું કરવું ?

આનો પૂ. ગાંધીજીએ ખૂબ મનનીય જવાબ આપ્યો. તેમણે જણાવ્યું; “ભાઈ હુમલો કરશે? અને ચોક્કી કરવા કંઈ એક બહેન નથી જવાની. ત્યાં તો સંઘજવાનો છે. એટલે એ ભય રાખવાની જરૂર નથી. છતાં માની લઈએ કે પુરુષો તોફાન કરે તોય અત્યાચારની અંતિમ હદે તો તે ન જ જાય. અને એમ છતાં ધારો કે ગાળો દે, મારે તો તે સહન કરવું. તમે મૂંગે મોઢે એ સહન કરશો તો માની લેજો કે તે દિવસે દાડ ગયો, અને તમને ગાળો દેનાર, મારનાર ભાઈ પણ બદલાઈ જઈ શુદ્ધ બન્યો. ઈશ્વર ઉપર શ્રદ્ધા રાખો તો આમ બનવું તદ્દન સુલભ છે. ઈશ્વર બચાવી લેશે એવી અડગ શ્રદ્ધા રાખો, ગાળો ન ખાવી પડે કે માર ન ખાવો પડે એવી ખોળાધરી પણ હું ન આપી શકું. તમારે દુઃખ સહન કરવા અવશ્ય હિંમત કેળવવી પડશે. બાકી દાડડિયો ઢીકો મારવા પ્રયત્ન કરે તો તે તેનો છેલ્લો ઢીકો છે એમ અવશ્ય શ્રદ્ધાપૂર્વક માનજો અને તે ઢીકો ભાઈનો છે એમ ગણી લેજો. આટલું હૃદયબળ બતાવવા જે બહેનો તૈયાર હોય તે જ બહાર પડજો.”

(ખારડોલી સત્યાગ્રહ : ૧૬-૪-૧૯૩૦)

ખંડ ૮

સુરત જિલ્લાની દારૂનિષેધપ્રવૃત્તિ

“ આખા પ્રદેશમાં તે ફેલાઈ ગઈ.....પરંતુ મુશ્કેલી એ આવી કે દારૂના ધંધાને હજી કાયદાનું રક્ષણ મળેલું હતું. ”

(“ પ્રોહિબિશન ઇન ધી યુનાઈટેડ સ્ટેટ્સ ” પાનું ૨૩)

જીવન પ્રવેશ

ધીરે ધીરે મઘને ત્રીસ અનુયાયી મળ્યા. તે સૌએ મળી રોગી લોકો માટે અને અનાથ અપંગ લોકો માટે એક ધર્મશાળા સ્થાપન કરી, આસપાસના ગામના રસ્તા સાફ કર્યા, નાના પૂલો બાંધ્યા, તળાવ બોધ્યાં, અને એવાં બીજાં લોકોપયોગી કામો કર્યા. આ ઉપરાંત તેઓ પોતાના પરગણાના લોકોને પંચશીલનો ઉપદેશ કરતા. આ તેમના કૃત્યનું આખા પરગણા ઉપર એવું પરિણામ થયું કે થોડા અપવાદ બાદ કરતાં ત્યાંના બધા લોક સદાચારો બન્યા. દારૂના પીઠાવાળાને પોતાની દુકાનો બંધ કરવી પડી, અને ત્યાંના ગ્રામભોજક (ન્યાય અને વસૂલી કામદાર) ને દાંડના રૂપમાં ઘણી જ મોટી પ્રાપ્તિ થતી, તે નહિ જેવી થઈ ગઈ.

(“ બુદ્ધદીક્ષાસારસ ગ્રંથ ” પાનું ૨૩)

મંડાણ

શ્રીમતી મીહુબહેન પિટીટના સાહસથી સુરત જિલ્લાને સારુ મદ્યપાનનિષેધ મંડળ સ્થાપવામાં આવ્યું છે તેની નોંધ તેમણે મોકલી છે, જે નીચે પ્રમાણે છે:

“ સુરત વિભાગમાં (દેશી રાજ્યો સાથે) મદ્યપાનનિષેધક પ્રવૃત્તિ હાથ ધરવા તા. ૩૦-૮-૨૮ ને રોજ રા. બ. ભીમભાઈ નાયકના પ્રમુખપણા હેઠળ સુરત જિલ્લા સમિતિની ઓફિસમાં મળેલી સભાએ નીચે પ્રમાણેનું મંડળ સ્થાપ્યું છે, અને કામચલાઉ અધિકારીઓ તથા બંધારણ મંજૂર રાખવામાં આવ્યાં છે.

પ્રમુખ : શ્રી. વલ્લભભાઈ ઝવેરભાઈ પટેલ (બારડોલી)
ઉપપ્રમુખ : રા. બ. ભીમભાઈ નાયક (સુરત), શ્રી. દયાળજી નાનુભાઈ (સુરત) ડો. સુમંત મહેતા (સુરત) મંત્રીઓ : શ્રીમતી મીહુબહેન પિટીટ (બારડોલી), શ્રી. કનૈયાલાલ નાનાભાઈ દેસાઈ (સુરત), શ્રી. કુંવરજી વિક્રમભાઈ મહેતા (સુરત) ખજાનચી : શ્રી. છોટુભાઈ ભાઈદાસ મારફતિયા (સુરત) કાર્યવાહક મંડળ : શ્રી. કેશવભાઈ ગણેશજી પટેલ (વાલોડ), શ્રી. ચુનીલાલ સાંકળેશ્વર મહેતા (વેડછી), શ્રી. જીગતરામ દવે (બારડોલી), શ્રી. કલ્યાણજી

વિકૃલભાઈ (ખારડોલી), શ્રી. ખુશાલભાઈ મોરારજી (ખારડોલી), ડૉ. કરસુખ વી. હોરા (સુરત), શ્રી. રતિલાલ લલ્લુભાઈ દેશાઈ (સુરત), શ્રી. ચીમનલાલ છ. ચીનાઈ (સુરત), ડૉ. ચંપકલાલ જે. ઘિયા (સુરત), શ્રી. જીવજી દુર્લભભાઈ, શ્રી. છીમાભાઈ, દુર્લભભાઈ, શ્રી. પરભુભાઈ દયાળજી (સાંધિયેર-ઓરપાડ), શ્રી. ગોપાળ હરિ (સરસ-ઓરપાડ), શ્રી. પ્રેમશંકર કેશવરામ ભટ્ટ (માંડવી), શ્રી. ગોપાળદાસ અંબાઈદાસ (માંડવી), શ્રી. વસનજી ડાહ્યાભાઈ (અખામા), શ્રી વામન રામચંદ્ર તામણુકર (નવસારી), શ્રી. હરિરાવજી ચાંદો-રીકર (નવસારી), શ્રી. મણિભાઈ દ્રિવેદી (નવસારી), શ્રી બરબેરજી વીકાજી (વલસાડ), શ્રી. ઈશ્વરલાલ ગુલાબભાઈ દેશાઈ (માંડવી), શ્રી. ઇસપજી મુસાજી પટેલ (કછોલી), શ્રીમતી પ્રિયમતી શુક્લ (સુરત). શ્રીમતી ભક્તિલક્ષ્મી દેસાઈ (ખારડોલી).

સરદાર વલ્લભભાઈને મીઠુબહેનની ઘણી જબરદસ્ત ઓથ હતી એમ તેમણે ઘણી વાર કહ્યું છે. આ પારસી બહેન, જેમણે પૂર્વે કોઈ દહાડો કશી અવગડ વેઠી નહોતી તે ખેડૂતોના ધરમાં ખેડૂતની જેમ રહ્યાં છે, તેમના સાદા ખોરાકથી સંતોષ પામ્યાં છે, અને પોતાનું શરીર નાજુક છતાં, અનેક સગવડો જે ભોગવવાની ટેવ પડી ગઈ હતી તેનો અભાવ છતાં, તેમણે પોતાના શરીરને ટકાવી રાખી રાત અને દહાડો મહેનત કરી છે. તેમના પોતાના શૌર્યથી ખારડોલીનાં ભાઈ અને બહેનોને તેમણે શૂરતાનો પાઠ આપ્યો છે. અતૂટ મહેનત કરીને તેમણે નવયુવકોને લજ્જ્યા છે. ખાદીઘેલાં હોઈ ઘેરઘેર ખાદીની ફેરી કરી લોકોમાં ખાદીનો રસ પેદા કર્યો છે. ઉઘમ વિના એક ક્ષણ પણ ન રહી શકે તેથી વલ્લભભાઈએ તેમને ચંચળબહેનનું નામ આપેલું છે. સુરત જિલ્લામાં મદ્યપાન બહુ જ થાય છે તે આ બહેન જોઈ ગયાં. દારૂનાં પીઠાંના ઘણા માલિકો પારસી ભાઈઓ છે એ પણ તેમણે જોયું. તેથી

તેમણે આખા સુરત જિલ્લામાં મઘપાનનિષેધનું કાર્ય કરવાનો નિશ્ચય કર્યો, અને હવે તેમના સાહસથી ઉપર પ્રમાણે મંડળ સ્થપાયું છે. તેમાં નિમાયેલ અધિકારીવર્ગનાં નામ જોતાં હું જોઈ છું કે તેમની પાસેથી મીડુબહેન પૂરું કામ લેવા ધારે છે. મારી આશા છે કે અધિકારીઓ પૂરું કામ આપશે. મીડુબહેન કામ લીધા વિના છોડે એવાં નથી. આ મંડળનું કામ સફળ થાય તો એ સફળતા આરંભીના રચનાત્મક કામનો એક અતિ સુંદર ફળો ગણાશે, અને તેથી સુરત જિલ્લાના લાખો રૂપિયા ખચી જશે, એટલું જ નહિ પણ તેની અસર આખા ભારતવર્ષમાં વ્યાપી જશે. મઘપાનથી વીસ કરોડ રૂપિયાની પ્રતિવર્ષ હોળી થાય છે, એટલું જ નહિ પણ તેથી લાખો લોકોની નીતિની પણ હોળી થાય છે, અને હજારો કુટુંબો પાયમાલ થાય છે. જેને ખાદીનો રસ લાગ્યો છે તે આ વસ્તુને સહેજે જોઈ લે છે. મીડુબહેન પણ તે જોઈ ગયાં અને તેમની સાહસિક વૃત્તિએ હવે તેમને આ મહાભારત કામ કરવા પ્રેર્યો છે. ઈશ્વર તેમને આરોગ્ય અને શક્તિ આપે.

(ન. જી. ૯-૯-૧૯૨૮)

‘બારડોલીનું ઉપપરિણામ’

૧

બારડોલીના ઉપપરિણામરૂપે મધપાનનિષેધનું કામ સુરત જિલ્લામાં ચાલી રહ્યું છે. તેને વિષે શ્રી મીડુબહેન પિટીટ લખે છે :

“દારૂનિષેધનું કામ સરસ ચાલે છે. દેશી રાજ્યોમાં પણ એની અસર પહોંચી છે. થોડા દિવસ ઉપર એક અમેરિકન મિશનરી પારડી તાલુકાની એક સભામાં આવ્યા હતા. તેમણે અમને જણાવ્યું હતું કે તેઓ પોર્ટુગીઝ હદનાં ગામોમાંથી અહીં આવ્યા હતા. દારૂનિષેધની ચળવળને લીધે પોર્ટુગીઝ હદનું દારૂનું કંડ બંધ કરવું પડ્યું છે; કારણ કે દારૂને ભંડોળ વધી ગયો છે અને ખપત ઘટી છે.

“આખા જિલ્લામાં આઠ આની જેટલી ખપત ઓછી થઈ છે. સભાઓમાં લોકો મોટા પ્રમાણમાં હાજરી આપે છે. કેટલીક સભાઓમાં ૪૦૦૦ જેટલા માણસો હાજર રહે છે. ઢેડિયાઓની સભા ધણી મોટી થાય છે, અને ઘણાખરા આપણું કહેવું માને છે. તા. દમીએ કમિટીની સભા વલસાડમાં બોલાવી છે. તેમાં છ મહિનામાં થયેલું કામકાજ તથા ખર્ચના આંકડા રજૂ કરવામાં આવશે.”

જ્યાં મીડુબહેન પાછળ પડ્યાં છે ત્યાં ચળવળ ભાંગી પડવાને! ભય ઓછો જ છે. એટલે આશા રાખી શકાય કે આજને વેગે ચળવળ ચાલ્યા કરશે તો થોડા જ સમયમાં સુરત જિલ્લામાં દારૂનું નામનિશાન નહિ રહે. આ પરિણામ આવે તો તે બારડોલીનું ઉપપરિણામ ભલે કહેવાય, પણ કેટલીક વેળા મુખ્ય પરિણામ કરતાં ઉપપરિણામો વધારે મહત્વનાં નીવડે છે.

(ન. જી. ૧૭-૨-૧૯૨૯)

૨

સુરત જિલ્લાની દારૂનિષેધપ્રવૃત્તિ બારડોલી સત્યાગ્રહમાંથી પાછી સજીવન થઈ અને તેની ગતિ દહાડેદિવસે વધતી જાય છે. બારડોલી, માંડવી, બારા અને સોનગઢ તાલુકામાં ભાઈ પંડ્યા, રવિશંકરભાઈ અને નાનુભાઈ દેશાઈ આ પ્રવૃત્તિ ચલાવે છે;

ઐલપાડ તાલુકામાં ભાઈ કનૈયાલાલ દેસાઈ, કલ્યાણજીભાઈ; અને વલસાડ, ચીખલી તથા પારડીમાં એ ભાઈઓ ઉપરાંત દયાળજીભાઈ પણ ફરે છે. બધે જ ઠેકાણે બહેન મીડુબહેન પિટીટ તો હોય જ. ખારડોલી, બ્યારા અને સોનગઢના રાનીપરજ અને બીજા તાલુકાઓના કાળીઓમાં આ પ્રવૃત્તિને લીધે જે જીવન આવ્યું છે તેનું માપ આજે આંકવું મુશ્કેલ છે. વડોદરા રાજ્યના મહાલોમાં તો રાંકડી પ્રજામાં બળ ઉત્પન્ન કરવાને માટે અવારનવાર વલ્લભભાઈ પોતે જ જાય છે, અને રાનીપરજ લોકોની સલાહો કરે છે. આ સલાહોના કાર્યને ધૂળમાં મેળવવાને માટે અનેક પ્રયત્નો થાય છે, તેથી જરાય અકળાયા વિના વલ્લભભાઈ સલાહો ભર્યે જાય છે અને લોકોને ધીરજ આપ્યે જાય છે. એ પ્રદેશમાં એક પારસી ખાતેદારની હજારો વીઘાં જમીન છે. અત્યાર સુધી એ ખાતેદાર આ ચોધરાઓની પાસે વેકના જેવી પદ્ધતિથી કામ લેતા. ચોધરાની ઓરડીમાં બે આના નાંખી આવે એટલે પેલાને મળૂરીએ ગયે જ છૂટકો. આ લોકોને દાડ પીવાનું મળે એટલે તેઓ બંધાયેલા રહે. દાડના ત્યાગ કરનારાઓને આ પ્રથા ખટકવા લાગી અને તેની સામે થયા. હવે દાડ છોડનારાઓનું પ્રમાણ વધવા લાગ્યું, એટલે પેલા ખાતેદારે બે આનાને બદલે ત્રણ આના આપવાના કર્યા છે; તોપણ પેલા કામ ઉપર ચડવા ના પાડે છે. આ દરમિયાન એક બે દુઃખદ બનાવ બની ગયા. પારસી ખાતેદારોમાંથી કેટલાકોએ દાડનિષેધ કરનારા ચોધરા કાયકર્તાઓ ઉપર હુમલો કર્યો, તેમાં મારામારી થઈ, અને તેના કેસ થયા. એ સ્થિતિને પહોંચી વળવાને માટે પણ વલ્લભભાઈને આ પ્રદેશમાં ખૂબ ભટકવું પડે છે.

વલ્લભભાઈ એ વડોદરા રાજ્યની સાથેના પોતાનો સંબંધ અનેક સલાહોમાં અને શ્રી. અખાસ સાહેબ દ્વારા દીવાન સાહેબને મોકલેલા સંદેશાથી વ્યક્ત કર્યો છે. તેમાં જણાવ્યું છે કે રાજ્યની સાથે મારે લડાઈ નથી. મારું લડાઈનું ક્ષેત્ર જુદું જ છે. તે રાજ્યની

સાથે હું લડતો ક્યારે પરવારીશ તે જ મને ખબર નથી. અને બ્રિટિશ રાજ્યમાં થયેલી જાગૃતિની અસર વડોદરા ઉપર થયા વિના રહેવાની નથી; એટલે તમે નાહકના લોકોને છાંછેડ્યા વિના રહેમથી કામ લેવાનું કરો, અમલદારોને દાણવાળાઓની સાથે સંતલસમાં કામ કરતા અટકાવો, દાણવાળાઓની સાથે અમને અમારો હિસાબ કરી લેવા દો. દાણવાળાઓ માર મારે અથવા બીજો ત્રાસ ગુજારે તો તેથી ન ડરવાની પણ સામે મારીને આત્મરક્ષણ કરવાની વલ્લભભાઈ એ એ રાંકડી પ્રજાને સલાહ આપી છે. દાણવાળા કે ખાતેદારની સામે જ ન થવાય, એ મારે, ગાળ દે અથવા વહુદીકરીની લાજ લે તો બેચા કરવું એ જ જાતની તાલીમ જે કામમાં અનેક વર્ષો થયાં ઘર કરી બેઠેલી છે, તે કામને આવી સલાહ આપવાનું વલ્લભભાઈને વ્યવહારુ લાગ્યું છે. એ કામમાં જ્યારે બળનું ભાન પેદા થશે ત્યારે અહિંસાનું શિક્ષણ આપવાનો વખત આવશે. ત્યાં સુધી તો તેમને બહાદુર બનવા, શરીર અને લાજઆબરૂની ઉપર હુમલો થયે તેનો સીધો પ્રતીકાર કરવાનો ઉપદેશ આપવો એ જ વલ્લભભાઈને યોગ્ય જણાયું છે.

ડોસવાડામાં જે હજારો માણસની સભા થઈ હતી તે આ લોકોની જાગૃતિની સાક્ષી પૂરે છે. આગગાડી બેઠાંને તે બેવા દોડતી અજ્ઞાન ભોળી પ્રજાને વલ્લભભાઈ સાહેબે ગંભીર શબ્દોમાં સમજાવ્યું કે એ ગાડીને બનાવનારા કરતાં તમે જગતનું વધારે કલ્યાણ કરો છો. જે માણસ જગતને માટે અન્ન અને વસ્ત્ર ઉત્પન્ન કરે છે તે જ તેનો ખરો ઉપકાર કરનાર છે. આ તત્ત્વનો પ્રચાર જ વલ્લભભાઈએ હાથમાં લીધેલો લાગે છે આ તત્ત્વનો પ્રચાર કરીને ખેડૂત અને મજૂરવર્ગને પોતાના બળનું ભાન કરાવવું અને તેમની આત્મશુદ્ધિ કરીને તેમને ઉન્નતિને પંથે દોરવા, એટલું કામ વલ્લભભાઈ એ સ્વરાજ્યના કાર્યક્રમમાં પોતાનું કરી લીધું લાગે છે.

ચોધરાઓમાં આત્મશુદ્ધિ

ગુજરાત મહાવિદ્યાલયના અધ્યાપક નારાયણ મલકાની બાર-ડોલી તાલુકાના વેડછી આસપાસના ભાગોમાં ચોધરાઓમાં ચાલી રહેલું કામ જોઈ આવ્યા અને તે સંબંધે પોતાની નોંધ 'યંગ ઈડિયા'માં મોકલી છે તેના સાર માત્ર અહીં આપીશું. કારણ મૂળ લેખની ઘણી હકીકત ગુજરાત બહારના વાચકને માટે છે.

૨૨ માં તે ઘણાંખરાં ગામો દારૂમુક્ત થઈ ગયાં હતાં. પાછળથી ઘણાંએ પીવાનો શરૂ કરેલો. હવે એ ભાગોમાં કાયમના કાર્યકર્તા ફરી વળવાને લીધે જે સ્થાયી પ્રવૃત્તિ ચાલી રહી છે તે જાણવા જોવી છે. શ્રી નારાયણ મલકાની 'ચોખ્ખાં' —દારૂથી ચોખ્ખાં—ગામોની જ વાતો કરે છે.

ચોધરાઓ કાળીપરજમાં ઊંચી કોમ ગણાય. જાતે જમીન ખેડે. પણ દારૂ વગેરેના વ્યસનથી તેના શેઠો દારૂવાળા અને સાહુકાર થઈ બેઠેલા. આ ત્યાંની દેશી સરકાર. એ દેશી સરકારના પંજામાંથી તેઓ છૂટે ત્યારે તેમને સ્વરાજ મળ્યું કહેવાય.

વેડછી આશ્રમે દારૂનિષેધનું કામ ખાદીના કામથી મજબૂત કર્યું છે. આજે ચારસેં રેંટિયા ચાલે છે એટલે ૮૦૦ જણા કાંતી રચ્યા છે. પુરુષો કાંતનારા વધારે છે. પહેલે વર્ષે ૫૦૦ રતલ સૂતર

કંતાયલું, ગયે વર્ષે ૧૬૦૦ રતલ કંતાયું હતું. આમાંથી લગભગ ૪૦૦૦ ચોરસવાર ખાદી વણાઈ. ૩ લોકો પોતાનું જ સંઘરે છે, પીંજે છે અને કાંતે છે. વેડછીમાં ચોધરા છોકરાઓ જ એ વણે છે. વણવાના માત્ર ૨ આના ચોરસવારે લેવામાં આવે છે અને વણ કરને તેની રોજી ઉપરાંત કંઈક મદદ પણ મળે છે. કેટલાંક ગામડાંમાં આ પ્રવૃત્તિને અંગે સુતારી કામ પણ લોકોને મળ્યું છે. અને બે રૂપિયાનો ઠીકઠીક રેંટિયો વેચાતો મળી શકે છે. આમ ખાદી પહેરનારને બે આને ખાદી પડી રહે છે, અને જ્યાં એકે બીજે ધંધો ન હતો ત્યાં વણાટનો અને સુતારી કામનો ધંધો પેદા થયો છે.

બે વર્ષ ઉપર હું ત્યાં ગયો ત્યારે મેં લોકોને પૂછેલું: ‘તમને વર્ષે કેટલો શાયદો રેંટિયાએ કરી આપ્યો?’ એક વૃદ્ધ ઉલ્લાસથી કહેલું: ‘૧૦ રૂપિયાનો’ શ્રી નારાયણ મલકાની હિસાબ આપે છે. એક ચોધરા કુટુંબને વર્ષે ૩૪ વાર કપડું બેઈએ—૧૦ વાર બે બાળકોને માટે અને ૨૪ વાર ધણી ધણિયાણીને. એ ૩૪ વારના એ લોકોને ૪૧ રૂપિયા પડે. જ્યારે એ જ કપડું બે તેઓ વેચાતું લેવા જાય તો તેમને ૨૨ રૂપિયા પડતા હતા. આમ પોતાનું કપડું ઉત્પન્ન કરનાર કુટુંબને ૧૭૧ રૂપિયાનો નફો પડે છે. હા; આમાં કપાસની કિંમત નથી ગણવામાં આવી. રૂની કિંમત ચોધરાને બિચારાને બજારમાં કેટલી મળે? ૧૪ શેર રૂની કિંમત તેમને ૭ રૂપિયા મળે. એટલે શુદ્ધ નફો ૧૧ રૂપિયાનો રહે. આ તો તેમને મન બહુ મોટી કમાણી છે. હાલ બધાં જ કુટુંબો પોતાને બેઈતું ૧૪ શેર રાખીને કાંતી લે છે એમ નથી. પણ હવે એ દિશામાં પ્રવૃત્તિ શરૂ થઈ ગઈ કહેવાય.

ઉપર બેવામાં આવ્યું છે કે રેંટિયાની મારફત ચોધરા જેવા ગરીબ લોકોમાં એક ધીમું પણ ચાલુ પરિવર્તન થઈ રહ્યું છે.

રેંટિયા વિના દારૂનિષેધનાં ભાષણો આપી કાર્યકર્તાઓ ગામડાંના લોકોના સંબંધમાં ન આવ્યા હોત, અને તેમનો તમામ વખત લાભદાયક કામમાં ઉપયોગમાં લેવાનો રસ્તો તેમને ન સૂઝાડ્યો હોત તો તેમના કામની અસર પણ શી થાત ? કાર્યકર્તાઓએ દારૂ પીતા અટકાવ્યા, અને તેમના હાથમાં રેંટિયો મૂક્યો. એ લોકોનાં બચ્ચાંઓને માટે શાળા કાઢી અને ત્યાં પણ ચાલુ બંધની કારકૂનો બનાવનારી ફળવણી નહિ પણ સારી રીતે ખેતી કરી શકે, કાંતી શકે, વણી શકે એવા સમાજના સભ્યો તેમને બનાવવાની ફળવણી અપાય છે. પ્રયોગ હજી આરંભ દશામાં છે. પણ પુત્રનાં લક્ષણ પારણામાંથી જણાય; જે કામ થયું છે તેથી ભવિષ્યમાં સરસ કામ થવાની આશા રખાય. કારણ કાંતવાની સાથે, તેને લગતા બીજા ધંધાનો પણ જીર્ણોદ્ધાર થઈ રહ્યો છે. આપણે આશા રાખીએ કે આ પ્રવૃત્તિને પરિણામે અધ્યાપક મલકાની જેને ‘દેશી સરકાર’ કહે છે તે દેશી સરકારના પંજમાંથી લોકો મુક્ત થશે—અને તે પણ બળભેરીથી તેમને હાવીને નહિ પણ કેવળ તેમના હૃદયને જગૃત કરીને અને પલટાવીને. કારણ ઉઘમી બનીને લોકો સાહુકાર પાસે નાણાં વ્યાજે માગતા બંધ થાય, અને દારૂવાળા પાસે દારૂ માગતા બંધ થાય એટલે જંનેથી તેઓ મુક્ત જ છે.

(ન. જી. ૨૭-૬-૧૯૨૬)

ઊંડાં મૂળ

શ્રીમતી મીડુબહેન પિટીટના ઉત્સાહથી સુરત જિલ્લા તરફ મઘપાનત્યાગની પ્રવૃત્તિ ચાલી રહી છે તેનો ઉલ્લેખ ‘નવજીવન’માં એક વાર આવી ગયો છે. પરંતુ તેટલાથી મજદૂર પ્રવૃત્તિનો પૂરો ખ્યાલ આવવો શક્ય નથી.

સુરત મઘપાનનિષેધક મંડળ એટલે બીજાં મંડળો આ જમાનામાં સ્થપાય છે તેવું એક નહિ. એટલે કે મીડુબહેનને મઘનિષેધની ચળવળ ઉપાડવાનું નવરાં બેઠે સૂઝી ગયું અને તેથી તેમણે પાંચપચીસ માણસોનાં નામ ભેગાં કર્યાં, એક ઓફિસ ખોલી, મંડળના નામનાં નોટપેપરો છપાવી કાઢ્યાં, રજર સ્ટાંપો અને સીલ વસાવ્યાં, થોડા હજાર રૂપિયા ઊભા કર્યા અને પોતે મંત્રી બનીને ગાર્ડુ ગબડાવ્યું — એવું આ મંડળ નથી. અહીં તો મઘપાનનિષેધનાં ઝરણાં કયારનાં વહેતાં થઈ ચૂક્યાં હતાં. રાતમાં દવ લાગે તેમ રાત્રીપરજમાં ઉત્સાહ વ્યાપી ચૂક્યો હતો. મીડુબહેને એ જોયું. તેને આગેવાનોનો ટેકો મળે, પ્રજાશક્તિને વહેવા માટે વ્યવસ્થિત નહેર મળે, એટલા માટે તેમણે અનિયંત્રિત ચાલતી પ્રવૃત્તિને નિયમબદ્ધ કરવા મંડળની સ્થાપના કરી.

મદિરા છોડવાની ઊર્મિ તેના ભોગ થઈ પડેલ ગરીબ વર્ગોને વખતોવખત આવે છે, મદિરામાંથી ઊપજતાં દુઃખો એ ઊર્મિ કરાવે છે. એક છાટકા માણસ છોકરાંને ભૂખ્યાં ઉઘાડાં રાખીને પીવામાં પૈસાનું પાણી કરી આવ્યો, તેના ઉપર છોકરાંનાં દુઃખની અસર પડ્યા વગર કેમ રહે? ભલે, તેની લાગણી બહાર મારી ગઈ હોય તેના પ્રમાણમાં આ અસર અદૃશ્ય રહી હોય. આબકારી ખાતાના માણસોએ ખાનગી રીતે દારૂ ગાળવાની ચોરી પકડવા એક ઘર

ઉપર છાપેા માર્યો, મનાવવા માટે ગાળો દીધી, ઘરડી ડોસીના ઉપર હાથ પણ ચલાવ્યો, ડોસાને માથે દાડનું તોલકું મુકાવી એ પાંચ ગાઉ ચલાવી ચાલે લઈ ગયા. જીવાન છોકરાએ ઘરડી મા ઉપર નજર સામે માર પડતો દીઠો, ઘરડા બાપને ક્રોધેતીનો પોટલો માથે ઉપાડીને હાંકી જવાતો નજરે દીઠો. આ દેખાવની અસર તેના હૃદય ઉપર પડ્યા વિના રહે ? આજે એ હૃદય ઉપર પડળ વડ્યાં હશે તેથી ભલે એ અસર અદૃશ્ય રહી ગઈ હોય. એક ડોસો દાડમાં ને દાડમાં હાલહવાલ થયો છે, ખેતીવાડી ખોઈ ખેઠો છે, રણવાનીયે તાકાત રહી નથી, દેવાનો માથા ઉપર ડુંગર થયો છે, છતાં દાડ વિના તેને ચેન નથી. એનો છોકરો ક્યાંકથી સંસ્કાર લઈ આવ્યો છે. દાડ પીનાર બાપના ઘરનું અન્ન તે લેતો નથી, જીદો રહે છે. આની અસર ડોસા ઉપર પડ્યા વિના રહે ? લેણુદાર અપમાન કરતો આવે ત્યારે તેનું હૃદય ગમે તેટલું ખિડાયેલું હોય તોપણ આ દુઃખ દાડમાંથી છે એટલું આધું આધું પણ તેને ભાન થયા વગર રહે ?

આમ શરાબ પોતે જ પોતાની ઘોર બોદવામાં રોજ બનતા ઝીણા ઝીણા બનાવોથી સાધન બનતો રહે છે. આ જમાનાની સરકારોનો આ સાથી સ્વભાવે સરકારો જેવો જ છે. પોતાની રૈયત પાસેથી એ લોહીનું છેલ્લામાં છેલ્લું ટીપું લેવા માગે છે. તેથી સરકારના અમલમાંથી છૂટકારો કરી લેવાની સૂઝ કે હિંમત ન હોવાથી રૈયત તેનો બોળે ઉપાડતી રહે છે અને અસંતોષોનો અગ્નિ અંદર ધૂંધવાતો રહે છે, તેમ દાડનું પણ થયું છે. દાડડિયો તેની ગુલામીને ફેંકી શકતો નથી, ફેંકી દેવાની તેને સૂઝ કે હિંમત પણ નથી, પણ દાડનું દુઃખ તેને દિવસ ભોગે તેમ તેમ બહુ ને બહુ સાલે છે.

હવામાં જરા ગરમી વધે કે આ દાડખાનું સળગી ઊઠે છે. સાત વર્ષ ઉપર અસહકારની ગરમી ફેલાઈ હતી, અને ગાંધીજીને કારાવાસ મળવાથી તેમાં વધારો થયો હતો. દાડ પીનારી રાની-

પરજ વસ્તીમાં દાડખાનું સળગી જાયું, અને ‘ દાડ છોડો, તાડી છોડો, માંસ છોડો, સાક રહો, ’ એવું એક જખરું મોજું એક છેડેથી બીજા છોડા સુધી ફરી વળ્યું. મોજું બેસી ગયું; તેનાથી જોમને નુકસાન થયાં હશે તેઓ થોડો વખત સહન કરી, તડકડાટ કરી, પાછા ધંધે લાગ્યા, પણ એક મોટો વર્ગ મઘત્યાગીઓનો કાયમ રહી ગયો. દરમ્યાન દાડએ પોતાનો કેર વર્તાવવો ચાલુ રાખ્યો : પોતાની કબરના ઘડતરનું અધૂરું રહેલું કામ આગળ ચલાવ્યું. આ વખતે દાડની ભૂંડી અસર લોકને પહેલાં લાગતી તેના કરતાં વધારે ભૂંડી લાગી હોવી જોઈએ કારણ કે ‘ સુધરેલા ’ સાથે હવે સરખામણી થયા વગર રહે ? દાડડિયો પોતાના ડાબોળા ખેતર પાસે જ સુધરેલાનું સાક અને ખીલેલું ખેતર દેખે તેની છાપ તેના ઉપર પડ્યા વગર રહે ? તેની સાથે તુચ્છકારથી વર્તતા લોકો સુધરેલા પડોશીની સાથે વિવેકથી વાતચીત કરે છે એમ જુએ ત્યારે તેની અસર તેના દિલ પર કેમ ન પડે ? સુધરેલાના ઘરમાં રેંટિયો ફરે, ખાદીનાં સ્વચ્છ કપડાંમાં તેના ઘરનાં ઝેરાં-છોકરાં ફરતાં હોય અને પોતાનાં તેવાં જ મેલાંધેલાં ચીંથરેલાલ દેખે એની અસર પડ્યા વિના રહે ? ભજનમંડળીઓ અને સભાઓમાં સુધરેલાઓનો આનંદ જુએ ત્યારે હવાડામાં કે દાડનાં પીઠાં આગળ ધૂળમાં આળોટતી તેમની ટોળીઓની તુલના ઊંડે ઊંડે પણ થયા વગર રહે ?

બારડોલીમાં વલ્લભભાઈની હાક વાગી, ન સાંભળેલી વીરતા ખેડૂતોએ ખતાવી, અને સરકાર સામે ખેડૂતોની જીત થઈ. ઉપરની અસરો એકઠી થઈ રહી હતી તેને પેટાવવા માટે આ પૂરતું હતું. કોઈએ સૂચવ્યું નહોતું, કોઈએ આગેવાની લીધી નહોતી કોઈએ યોજના ઘડી નહોતી, પણ આપમેળે સૌ હાલી જાયો. ‘ દાડ છોડીએ, તાડી છોડીએ, માંસ છોડીએ, સાક રહીએ, ’ એ ઊંમ જગી જાડી.

સત્યાગ્રહ જોડે એને સીધો સંબંધ નહોતો. સત્યાગ્રહે ઉત્સાહની

૪૬ કરી હતી. જ્યાં જે બીજા એરી મૂકવામાં આવ્યું હતું ત્યાં તેના અંકુરો ફૂટી નીકળ્યા. કણુબીવર્ગે બાળકને બંધ કરવા લાગી ગયો, રાનીપરજવર્ગે માંસમદિરા છોડવા લાગી ગયો.

વસ્તુસ્થિતિ જેઓ જાણતા નથી, અથવા જાણવા છતાં કશું કરવા માગતા નથી, તેમને કુદરતી અસરોના પરિણામે ચાલુ થઈ ચૂકેલી ચળવળને વ્યવસ્થિત કરવા માટે મીઠુબહેનના પ્રયત્નથી સ્થપાયેલું મંડળ જ ભયંકર ભાસે છે. શોધક બુદ્ધિવાળો છાપાવાળો કહે છે : બારડોલીના નવરા સ્વયંસેવકો માટે કામ પૂરું પાડવાને ચળવળ ઉપાડવામાં આવી છે ! દારૂના દુકાનવાળાઓ કહે છે : અમને ખોટમાં ઉતારવા માટે જ આ ચળવળ ઉપાડવામાં આવી ! સરકારોએ એવું કંઈક બોલીને દુનિયામાં પોતાની ફજેતી ફરી લીધી નથી. તેમના મનના વિચારોની આડે એક કે બીજા બહાનાનો પડદો તેમણે રાખ્યો છે, પણ પડદો અતિશય પારદર્શક છે. સુરતના હાકેમે વરાળ કાઢી : બેબે હોં કોઈને દંડ કરીને દારૂ છોડાવવામાં આવે છે; પણ એમ બળ-જબરીથી દંડ લેવો એ કાયદા વિરુદ્ધ છે. નવસારીના સૂઆ ગરજ્યા. દારૂના દુકાનવાળાઓએ તેમના મોઢામાં મૂક્યા તે જ શબ્દોઃ સભાઓ કરો છો, પણ પીઠાંની નજીકમાં કે તાડના ઝાડ પાસે ભરી તો ખબરદાર ! વાંસદાના દીવાને જાણ્યું કે ચળવળ કરનાર ‘નરડા’ઓને રાજ્યની હદમાં ને હદમાં દાખી દેવા, જે કરશું તે બહાર કોણ દેખવાનું છે ? બહાર તો એમ જ કહેવને કે અમારા રાજ્યમાં કોઈએ સભા ભરવી નહિ, કારણ કે અમારે ત્યાં પ્લેગ અને હિંદુમુસલમાન ઝઘડા આવવા દેવા નથી ! ધરમપુરવાળા ‘મૈન’ સર્વાર્થસાધકમ્’ એ મંત્ર સમજેલા જણાય છે, એટલે બોલી બગાડવાને બદલે ઘરને કડક હાથે સાચવી રહ્યા છે.

તેઓ સૌ ધારે છે એના કરતાં મધપાનનિષેધની પ્રવૃત્તિનાં મૂળ ઘણાં વધારે ગાંડાં અને પાકાં છે.

(ન. જી. ૧૧-૧૧-૧૯૨૮)

જીગતરામ દવે

જીવનપ્રવેશ

“ દાંડના વ્યસનનો આ રમણીય ભૂમિમાં અહિષ્કાર ત્યારે જ થઈ શકશે જ્યારે ઊંચા કહેવાતા લોકો નીચા કહેવાતા લોકોને અપનાવીને તેમને ભાઈ બનાવશે. ” (ગાંધીજી)

દાંડ જેવી બધી એ સમાજશરીરને લાગેલો રોગ છે; એટલે જેમ શરીરને થતા રોગો આહારવિહારની ભૂલોનું જ પરિણામ છે, તેમ સમાજશરીરના રોગ પણ સમાજગત દોષોનું પરિણામ છે. સરકારનો ઇન્જરા આપવાનો કાયદો, મહેસૂલની નીતિ, શહેરોમાં કામ કરતા મજૂરોનું અનારોગ્ય જીવન, કલાલોની પાપી ધંધામાંથી કમાણી કરવાની દાનત-આ બધા દોષોને પરિણામે દાંડની બધી ટકે છે. આ દોષોને કાઢવા મથવું એ સમાજશરીરને નીરોગ બનાવવા બરાબર છે.

ફરતા પાણીની જેમ સંસ્કારોનો પ્રવાહ અબાધિત વહેતો રહે તો જ સમાજની શુદ્ધિ અને પ્રગતિ સચવાય છે. એટલે સ્વરાજપ્રેમી લોકનાં ખાદીકામ, અસ્પૃશ્યતાનિવારણ, આશ્રમો સ્થાપી તેમાં ગુજરાતું સુધડ ઉઘમી જીવન;—આ બધાની અસર તે તે વિશિષ્ટ ક્ષેત્રમાત્રની હદ ઓળંગીને સમાજશરીરનાં બધાં જ અંગો પર થાય છે. આને લીધે આપણે પછાત કહેવાતી કામોનાં જીવનમાં પ્રવેશ સાધી શકીએ છીએ. મહાનિષેધના કામમાં આવો જીવનપ્રવેશ સચોટ અને સ્થાયી અસર પાડે છે.

૧૭૫

કેટલાંક વર્ષોથી સુરત જિલ્લામાં આ દિશામાં કામ ચાલે છે, અને છેલ્લી સત્યાગ્રહની લડત પછી ત્યાં વ્યવસ્થિત તંત્ર રચીને મદ્યત્યાગનું કામ હાથ ધરેલું છે. એ કામનું શું પરિણામ આવ્યું તે તો હજી હવે જોવા મળી શકે; પરંતુ ૧૯૨૮ સુધીના સરકારી આંકડા મળે છે, તે ઉપરથી તે વર્ષ સુધીના કામનો અંદાજ મળે છે. તે જોતાં પણ ભારે આશાજનક પરિણામ ચોડું દેખાઈ આવે છે. આંકડા જ બોલે એવા હોવાથી વિશેષ કશી ટીકા વિના તે નીચે આપ્યા છે. પહેરાની અમર આપણે આગળ એક પ્રકરણમાં જોઈ આવ્યા. અહીં આપણને શાંત જીવન પ્રવેશની કીમતી અમરજોવા મળે છે.

સુરત જિલ્લામાં,

દેશી દારૂનો વાપર:—

	દુકાનો	વાપર (ગેલન પ્રક્ર)
૧૯૨૩	૧૩૧	૧૬૦૬૬૦
૧૯૨૪	૧૩૦	૧૫૬૭૩૦
૧૯૨૮	૧૩૦	૧૨૮૬૫૭

૧૯૨૩ કરતાં ૨૦ ટકા ઘટાડો થયો.

પરદેશી દારૂનો વાપર:—

	ધંજરા	સ્પિરિટ(લંડનપ્રક્ર)	અન્ય (ગેલન)
૧૯૨૩	૨૨	૫૦૦૨	૧૯૪૫
૧૯૨૪	૩૬	૬૫૧૬	૨૭૭૭
૧૯૨૮	૨૫	૬૯૮૪	૩૫૭૦

∴ ૧૯૨૩ કરતાં વધારો ૪૦ અને ૮૩ ટકા.

નોંધ:—લંડનપ્રક્ર એટલે જે દારૂમાં ૫૭.૦૬ ટકા મલ્લાર્ક (Alcohol) હોય તે. પરંતુ દારૂ એટલા કડક નથી

૧૭૬

વેચાતા. તેમને ૩૫°, ૪૦°, નરમ કરવામાં આવે છે. એટલે જ્યાં લાંડનમૂક ગેલન હોય ત્યાં સમજવું કે વાપરમાં તે એથી વધારે ગેલન આવેલા.

પરદેશી દારૂ મુખ્યત્વે શહેરોમાં અને પૈસાદાર વર્ગોમાં વપરાય છે.

તાડી(' ગરીબનુ પેય ')નો વાપર:—

	ગેલન	ઇબ્રા
૧૯૨૩	૪૩,૯૦,૭૫૩	૧૪૭૯૭
૧૯૨૫	૩૯,૦૯,૦૪૮	૫૯૪૨
૧૯૨૮	૨૮,૩૧,૧૪૩	૪૨૮૩

એટલે ૧૯૨૩ થી ૩૫ ટકા ઘટાડો વાપરમાં.

અને ઇબ્રાની સંખ્યામાં ૭૫ ટકા ઘટાડો !

નોંધ—તાડીમાં મલાર્ક ૮ ટકા હોય છે. તે પાર વિનાની પીવાય છે અને ગરીબો જ મુખ્યત્વે પીએ છે. એનાથી અપાર સત્યાનાશ થાય છે. દારૂનિષેધની ચળવળ મુખ્યત્વે ગામડાંમાં જ થઈ છે. એની અસર આ ઉપરથી માપી શકાશે.

અફીણનો વાપર:—

	શેર	દુકાનો.
૧૯૨૩	૬૯૦	૨૧
૧૯૨૫	૫૬૦	૨૧
૧૯૨૮	૪૧૩	૨૦

∴ ૧૯૨૩ થી ટકા ઘટયા:—૪૦

(શેરમાં) ગાંજ તથા ભાંગનો વાપર:—

	ગાંજે	ભાંગ	ફુકાન.
૧૯૨૩	૧૧૭૯	૩૯૭	૧૪
૧૯૨૫	૮૦૦	૩૧૪	૧૪
૧૯૨૮	૫૪૬	૨૫૧	૧૪

∴ ૧૯૨૩ થી ૮૬ ઘટયા ૫૪ અને ૩૭

આમ પરદેશી દારૂ સિવાય હરેક કેફી પદાર્થનો વાપર મોટા પ્રમાણમાં ઘટયો છે.

ગુના વિષે આંકડા:—

	દારૂના કુલ આગકારી	અતિપાનતા
૧૯૨૧	૧૫૨ ૧૫૧	૨
૧૯૨૪	૨૯૦ ૨૯૦	૨૯
૧૯૨૬	૬૧૩ ૫૮૫	૪૧
૧૯૨૮	૩૫૩ ૩૨૩	૨૮

૧૯૨૬ પછી આમાં પણ મોટો ઘટાડો જોવા મળે છે.

સરકારી આવક:—

		આગલા વર્ષમાં
૧૯૨૧	રૂ. ૨૫,૭૪,૫૩૮	ફેરફાર
૧૯૨૩	રૂ. ૩૩,૩૧,૯૬૦	+ ૭,૫૭,૪૨૨
૧૯૨૫	રૂ. ૩૫,૨૨,૧૨૧	+ ૧,૯૦,૧૬૧
૧૯૨૮	રૂ. ૨૬,૭૩,૮૫૧	- ૮,૪૮,૨૭૦

વાપરને અનુકૂલ અહીં પણ ઘટાડો છે. છેલ્લાં ત્રણ વર્ષમાં ૮ લાખ પ્રજાએ બચાવ્યા. ઉપરાંત શૂઢિઘોગો દ્વારા જે કમાણી કરી તે જુદી. અને કરરૂપે જતા બચ્યા તે ઉપરાંત દારૂની કિંમત બચી એ ગરીબના ઘરમાં જ રહી.

સૂચી

અમીશ ૫૪, ૭૦, ૭૬
અખ્યાસ સાહેબ ૧૬૫, ૧૪૧
અમદાવાદ ૮૩, ૮૮, ૯૫
અમલદારો, સરકારી ૨૦-૨૧, ૨૩,
૫૦, ૬૪, ૯૬, ૯૮-૯૯, ૧૦૨, ૧૨૮
૧૬૬,
અમીના તેયબજી ૧૫૪, ૧૫૬
અમેરિકા ૪, ૮, ૧૦, ૧૨, ૧૩, ૧૬,
૪૩, ૪૭-૪૮, ૫૧, ૬૦, ૧૩૭
અશોક ૧૬
અસહકાર ૬૩-૬૪, ૬૬, ૭૭, ૧૨૦,
૧૨૩, ૧૨૮, ૧૭૨
અસ્પૃશ્યતા ૭૦, ૭૫, ૧૨૨, ૧૪૦,
૧૭૪
અહિંસા ૫૩, ૫૮-૫૯, ૯૦, ૧૨૦,
૧૨૫, ૧૪૪, ૧૬૬
અહુરમઝદ ૮૫
અંગ્રેજ ૫૨, ૫૪-૫૫, ૬૩, ૭૬, ૯૩
અત્યજો ૬૬, ૧૪૧

આત્મશુદ્ધિ ૪૦-૪૧, ૬૧, ૬૩, ૬૬,
૭૨, ૧૩૩, ૧૩૫, ૧૩૮, ૧૪૪, ૧૬૬

આખકારી—નીતિ ૧૬-૧૯, ૬૪,
૧૦૨, ૧૦૩, ૧૦૬, ૧૦૭,
—આવક ૨૨-૨૩, ૨૮, ૩૫
૪૨, ૪૩, ૪૪, ૫૩, ૫૪,
૫૭, ૬૨, ૭૭, ૭૮, ૮૦,
૯૪-૯૫, ૧૦૪, ૧૦૭
૧૩૩, ૧૭૪,
—કમિટી ૨૧, ૨૪
—ખાતું ૪૨, ૧૦૩, ૧૦૪

આખાદી ૧૧-૧૩, ૫૭

આફ્રિકા ૩૯, ૮૮

ઈન્દરદાર જીઓ કલાલ

ઇન્દરા ૧૬, ૨૨, ૨૭, ૩૨,
—પદ્ધતિ ૨૧-૨૨, ૬૦, ૬૨,
૧૦૩, ૧૭૪

ઇન્દિય ૩

ઈસ્લામ ૫૦, ૫૬, ૬૩

ઇંગ્લેન્ડ ૮, ૧૧, ૧૩, ૧૬, ૩૧, ૪૨,
૪૮, ૫૧, ૫૭, ૬૧

‘ઇન્ડિયન સોશિયલ રિફોર્મર’ ૧૧૩

‘ઇન્ડિયા’ ૨૮, ૧૩૪

એન્ડરસન ૧૦૨

—રેવ૦ ૧૦૭

એન્ડ્રુઝ ૭૦

એલ્કોહોલ ૪

કુર, દારૂનો ૨૫, ૨૬, ૨૯, ૩૧ .

કલાલ ૧૬, ૨૩, ૪૮, ૫૩, ૬૦, ૭૮,

૭૯, ૮૩, ૮૬, ૧૧૮, ૧૪૨, ૧૭૩,

૧૭૪

કાનુગા ડો૦ ૧૧૮

કામદાર જીઓ મલ્લર

કાયદો, દારૂનિષેધક ૧૪, ૩૪, ૩૮,

૪૩, ૪૪, ૪૭, ૬૦, ૧૧૦. ૧૧૪

કારવર, ડો. ટોમસ ૩૩

કાર્યકર્તા ૭૧, ૭૨, ૧૨૨, ૧૨૬,

૧૫૬, ૧૬૫, ૧૬૯

કાલેલકર ૧૩૮

કાળીપરજ ૮૬-૮૭, ૧૬૫, ૧૬૭

કિંગ ૪૯-૫૦

કેફ, દારૂનો ૯

કેળવણી ૧૨, ૨૫, ૬૩, ૭૮, ૧૦૩,

૧૦૪-૫, ૧૦૮, ૧૨૯-૩૦,

૧૪૭, ૧૬૦

—દારૂનિષેધની ૩૮, ૪૧, ૪૨

કેડ ૧૦૦

કલાર્ક-સર એન્ડ્રુ ૧૧૨

ખલ્લરાં ૯૮-૧૦૨, ૧૫૨

ખાદી ૫૫, ૭૦, ૧૪૧, ૧૪૭-૮, ૧૫૩,

૧૫૬, ૧૬૩, ૧૬૭-૮, ૧૭૪

ખેડૂત ૧૬૬, ૧૭૨

‘ખેતર’ પદ્ધતિ ૧૬-૧૭

ગુરીબ લોક ૧૨, ૧૫, ૩૧, ૫૭, ૭૫,

૮૩, ૯૯, ૧૦૧-૨, ૧૦૩, ૧૩૩,

૧૬૬, ૧૭૦-૧

ગામડાં ૧૫૫

ગાય ૫૦, ૬૬ ૭૫, ૧૪૦

ગિબસન ૯૯

ગુનો ૧૩, ૭૬, ૯૦, ૧૩૪-૬,

ગોફરેજ ૧૪૨

ગોખલે ૯૪

ગ્લોડરેટન ૧૧૦

ચીખલી ૧૦૧

ચીન ૧, ૧૩

ચેમ્સફર્ડ-લોર્ડે ૧૨૮

ચેરટરરીલ્ડ ૨૬

ચોખી જીઓ પહેરો

ચોધરા ૭૧, ૧૦૨, ૧૬૫, ૧૬૭-૮

જમીનમહેસુલ ૧૦૫

જરથુસ્ત ૬૮

જનધર્મ વિવેક ૬૨

જીવનપ્રવેશ ૧૬૦, ૧૭૪-૬

જીગાર ૧૧૪

જેવોન્સ -સ્ટેન્લી ૭૪

જોખમ ૧૩૨, ૧૫૭-૮,

ટવીઝ- સર ફ્રેડરિક ૮

ટાઉનશેન્ડ ૧૦૦

‘ડિસ્ટિલરી’ પદ્ધતિ ૧૮, ૨૩

તમાકુ ૬૫

તાડી ૩, ૨૩, ૨૪, ૬૯, ૧૭૬,

દમનનીતિ ૪૦, ૯૫, ૧૧૮, ૧૨૫,
૧૨૮

દાંડ પટ-પદ, ૧૨૩, ૧૭૩

દાંડ ૩-૪, ૧૪, ૫૪, ૫૯, ૬૪, ૮૬,
૯૦, ૧૦૩, ૧૩૪, ૧૭૪, ૧૭૫

ની અસર ૫, ૫૬, ૬૨

નો પ્રચાર ૧૫

ને શરીર ૫-૧૦

પાછળ અરચ ૧૨, ૨૬, ૨૭

—પરદેશી જીઓ પરદેશી

દાંડિયો ૧૪, ૨૦, ૧૧૩, ૧૨૩, ૧૨૬,
૧૩૨, ૧૩૫, ૧૪૧, ૧૪૨,
૧૪૩-૪; ૧૪૯, ૧૫૧, ૧૫૬, ૧૫૮,
૧૭૧-૨

દાંડનિષેધ ૩૯, ૪૯-૫૧, ૫૮, ૭૦, ૭૨,
૭૫, ૭૬, ૭૭, ૮૩. ૧૦૫,
૧૦૭-૮. ૧૩૧, ૧૬૪ જીઓ કાયદો
નો પ્રશ્ન ૩૪, ૩૬, ૪૬, ૫૪, ૫૬,
૭૫,

દાંડખંધી જીઓ દાંડનિષેધ.

દાંડી ૧૫૩

ફકાનો-દાંડની (પીકાં) ૨૦-૨૧, ૨૬,
૩૨, ૪૬, ૬૦, ૭૬, ૯૯, ૧૦૩,
૧૫૨

ધરમપુર ૧૭૩

ધારાસભા ૫૨, ૫૩, ૫૬, ૧૦૯

નવસારી ૧૭૩

નાતબત ૬૫, ૧૨૨

નિયતપદ્ધતિ ૨૯, ૩૧

નિર્વાહ ૬૯, ૭૧, ૮૯, ૧૫૧

ન્યૂમેન ૧૧૦

પરદેશી (વિદાયતી) દાંડ ૨૪, ૨૮

ની આયાત ૨૪, ૩૦

ની જાત ૨૩, ૩૦, ૨૮

નો વેપાર ૩૧

ના ઇન્તરા ૩૨

પહેરો (ચોકી) ૪૧, ૪૪, ૫૨, ૮૩,

૧૧૩-૧૫, ૧૨૫, ની અસર ૧૩૩-૬,

ને બહેનો ૧૪૨-૪, ૧૫૦, ૧૫૭

પાંતબ ૪૯-૫૦, ૬૭

પાડોશી ધર્મ ૬૫, ૭૮, ૭૫, ૧૧૫

પારડી ૧૬૪

પારસી ૬૮, ૮૫-૮૮, ૧૪૨, ૧૪૪,
૧૬૨,

પીકાં જીઓ ફકાન

પુસીફ્ટ જોનસન ૯૨, ૧૩૩

પેનિંગટન પટ

પેરીન બહેન ૧૪૨

પૈશ - સર જ્યોર્જ ૧૧

પોલિસ ૧૧૫, ૧૧૮, ૧૩૦

પ્રધાનો ૪૨, ૭૬, ૭૯, ૧૦૩

પ્રચારકાર્ય ૧૧૬-૧૭

પ્રભ ૩૭, ૫૩, ૬૭, ૭૬, ૯૩, ૧૦૪,

૧૦૮, ૧૧૦, ૧૧૯, ૧૨૧, ૧૨૯,

૧૩૧-૨, ૧૫૦, ૧૬૯, ૧૭૧

—ગરીબ જીઓ ગરીબ

—મત જીઓ લોકમત

પ્રેસકોટ ૧૦૦

‘પ્રોહિબિશન ઇન ધી યુનાઇટેડ

સ્ટેટ્સ’ ૬૦, ૧૧૦, ૧૫૯

ફરજિયાતપણું જીઓ વ્યક્તિસ્વાતંત્ર્ય

ફરનાન્ડીઝ ૧૦૧

ફર્થુસન ૧૦૭

ફોર્ડ—હેન્ડ્રી ૧૨

બહિષ્કાર—સામાજિક ૧૨૨-૩,

૧૨૯—વિદેશી વસ્ત્ર ૧૪૬,

૧૫૩, ૧૫૬, ૧૫૭,

બહેનો ૪૩, ૧૧૬,-૭, ૧૩૯-૫૮,-ને

સંદેશો ૧૪૪, નો પ્રેમ ૧૫૧-૨,-ની

પરિષદ ૧૫૩-૬,

બળભેરી } ૪૭, ૫૮, ૬૫, ૧૧૯,
બળાત્કાર } ૧૨૦-૧, ૧૨૩, ૧૪૫,
૧૪૯

બારડોલી ૭૦, ૧૦૧, ૧૬૨

—સત્યાગ્રહ ૧૬૪, ૧૭૨-૩,

૧૭૫

બુદ્ધ ૯૧

—લીલાસારસંગ્રહ ૧૬૦

બેન ૯૧

બારસદ ૭૦

બ્રહ્મદેશ ૩૮, ૪૧-૫

ભગવદ્ગીતા ૧૩૬, ૧૫૨

મઘ ૧૬૦

મનુસ્મૃતિ ૪૧-૨, ૬૬-૮, ૭૦, ૮૮,

૧૬૬, ૧૭૪

મધ જીઓ દારૂ

મલ્હાર્ક ૪, ૭૫

મનુસ્મૃતિ ૧, ૧૪

મન્નો—ડૉ. હેન્ડ્રી ૫

મલકાની—અં ૧૬૭-૮

મહેસૂલ ૩૫, ૩૬, ૩૭, ૧૪૬

જીઓ આબકારી આવક

મંડળ-દારૂનિષેધ ૩૮, ૪૦, ૯૧ ૧૦૮,

૧૬૧,-૩, ૧૭૦, ૧૭૩

માવળંકર—ગાં વાં ૯૫, ૯૬

મિલ-જોને સ્ટુઅર્ટ ૧૧૧

મિસ્ત્રી-પિં તેં ૬૯

મીઠું ૮૭, ૧૪૬, ૧૪૮, ૧૫૧, ૧૫૫

મીઠું બહેન ૮૮, ૧૬૧, ૧૫૦, ૧૫૫,

૧૭૦, ૧૭૩

મુખર્જી ઇલાકો ૨૪, ૨૯, ૮૪ ૧૩૩

—આબકારી નિવેદન ૩૧,

૧૩૪-૫

—યુનિવર્સિટી ૫૬

મેકડોનેલ્ડ—રામ્સે ૯૧

મોડરેટ મિત્રો ૭૬, ૭૭

મ્યુનિસિપાલિટી ૮૧-૨, ૮૩

‘ચિંગ ઇંડિયા’ ૪૫, ૧૬૭

ચીસ્ટ ૪

યુરોપ (પશ્ચિમ) ૩, ૧૯, ૩૬, ૪૨, ૧૦૯

રચનાત્મક કાર્ય ૪૮, ૬૩, ૧૨૩,

૧૬૦ ૧૬૩, ૧૬૭-૮, ૧૭૭

રશિયા ૧૯

રશિકન ૨

રાજ્યનીતિ ૧૫૦

રાજગોપાલાચાર્ય ૩૫, ૩૭, ૫૬, ૫૮,
૧૦૮

રાનીપરજ જીવ્યો કાળીપરજ

રામચંદ્રરાવ ૧૦૭

રામેસરા ૭૦

રીચર્ડસન ૮

રેટિયો ૭૧, ૭૬, ૭૯, ૧૦૪, ૧૧૭,
૧૨૫, ૧૨૯, ૧૪૦, ૧૪૮, ૧૬૮-૯

રોમર્ટસન ૧૦૧

દશકરી ખરચ ૫૩, ૫૫, ૧૦૫,
૧૦૮, ૧૦૯, ૧૪૯

દિલામપદ્ધતિ ૨૩, ૩૬, ૮૪

લેથબ્રિજ -સર રોપર ૫૭, ૧૦૭.

લોકમત ૪૭, ૫૦, ૬૫, ૬૭, ૭૬,
૭૭, ૮૩, ૮૫, ૧૦૯ ૧૧૪, ૧૨૬,
૧૨૯

વડોદરા સરકાર ૧૨૬, ૧૬૫-૬

વલસાડ ૧૫૦

વાંસદા ૧૭૩

વિગેટ ૯૯

વિઠ્ઠલભાઈ ૮૧

વિનવણી ૬૫, ૬૬, ૧૫૨, ૧૫૩

વિનાશ-દાંડથી ૩, ૯, ૨૭, ૪૫, ૧૬૩

વિન્સેટ -સર વિલિયમ ૯૫

વીલર્ડ-મિસ ૧૩૭

વેચાણુ-દાંડનું ૨, ૨૦, ૨૪, ૮૧, ૯૪

વેનલપુર ૧૫૩

વેડછી ૭૧-૨, ૧૬૭

વેપાર-દાંડનો ૫૪, ૭૯, ૧૦૪, ૧૧૦,
૧૫૯

વ્યક્તિસ્વાતંત્ર્ય ૪૭, ૭૮, ૫૮, ૧૦૩,
૧૧૯, ૧૨૬-૭

વ્યભિચારખાનાં ૧૧૪

વ્રસન-દાંડનું ૯, ૧૧, ૧૯, ૩૬, ૩૭,
૬૪, ૬૮, ૭૫

શાઅ ૧૪, ૬૮

સમાજ ૧૨, ૪૪, ૭૪, ૭૬, ૧૦૬
૧૧૧, ૧૬૯, ૧૩૪,

—વ્રમ જીવ્યો પાડોશીધર્મ

સરકાર ૧૫, ૧૮, ૧૯, ૨૫-૭,
૩૬-૭, ૫૧, ૫૩, ૫૪, ૫૭, ૬૩-૪
૭૬, ૯૭, ૧૦૧, ૧૧૦, ૧૧૯, ૧૨૯,
૧૫૧

સરદાર વલ્લભભાઈ ૧૬૨, ૧૬૫-૬,
૧૭૨

સહનશીલતા ૧૩૨, ૧૪૨, ૧૪૫, ૧૫૮

સિલોન ૪૬

સુરત ૪૪, ૯૮, ખંડ ૮

સ્વદેશી ૫૫, ૭૬, ૧૪૧, ૧૫૭

સ્વયંસેવક ૪૪, ૫૨, ૬૬, ૯૩, ૯૭,
૧૧૫-૬, ૧૨૦-૧, ૧૩૧

૧૮૩

સ્વરાજ ૫૩-૫, ૬૫, ૬૮, ૮૬, ૯૩
 ૧૦૪, ૧૦૫, ૧૦૭, ૧૧૦, ૧૨૩,
 ૧૨૫, ૧૬૬, ૧૩૫, ૧૩૬, ૧૩૮
 ૧૪૬, ૧૪૭, ૧૬૬

સ્વીડન નોર્વે ૨૧-૨

હિંદીશા ૧૬-૭

હિંદુધર્મ ૫૦, ૫૬, ૯૩

હિંદુસ્તાન ૧, ૧૬, ૧૯, ૨૪, ૪૦,
 ૪૮, ૫૦, ૫૧, ૫૪, ૫૭, ૬૬, ૭૫,
 ૯૩; ૧૦૯

હે-ડો. જોન ૭

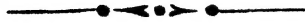
હેઇકલ ૭૩

હુમલો ૧૩૨, ૧૫૭-૮

હંદમપલટો ૧૪૫-૬, ૧૪૯

શુદ્ધિપત્રક

પૃષ્ઠ	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ
૧	પામ્મા	પાપ્મા
૪	પીવડાવવામાં	પિવડાવવામાં
૧૬	હરિક્ષાઈ	હરીક્ષાઈ
૧૬	”	”
૩૭	મૂકાને	મૂકીને
૩૮	કેમકે	કેમકે
૩૮	લાધે	લીધે
૪૨	પરતુ	પરંતુ
૪૪	ધર્મ	ધર્મ
૪૪	દાર્શનિષધ	દાર્શનિષેધ
૪૪	જલ્લામાં	જિલ્લામાં
૫૩	ખુનામરકા	ખુનામરકી
૧૧૨	કરુ	કરું
૧૩૫	સૂજતું	સૂઝતું
૧૭૨	ભામ	ભિમિ

હિંદુસ્તાનના વેપાર-ઉદ્યોગનો ના

અંગ્રેજોએ હિંદુસ્તાનમાં આવીને હિંદુસ્તાનના વેપાર-ઉદ્યોગનો કેવી રીતે નાશ કરી નાખ્યો તેના તથા એક વખત સુવર્ણયુગ ગણાતા આ દેશને કેવો પાપમાલ કરી મૂક્યો તેનો, અંગ્રેજોએ લેખકોનાં જ પ્રમાણે આખી તૈયાર કરેલો ઇતિહાસ

મૂળ લેખક : બી. ડી. ખસુ

ક્રિમત આઠ આના : દયાલ અર્ચના જે ૨

આખરી ફેસલો ભાગ ૧નો પૂર્વ તૈયારી

પૂ. ગાંધીજીના 'ઇન્ડિયેન્ડસ' અને 'હિંમનિયન સ્ટેટસ ઓફ પ્રકાશ ફેક્ટરી', ગૌહટ્ટી મહાસભાના સમયથી શરૂ થતા, — પૂર્ણ સ્વાતંત્ર્ય, ઇન્ડિયેન્ડસ કે સ્વરાજ્ય, વાઇસરોયનો ઝોળો, લાહોર મહાસભા, કવિવર ટાગોર અને મહાત્માજી, અંગ્રેજોનો ધખારો, સરમુખત્યાર, કૂચ પહેલાંનાં બે ભાષણો વગેરે લેખોનો સંગ્રહ. ક્રિમત આઠ આના.

[બીજા ભાગ તરત બહાર પડશે : જેની અંદર કૂચનાં બધાં ભાષણો, અને તે દરમિયાન ગાંધીજીએ લખેલા લેખોનો સંગ્રહ એકત્રિત કરીને આપનામાં આવશે.]

લખો : ગૂર્જર અંથરત્ન કાર્યાલય

માદલપુર

અમદાવાદ

મુંબાઈમાં : સી. જમનાદાસની કંપની : પ્રિન્સેસ સ્ટ્રી.
